Scanned with CamScanner

COLECȚIA

Iubiri de poveste

SERIA „MIRESE SCOȚIENE"

La peste 30 de ani, Lady Christina McMorlan, fiica ducelui de Forres, este pentru întreaga societate o fată bătrână, care a renunțat la viața personală ca să se ocupe de proprietatea tatălui și să aibă grijă de frații și surorile mai mici. Însă nimeni nu știe că ea conduce un grup de contrabandiști pentru a ajuta astfel familiile sărace de pe domeniul tatălui ei. Iar viața Christinei se complică în clipa în care la castelul tatălui ei este angajat un nou servitor.

Lucas Black a renunțat la titlul nobiliar și deține un club de jocuri de noroc în Edinburgh. Când Lord Sidmouth îi propune să lucreze pentru el ca spion pe proprietatea Forres pentru a afla cine se ocupă de contrabanda de whisky, Lucas acceptă și se angajează ca servitor la castelul ducelui.

Aici însă planurile îi sunt date peste cap când o întâlnește pe Christina McMorlan, cu care începe în secret o relație pasională. Fericită că a cunoscut dragostea alături de Lucas, Christina este hotărâtă să sfideze regulile societății și să oficializeze relația. Însă când adevărul iese la iveală, nu doar iubirea lor este în pericol...

„Nicola Cornick este o adevărată stea
în universul *historical romance*."
Publishers Weekly

Nicola Cornick a absolvit Istoria la University of London și a debutat în 1998. De-a lungul carierei, romanele ei au fost nominalizate la premii precum RNA Romance Prize, RWA RITA, Romantic Times Reviewer's Choice și au fost traduse în peste 40 de limbi.

Tradiție din 1989

ISBN 978-606-33-6942-1

9 786063 369421

Alma

Scanned with CamScanner

NICOLA CORNICK

Nopțile unei lady

Traducere din limba engleză
Elena Macoviciuc

LITERA
București
2021

Scanned with CamScanner

Pentru Andrew, eroul meu, care a fost aici de la bun început.
Cu mulțumiri și toată dragostea mea.

Scanned with CamScanner

Prolog

Edinburgh, aprilie 1817

– Nu știu de ce te ajut, spuse Jack Rutherford.

Lucas Black râse.

– Pentru că în clubul meu se servește cel mai bun brandy din Edinburgh? zise și umplu paharul prietenului său.

– Așa e, dar nu ăsta e motivul.

– Pentru că-mi datorezi bani?

Cărțile stăteau abandonate pe masa din lemn de cireș dintre ei. Aceasta era una dintre camerele private ale clubului, acum aproape goală. Erau doar ei doi. Dincolo de ușă se afla salonul principal al cazinoului, plin în acea seară cu o clientelă reprezentată de cei mai bogați bărbați ai înaltei societăți din Edinburgh. Lui Lucas nu-i păsa de antecedentele acelor bărbați, dar îi păsa dacă oaspeții lui își puteau plăti datoriile. Era în poziția de a fi selectiv. O invitație la clubul The Chequers era una dintre cele mai râvnite privilegii din societatea scoțiană.

Jack își scoase carnețelul.

– 25 de guinee, nu?

Lucas făcu un semn cu mâna.

– Aș prefera să am parte de ajutorul tău.

Prietenul său se încruntă, uitându-se la băutura din pahar. Nu îi răspunse.

– Nu mai ești la fel de loial? întrebă Lucas.

El și Jack erau parteneri de afaceri. Se ajutaseră să iasă din situații dificile de când se știau. Tocmai acest lucru făcea și mai interesant faptul că Jack refuza să-și ia un angajament față de el.

– În nici un caz. Nu am prea mult timp pentru socrul meu. A încercat să le împingă pe soția și pe cumnata mea în genul de mariaje

Scanned with CamScanner

care sigur le-ar fi distrus. Oamenii îl consideră extrem de excentric, dar e doar o părere. Jack se foi în scaun. Mă îngrijorează înșelăciunea. Credeam că ești genul de bărbat care mai degrabă ar intra într-o cameră și ar spune ce are de spus decât să se dea drept servitor ca să-i spioneze pe ceilalți.

– Sunt genul de bărbat care preferă o abordare directă, încuviință Lucas, după care adăugă sec: Dar îți imaginezi ce s-ar întâmpla dacă aș intra în castelul Kilmory și aș spune că suspectez pe cineva de acolo că mi-a ucis fratele, că am venit să-l găsesc pe vinovat și să-l duc în fața justiției? M-ar da afară sau m-ar închide la ospiciu.

Se opri. Tonul lui sec mască un amalgam de emoții, însă Jack nu putea fi păcălit. Lucas văzu înțelegere în ochii lui.

– Îmi pare rău pentru Peter, zise Jack cu o sinceritate în voce în privința căreia Lucas nu avea nici un dubiu. Înțeleg că vrei să știi ce s-a întâmplat...

Lucas îl întrerupse cu un gest brusc.

– Vreau dreptate! mormăi el. Nu a fost un accident.

Văzu că Jack încerca să găsească un răspuns.

„Nu face asta! Nu spune că înțelegi cum mă simt. Nu-mi spune că moartea lui Peter a fost investigată și că, dacă alții nu au putut găsi un vinovat, nici eu nu o să pot."

Furia și frustrarea se adunară în el. Își încleștă pumnii. Îl întâlnise pe fratele lui vitreg o singură dată, ca adult, după ani întregi de înstrăinare. Fusese un început care, speraseră amândoi, putea duce la o legătură strânsă. Iar apoi Peter murise, furându-le acea șansă și acel viitor. Avea numai 19 ani.

Când fratele lui vitreg îi scrisese prima oară să-l informeze că venea în Scoția și voia să-l întâlnească, Lucas ignorase scrisoarea. Nu avusese nici un contact cu familia lui de la moartea mamei sale și voia ca lucrurile să rămână așa. Amintirile din copilăria petrecută în Rusia nu erau fericite.

„Ești un bastard, iar mama ta e o ușuratică", îi șoptiseră ceilalți copii, greutatea cuvintelor fiind într-un contrast evident cu frumusețea opulentă din palatul tatălui său vitreg.

„Bastard, bastard..."

Tachinarea îi răsună în minte, dar o alungă. Blocă emoția și replica, așa cum făcuse din primul moment când acele cuvinte căpătaseră sens pentru el. Nu contase cine erau părinții lui. Ba chiar

Scanned with CamScanner

era recunoscător pentru acele tachinări, deoarece tocmai acestea îi oferiseră un impuls să se afirme. Muncise neobosit ca să ridice un imperiu care să-i ofere avere și influență și pentru a avea mai mult decât orice poseda familia lui. Ura pe care o purta rudelor lui îl inspirase.

Apoi venise Peter și totul se schimbase. Încă îl putea vedea pe fratele lui vitreg stând pe treptele casei lui din Charlotte Square. Un tânăr înalt, deșirat, încă necopt, dar care arăta ce fel de bărbat aveau să ajungă. Peter stătea cocoșat pentru a se apăra de vântul care bătea dinspre castelul Edinburgh, în contrast cu cerul albastru de toamnă.

– Dumnezeule, ce frig e în țara asta!

Fratele lui intrase direct, fără invitație. Vorbise în rusă și îl îmbrățișase pe Lucas, care nu spunea nimic. Foarte puține lucruri aveau puterea să-l surprindă, însă Peter reușise asta din primele cinci secunde.

– Ți-am scris! zisese Peter entuziasmat.

– Știu, îi spusese Lucas. Nu ți-am răspuns.

Dar nu avusese cum să-i reziste lui Peter, care ascundea o hotărâre de oțel în spatele spiritului său neînfrânt, care îi amintise de un cățeluș. Lucas recunoscuse hotărârea, pentru că și el o avea, și nu putuse respinge afecțiunea fratelui său. Petrecuseră împreună două săptămâni agitate în Edinburgh. Peter se îmbătase, iar Lucas fusese nevoit să îl scoată din temnița în care fusese închis ca să se trezească. Peter se aruncase în cercul social de petreceri, baluri și cine. Ca prinț rus, era foarte cunoscut. Tutorele lui Peter, un bărbat care încercase să-i însoțească pe băiat și pe trei companioni prin Europa, insistase să participe la discuțiile și la expozițiile pentru care universitatea din Edinburgh era faimoasă. Peter se strecurase afară în mijlocul unei lecturi ca să viziteze un bordel. Lucas trebuise să-l salveze și de acolo.

După două săptămâni, Peter și prietenii lui se îndreptaseră spre munți.

– Trebuie să văd peștera lui Fingal! exclamase el. E așa de sălbatică și de romantică!

Îi scrisese după călătoria cu barca spre insula Staffa, descriindu-i frumusețea și spunându-i lui Lucas că urmau să viziteze

Scanned with CamScanner

Ardnamurchan în drumul lor spre sud. Voia să vadă cel mai vestic punct al uscatului britanic.

Apoi aflase despre moartea lui. Cadavrul fusese găsit pe malul unui drum din Kilmory, un sat aflat la capătul Peninsulei Ardnamurchan. Cu o seară înainte, el și prietenii lui luaseră cina la castelul Kilmory, cu ducele de Forres și cu familia lui. După asta, Peter se pare că se întorsese la hanul Kilmory, iar mai târziu ieșise singur. Nimeni nu știa de ce sau cu cine se întâlnise, însă corpul lui fusese găsit în dimineața următoare. Fusese bătut și jefuit. Furtul și crima erau neobișnuite în munți, în ciuda zonei sălbatice și a reputației oamenilor de acolo. Însă acest lucru nu îl consolase pe Lucas, care își pierduse fratele vitreg pe care abia avusese ocazia să îl cunoască.

Zgomotul bușteniloor din șemineu îl readuse în prezent – își dădu seama că Jack vorbea. Își suprimă durerea și furia și încercă să-l asculte.

– Lucas, chiar cred că Lord Sidmouth te folosește pentru propriile scopuri, zise Jack precaut. Avea în ochi ceva ce semăna cu mila. Se folosește de suferința ta ca să te manipuleze.

Lucas clătină din cap cu încăpățânare.

– Eu m-am oferit să-l ajut pe Sidmouth în schimbul informațiilor și al resurselor.

După moartea lui Peter, secretarul de stat trimisese oameni din Londra ca să-l găsească pe ucigaș, dar aceștia nu ajunseră la nici o concluzie. Lord Sidmouth era convins că acest caz avea legătură cu comerțul ilegal din distileriile de whisky care avea loc peste tot în munți. Părerea lui era că Peter dăduse din greșeală peste o faimoasă bandă de traficanți în Kilmory și fusese ucis ca să nu spună nimic. Nu avea nici un motiv să pună la îndoială vorbele secretarului de stat și își dorea cu ardoare să se răzbune pe banda de ticăloși care îi luaseră viața lui Peter.

– Știu că e puțin probabil, dar aș putea să descopăr ceva ce proștii ăia din Londra nu au reușit. Dacă responsabilii pentru moartea lui Peter sunt contrabandiștii de whisky, atunci am șanse mai mari decât oamenii lui Sidmouth să aflu ceva, iar ca să fac asta, nu pot să merg la Kilmory și să deschid direct subiectul.

Își fixă privirea asupra focului. Ardea încet, umplând camera cu căldură și lumină. Cu toate astea, Lucas se simțea rece pe interior.

Scanned with CamScanner

Nu-și amintea când îi fusese cald ultima oară. Nu-și amintea dacă îi fusese vreodată cald pe interior, acolo unde contează.

Era fiul ilegitim al unui lord scoțian și al unei prințese rusoaice, produsul unei nopți de pasiune din tinerețe, când tatăl lui călătorise în Rusia. Nașterea lui scandalizase societatea rusă și o umilise pe mama lui. Peste cinci ani, aceasta încheiase o căsătorie nefericită între dinastii, cu un bărbat care era pregătit să-i treacă cu vederea reputația pătată deoarece era atras de zestrea ei.

Lucas se dusese să stea cu mama lui când aceasta se căsătorise, dar nu fusese bine-venit în casa tatălui său vitreg, conștient de diferența dintre el și ceilalți copii. Bunicul lui îi ceruse țarinei Ecaterina să îl numească fiu legitim, dar asta doar înrăutățise situația. Verii și tatăl lui vitreg încă îi spuneau că era un bastard. Mama lui încă avea suferință și umilință în ochi când îl privea. Peter fusese singurul care nu știa despre umbra aruncată de existența lui Lucas. Era numai un copil deschis, plin de încredere și de afecțiune.

Viața fratelui său mai mic fusese distrusă de un străin pe un tărâm străin. Frigul îl cuprinse din nou și, odată cu el, o hotărâre fermă de a descoperi adevărul.

– Peter merită dreptate, repetă el. Nu pot să renunț la asta, Jack! Era singura familie pe care o mai aveam.

– Ba nu, îl corectă Jack. Nu-ți mai plânge de milă! Cum rămâne cu mătușa ta?

Lucas zâmbi reticent.

– Da, ai dreptate.

Sora tatălui său era o forță a naturii. Intrase în viața lui când el trăia pe străzile dure din Edinburgh. Chiar dacă îi spusese să-l lase în pace, ea refuzase să-l abandoneze. Lucas fusese un tânăr nerecunoscător, mâncat de amărăciunea adusă de familia tatălui său, dar femeia îi alungase resentimentele. Îl obligase să se ridice din mocirlă, iar pentru asta o iubea foarte mult. Era singura femeie pe care o iubise, singura pe care se putea imagina iubind-o.

În cameră se lăsă tăcerea.

– Niciodată nu vorbești despre tatăl tău, zise Jack după o clipă.

Lucas ridică din umeri. Simți disconfort. Simți cum tensiunea i se aduna din nou în zona umerilor.

– Nu e nimic de spus despre el.

Scanned with CamScanner

– Ți-a lăsat proprietatea de la Black Strath, zise Jack. Asta probabil contează.

Pentru Lucas acest lucru nu conta deloc. Simțea cum furia și ura se învolburau în el. În acea perioadă, era furios tot timpul: furios că Peter murise, furios că nimeni nu fusese tras la răspundere pentru asta, furios că nimănui nu părea să-i pese. Jack avea dreptate. Știa că Lord Sidmouth îl folosea. Sidmouth voia să pună capăt bandelor de contrabandiști de whisky pe care ofițerii lui nu reușeau să le prindă. Voia ca membrii acestora să fie identificați și închiși. Moartea lui Peter fusese un mijloc convenabil prin care să-i ceară ajutorul lui Lucas. Dar asta nu conta atât timp cât amândoi obțineau ce voiau.

– Mereu m-am întrebat de ce mama ta a așteptat atât de mult ca să-ți spună despre moștenirea ta, zise Jack. Tatăl tău a murit când erai foarte mic.

– Cred că i-a fost teamă, zise Lucas încet.

Încă își amintea strângerea degetelor mamei lui reci și umede și vedea disperarea din ochii ei.

„Nu-ți învinovăți tatăl! A fost un bărbat bun. L-am iubit."

Însă Lucas îl învinovățea pe Niall Sutherland. Niciodată nu uitase că tatăl lui îi abandonase mama din lașitate și slăbiciune. Relația lor rămăsese secretă, iar sarcina ei fusese descoperită la câteva luni după ce plecase Sutherland. Deși prințesa Irina îi scrisese ca să-l înștiințeze, bărbatul nu se mai întorsese niciodată în Rusia. Lucas nu simțea decât dispreț pentru el pentru că o condamnase pe Irina la umilința și stigmatul de a naște un copil ilegitim, iar pe el la tachinările nesfârșite și glumele care veneau odată cu statutul de bastard. Dacă era ceva pentru care să-i fie recunoscător tatălui său, acest lucru era impulsul pe care i-l dăduse de a fi opusul lui: dur, nemilos și puternic.

Jack îl privi. Lucas luă o gură de brandy. Avea un gust amar. Puse brusc paharul jos.

– Era nefericită, zise el. Cred că îi era teamă că o s-o părăsesc și o să merg în Scoția pentru a-mi revendica moștenirea. Chiar și când eram copil eram încăpățânat. Bărbatul zâmbi trist. Evident, se înșela. Nu aș fi părăsit-o niciodată.

– Dar ai plecat când a murit, spuse Jack.

– Atunci nu mai era nimic care să mă țină în Rusia.

Scanned with CamScanner

Lucas traversă încăperea spre șemineu și puse câțiva bușteni pe foc. Se auzi un sfârâit și flacăra se mări.

– Tatăl meu vitreg m-a biciuit și m-a dat afară din casă în ziua în care ea a murit.

Își menținu tonul calm, dar în mintea lui încă simțea mușcătura biciului prin materialul subțire al cămășii, auzind zgomotul când aceasta se rupsese și simțise durerea de pe spate. Simți un nod în piept când își aminti groaza ce îl cuprinsese când biciul i se înfășurase în jurul gâtului, sufocându-l. Se dusese în Scoția doar ca să descopere că administratorii domeniului tatălui său nu erau impresionați de un băiat de 15 ani care nu avea nici o dovadă prin care să-și demonstreze descendența.

Bărbatul clătină din cap, ca să alunge amintirile trecutului. Mătușa lui se asigurase că avea să își primească domeniul, dar nu era stăpân acolo. Închiriase Black Strath din clipa în care obținuse moștenirea. El era interesat de afacere, nu de pământ.

– Peter te venera, zise Jack. E evident că tatăl lui nu a putut să-i otrăvească mintea împotriva ta.

Lucas zâmbi reticent.

– Peter era foarte iubitor. Semăna cu mama noastră.

Jack încuviință.

– Înțeleg. Apoi adăugă: Adică înțeleg că simți nevoia să-l aduci pe ucigașul lui în fața justiției. Oftă adânc. Apropo, o să fii un servitor sărac impresionant.

– Nu știu ce vrei să spui, zise Lucas. Pot să lucrez din greu.

– Nu-ți place să primești ordine, spuse Jack, terminându-și băutura din pahar. Ești obișnuit să le dai.

– Nu crezi că mă potrivesc descrierii? Lucas se ridică și arătă spre ziarul împăturit pe masa din fața lor. Citi cu voce tare: Se caută servitor la castelul Kilmory. Trebuie să fie harnic, de încredere, bine instruit și respectuos.

– Ești un mare eșec aproape în toate privințele, zise Jack.

Lucas râse.

– Atunci nu o să-ți cer să-mi scrii recomandarea.

Ridică una din cărțile de joc, întorcând-o între degete.

– Spune-mi mai multe despre casă, îi ceru el. Ca să fiu pregătit.

– Nu am fost niciodată la Kilmory, spuse Jack, dar am înțeles că e un castel din secolul al XIV-lea, fără încălzire bună, deci probabil

Scanned with CamScanner

e foarte incomod. Însă ducele așa preferă. Ridică din umeri. Mereu face ce vrea.

– Sunt membri ai familiei care locuiesc cu ducele la Kilmory? întrebă Lucas.

Știa că o parte din clanul MacMorlan fusese acolo când Peter murise. Asta îi spusese Sidmouth.

– În momentul de față, casa e plină, zise Jack, numărând pe degete. O să te împiedici de ei peste tot. Angus și Gertrude acum locuiesc acolo. Mai sunt groaznicul frate mai mare al lui Mairi, marchizul de Semple, și soția lui și mai groaznică. E moștenitorul titlului și e plin de el. Cred că și fiica lor, Allegra, stă cu ei.

Lucas zâmbi.

– Și eu ar trebui să-i servesc pe oamenii ăștia?

– E alegerea ta, zise Jack fără pic de înțelegere.

– Hm... Cine mai e acolo?

– Lachlan, rânji Jack. Fratele mai mic, un inutil. L-a părăsit soția acum câteva luni, iar el s-a apucat de băut.

– Asta nu e niciodată o soluție bună. Ridică paharul într-un toast ironic. Mai e cineva?

– Nu. Ba da. Christina, fiica cea mai mare. Se încruntă ușor. Mereu uităm de Christina.

– De ce? întrebă Lucas.

– Pentru că... e ușor de trecut cu vederea, zise el după o clipă și păru rușinat. Christina e sora modestă, necăsătorită. Nimeni nu o observă.

Lui Lucas i se păru greu să creadă asta din moment ce Lucy și sora ei, Mairi MacMorlan, soția lui Jack, erau incredibil de frumoase, niște diamante de calitate. Simți un fior straniu, de milă protectoare față de insipida Lady Christina, fiica necăsătorită a ducelui, care trăia în umbra lor.

Lăsă cartea de joc să-i alunece printre degete, iar aceasta alunecă pe jos, ajungând pe covor.

La ușă se auzi o bătaie discretă și Duncan Liddell, administratorul lui Lucas, își băgă capul înăuntru.

– Masa patru, zise Duncan. Lord Ainsley. Nu poate să-și plătească datoriile. Sau nu vrea. Nu sunt sigur care variantă e adevărată.

Administratorul nu era un bărbat vorbăreț.

Scanned with CamScanner

Lucas încuviință și se ridică. Se întâmpla uneori ca fiii nobililor să bea prea mult și să aibă impresia că li se cuvenea să joace gratuit. De obicei, câteva cuvinte discrete șoptite la urechea domnului rezolvau problema.

– Te las să te ocupi de asta, spuse Jack. Bărbatul se ridică și dădu mâna cu Lucas. Mult noroc! Sper că o să descoperi adevărul. Nu-mi pasă ce se întâmplă cu restul, zise el, dar nu o răni pe Christina, altfel o să am probleme cu Mairi!

Lucas zâmbi.

– Știu că soția ta e temperamentală. Nu aș vrea să mă pun rău cu ea. Ai cuvântul meu, Jack! Nu am nici o problemă cu altcineva din clanul Forres. Nu cred că o să am de-a face cu ei. Nu vreau decât să mă infiltrez în grupul de contrabandiști și să aflu ce s-a întâmplat de fapt cu Peter.

Lucas îl urmă pe Duncan în salon și se uită la cartea de joc care se afla sub masă. Se aplecă să o ridice. Era un valet de caro. Îl așeză deasupra pachetului. Păru un gest potrivit pentru fiul bastard al unui lord și al unei prințese care își făcuse singur averea și era dur ca un diamant.

Scanned with CamScanner

Capitolul 1

Ardnamurchan, Highland, mai 1817

Lucas nu trebuia să moară așa, legat la ochi, la mâini, în genunchi în peștera contrabandiștilor, cu mirosul înțepător de pește putrezit în nări și strigătul mării în urechi, care se lovea de pietre la sute de metri dedesubt.

La un moment dat, se plimba pe stânci seara, la apus, ca să facă mișcare după o călătorie interminabilă din Edinburgh, iar în următorul moment avusese loc acest coșmar al ambuscadei și al capturării. Auzise că munții erau foarte plăcuți în mai, dar se înșelase. Nu erau locul potrivit în care să te afli când aveai un cuțit la gât.

Fusese neglijent. Gândul îl înfurie. Se gândi că Lord Sidmouth ar fi fost mândru de el, se gândi el cu cruzime. Spionul lui fusese prins chiar de bărbații pe care îi investiga. Dar fusese obosit, iar ultimul lucru la care se aștepta era să dea peste contrabandiștii de whisky care își mutau marfa. Se întrebă dacă așa murise Peter. Se întrebă dacă și fratele lui văzuse ceva ce nu trebuise, dacă dăduse peste o situație pe care nu o putuse controla. Ce ironic ar fi fost dacă ar fi descoperit adevărul așa de repede, așa de ușor, ca apoi să nu mai trăiască destul cât să demonstreze asta.

Contrabandiștii se certau. Accentele lor scoțiene erau atât de puternice, încât lui Lucas îi fu greu să-i înțeleagă pe unii dintre ei, dar firul conversației nu era greu de urmărit.

– Eu zic să-l aruncăm de pe stânci fără să punem întrebări.

– Eu spun să-i dăm drumul. Nu a văzut nimic...

– E prea periculos. Ar putea fi spion. Eu zic să moară.

– Iar eu zic să o așteptăm pe doamnă. O să știe ce să facă.

Urmă o pauză scurtă, încărcată de furie.

– Ți-am spus să nu o chemi! Primul bărbat înjură. La naiba, știi ce o să spună!

Scanned with CamScanner

– Nu îi place vărsarea inutilă de sânge, zise al doilea bărbat, părând a cita pe cineva.

Lucas se întrebă dacă vărsarea sângelui lui avea să fie considerată necesară. Nu spuse nimic. Îi era frig, era ud, obosit și înfometat.

Cine era femeia? Vreo ticăloasă la fel de brutală ca meseria ei?

Sidmouth îi povestise despre comerțul ilegal de whisky din munți. Guvernul de la Londra ceruse ca fiecare persoană din zonă care distila whisky să plătească taxă pentru asta. Oamenii refuzaseră, iar guvernul trimisese ofițeri să-i vâneze pe contrabandiști. Mai mult ca sigur din acest motiv îl suspectau că ar fi fost spion. Ceea ce era. Unul foarte incompetent.

„La naiba!"

Lucas își aminti de whisky-ul pe care îl gustase pe străzile lăturalnice din Edinburgh. În galeză îi spuneau Uisge Beatha, apa vieții, dar lui i se păruse mai aspru decât spatele unui bursuc.

O briză de aer sărat tăie aerul stătut din peșteră, iar contrabandiștii tăcură. Era o tăcere circumspectă. Lucas simți cum i se ridică părul de pe ceafă și cum i se face pielea de găină. Își dădu seama și că își ținea respirația.

Se simți o pală de aer când trecu cineva pe lângă el. Doamna. Ajunsese. Lucas nu auzi pași și nu putea vedea nimic, deoarece era legat la ochi. Materialul era gros și aspru. Era învăluit în întuneric. Cu toate astea, îi putea simți prezența. Era aproape.

Încercă să se ridice în picioare, dar imediat unul din contrabandiști își puse mâna pe umărul lui, forțându-l să îngenuncheze din nou.

– Bună seară, doamnă.

Tonul bărbaților se schimbase. În salutul lor se auziră respect și o notă de precauție. Lucas își dădu seama că erau cu garda sus. Nu puteau anticipa reacțiile femeii, iar speranța lui se afla tocmai în nesiguranța lor. Dintr-odată, se afla la limita dintre viață și moarte.

– Domnilor.

Inima lui Lucas bătea cu putere. Toate simțurile lui erau ascuțite. Un singur cuvânt din partea ei, iar el putea să moară. Un cuțit între coaste, rapid și letal. Se luptă cu frica sufocantă care îi apăsa mintea. Nu avea pentru ce să trăiască, dar nici nu voia să moară.

Simți că femeia era aproape de el. Putea auzi foșnetul unui material care părea scump și de calitate, precum mătasea sau

Scanned with CamScanner

catifeaua, apoi simți parfum de albăstrele. Foarte dulce, foarte inocent. Nepotrivirea aceea aproape că îl făcu să zâmbească. Infama lideră a unei bande de renegați criminali mirosea ca florile de primăvară.

Cineva îl lovi puternic în coaste, și gândul i se risipi din cauza durerii. Lucas căzu într-o parte. Toți săriseră asupra lui ca o haită de lupi. Le simți răutatea. Încă o lovitură și încă una. Se mișcă, în încercarea de a le evita, oprit de mâinile legate și de ochii acoperiți. Era la mila lor, dar prea mândru să implore o haită de brute să îl cruțe. Poate că era o slăbiciune care avea să-l omoare, dar nu-i păsa.

– Încetați!

Nu fu nevoie decât de un cuvânt din partea ei ca bărbații să se oprească. Femeia vorbi tăios și cu o asemenea autoritate, încât toți se opriră. Pentru o clipă, Lucas nu se putu concentra decât asupra durerii din coaste. Apoi, pe măsură ce începu să se domolească, inspiră adânc.

– Haide...

Femeia îl ajută să se așeze. Spatele lui era lipit de unul din pereții peșterii. Era umed și rece, dar piatra solidă îl ajută să se echilibreze. Simți că ea era între el și bărbați, apărându-l, protejându-l. Fu cuprins de un val de rușine pentru că nu se putea apăra și o emoție puternică față de ea, pe care nu o înțelese.

Tăcerea din peșteră era deplină, dar atmosfera încă mocnea cu violență. Lucas simțea asta în fiecare celulă a corpului său. Dar simți în acea femeie un sentiment de neîncredere.

Frică? Nu. Nu-i era frică de bestiile acelea.

Repulsie.

Inima lui Lucas bătu cu putere. Oricât de neobișnuit ar fi fost, simți în ea ură față de brutalitate.

Acum aveau sens cuvintele contrabandiștilor. Din acest motiv cei mai însetați de sânge nu voiau ca ea să afle de prinderea lui.

Se temeau că ea avea să-l salveze.

Lucas se simți atât de aproape de ea, ca și cum i-ar fi putut citi gândurile, ca și cum i-ar fi împărtășit emoțiile și senzațiile care o ghidau.

Niciodată nu mai simțise așa ceva. Ura intimitatea sentimentului și faptul că nu înțelegea de ce simțea așa ceva. Cel mai mult însă își ura propria neputință.

Scanned with CamScanner

– Îmi cer scuze, doamnă, zise unul dintre bărbați, care părea rușinat ca un elev pus pe șotii, dar în spatele scuzei lui simțindu-se o doză de rebeliune.

– L-am prins pe drumul de deasupra cabanei. Ne urmărea...

– Ne spiona, zise altul.

– Trebuie să scăpăm de el!

Mai mulți încuviințară.

– Peste stâncă, zise primul bărbat. Acum!

– Serios? Spre deosebire de vocile celorlalți bărbați, în tonul ei nu se simți accentul scoțian. Vocea ei era joasă și mătăsoasă, bogată și liniștitoare ca mierea. Chiar era o lady. Dați-vă înapoi!

Fusta îi foșni când se mută lângă el. Lucas nu se putu ridica, deoarece fu din nou imobilizat de o cizmă mare fixată în coastele care îl dureau. Cizma apăsa din ce în ce mai tare, iar Lucas își ținu respirația când îl lovi alt val de durere.

– Te rog să-ți controlezi tendința de a fi violent!

Vocea ei părea obosită, dar presiunea cizmei se domoli.

Mâna ei se afla sub bărbia lui. Lucas își imagină că îi întoarse fața spre lumină. Nu purta mănuși. Pielea îi era mătăsoasă și degetele delicate. Pentru o clipă, îi mângâiară fața cu blândețe. Lucas simți un fior pe șira spinării, ceva ce nu părea frică. I se împotrivi. Era în joc viața lui, dar nu se putea gândi decât la atingerea ei.

„Revino-ți, Lucas!"

– Ce fel de spion ar fi prins așa de ușor?

În vocea ei se simți o nuanță de batjocură.

– Unul prost, răspunse unul dintre bărbați.

– Sau un călător nevinovat, continuă femeia.

Tonul ei era tăios. Își lăsă mâna jos. Lucas simți că femeia se îndreptă.

– Nevinovat sau nu, marea e locul perfect pentru el, mormăi bărbatul, care părea să fie purtătorul de cuvânt al celorlalți. E singurul lucru pe care putem să-l facem, doamnă!

– Prostii! Femeia părea furioasă acum. Lupta noastră nu e cu cei ca el, iar voi știți asta.

– Iar tu știi că e un pericol pentru noi. Nu avem de ales.

Bărbatul se ținea tare, iar ceilalți îl susțineau. Lucas mirosea încăpățânarea, dar și frica lor. Se simțea în aer și pe corpurile lor nespălate, care se apropiau. Îl voiau mort.

Scanned with CamScanner

Știa că femeia simțea același lucru. Un pas greșit, și amândoi ar fi avut probleme. Era neobișnuit să simtă cu o siguranță deplină că ea era de partea lui.

– Nimeni nu o să afle, zise bărbatul. Cine o să-i ducă dorul?

– Numai el poate să ne spună asta. Vocea ei nu trăda nici o emoție, nimic din calcularea rapidă și atentă pe care Lucas o simțea în spatele cuvintelor. Poate că e momentul să aflăm mai multe despre el. Mâna ei îl atinse pe Lucas pe braț, avertizându-l, cu toate că tonul ei avu din nou o nuanță de batjocură. Cum te cheamă, frumosule?

– Lucas, răspunse el.

Știa că, în ce privea replicile, a lui era departe de a fi sclipitoare.

Unul dintre bărbați râse.

– Am putea să-i stricăm fața asta frumoasă. I-am da o lecție.

– Să nu îndrăznești! zise femeia. Vocea ei era relaxată. Am nevoie de ceva drăguț la care să mă uit când vin aici.

Cuvintele ei erau indiferente, ca și cum el n-ar fi contat deloc. Lui Lucas nu-i plăcea să fie tratat așa, dar își dădu seama că era inteligentă. Îl făcu să pară neimportant, ca și cum n-ar fi fost o amenințare.

– Care e celălalt nume al tău? întrebă ea.

– Lucas Ross, doamnă, zise el. La dispoziția dumneavoastră.

Era numai pe jumătate o minciună.

– Cuvintele îți sunt la fel de frumoase ca înfățișarea. Ce cauți în Kilmory, Lucas Ross?

– Îmi caut un loc de muncă, zise Lucas. La castel. Ca servitor. Am venit din Edinburgh.

– Ce maniere prețioase de oraș! zise unul contre contrabandiști, nefiind un compliment.

– Vreau să fiu majordom într-o zi, spuse Lucas.

– Să sperăm că o să trăiești destul cât să-ți îndeplinești dorința. Vocea femeii era seacă. Unde stai?

– La hanul din sat. Am închiriat o cameră și am comandat cina. Proprietarul o să observe dacă nu mă întorc.

– Tom McArdle nu o să ne facă probleme, zise alt contrabandist. Cel mai probabil o să ne ajute și o să scape de bunurile tale. De unde crezi că-și ia whisky-ul, amice?

Ceilalți râseră. Se apropiau din nou, însetați de sânge. Lucas știa că nu-i convinsese să-l lase să trăiască. Nu avea nici o soție iubitoare

Scanned with CamScanner

care să-i ducă dorul, nici părinți sau rude. Ar fi trebuit să inventeze câțiva oameni și să spună o poveste emoționantă despre faptul că toți depindeau de el. Buzele i se răsuciră într-o parodie amară a unui zâmbet.

– Ne irosim timpul.

Unul dintre bărbați îl ridică în picioare.

– Stai! zise femeia din nou pe un ton autoritar. Te grăbești prea mult, prietene! Alt cadavru aduce din nou pe ofițeri mai repede decât mirosul de turbă. Ai uitat că au trecut numai șase luni de la ultima vizită?

Alt cadavru...

Lucas simți cum i se răci sângele. Femeia se referea la Peter.

Atmosfera deveni tensionată. Lucas așteptă cu mușchii încordați. Auzi mișcarea bărbaților din jurul lui.

– Treaba aia nu a avut legătură cu noi, zise liderul sfidător. Nu știm nimic despre asta.

– Fie că a fost vina voastră sau nu, două cadavre atrag atenție nedorită, zise femeia. M-ați înțeles? În plus, dacă domnul Ross a vorbit deja pentru postul de la castel, prea mulți oameni știu cine e. Nu putem să ne asumăm riscul.

– La naiba! Bărbatul își pierdu răbdarea. Eu zic să moară, iar ceilalți mă susțin. Putem să scăpăm de cadavru, ca să nu-l găsească nimeni niciodată.

– Destul!

Lucas o auzi mișcându-se, apoi zgomotul unui pistol care era încărcat, inspirația bărbaților care înghețară pe loc. Simți un fior de teamă. Pentru ea, nu pentru el. Era absurd, dar legătura dintre ei părea și mai puternică.

– Sunteți niște proști periculoși, zise ea. Femeia vorbea în continuare încet, dar ferm. Chiar vreți să vă asumați riscul ăsta? Vreți să renunțați la toate profiturile din cauza unui orășean amărât care s-a pierdut prin munți? Gândiți-vă bine, prieteni, înainte să fie prea târziu!

Din nou, Lucas se trezi ținându-și respirația. Violența dădea naștere la violență, iar ea își asuma un risc ca să-i salveze viața. Erau cel puțin patru bărbați. Puteau să o doboare foarte ușor. Un glonț era tot ce stătea între el și moarte.

Timpul trecea, iar el simțea fiecare secundă.

Scanned with CamScanner

Apoi totul se schimbă. Lucas simți acest lucru prima oară în mișcarea neliniștită și în agitația picioarelor contrabandiștilor, apoi în cuvintele bombănite pe care nu le înțelese și în tensiunea risipită. Banii. Banii și demonstrația de forță îi făcuseră să se răzgândească.

– Are dreptate, zise unul dintre bărbați. Gândiți-vă cât am câștigat cu ultimele butoaie. Nu vrem ca perceptorii să vină din nou pe aici...

Bărbații mormăiră, încuviințând resemnați. Unul oftă, ca și cum ar fi fost foarte dezamăgit de negarea dreptului său de a pune în practică o moarte violentă.

Lucas se simți ușurat. Picioarele îi tremurau. Dacă l-ar fi obligat să meargă, nu ar fi trebuit să se prefacă slăbit. Simți și ușurarea femeii, deși aceasta o mască bine.

– Ia-l de aici!

Vocea ei îi spuse lui Lucas că femeia se îndepărtase, ca și bărbații care deja capitulaseră.

– Milady, începu liderul, care se gândea la altă strategie. Apoi se corectă: Doamnă...

– Da? Vocea ei era relaxată și rece. Dacă încă ai dubii legate de clemența mea, atunci consolează-te cu gândul că știm exact unde să îl găsim dacă este destul de prost încât să spună ceva despre seara asta. Se întoarse înapoi spre Lucas: Să nu te prind că spui ceva după ce bei, domnule Ross! Și să nu-ți treacă prin cap să te duci la autorități. Ai părea cel mai mare prost dacă le-ai zice o asemenea poveste trasă de păr. Sfatul meu e să renunți la locul de muncă de la castel, să te grăbești înapoi acasă la Edinburgh și să uiți de noi toți.

– Da, doamnă, zise Lucas din nou.

Îi simți iar parfumul de albăstrele, care îi tulbură simțurile.

Nu avea cum s-o uite. Își forță corpul să nu se întărească din cauza excitării. Dumnezeule! Cine era femeia care îi putea face asta când nici măcar nu putea s-o vadă?

– Du-l de aici! repetă ea.

Tonul ei fu autoritar, iar de data asta nimeni nu mai comentă.

Bărbații îl cărară, mai mult târându-l în timp ce Lucas se împletici spre gura peșterii. Afară era noapte, întunericul apăsându-i ochii. Aerul rece fu ca o lovitură peste față, proaspăt și tăios cu împunsătura mării. Sunetul valurilor fu dintr-odată puternic,

Scanned with CamScanner

încingând stâncile de mai jos. Simți că era foarte aproape de marginea unei stânci.

– Dezlegați-i mâinile!

Femeia nu avea de gând să riște ca bărbații să-l arunce în apă când ea se întorcea cu spatele. Lucas știa asta, la fel ca și oamenii ei.

Cineva se chinui să-l dezlege, blestemând în tot acest timp pentru că nu vedea ce făcea. Era liber. Își mișcă mâinile, simțind durerea și sângele începând să circule.

– Ține minte ce ți-am spus! zise ea.

– Mulțumesc, doamnă! spuse Lucas.

Îi căzu pânza de pe ochi.

Îi luă puțin timp pentru a se obișnui cu întunericul. În acea seară nu se vedea luna, iar lumina stelelor era slabă și pală, o simplă strălucire pe mare. Lucas privi în jos și simți un fior de teamă. Era la o jumătate de metru de marginea stâncii. Pietrele îi alunecau sub cizme. Pentru o secundă, se simți amețit. Își reprimă reacția de panică pentru a se da în spate și a-și găsi echilibrul. Se forță să nu se miște, respirând încet și fixându-și privirea pe orizontul întunecat până când lumea din jurul lui se opri.

Contrabandiștii de whisky dispărură, topindu-se în umbre la fel de tăcut și de rapid cum apăruseră.

Poate că încă îl supravegheau. Știa că singurul lucru pe care îl putea face era să se întoarcă la han și să se poarte ca orice alt bărbat după ce abia supraviețuise. Asta însemna probabil să se îmbete cu un whisky prost. Și să-și amintească să nu spună nimic despre ce i se întâmplase.

Se întoarse cu spatele la mare și începu să se urce pe stâncă. Era un drum greu. Tulpinile aspre de iarbă-neagră îi înțepau palmele. Pietrișul îi aluneca sub picioare. Îi luă cam zece minute să ajungă la drumul din vârf, de unde o luă spre sat. Îi era frig, era ud și plin de vânătăi, dar extrem de recunoscător să fie în viață. Aerul părea mai dulce, lumina și umbrele mai clare, sunetul bufniței, mult mai intens. Până și durerea persistentă din coaste era bine-venită, ca semn al faptului că trăia.

Abia când ajunse la marginea satului, după ce trecu de biserica aflată dincolo de zidul acoperit de mușchi, acele instincte care greșiseră mai devreme se treziră la viață și îi spuseră că nu era singur.

Scanned with CamScanner

Se opri la umbra tisei din curtea bisericii și aşteptă. I se făcu pielea de găină.

Ea era acolo. Putea s-o simtă.

Peste o secundă, simți atingerea rece a unui pistol pe gât.

–Ține minte ce ți-am spus! Întoarce-te în Edinburgh, orășene! Nu e nimic pentru tine aici.

Șoapta ei fu aprigă.

Lucas făcu singurul lucru la care era sigur că ea nu se aştepta. Se întoarse cu fața spre ea și o prinse de mână atât de puternic, încât femeia icni și scăpă pistolul la picioarele lui. Bărbatul îl împinse într-o parte, în timp ce o lipi de el. Întunericul era atât de intens, încât nu îi putea vedea fața, dar îi auzea respirația sacadată și simțea mișcarea sânilor lipiți de pieptul lui.

I se păru incredibil să o țină în brațe pe femeia care îi salvase viața. Sângele îi luă foc în vene, excitându-l imediat. Tot ce se întâmplase în acea seară între ei se transformă într-o explozie de dorință.

Lucas ridică o mână ca să îi dea la o parte gluga pelerinei de catifea. Materialul era aspru, iar fricțiunea delicioasă. Descoperit, părul păru închis la culoare în lumina slabă a lunii, o cascadă mătăsoasă de satin care i se revărsă peste degete. Își plimbă degetul mare peste linia maxilarului ei, ridicându-i bărbia pentru ca buzele ei să le întâlnească pe ale lui.

Ea scoase un sunet șocat, iar corpul lui Lucas se întări și mai mult, apoi buzele ei se despărțiră sub presiunea insistentă a buzelor lui. La început răspunsul ei fu ezitant, apoi dulce, pasional, cu o lipsă de falsitate care îl tulbură. Corpul ei se relaxă și se lăsă pradă lui; iar sărutul se îndreptă spre un cu totul alt tărâm, al căldurii și al nevoii. Ce se întâmpla era nou și periculos de seducător. Lucas întotdeauna se stăpânise, dar acum simțea pericolul de a-și pierde controlul cu totul.

Sub degete putea simți delicatețea și puterea trăsăturilor desăvârșite ale feței și ale gâtului ei, iar când își coborî mâna spre baza gâtului, pulsul îi bătea frenetic sub atingerea lui. Își dădu seama că habar nu avea cum arăta, câți ani avea sau orice altceva despre ea. Era posibil să sărute o femeie destul de bătrână cât să-i fie bunică, însă în acel moment nu era sigur că îi păsa. Faptul că o sărutase fusese cea mai explozivă experiență pe care o cunoscuse vreodată.

Scanned with CamScanner

Își lipi buzele de linia gâtului ei și apoi de curbura umărului, dându-i la o parte pelerina și straturile subțiri de mătase ca să poată trasa linia claviculei cu limba. Femeia gemu, după care el simți cum genunchii ei se înmuiară și o trase în jos, unde iarba-neagră le oferea un pat moale. Acolo o sărută din nou, profund, de data astea sărutul fiind lent. Sărut care opri timpul în loc. Nu era conștient decât de amestecul limbii ei cu al lui, de căldura corpului ei, de delicatețea pielii sub degetele lui.

Deasupra, stelele se învârteau, iar luna se ridicase și mai sus, dar era prea slabă ca să alunge umbrele. Lui Lucas nu-i păsa că nu putea să o vadă pe ea, singurul lucru real pentru el. O creatură din argint viu și întuneric.

Mâna îi alunecă sub corsaj și simți forma sânului gol, cald, lipit de palma lui. Ea se arcui, împingându-se în mâna lui. Reacția îi făcu mădularul să se întărească dureros de mult. Își frecă degetul de sfârcul ei și îi auzi geamătul. Mătasea și dantela corsajului ei păreau apretate și scumpe, dar pielea ei părea și mai scumpă, mătăsoasă și delicată la atingere, corpul ei fiind un paradis senzual în care se putea pierde.

Ceasul bisericii bătu ora cu putere, cele zece lovituri lungi vibrând prin el și întrerupând momentul. Lucas o simți încordându-se în brațele lui, apoi ea se ridică și își trase pelerina.

– Stai! zise Lucas, apoi o prinse de mână.

O simțea tremurând, iar senzația vulnerabilității ei și nevoia îl îndemnau să o strângă din nou în brațe și să termine ce începuseră. Simțurile lui era îmbătate de gustul și atingerea ei. Nu voia să-i dea drumul.

– Nu ți-am mulțumit pentru că mi-ai salvat viața, zise el.

Ea făcu o pauză.

– Cred că ai făcut mai mult decât să-mi mulțumești.

Tonul ei era sec. Își recăpătase controlul. Vocea ei nu trăda nimic.

– Când o să te văd din nou? întrebă Lucas.

– Nu o s-o faci, răspunse ea amuzată. Noapte bună, domnule Ross!

Pentru o clipă, ea fu o umbră întunecată și apoi dispăru. Noaptea era din nou goală și neclintită. Lucas se rezemă de zidul curții bisericii și așteptă ca durerea aproape intolerabilă din corpul lui să se diminueze. Fusese șocant de aproape să facă dragoste

Scanned with CamScanner

cu o femeie pe care nu o cunoștea și nu o văzuse niciodată. Simplul gând îi făcu trupul să se întărească din nou. În ritmul ăsta, drumul spre han avea să fie lung și incomod, dar nu putea regreta asta. Ce noapte specială!

După zece minute, Lucas era înapoi pe ulița principală a satului și intra în hanul Kilmory. Proprietarul îi aruncă o privire curioasă. Lucas se întrebă cum arăta cu hainele murdare și rupte. Avea și semne pe încheieturi, lăsate de funie. Contrabandiștii nu fuseseră delicați.

–Ceva de băut, domnule? Vorba proprietarului era blândă, dar privirea lui părea tăioasă. Te-ai pierdut în timpul plimbării de seară?

Lucas încuviință, așezându-se pe un scaun de lemn din colț, lângă foc. Coastele lovite protestară din cauza lipsei de confort, dar nu credea că erau rupte. Nu putea să consulte un doctor și, cum se dădea un simplu servitor, oricum nu-și putea permite unul. Pur și simplu trebuia să aștepte ca vânătăile să treacă.

În buzunar avea pistolul. Ca o versiune fatală a Cenușăresei, femeia misterioasă îl lăsase în urmă când plecase, ceea ce sugerase că nu își controla emoțiile atât de bine pe cât voia să pară. Asta îi dădu satisfacție lui Lucas. Se hotărî să se uite la pistol mai târziu, în intimitatea camerei.

Privi pe furiș prin cârciumă. Era aproape plină. Trei bărbați jucau cribbage în colțul opus, aplecați peste masă și prinși de joc. Nimeni nu se uita la el sau cel puțin așa părea. Dar avea să se afle despre bărbatul din Edinburgh care venise să lucreze la castel și, accidental, avusese de-a face cu grupul de contrabandiști. Comunitățile mici erau apropiate și loiale. Toată lumea știa despre distilarea de whisky.

Proprietarul îi împinse un pahar pe masă. Avea gust de fum și de turbă, destul de puternic cât să îl înece. Lucas observă sclipirea de amuzament din ochii bărbatului. Poate că îl credea un englez care nu ținea la băutură. Sau accentul lui îl trăda că era din sud. Cei din munți și compatrioții lor de la sud nu se înțelegeau. Adevărul era că Lucas era o combinație de rase și un amestec de limbi. Mama lui fusese o femeie educată, care îl învățase franceză și engleză. Când fusese aruncat din palatul tatălui său vitreg și venise în Scoția pentru moștenirea lui, adoptase repede accentul străzilor, ca să nu iasă în evidență. Când începuse să obțină profit cu afacerea lui

Scanned with CamScanner

și își strânsese prima avere, renunțase la străzi și adoptase din nou engleza perfectă a copilăriei.

Rămase tăcut, gândindu-se în timp ce zgomotul cârciumii îl învăluia. Se obișnui cu gustul de whisky și simți cum o letargie plăcută alunecă prin el. Contrar primei impresii, whisky-ul avea un gust delicios, cald și profund odată ce se obișnui cu faptul că era destul de puternic. Distileria Kilmory cu siguranță era valoroasă.

Își sprijini un cot pe masă, privind lichidul de un auriu profund. Acesta se învârtea ca magia unei vrăjitoare. Tocmai asta era calitatea acestei băuturi, își spuse. Te ajuta să uiți, îți ușura drumul prin tot felul de amintiri crude și alina durerea trecutului. Dar în acea seară, în Kilmory, simțise umbra trecutului apăsându-l pe umeri. Aici murise Peter. Stătuse cu prietenii lui chiar în acest han, luase cina la castel și se plimbase pe aceleași stânci.

Lucas se gândi la grupul de contrabandiști de whisky. Îi auzise pe bărbați negând că ar fi fost implicați în moartea lui Peter, dar nu crezuse nici un cuvânt. L-ar fi ucis și pe el rapid dacă femeia nu i-ar fi salvat viața.

Știa însă că, pentru a afla adevărul, trebuia s-o găsească pe femeia pe care o întâlnise în acea seară. Nu ar fi putut niciodată să-i identifice pe membrii bandei, dar în privința ei lucrurile stăteau altfel. Putea s-o găsească, iar ea avea să-l ducă la ceilalți. Apoi putea să-i trădeze și să-i spună lui Sidmouth cine erau.

Se gândi la ce aflase despre ea. Se gândi la atingerea ei, la atingerea bogată și senzuală a pelerinei de catifea și la mirosul parfumului. Se gândi la sărutul ei, la căldura și dulceața lui și la senzația arzătoare pe care o simțise. Amintirea încă îl tulbura. Dacă ar fi fost un bărbat cu fantezii, ar fi zis că fusese dragoste la prima vedere.

Dar nu era un astfel de bărbat.

Fusese dorință.

Celelalte lucruri, senzația de intimitate, de înțelegere, erau doar o păcăleală a simțurilor. Se luptase pentru viața lui, iar ea îl ajutase. Fusese cuprins de ușurare și de recunoștință, nimic mai mult.

I se păru că acea lady exact asta era – o aristocrată. Vorbise cu încrederea și autoritatea unui aristocrat. Lucas auzise când unul dintre bărbați i se adresase cu milady, după care se corectase imediat. Nu erau foarte multe doamne prin jur. Logica îi sugeră că probabil era înrudită cu ducele de Forres și locuia la castelul Kilmory.

Scanned with CamScanner

Proprietarul îi aduse în sfârșit cina, o farfurie cu plăcintă din carne de oaie cu legume fierte, de care Lucas se bucură cu entuziasmul unui bărbat care tocmai înșelase moartea. În timp ce mâncă, se gândi la ce-i spusese Jack despre rudele femeii ducelui. Una era Lady Semple, soția moștenitorului ducelui. Părea puțin probabil ca ea să fie într-o bandă de nelegiuiți, dar poate că era fiica ei. Trebuia să afle mai multe despre Lady Allegra. Apoi era Lady Christina MacMorlan, fata bătrână care avea grijă de casă pentru tatăl ei, eclipsată de surorile mai mici și mai frumoase. Gândul că ea ar fi fost lidera cu pistol a unei bande de infractori era șocant.

Pe de altă parte, nu exista o acoperire mai bună pentru șefa unei bande de infractori decât să fie fiica modestă a unui duce.

Dar se gândea mult prea departe. Era posibil să existe alte variante. Primul lucru pe care trebuia să-l facă era să obțină un loc de muncă la castel. Contrabandista lui îi spusese să se întoarcă în Edinburgh, dar nu avea de gând să facă asta. În ziua următoare avea să se ducă la castelul Kilmory pentru poziția de servitor, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Avea să fie un test al abilităților lui actoricești. Nu îi plăcea să primească ordine, deci avea să fie și un test al toleranței. Ura aristocrații, stilul lor de viață opulent și impresia că li se cuvenea totul. O funcție în casa ducală era cea mai proastă opțiune pentru el.

Lucas schiță un zâmbi. Era un preț mic pe care trebuia să-l plătească în schimbul adevărului despre fratele lui. Dacă asta însemna că avea s-o găsească și pe contrabandista lui, cu atât mai bine. Știa că avea s-o recunoască. O atingere, o urmă a parfumului ei aveau să fie suficiente.

Dacă era într-adevăr fiica ducelui, atunci nu avea pic de înțelegere pentru ea. Fie era o bogătașă răsfățată care se juca de-a contrabanda pentru divertisment, fie era o ticăloasă vicleană. Sau poate că era ambele. Lui Lucas nu-i păsa care erau motivele ei. Își amintea cum era să fure mâncare ca să supraviețuiască, să cerșească, să jefuiască și să se lupte doar ca să rămână în viață. Nu avea timp pentru cei care aveau parte de toate privilegiile posibile, dar tot se purtau ca niște delincvenți.

În intimitatea camerei lui, care era ca o cutie în care nu putea sta drept, scoase în sfârșit pistolul și îl studie. Era foarte bine lucrat, scump, făcut în întregime din bronz și avea gravuri superbe.

Scanned with CamScanner

Lucas bănui că fusese făcut la sfârșitul secolului al XVIII-lea și că ar fi părut potrivit în colecția unui aristocrat. Îl băgă la fundul sacului, apoi se culcă. În han era gălăgie, dar Lucas putea dormi oriunde, altă moștenire a anilor petrecuți pe străzi, profitând de odihnă când și unde putea, mereu pe jumătate treaz în caz că apăreau probleme. În acea seară însă i se păru mai greu decât de obicei. Se gândi că era bântuit de amintirea lui Peter, dar se adânci în vise în care era o femeie care fugea, o femeie pe care o dorea, o femeie al cărei chip nu îl putea vedea.

Scanned with CamScanner

Capitolul 2

Christina deschise poarta de lemn care separa domeniul castelului Kilmory de drumul aflat dincolo de el. O alee de la umbra zidului proprietății ducea dincolo de rândul de case ale grădinarilor, umbrite de pini înalți, ale căror ace căzute erau moi sub pantofii ei. De cealaltă parte a pinilor, era o pajiște întinsă, presărată cu arțari, care împrejmuia grădina cu trandafiri și se termina cu niște trepte care duceau spre o terasă. Christina merse încet, fără să se grăbească. Le spusese celor din familie că avea să se plimbe după cină și, deși fusese plecată destul timp, aceștia nu aveau să suspecteze nimic. Niciodată nu o făceau.

Lumina strălucea delicat în spatele ferestrelor castelului. Nu voia să meargă înăuntru. Îi plăcea să fie afară noaptea, când luna era sus pe cer și bătea vântul. Îi plăcea și mai mult pentru că femeile nu trebuiau să se plimbe singure după lăsarea întunericului. Îi plăcea să facă lucruri neașteptate tocmai pentru că zilele ei erau guvernate de previzibil.

Lucas Ross fusese neașteptat. Încă simțea gustul sărutului său. Încă îi simțea atingerea pe corp. Parfumul lui se lipise de ea. Nu era pomada dezgustătoare sau apa de colonie pe care le purtau bărbații, ci un amestec de aer proaspăt, pădure și ocean. Îi păruse familiar, făcându-i inima să tresară. Oare senzația periculoasă de recunoaștere o făcuse să accepte un asemenea abandon nechibzuit? Nu știa. Tot ce știa era că aproape făcuse dragoste cu Lucas Ross și că nu-i venea să creadă.

Lucas era servitor, dacă povestea lui putea fi crezută, dar era mai mult decât o simplă față chipeșă. Era puternic, isteț și curajos. Își ascunsese caracterul destul de bine în fața bărbaților și jucase rolul orășeanului ignorant, dar ea știuse adevărul. Din clipa în care îl văzuse prima oară, simțise că el era diferit.

Știuse că era periculos.

Scanned with CamScanner

Se cutremură.

– Doamnă?

Ușa se deschise, iar Galloway, majordomul, se uita îngrijorat la ea. Știuse unde se dusese în acea noapte. Toți servitorii știau. La fel ca întregul sat. Implicarea ei în contrabanda cu whisky era cel mai prost ținut secret din Kilmory. Singurii care nu știau erau chiar cei din familia ei, iar asta pentru că nu știau cine era ea cu adevărat și nici nu le păsa.

– Totul e în regulă.

Ușa se deschise mai mult, lumina galbenă revărsându-se în noapte. Era momentul să devină din nou Lady Christina MacMorlan.

Galloway închise ușa.

– Slavă Domnului că v-ați întors, doamnă!

Christina se opri ca să-și examineze reflexia în oglinda de pe hol. Nu arăta prea rău. Părul îi era poate puțin mai dezordonat și avea nisip pe tivul rochiei de catifea, dar nu era ceva neobișnuit în acest loc sălbatic. Fața îi era îmbujorată și roz, la fel ca gâtul. Își aminti atingerea delicioasă a bărbii lui Lucas pe pielea ei. Din fericire, se putea preface că briza rece era responsabilă pentru culoarea mai intensă. Ar fi fost greu să explice rozul înțepător al buzelor ei și faptul că erau umflate de la săruturile lui Lucas. Speră că umbrele de pe hol aveau să ascundă aceste lucruri, deoarece i-ar fi fost greu să explice familiei ce făcea. Rudele o considerau lipsită de pasiune, insipidă. Christina cea eficientă, care se ocupa de toate detaliile vieții cu care ei nu voiau să-și bată capul, o menajeră glorificată, care ținea laolaltă casa, familia și clanul, fără să se plângă niciodată.

„Dacă ar ști!"

Pentru o clipă, simți ecoul sărutului lui Lucas prin sânge și mâna lui pe sânul ei. Trecuse foarte mult timp de când fusese sărutată, atinsă. Nu voia pasiune în viața ei. Aceasta aparținea trecutului, unei perioade pe care o închisese și la care jurase să nu se mai întoarcă vreodată. Acum însă, din cauza amintirii atingerii lui Lucas, se simți neliniștită, dorința adormită trezindu-se din nou.

Își reprimă un fior. Se întoarse cu spatele la oglindă și își dădu jos mănușile și pelerina.

– E vreo problemă, Galloway?

– Da, milady.

Scanned with CamScanner

Majordomul tremura, iar Christina își aminti brusc de vârsta și de infirmitatea lui. Tocmai de asta era esențial să găsească repede un înlocuitor, un tânăr inteligent pe post de servitor, care să fie sub tutela lui Galloway. Dar nu bărbatul pe care îl întâlnise în acea seară. Lucas Ross ar fi fost ideal. Puternic, practic, isteț. Doar că nu putea angaja un bărbat care o sărutase cu atâta pasiune. Sau pe cel care ar recunoaște-o ca lideră a grupului de contrabandiști cu whisky. Simpla idee i se părea dezastruoasă.

– Excelența Sa a pierdut cel mai recent lot de cărți de la Societatea Regală din Edinburgh, zise Galloway. A întors biblioteca cu fundul în sus căutându-le și și-a ieșit din minți.

Un zgomot înfundat din spatele ușii bibliotecii îi sublinie cuvintele.

– O să găsesc cărțile, zise Christina.

– Lady Semple s-a dus în bucătărie pentru a se plânge că cina a fost arsă, continuă Galloway, iar acum bucătăreasa amenință că o să plece. Știți că nu putem aduce angajați buni aici, în mijlocul pustietății...

– O să rezolv situația cu bucătăreasa, spuse Christina. Și o să vorbesc cu Lady Semple.

Fratele ei, marchizul de Semple, și soția lui, Gertrude, erau cei mai pretențioși oaspeți posibili, mereu găsind probleme. Părea să le facă plăcere să enerveze cât mai mulți oameni. Era singurul lucru care le plăcea.

– Lady Semple a menționat din nou că apa era rece de dimineață și Lord Semple se plânge că e curent la el în dormitor, spuse Galloway.

– Refuz să mă implic în problemele maritale ale fratelui meu, zise Christina. Apoi, când Galloway o privi fără să înțeleagă, ea continuă: Nu contează, Galloway. Presupun că s-a stricat din nou cuptorul.

– Da, doamnă, zise Galloway. Mereu se strică atunci când vine cineva din nord-vest.

Christina oftă. Kilmory era un castel din secolul al XIV-lea, cu un sistem de încălzire aproape la fel de vechi. Nu era locul potrivit pentru nevoile unor invitați precum familia Semple, care insista să aibă parte de ce era mai bun. În ultimii trei ani, tatăl ei, cu tipica lui încăpățânare excentrică, insistase să transforme Kilmory în casa

Scanned with CamScanner

lui și să nu stea în reședința principală de la Forres. Când îl întrebase de ce făcuse asta, el bombănise ceva despre peisajul sălbatic de pe coastă care îi inspira studiile academice.

– Lord Lachlan...

Galloway făcu din nou o pauză cu o expresie de dezaprobare pe chip.

– E beat din nou? întrebă Christina. O să mă duc sus și o să arunc o carafă cu apă pe el, iar dacă asta nu merge, o să-l împușc!

Galloway îi aruncă un zâmbet slab. Ea glumea, dar adevărul era că părea o opțiune tentantă. Dulcibella, soția lui Lachlan, îl părăsise cu șase luni în urmă, iar de atunci el își petrecuse tot timpul beat. Christina își pierduse răbdarea cu el.

Existaseră probleme de ambele părți, dar Lachlan nu făcuse nimic ca să îndrepte situația cu soția lui, care stătea în castelul ei la Cardross, spunându-le tuturor celor care o ascultau ce brută fusese soțul ei cu ea.

Doar că nu putea să-l împuște pe Lachlan pentru că își pierduse pistolul. Îl scăpase când o sărutase Lucas, iar până în acel moment amintirea acelui sărut o făcuse să uite cu totul de asta. Simți un profund sentiment de revoltă. Lucas nu ar fi uitat. Putea să parieze că în acel moment frumosul ei pistol gravat era în posesia lui.

Un motiv în plus ca să scape de el. Dacă bărbatul îndrăznea să-și arate chipul la Kilmory în ziua următoare – și ceva o făcea să suspecteze că Lucas Ross ar fi îndrăznit să facă asta –, avea să-l trimită înapoi în Edinburgh, chiar dacă trebuia să-l urce chiar ea în trăsură.

Galloway aștepta și o privea. Privirea lui părea obosită. Voia să-l trimită în camera lui să se odihnească, dar știa că bărbatul ar fi refuzat. Mereu erau lucruri de făcut.

– Alte probleme, Galloway?

– Nu, doamnă, zise majordomul recunoscător.

Christina încuviință.

– Mâine o să ții interviuri pentru angajarea unui nou lacheu, zise ea. Am auzit că Lucas Ross, unul dintre candidați, nu e... potrivit. Te-aș ruga să nu-i oferi postul.

O urmă de mândrie apăru în comportamentul lui Galloway. Bărbatul se îndreptă mai mult.

– Doamnă?

Scanned with CamScanner

Christina știa că asta nu era treaba ei. Servitorii erau treaba lui Galloway și a menajerei, doamna Parmenter. Intervenind, sugera că îi considera incompetenți. În ritmul ăsta, Galloway avea să fie următorul care demisiona.

– Vreau să fiu sigură că noul angajat o să se potrivească aici, la Kilmory, zise ea precaută. Așa cum știi, tata devine din ce în ce mai excentric și nu aș vrea să-i afecteze cineva sănătatea.

– Excelența Sa nu are de ce să aibă de-a face cu noul servitor. Galloway era rigid din cauza indignării provocate de gândul că ducele ar fi decăzut așa de mult. Sunt sigur că puteți avea încredere în judecata mea pentru alegerea candidatului potrivit, Lady Christina.

– Sigur, zise ea oftând. Îmi cer scuze, Galloway.

Știa că nu era cazul să insiste când majordomul era cu garda sus. A doua zi avea să redeschidă subiectul, iar el urma s-o asculte.

– Domnul Bevan cere o întâlnire mâine-dimineață, doamnă, zise Galloway, referindu-se la bărbatul care se ocupa de domeniu. Spune că sunt mai multe lucruri pe care trebuie să le discute cu dumneavoastră.

– O să mă întâlnesc cu el la ora 11, zise Christina. În birou.

Galloway încuviință. Tensiunea de pe fața lui mai dispăruse.

– Mulțumesc, milady. Îi luă haina și mănușile. O să aduc tava cu cina.

Ceasul de pe palier bătu la și jumătate cu un sunet slab. La castelul Kilmory se respecta programul de la țară, cina fiind servită la ora 6. Ducele prefera asta. Ritualul tăvii cu cina făcea parte din tradiția familiei încă din copilăria Christinei, pentru că toată lumea se retrăgea devreme. Astfel, când toată lumea mergea la culcare, Christina avea ocazia perfectă pentru afacerea cu contrabanda.

Își aranjă rochia. Nu putea intra în salon cu nisip pe haine. Gertrude, cu privirea atentă și limba ascuțită, sigur ar fi observat. Ar fi trebuit să se schimbe înainte de a se întâlni cu banda, dar mesajul fusese atât de urgent, încât nu dorise să întârzie și să le dea bărbaților ocazia să facă vreun gest violent, pe care aveau să-l regrete mai târziu.

Christina se înfioră. Ura violența, ura cruzimea și plăcerea pe care părea să le-o dea bărbaților. Toată viața ei avusese grijă de oameni, protejându-i, fie că era vorba de surorile ei mai mici, de alte rude sau de ce mai rămăsese din clanul Forres. Tocmai acesta

Scanned with CamScanner

fusese motivul pentru care se implicase în afacerea de contrabandă. Văzuse exploatarea nemiloasă perceptorilor care le impuneau taxe exorbitante familiilor care oricum abia câștigau ceva de pe urma pământurilor. Această exploatare o înfuriase și simțise nevoia intensă de a-i proteja. Nimeni nu ascultase protestele ei. Până la urmă, era femeie, iar femeile nu trebuiau să se amestece în politică și în economie – sau cel puțin asta i se spusese în cel mai politicos mod posibil, când scrisese o plângere către guvern. Își dăduse seama că nu avea nici o șansă să schimbe ceva și că numai acțiunea directă avea să dea roade. Prin urmare, îi organizase pe contrabandiști într-o bandă eficientă și nemiloasă, care nu putea fi prinsă de perceptori. Era vina ei că uneori aceștia erau prea cruzi.

Ușa salonului de zi se deschise și ieși Gertrude. Mică și viguroasă, cumnata Christinei lăsa impresia că ataca pe oricine și orice care avea ghinionul să-i iasă în cale. În urma ei era Lady Allegra MacMorlan, nepoata Christinei. La 18 ani, tânăra avea înfățișarea plăcută a familiei MacMorlan, deși emana plictiseală și lipsă de preocupări. Gertrude voia să-și căsătorească fiica în timpul sezonului de iarnă de la Edinburgh. Allegra arăta la fel de puțin interes față de această ambiție pe cât arăta față de orice altceva. Christina se întrebase de ce era pasionată Allegra. Sigur trebuia să existe ceva.

– Aici erai! zise Gertrude pe un ton dezagreabil. Arăți ca și cum ai fost trasă printr-un gard. Privirea ei ascuțită se plimbă peste cumnata ei, făcând un inventar al pagubelor făcute de nisip, vânt și săruturile lui Lucas. De fapt, arăți absurd de sălbatic având în vedere că doar te-ai plimbat prin grădini. De asta nu-i dau voie Allegrei să se plimbe nicăieri. Dăunează grav înfățișării.

– Foarte adevărat, spuse Christina. Eu însă sunt prea bătrână ca să iau în considerare asemenea lucruri.

– La vârsta ta, răul e deja făcut, încuviință Gertrude. Am o sarcină pentru tine. Trebuie s-o dai afară pe a doua menajeră. I-a făcut ochi dulci lui Lachlan și, având în vedere starea deplorabilă a căsniciei lui cu Dulcibella, sunt sigură că el o să fugă cu ea dacă primește cea mai mică încurajare.

– Aș prefera să-l dau afară pe Lachlan, zise Christina. E mult mai puțin folositor decât Annie. Unde să găsesc altă menajeră? Oricum e destul de greu să aduc servitori aici.

Scanned with CamScanner

– Ai un simț al umorului foarte nepotrivit, Christina, rosti Gertrude rece. Disper din cauza ta.

– O să vorbesc cu Annie, spuse Christina, oftând. Dar sunt sigură că te înșeli, Gertrude.

Femeia o privi sfidătoare.

– Ești la fel de naivă ca Allegra. Niciodată nu vezi ce se întâmplă exact în fața ta.

– Se pare că nu. Te rog să mă scuzi, Gertrude. Trebuie să mă schimb înainte de cină.

Zgomotul tăvii cu cina, care se apropia, o făcu pe Gertrude să intre înapoi în salon. Allegra se duse sus înaintea Christinei, dispărând în umbră în capul scărilor, ca o fantomă. Christina își urmă nepoata încet. Când ajunse sus, se opri lângă statuia lui Hermes, pe care tatăl ei o adusese din marele său turneu. Abia o observă. Toate castelele familiei MacMorlan erau pline cu statui. Tatăl ei era un adevărat colecționar de opere de artă, de lucrări academice și de sculpturi clasice. Hermes fusese parte din mobilă de când își amintea Christina și nu era o parte pe care să o fi apreciat în mod deosebit. Însă acum se trezi uitându-se la statuie. Compară perfecțiunea rece de marmură a obrajilor înalți și puterea sculptată a musculaturii cu trupul lui Lucas Ross, care emana masculinitate.

Simți un val de căldură jos, în pântec, și se întoarse repede, conștientă că Allegra se oprise în fața camerei ei și o privea. Nu știa sigur dacă expresia o dădea de gol. Spera că nu era ceva ce nepoata ei avea să recunoască ori să înțeleagă. În timp ce ușa se închise încet în urma Allegrei, Christina trecu de ea și ajunse în dormitorul ei. Era vechi și familiar, dar ea se simțea diferit, nesatisfăcută într-un mod pe care nu putea să-l descrie exact, ca și cum tânjea după ceva ce uitase că dorea. Odată, cu mult timp în urmă, când era o fată tânără, fusese sălbatică. O desfrânată, cum i-ar fi spus Gertrude. Nimeni nu știuse asta. Nimeni nu ar fi crezut așa ceva, având în vedere ce creatură serioasă devenise.

Însă întâlnirea cu Lucas trezise din nou la viață toate acele dorințe obraznice, scandaloase, delicioase. Dorințe pe care și le negase pentru că aparțineau unei perioade din viața ei care se terminase. Pentru o clipă, își aminti de acele timpuri și de modul în care se terminaseră. O străbătu un fior. Nu avea să se mai deschidă vreodată durerii, pentru că următoarea dată acea durere putea s-o distrugă.

Scanned with CamScanner

Capitolul 3

Interviul decurgea bine, spre satisfacția lui Lucas. Galloway, majordomul, părea impresionat de referințele sale excelente, de dorința de a munci din greu și de manierele respectuoase. Doamna Parmenter, menajera, păru să-i admire corpul puternic. Lucas o surprinse uitându-se la gambele lui și speră că o făcuse doar ca să evalueze cât de bine avea să arate în uniformă. Nu era însă convins că interesul ei era strict obiectiv. Doamna Parmenter avea în ochi o sclipire în contrast cu imaginea menajerei respectabile.

Fuseseră și alți candidați pentru post, dar era convins că el se afla în avantaj. Dacă putea, într-adevăr, să și muncească era cu totul altceva. Nu știuse că rolul lacheului era atât de complex. Crezuse că tot ce făceau lacheii era să aranjeze trăsura, să arate bine și să fugă cu doamna casei, dacă aveau ocazia. Se părea însă că se înșelase. Să care cărbunii, să curețe argintăria, cizmele și pantofii, să tragă perdelele, să ajute la servirea cinei – toate aceste sarcini aveau să-i revină. Părea destul de greu, dar nu era nimic ce n-ar fi reușit să facă dacă se trezea la cinci dimineața și se culca la miezul nopții.

– Ai experiență în împăturirea unui șervet sub forma unui nufăr? întrebă doamna Parmenter.

– Mă tem că nu, doamnă, răspunse Lucas.

Talentele lui nu îi erau de folos aici. De exemplu, se pricepea să câștige la cărți – chiar strânsese prima avere la astfel de întâlniri. A doua avere o făcuse prin investirea într-o companie de transport naval înființată de Jack Rutherford. Avea și alte afaceri, alte investiții. Nu se pricepea însă să împăturească șervete.

Doamna Parmenter fu surprinsă.

– Dar ești obișnuit să servești cina? insistă ea. Ești obișnuit cu eticheta?

– Bineînțeles, doamnă, spuse Lucas relaxat, ca răspuns mai degrabă la a doua întrebare.

Scanned with CamScanner

Eticheta și-o însușise la palatul tatălui său vitreg, deși nu fusese niciodată cel care servise cina. Într-un fel, existența lui fusese sclipitoare. Dar tot ce era sclipitor dispărea și întotdeauna rămânea ceva urât dedesubt.

Galloway se foi pe scaun. Se părea că auzise suficient cât să fie mulțumit de recomandările lui Lucas și avea să-i dea detalii despre proprietatea de la Kilmory. Lucas îl ascultă cu atenție.

– Aici e o așezare mică, deși este o casă ducală. În ultimii ani, Excelența Sa a preferat această locuință, nu pe cea principală, din Forres. E mai mică și mai...

– Practică, interveni doamna Parmenter, aruncându-i o privire majordomului. Kilmory e mai... confortabilă.

Lucas speră că nu arăta cât de sceptic se simțea. Dacă locuința de la Kilmory era mai confortabilă decât cea de la Forres, atunci cea de la Forres era probabil de nelocuit. Din ce văzuse, jumătate din castelul Kilmory era o ruină, iar cealaltă jumătate era medievală. Un edificiu urât, care lăsa senzația că nu fusese schimbat de secole întregi. Scoția avea multe castele frumoase, însă acesta nu era unul din ele. Jack avusese dreptate în privința asta.

Însă ce nu știuse Jack era cât de mult lăsa Kilmory senzația de cămin. Avea o căldură primitoare, mai importantă decât eleganța superficială. De exemplu, camera în care stăteau, probabil al doilea cel mai frumos salon, avea un farmec aparte datorită scaunelor ușor șubrede și a pernelor decolorate. Pe polița șemineului era o vază cu flori colorate și mai multe reviste și ziare aruncate pe masă. Lucas le privi: *Caledonian Mercury*, din urmă cu trei săptămâni, *Lady's Monthly Museum*, *Edinburgh Review*.

Se întrebă dacă ducele închisese castelul Forres din cauza unor probleme financiare. Kilmory era mai ieftin de condus. Dar asta ar fi fost în contradicție cu reputația ducelui de Forres, cunoscut drept cel mai bogat om din Scoția. Chiar și așa, merita să investigheze. Deseori, bărbații se prefăceau că erau bogați, deși nu aveau avere, și i-ar fi prins bine să afle adevărul despre problemele financiare ale lui Forres, în caz că și acesta era implicat în comerțul cu whisky.

– Lady Christina MacMorlan conduce reședința în numele tatălui ei, zise doamna Parmenter. În termeni practici, ea e capul casei.

„Lady Christina."

Scanned with CamScanner

Lucas simți un fior de recunoaștere. Christina MacMorlan. Ea era femeia pe care o întâlnise noaptea trecută? Devenea din ce în ce mai probabil. O femeie capabilă să conducă o moșie avea toate abilitățile, eficiența și contactele necesare pentru a conduce un grup de contrabandă de whisky. Iar dacă doamna Parmenter avea dreptate, atunci Lady Christina putea nu numai să conducă Kilmory, ci și să știe ce i se întâmplase lui Peter. Lucas simți cum pulsul începe să i se întețească și afișă o expresie de indiferență politicoasă.

–Administratorul conduce domeniul, o corectă Galloway. Nu s-ar potrivi ca Excelența Sa să muncească.

Doamna Parmenter pufni. Era clar cine considera că făcea toată munca grea la Kilmory. Interesul lui Lucas față de Christina MacMorlan crescu.

–Apropo de muncă, spuse Galloway în timp ce-i aruncă o privire tăioasă menajerei, o să-ți cerem să îndeplinești orice sarcină dacă o să lucrezi la Kilmory. Unii lachei consideră că anumite sarcini sunt sub rangul lor. Tonul lui spunea foarte clar că asemenea idei militante i se păreau de prost-gust. Suntem prea puțini angajați aici ca să tolerăm o asemenea vanitate.

–Aș fi fericit să ajut cu orice sarcină, domnule Galloway, zise Lucas.

Majordomul încuviință. Studie hârtiile de pe masa din fața lui și se încruntă ca și cum ceva l-ar fi deranjat. Lucas era contrariat. Nu-și dădea seama ce anume îl reținea pe Galloway.

–Recomandările tale sunt impecabile, zise majordomul încet. Ești perfect pentru post.

Lucas își înclină capul. Oamenii lui Sidmouth făcuseră o treabă bună inventând acele referințe ferme și convingătoare fără să pară prea mult.

–Scuză-mă, zise Galloway brusc.

Bărbatul strânse hârtiile și ieși din cameră. Lucas surprinse privirea doamnei Parmenter. Aceasta îi zâmbi, dar avea o oarecare neliniște în ochi. Vorbiră puțin despre Edinburgh, unde menajera avea rude, dar era clar că femeia era distrasă. După câteva minute, îi ceru și ea scuze în grabă și plecă.

Rămas singur, Lucas așteptă puțin și apoi se ridică și păși spre birou. Sertarele erau pline cu registre contabile pentru Kilmory, care acopereau ultimii ani. Nu se uită în ele. Se îndoia că Lady Christina

Scanned with CamScanner

ținea rețeta distilării la îndemână, în biroul ei, cu atât mai puțin ceva care îi putea lega de ea și pe banda ei de moartea lui Peter. Dacă avea să fie prins cotrobăind prin casă în acel moment, avea să pară un hoț și să fie dat afară.

Se întoarse la locul lui, își întinse picioarele lungi, se rezemă de spătar și aprecie căldura și confortul camerei. Nu semăna cu casa pe care o avea în Edinburgh, care era doar o aglomerare de camere. Încăperi scumpe și elegante, dar fără personalitate sau suflet. Dezordinea și faptul că arăta locuit îl atrăgeau la Kilmory, deși îl tulbură această conștientizare. Niciodată nu-și dorise un loc care să fie mai mult decât un acoperiș deasupra capului.

Trecură zece minute. O suspiciune începu să se contureze în mintea lui Lucas. Era aproape sigur că Lady Christina MacMorlan era cu un pas înaintea lui. Îl avertizase noaptea trecută, dar bănui că femeia îl avertizase și pe Galloway să nu-l angajeze.

Se ridică și traversă camera în tăcere. Doamna Parmenter lăsase ușa întredeschisă, așa că el își lipi urechea de ea. Auzea sunetul înăbușit al vocilor de pe hol. Galloway vorbea repede și agitat.

– Lady Christina, trebuie să protestez! Nu e nimic în documentele domnului Ross care să sugereze că nu ar fi potrivit pentru post. Dimpotrivă, pare exact omul pe care îl căutăm. Nu vă înțeleg obiecțiile, doamnă! Trebuie să înțelegeți că am o dilemă...

– Înțeleg foarte bine că e greu să găsești angajați buni la Kilmory, zise altă voce de femeie tăioasă și autoritară.

Lucas încercă să-și dea seama dacă era femeia din noaptea trecută. Se apropie și mai mult de ușă.

– În cazul ăsta, mă văd nevoită să-ți cer să-mi accepți ordinul, Galloway, o auzi pe Lady Christina spunând. Nu vreau ca domnul Ross să fie angajat la Kilmory. Îmi pare rău dacă asta îți creează probleme. Thomas Wallace o să facă treaba la fel de bine, iar familia lui are nevoie de bani. Trebuie să-l lăsăm pe domnul Ross să plece.

Fire de praf se ridicară, dansând în lumina de la fereastră. Lucas se îndepărtă repede de ușă când cineva trecu prin dreptul ei. Observă o urmă de muselină de culoarea prunei și o ușoară urmă de parfum de albăstrele. Recunoașterea îl lovi puternic și cu greu reuși să nu deschidă ușa ca să o înfrunte.

Scanned with CamScanner

Când Galloway și doamna Parmenter intrară din nou în cameră, el se așezase deja pe scaun și se întoarse cu o expresie inocentă spre ei.

Galloway închise ușa. Roșu la față, bărbatul se întinse ca să dea mâna cu Lucas.

– Mulțumesc, domnule Ross. Asta e tot.

– Ah, zise Lucas, prefăcându-se uimit. Speram să aflu decizia... zise, dar se opri.

Galloway era rigid ca un soldat. Doamna Parmenter părea agitată și tristă.

– Să aștept răspunsul la hanul Kilmory? întrebă el.

– Nu o să fie nevoie, domnule Ross. Galloway îl îndrumă spre ușă. Mulțumesc că ai venit. Ne pare rău că nu ai avut succes și îți dorim toate cele bune în viitor.

Vorbea de parcă toate cuvintele îi erau blocate în gât.

Lady Christina MacMorlan câștigase din nou. Buzele lui Lucas se răsuciră într-un zâmbet trist. Îl distrusese noaptea trecută, iar acum avea impresia că scăpase definitiv de el. Trebuia să-și îmbunătățească jocul.

Galloway îl însoți afară, pe scările principale, cu aerul unui bărbat care îl conducea cu atenție. Era o glorioasă zi de vară, cerul fiind de un albastru fără nori, iar briza dinspre mare purtând miresme de sare și de grozamă. Pe peluza frumos tunsă de la Kilmory, Lucas văzu trei siluete care stăteau la umbra unui cedru mare. Una dintre ele, cu părul grizonant, care se sprijinea de un baston, părea a fi ducele de Forres. Bărbatul era scund, probabil din cauza vârstei. Lucas înțelegea de ce fiica lui se ocupa de conducerea domeniului.

Celelalte două siluete erau ale unor femei, una blondă și subțire, foarte tânără, și cealaltă mai în vârstă, înaltă și elegantă, într-o rochie din muselină. Aceasta îl văzuse și părea că rămăsese nemișcată, ca și cum și-ar fi ținut respirația.

Lucas se uită la Galloway, care aștepta cu o nerăbdare politicoasă să închidă ușa din spatele lui.

Fără ezitare, bărbatul se îndreptă spre grupul celor trei ca s-o înfrunte pe Lady Christina MacMorlan. Cum nu avea nimic de pierdut, putea la fel de bine să încerce s-o șantajeze.

Scanned with CamScanner

Capitolul 4

– Cine naiba e *ăla?* întrebă Allegra.

Christina ascultase vag planurile tatălui ei de a face o fântână în stil italian, de șase metri, în mijlocul peluzei, în timp ce se gândea ce lactate putea pune deoparte ca să le ia când avea să meargă în vizită la doamna McAlpine în sat, în acea după-amiază. Biata femeie tocmai născuse al șaselea copil, iar soțul ei murise în timpul unei furtuni care îi distrusese barca în urmă cu numai opt săptămâni. Când Allegra se opri dintr-odată și se uită spre intrarea în castel, practic se împiedică de ea.

– Ai grijă la limbaj, Allegra! zise Christina automat.

Știa că prezența lui Lachlan, cu limbajul lui necioplit, avea să fie o influență proastă. Gertrude și-ar fi ieșit din minți dacă și-ar fi auzit fiica vorbind ca un dandy din Edinburgh. Iar asta era altă problemă: Christina nu știa ce avea să facă în privința lui Lachlan. Acesta avea nevoie să fie împins de la spate ca să se întoarcă la soția lui în loc să-și plângă de milă la Kilmory.

– Domnișoarele nu vorbesc așa, zise ea. E șocant de vulgar.

– Ba vorbesc astfel când văd așa ceva, zise Allegra. Cine *este* el?

Ea urmări degetul arătător al nepoatei, un alt păcat împotriva etichetei pe care Christina pur și simplu nu avea energia să-l corecteze, și văzu silueta înaltă a unui bărbat, încadrată de ușa castelului.

„Lucas Ross."

Inima începu să-i bată cu putere și abia putu respira. Dintr-odată, soarele era prea fierbinte și prea puternic.

– Fir-ar să fie! zise ea fără să vrea.

Allegra chicoti.

– Mătușă Christina! E șocant de vulgar.

– Uneori, limbajul potrivit unei doamne pur și simplu nu e destul de puternic ca să-i exprime sentimentele.

Scanned with CamScanner

Se gândi că n-ar fi fost potrivit nici să se holbeze la acel bărbat, dar îi era imposibil să reziste. Nici un bărbat nu avea dreptul să fie atât de indecent de chipeș ca Lucas Ross.

În lumina slabă din peștera contrabandiștilor, în noaptea anterioară, Lucas arătase spectaculos cu sprâncenele lui negre, maxilarul puternic și părul negru. Avea ceva, un aer de distincție arogantă, ceva înnăscut, care îl deosebea de ceilalți bărbați. Corpul lui înalt, cu umeri lați emana o masculinitate pe care Christina nu o mai întâlnise în sălile de bal sufocante sau în bibliotecile mediului academic din Edinburgh. Soții surorilor ei aveau ceva din acea charismă. Christina își aminti că se uitase la Lucy și la Mairi și fusese geloasă pe ele. Dar acum se gândea că o asemenea tărie, o asemenea fermitate într-un bărbat erau prea mult pentru a-i face față.

Părea o nebunie curată faptul că Lucas Ross era servitor. Părea prea dur, prea stăpân pe el ca să-i servească pe alții. Și-l imagină mai degrabă ca pe un soldat, un marinar sau un aventurier, cineva care dă ordine și nu le primește. Era un bărbat născut să conducă, nu să primească ordine. Dar își făcea iluzii. Un bărbat nu-și putea alege locul în viață și nici nu-l putea schimba.

Un fior o străbătu pe șira spinării. Lucas coborî treptele castelului și traversă peluza, îndreptându-se spre ele. Părea să aibă un scop clar. Dintr-odată, Christina simți impulsul de a fugi. Era ridicol, dar panica o sufocă. Bărbatul nu-i ascultase instrucțiunile din noaptea anterioară. Asta trebuia să-i spună ce fel de bărbat era. Ar fi trebuit să se gândească de două ori înainte să-i spună lui Galloway să-l refuze.

Dar Lucas trebuia să accepte acest lucru. Ea era fiica ducelui de Forres, dar nu se așteptase să fie înfruntată de un servitor sau să i se ceară să-și justifice deciziile. Chiar și așa, pe măsură ce Lucas se apropia de ei, Christina simți că nu mai putu respira și trebui să își apese mâna pe corsaj, în dreptul inimii, care îi bătea cu putere, ca și cum ar fi fugit prea departe și prea repede.

Dintr-odată, Lucas fu în fața ei. Prezența lui era atât de puternică, încât Lady Christina făcu un pas în spate, deși comportamentul lui nu avea nimic amenințător. Privirile li se întâlniră. Ochii lui erau atât de căprui, aproape negri, întunecați ca o noapte de iarnă sub

Scanned with CamScanner

acele sprâncene negre, expresia lui fiind imposibil de citit. Restul feței era la fel de impresionantă. Nu avea căldură sau delicatețe. Erau numai unghiuri dure și întuneric. Lucas susținu privirea Christinei. Ea încercă să se uite în altă parte, dar își dădu seama că nu putea. Era copleșită de aceeași senzație intensă care pusese stăpânire pe ea noaptea anterioară.

Apoi acea senzație dispăru, ca și cum n-ar fi existat, și bărbatul făcu o plecăciune elegantă.

– Lady Christina? zise el. Tonul lui era respectuos, în contrast cu expresia din ochi, care era orice, mai puțin respectuoasă. Numele meu e Lucas Ross. Nu cred că ne-am întâlnit. Sau poate că vă aduceți aminte de mine...

Făcu o pauză, pentru ca impactul cuvintelor să se facă simțit, iar inima Christinei bătu cu putere.

O recunoscuse. Știa că ea era femeia pe care o sărutase noaptea anterioară.

Ea se îndreptă de spate.

– Nu, zice ea rece, nu am avut acea plăcere, domnule Ross.

O licărire de amuzament străluci în ochii lui Lucas, ca și cum și-ar fi amintit cât de plăcut fusese, cum ea se topise în brațele lui, buzele ei deschizându-se sub ale lui când el o sărutase cu căldură, pricepere și pasiune. Christina simți un val din aceeași căldură senzuală undeva în josul stomacului. La naiba cu el! Singurul lucru pe care îl putea face acum era să se poarte ca o aristocrată, disprețuitoare, indiferentă, chiar dacă ultimul lucru pe care îl simțea era răceala.

– Nu înțeleg, zise ea. Cu ce te pot ajuta, domnule Ross?

Lucas zâmbi repede, plin de apreciere. Acest lucru îi transformă întreaga față, oferindu-i căldură pentru o fracțiune de secundă.

– Am venit pentru postul de lacheu, zise el. Din păcate, nu am avut succes. Mă întrebam dacă sunteți destul de amabilă ca să-mi spuneți de ce.

– Alegerea servitorilor e sarcina domnului Galloway, domnule Ross. Lui trebuie să-i ceri o explicație. Acum dacă mă scuzi...

– Dar dumneavoastră ați fost cea care a refuzat să-mi ofere postul, zise Lucas. V-am auzit când i-ați spus domnului Galloway să nu mă aleagă.

Scanned with CamScanner

Urmă o tăcere tăioasă, în timpul căreia Christina se gândi la o mulțime de epitete deloc potrivite unei doamne. Nu știuse că bărbatul o auzise.

– Îmi pare rău, domnule Ross, nu am obiceiul de a-mi explica deciziile.

Lucas își ridică aproape în batjocură sprâncenele.

– Înțeleg, zise el.

Christina roși, dându-și seama cât de arogantă păruse.

– Dar cum pot să îmbunătățesc ceva dacă nu-mi spuneți în ce privință greșesc?

Galloway veni respirând greu.

– Domnule Ross! Cum îndrăznești să o abordezi pe Lady Christina într-un mod atât de nepotrivit?

– Nu am vrut să fiu lipsit de respect, zise Lucas Ross. Nu își luă privirea de la Christina, iar ea simți că fața îi ia foc. Am întrebat doar care sunt motivele pentru care am fost respins. Nu merit asta?

Bărbatul vorbi direct cu Christina, astfel încât numai ea să vadă amuzamentul ascuns din ochii lui.

Se simți blocată. Lucas știa foarte bine de ce îl respinsese, iar Christina se temea că, dacă nu se răzgândea, și încă repede, bărbatul era pregătit să împărtășească motivul cu toată lumea. Allegra se uita ba la unul, ba la altul. Chiar și ducele părea ușor interesat. Iar Galloway era nerăbdător să afle motivele ei din moment ce refuzase să-i spună ceva.

Christina nu știa ce era mai rău – faptul că Lucas putea s-o expună ca lideră a bandei de contrabandiști sau faptul că putea dezvălui că noaptea trecută o sărutase în iarba-neagră. Prima variantă o putea duce în închisoare, iar a doua i-ar fi distrus reputația.

Era captivă.

– Bănuiesc, zise Allegra, care îi sări în apărare, că mătușa Christina ți-a respins cererea pentru că ești prea chipeș domnule Ross.

Privirea ei albastră, specifică familiei MacMorlan, se plimbă pe Lucas cu o apreciere nemascată.

– Biata mea mătușă trebuie să se gândească la conducerea casei, iar înfățișarea ta ar provoca haos printre servitori și scandal la etaj.

Scanned with CamScanner

– Allegra! interveni Christina, prinsă între ușurarea și jena provocată de intervenția nepoatei ei.

– Ce e? Modul în care Allegra ridică din umeri avu o nuanță de irascibilitate copilăroasă. Știi că așa e.

Lucas zâmbi și i se adresă Christinei.

– Trebuie să recunosc că înfățișarea mereu a fost în dezavantajul meu.

Tonul lui sec aproape că o tentă pe Christina să îi zâmbească.

– Sunt sigură că povara ta atrage foarte multă simpatie, domnule Ross, zise ea la fel de sec. Probabil e o povară groaznică să fii blestemat cu o asemenea înfățișare.

Aprecierea străluci în ochii lui Lucas.

– Chiar e, dar nu cred că e motivul pentru care m-ați dat la o parte, Lady Christina. Spuneți-mi adevăratul motiv, altfel mă văd nevoit să fac presupuneri.

Christina inspiră adânc. Era o amenințare clară și nu avea de gând să se lase intimidată. Lucas Ross trebuia să înțeleagă că nu o putea intimida și nici nu o putea șantaja să îi dea postul.

– Cred că ar fi o greșeală, domnule Ross, zise ea. Gândește-te bine înainte să spui ceva ce ai putea regreta!

Ochii lui Lucas dansară, provocând-o că o să-i dezvăluie cacealmaua.

– Vă e *teamă* de adevăr, Lady Christina? Înțeleg că nu vreți să se afle?

Bărbatul era un escroc. Merita tot ce avea să i se întâmple.

– Ei bine, zise Christina, sperând ca tonul ei să exprime regretul, m-am gândit doar la protejarea reputației tale, domnule Ross, dar cum ești monstruos de insistent, văd că numai adevărul o să fie îndeajuns. Inspiră adânc. Mă tem că a fost o problemă cu una dintre recomandările tale. Observă că Lucas nu se așteptase la asta. O umbră de circumspecție apăru pe chipul lui. Foarte bine. Era prea sigur pe el. Speram că nu o să fie nevoie să vorbesc despre asta, continuă Christina. Îmi imaginez că e un subiect incomod pentru tine, domnule Ross... Îi aruncă altă privire lui Lucas și observă că bărbatul o privea cu amuzament și aproape că uită ce spunea.

– Dimpotrivă, Lady Christina, șopti el, sunt curios să aflu ce o să spuneți.

Scanned with CamScanner

– Îl cunosc pe unul dintre foștii tăi angajatori, Sir Geoffrey MacIntyre, spuse Christina. Recomandarea lui a fost foarte generoasă, de-a dreptul sclipitoare. Cu toate astea, când l-am întâlnit iarna trecută în Edinburgh, am înțeles că și-a dat afară lacheul din cauza comportamentului necorespunzător. Prin urmare, sunt obligată să am îndoieli în privința recomandării primite, domnule Ross.

Pentru o clipă, Lucas păru luat prin surprindere, iar asta îi dădu tinerei o satisfacție imensă. Apoi buzele lui tresăriră.

– Cred că mă acuzați de falsificarea recomandărilor, zise el.

– Nu aș face ceva atât de grosolan, încât să te acuz de fraudă, îl corectă Christina. Pur și simplu, am zis că acest lucru a ridicat semne de alarmă.

– Ce fel de comportament necorespunzător? interveni Allegra, care părea fascinată. Domnule Ross, ai fugit cu Lady MacIntyre? Cât de obraznic!

– Sunt sigur că Lady Christina o să ne spună exact ce am făcut, zise Lucas. Privirea lui o provocă. Ei bine, Lady Christina?

– Mă tem că a fost o fraudă financiară, zise Christina. Îmi pare rău, domnule Ross. Îi aruncă o privire înțelegătoare. Îmi imaginez că e foarte greu pentru tine.

– Cu siguranță, nu mă așteptam la asta, spuse Lucas. Mă tem că a fost o neînțelegere. Niciodată în viața mea nu am fost acuzat de fraudă financiară. Poate că mă confundați cu unul dintre lacheii lui Sir Geoffrey.

– Nu cred că aș putea să te confund vreodată cu altcineva, domnule Ross. Te-ai asigurat de asta.

Ea văzu din nou o licărire de amuzament în ochii lui.

– Sunt flatat, zise el.

– Nu ai de ce. Sper însă că o să înțelegi că nimic nu mă poate convinge să mă răzgândesc.

Privirile li se întâlniră – albastru rece și negru de nestrăpuns. Christina simți cum inima îi bătea cu putere. Apoi Lucas își înclină capul.

– Îmi cer scuze, zise el. A fost lipsă de judecată din partea mea. Tonul lui se schimbase. Era respectuos. Pot să vă ofer alte recomandări. Ducesa de Strathspey poate să garanteze pentru mine. Mă cunoaște bine și o să vă asigure de onestitatea mea.

Scanned with CamScanner

Christina își ridică sprâncenele.

– Acum îmi dai ordine, domnule Ross?

Lucas zâmbi din nou. Era greu să reziste acelui zâmbet. Avea atât subînțeles, încât o copleși din nou căldura.

– E doar o sugestie, șopti el.

Apoi, dintr-odată, vorbi ducele. Christina aproape că uitase de prezența acestuia. Bărbatul se uitase în gol, ca și cum mintea i-ar fi fost fixată pe cel mai recent proiect academic al său sau pe un model arhitectural ridicol, dar acum privirea lui de un albastru pal se concentră asupra ei. Bărbatul zâmbi binevoitor.

– Hemmings și Grant au nevoie de ajutor în grădini, draga mea. Un fel de ajutor. Se întoarse spre Lucas. Tu ai fi ideal, tinere! Cum fiica mea nu pare să te vrea în casă, ți-ar fi mai bine afară.

– Tată!

Christina era îngrozită, prinsă între furia că tatăl ei îi submina autoritatea și rușinea că acesta făcuse să pară că Lucas nu conta mai mult decât caii din grajd.

– Mulțumesc, Excelență, acceptă Lucas rapid, subminând-o și mai mult. Aș fi încântat să accept.

– Bun, bun, zise ducele absent. Îl găsești pe Hemmings în seră. O să-ți spună ce să faci.

– Tată! rosti Christina din nou. Nu poți să-l numești pur și simplu pe domnul Ross ca ajutor de grădinar!

– De ce nu? Doar e grădina mea!

Bărbatul vorbea ca un copil răsfățat.

Christina își reprimă altă replică tăioasă. Era domeniul tatălui ei numai când acesta hotăra că voia să facă un anumit lucru. În restul timpului, când bărbatul era prins cu lucrările lui academice, era responsabilitatea ei.

– Știu că domnul Hemmings și domnul Grant sunt în vârstă și au nevoie de ajutor în grădini, zise ea precaută, dar domnul Ross a venit pentru postul de lacheu. Nu e calificat...

– Mie îmi pare calificat, zise ducele iritat. Cât de greu poate să fie?

– Vă sunt foarte recunoscător, Excelență, spuse Lucas, în timp ce ignoră expresia încruntată a Christinei. Sunt nerăbdător să obțin un post la Kilmory și sunt fericit să accept orice e disponibil.

– Splendid, splendid, zise ducele.

Scanned with CamScanner

Îl bătu pe Lucas pe umăr și o luă spre casă.

Christina închise gura. Văzu că Lucas încerca să nu râdă. Îi dejucase planurile.

– Ei bine, zise ea, în timp ce-și mască iritarea. Așa cum a zis ducele, o să-l găsești pe domnul Hemmings în seră. O să-ți dea instrucțiuni și o să-ți găsească un loc unde să locuiești. Servitorii care lucrează afară locuiesc în casele de la grajd, dar mănâncă în holul servitorilor. Îi făcu un semn indiferent. Domnul Galloway poate să-ți dea sfaturi dacă ai nelămuriri. Galloway... Se întoarse spre majordom. Te rog, trimite vorbă la castelul Strathspey să ne dea o recomandare pentru domnul Ross de la ducesa de Strathspey.

– Doamnă.

Majordomul făcu o plecăciune, rigid și supus. Expresia lui morocănoasă sugera că bărbatul ura această răsturnare de evenimente. Christina îi împărtășea sentimentele, dar știa că nu avea nici un rost să obiecteze. Ducelui îi plăcea să creadă că era capul casei și putea fi foarte încăpățânat când era contrazis.

– Mulțumesc, milady, zise Lucas. Domnule Galloway.

– Cât de distractiv a fost! zise Allegra. Bun venit la Kilmory, domnule Ross!

– Allegra, zise Christina, ajungând la capătul răbdării, nu e timpul să exersezi la pian? Domnule Ross, vreau să vorbesc cu tine, te rog!

Allegra oftă exagerat și traversă peluza, aruncându-i o ultimă privire provocatoare lui Lucas, care o ignoră. Ochii lui erau fixați ferm pe Christina. Ea nu fusese niciodată ținta unei asemenea atenții masculine. O intimida. I se uscă gura.

– Și mai mult șantaj reciproc, Lady Christina? întrebă Lucas leneș, când nimeni nu-i mai putea auzi. Vocea lui era joasă și intimă. Fraude financiare... Foarte creativ. Te felicit!

– Permite-mi să-ți dau niște sfaturi, domnule Ross, zise Christina rece. Aseară ți-am dat un sfat pe care ai ales să-l ignori. De data asta, îți sugerez să te gândești foarte bine înainte să faci din nou același lucru. Dacă nu vrei ca timpul petrecut la Kilmory să fie scurtat, te sfătuiesc să nu faci nici o mișcare greșită. O să te porți absolut impecabil. E clar?

– Foarte clar, zise Lucas.

Scanned with CamScanner

– Nu o să spui nimic despre noaptea trecută, continuă Christina.

– Despre ce parte a nopții trecute?

– Toată. Nu o să mai vorbim niciodată despre asta. Și îmi vreau pistolul înapoi, te rog!

– Sigur, doamnă.

– Mulțumesc. O zi bună, domnule Ross.

Ea nu se uită în urmă în timp ce traversă peluza spre casă, dar era sigură că Lucas o privea.

„Probleme, probleme, probleme."

Christina nu avea nevoie de un glob de cristal ca să observe că apariția lui Ross aducea alte probleme. Știa doar că bărbatul era periculos, dar avea senzația că avea să afle mai multe.

Lucas eliberă aerul pe care îl ținuse printr-un oftat lung și tăcut.

Deci așa arăta tânăra lui contrabandistă. Știuse din clipa în care trecuse pe lângă el, în castel, că ea era femeia pe care o întâlnise noaptea anterioară. În clipa în care fusese aproape de ea, o recunoscuse, legătura dintre ei se treziseră din nou la viață.

O privi pe Christina traversând peluza. Ea nu se uită în urmă. Lucas zâmbi. Bineînțeles că nu se întoarse, deși putea să pună pariu că ardea de nerăbdare să vadă dacă el o privea.

O făcea. Nu-și putea lua ochii de la ea. O urmări până când intră în casă. Nu se grăbi, dar își înclină umbreluța în așa fel încât să nu-i vadă fața. Lucas putea jura că mișcarea fusese deliberată și nu avusese de-a face cu razele soarelui. Umbreluța era din muselină de culoarea prunei și cu dantelă pe margine, asortată cu rochia ei. Arăta frivol, doar că ea nu era o femeie frivolă. Totul la ea, de la înălțime la comportamentul autoritar, trădau pricepere și calm.

Estimă că Lady Christina era cu șase ani mai mare decât el. Nu o bunică, dar nici o debutantă. Înțelegea de ce oamenii o treceau cu vederea, deoarece majoritatea o judecau după înfățișare, iar Christina MacMorlan nu făcea nimic ca să iasă în evidență. Părul ei era în nuanțe de șaten, prins într-un coc strâns la ceafă. Se îmbrăca simplu. Un bărbat putea face greșeala de a considera că trăsăturile ei nu erau remarcabile, însă Lucas vedea că nu era așa. Pielea ei era impecabilă, de un crem pal și roz trandafiriu, un ten cu adevărat scoțian, presărat

Scanned with CamScanner

cu pistrui. Ochii ei albaștri aveau o expresie liniștită, care era și înșelătoare, și senzuală. Când îl privise în ochi, simțise impactul ca un pumn prin tot corpul. Dar gura ei era plină și senzuală, amintindu-i lui Lucas de săruturile lor. Se foi puțin. Christina MacMorlan i se părea ridicol de seducătoare și nu înțelegea de ce. Dar acest lucru era posibil să fie în folosul lui. Era evident că ea conducea moșia Kilmory, în timp ce tatăl ei se concentra asupra propriilor proiecte. Dar ea îi conducea și pe contrabandiștii de whisky, iar Lucas era convins că aceștia fuseseră implicați direct în moartea lui Peter.

Spre vest, dincolo de tufișurile tunse, îl văzu pe ducele de Forres plimbându-se prin grădina de trandafiri. Bărbatul părea să vorbească cu plantele, ceea ce era un lucru ciudat. Lucas îl privi pe duce îndreptându-se spre ceasul solar din mijlocul grădinii și se aplecă să verifice ora. Cu siguranță, bărbatul era excentric, prins în lumea lui. Lucas se gândi că ducele nu știa nimic din ce se întâmpla în casa lui, cu atât mai puțin faptul că fiica lui cea mare conducea o bandă de contrabandiști.

Avusese noroc că ducele îi oferise postul. Lady Christina sigur nu ar fi cedat șantajului. În clipa în care pusese puțină presiune, îi răspunsese cu și mai multă hotărâre. Fusese o coincidență nefericită faptul că asistentul lui Sidmouth îl trecuse pe Sir Geoffrey MacIntyre la recomandări, în condițiile în care Lady Christina îl cunoștea pe acesta. Dar avea dubii în privința lucrurilor spuse de Christina și bănuia că aceasta pur și simplu inventase povestea despre frauda financiară ca să scape de el.

O aprecie pentru asta. Nu trebuia s-o subestimeze pe Lady Christina MacMorlan. Era puternică, hotărâtă și isteață. Îi putea face față.

Trebuia să țină minte asta și să nu lase atracția puternică pe care o simțea față de ea să-i întunece judecata.

Privi cum ușa principală se închise în urma ei. El fusese uitat. Un mic zâmbet îi apăru pe buze când își aminti de modul maiestuos în care fiica ducelui îl respinsese. Era în avantajul lui dacă ea îl privea de sus. Servitorii trebuiau să fie invizibili. Putea să-și continue investigația în timp ce rămânea neobservat.

Dincolo de pinii înalți care înconjurau terasa putea vedea colțul unei clădiri și strălucirea soarelui în ferestrele lungi. Acolo era

Scanned with CamScanner

probabil acea unde se afla Hemminga, grădinarul-șef. Prefera să lucreze afară, să facă muncă fizică decât să stea înăuntru și să îndeplinească moftu rile nobilimii. Lucan se îndreptă. Era momentul să se ducă la muncă.

Scanned with CamScanner

Capitolul 5

„La naiba!"

Christina își iubea tatăl, dar erau momente în care i-ar fi sucit gâtul, iar acesta era unul dintre ele. Închise ușa salonului ei privat cu un calm exagerat și se așeză pe fotoliul preferat. Pentru o clipă, închise ochii și inspiră adânc, bucurându-se de parfumul de ceară și de trandafiri, amestecat cu mirosul vag de praf și de cenușă din șemineu. Era liniște. Pentru puțin timp, se simți alinată, confortul curgând prin ea și relaxându-i mușchii încordați. Apoi își aminti zâmbetul lui Lucas și faptul că acum bărbatul era angajat la castelul Kilmory, ceea ce era exact rezultatul pe care nu-l dorise.

Deschise ochii și clipi, frecându-și fruntea în locul unde începea să simtă o durere de cap. Își spuse că nu conta. Lucas era evident foarte dornic să lucreze la Kilmory și nu avea să facă nimic ca să riște asta.

Era naivă dacă avea impresia că bărbatul urma să-și riște viitorul sărutând-o din nou. Lucas Ross era mult mai tânăr decât ea și păcătos de chipeș. Bineînțeles, nu avea să fie atras de o fată bătrână. Pasionala întâlnire din noaptea anterioară fusese alimentată de o ușurare sălbatică și de entuziasmul de a fi în viață. Acum, la lumina rece a zilei, totul era diferit, iar ea primea cu brațele deschise acest lucru, deoarece pasiunea, dorința nu aveau loc în viața ei.

În salonul ei nu erau oglinzi. De fapt, când se mutaseră în castelul Kilmory, scosese mai multe oglinzi de pe pereți pentru că nu voia să-și vadă reflexia uitându-se mereu la ea. Știa cum arăta. Era o fată bătrână de 33 de ani, în rochii elegante, dar nu la modă, al cărei păr nu era nici roșcat, nici șaten, nici blond, ci o combinație a celor trei nuanțe, ai cărei ochi erau de un albastru pal și înconjurați de riduri fine, care deveneau din ce în ce mai puțin fine și tot mai adânci odată cu trecerea anilor. Tenul ei își pierduse strălucirea tinerească și bărbia deja începuse să se lase. De fapt, totul începuse

Scanned with CamScanner

să se lase, așa cum se întâmpla odată cu trecerea timpului. Nu-și făcea iluzii și, prin urmare, noaptea anterioară nu avusese nici o dorință să arate altfel. Înfățișarea ei fusese aproape irelevantă. Surorile ei erau cele frumoase.

Acum însă tinerețea și vitalitatea lui Lucas o făcură conștientă de trecerea anilor. Se simțea bătrână și trecută și îi era rușine pentru că simțea o atracție atât de puternică față de el. Știa că Lady Kenton, draga prietenă a mamei ei defuncte, ar fi râs de ea din cauza acestor scrupule. Aceasta credea cu fermitate că o priveliște era acolo ca să fie admirată, însă Christina nu voia să simtă nimic pentru Lucas. Nu voia să simtă nimic pentru nici un bărbat. Era prea riscant. Ea, care își risca viața și siguranța personală în fiecare zi când venea vorba de perceptori, era prea temătoare ca să-și riște inima din nou.

O bătaie respectuoasă în ușă o aduse la realitate. Era probabil domnul Bevan, administratorul proprietății, care venise mai devreme pentru întâlnirea lor. Însă, înainte să îi spună să intre, ușa se deschise și apăru capul lui Galloway.

– Îmi cer scuze, doamnă, dar domnul Eyre e aici ca să vă vadă.

Christina simți o împunsătură alarmantă. Domnul Eyre era perceptorul, colectorul de taxe al guvernului, care vâna fără milă familiile locale pentru fiecare ban pe care îl datorau. Posedat de o dorință zeloasă de a obține fiecare picătură de venit de la lorzii și sătenii din Kilmory, acesta amenințase să îi aresteze pe distilatorii ilegali de whisky și să îi spânzure.

– Te rog să-i spui domnului Eyre că am o întâlnire în zece minute și nu pot să-mi fac timp... începu ea, însă Eyre trecu pe lângă Galloway și intră în cameră.

– Nu o să dureze mult, Lady Christina.

Era un bărbat masiv, spilcuit, cu ochi gri mici și o față roșie. Privirea lui se plimbă prin cameră, ca și cum verifica dacă femeia nu ascundea o distilerie ilegală de whisky sub masă.

– Am auzit că mai complotezi cu infractorii și contrabandiștii.

– *Poftim?* se auzi vocea de gheață a Christinei.

Eyre însă nu era genul de bărbat care să fie intimidat. Își băgă mâinile în buzunare și se legănă pe călcâie.

– Ieri te-am văzut intrând în casa doamnei Keen. Fiul ei a fost arestat pentru distilare ilegală anul trecut...

Scanned with CamScanner

– Tocmai de asta am vizitat-o. Christina nu încercă să-și ascundă disprețul. E o femeie în vârstă, cu probleme de sănătate, singură pe lume, cu un venit mic și care a fost persecutată fără milă de autorități.

– Atunci nu ar fi trebuit să ascundă un infractor cunoscut.

Christina simți cum începea să se enerveze. Știa că Eyre voia s-o irite. Îi devenise dușman când ea îi scrisese lui Lord Sidmouth ca să se plângă de metodele și de corupția lui. Era greu să nu-i răspundă la provocare.

– Vizita are un scop, domnule Eyre?

– Da. Ochii bărbatului luciră. Am venit ca să-l prezint pe nepotul meu, Richard Bryson, băiatul surorii mele, care a venit să mă ajute să-i prind pe răufăcătorii care ne-au invadat zona. Sunt încrezător că, având ajutorul lui și alte resurse oferite de Lord Sidmouth, o să ducem banda Kilmory în spatele gratiilor în scurt timp.

– Cât de satisfăcător pentru tine, zise Christina.

Nu-l văzuse pe tânărul care se afla în umbra unchiului său, dar acesta intră în cameră și făcu o plecăciune.

– La dispoziția dumneavoastră, Lady Christina.

Tânărul era un bărbat foarte diferit de unchiul său. Sigur nu avea mai mult de 20 de ani, era subțire și blond, cu ochi căprui visători și mâini de muzician. Plecăciunea lui fu elegantă. Putea la fel de bine să fi venit dintr-un salon din Edinburgh. Unchiul lui îl privea cu un dispreț greu de ascuns. Christina se întrebă cum puteau lucra împreună și de ce un bărbat precum Richard Bryson avea să preia munca murdară a preceptorilor. Poate că nu avusese de ales. Se gândi din nou la Lucas Ross și la cât de nepotrivit era faptul că devenise servitor. Oamenii trebuiau să-și câștige traiul, indiferent cât de nepotrivit ar fi părut postul ales.

– Îți doresc succes în carieră, domnule Bryson, zise ea, după care îi aruncă un zâmbet rece unchiului său: Vă rog să mă scuzați...

În timp ce Galloway îi conduse pe bărbați afară, se întrebă de ce venise Eyre s-o viziteze. Bărbatul nu avea nici o urmă de amabilitate. Vizita avusese alt scop. Poate s-o avertizeze de intenția lui de a-și intensifica eforturile de a-i prinde pe contrabandiștii de whisky. Bărbatul bănuia că ea avea legături cu grupul de contrabandiști.

Christina se cutremură. Vizita lui fusese o amenințare. Nu avea nici un dubiu în privința asta. Trebuia să fie foarte atentă.

Scanned with CamScanner

*

Lumina de vară dispărea când Lucas ieși din holul servitorilor, ca să se întoarcă la casa lui de pe terenul castelului. Cina fusese delicioasă, o friptură de miel cu găluște, exact ce-i trebuia după ce tot săpase gropi pentru flori. Era la Kilmory de trei zile și deja se obișnuise cu rutina meseriei. Ce avea de făcut era greu din punct de vedere fizic, dar nu îl solicita în alte moduri. Trebuia doar să țină capul plecat, să fie atent, să asculte și să nu facă un pas greșit.

Servitorii erau suspicioși în ceea ce-l privea. Un străin care arăta și vorbea ca și cum trebuia să bea ceai într-un salon din Edinburgh, nu să scoată rădăcini în munți trebuia tratat cu precauție. Se împrăștiase zvonul despre eșecul lui de a obține postul de lacheu. Un băiat pe nume Thomas Wallace arăta impecabil în noul lui costum și stătea mândru în scaunul lacheului. Exista o senzație de nesiguranță legată de trecutul lui Lucas, pe care bărbatul alese să nu o explice, însă recomandarea de la ducesa de Strathspey, care sosise în acea după-amiază, risipise îngrijorarea. Cel puțin acum Galloway îl trata ca și cum erau slabe șanse să fure argintăria.

Pe Lucas nu îl deranja că oamenii îl considerau mohorât și necomunicativ, deși stătuse la o cană de ceai după cină, când lumea se relaxa și conversația se încălzea puțin. Atunci află ceva despre familie care, deși nu îl ajuta direct să-și atingă scopul, tot era interesantă. Angus, moștenitorul ducatului, nu era apreciat, fiind considerat un tiran. Gertrude, soția lui, era urâtă pentru modul în care se purta. Toată lumea clătina din cap când era menționat numele lui Lachlan. Lucas auzise că bărbatul avea o problemă cu băutura și cu soția lui, o diavoliță pe nume Dulcibella, care avea grijă de bani și era mai necruțătoare decât vânzătorii ambulanți din Glasgow. Pomenirea ducelui îi făcea să zâmbească exasperați. Însă Christina era îndrăgită. Afecțiunea lor pentru ea era sinceră și puternică și îl uimi pe Lucas. În timp ce se ducea la culcare și traversa curtea castelului, se întrebă ce făcuse Christina ca să le câștige loialitatea.

Când ajunse în intimitatea caselor grădinarilor, scoase din buzunar scrisoarea pe care Galloway i-o dăduse după cină.

– E de la ducesa de Strathspey, spuse majordomul cu un amestec de respect și dezaprobare, ca și cum Lucas ar fi fost prea neînsemnat pentru ca ducesa să-l observe.

Scanned with CamScanner

Lucas intră în casă și despături scrisoarea ca s-o citească. Nu aprinse lampa. În schimb, se aplecă pentru a prinde ultima lumină a apusului.

Lucas,

Ce se întâmplă? Ți-am scris o recomandare excelentă, evident, dar aș aprecia o explicație pentru noul tău interes în horticultură. Ți-ai pierdut toți banii? Chiar lucrezi ca ajutor de grădinar pentru ducele de Forres? Nu poți să obții ceva mai bun? Te rog, încearcă să-ți amintești că ești nepotul meu, un prinț, și să țintești mai sus.

Femeia încheie cu semnătura ei cu înfloriturи.

Lucas zâmbi. Știa că mătușa lui nu avea să-l dezamăgească. Știa că nu era o snoabă. Și îi datora o explicație.

Își scoase tocul din buzunar și îi răspunse:

Mulțumesc. Îți sunt dator, ca întotdeauna. Afacerile m-au adus în Kilmory, dar pentru moment mi se pare mai util să păstrez această afacere secretă și, prin urmare, rolul de grădinar. Pot doar să sper că în acest timp nu o să omor întreaga grădină ducală.

Semnă scrisoarea și o așeză sub urciorul emailat de pe noptieră. În ziua următoare avea să plece cu un comision în sat și să găsească un birjar care s-o ducă la Strathspey. Nu voia s-o trimită de la castel, era prea periculos.

Se duse într-una din cele două camere ale casei și se aruncă pe patul îngust din fier. Mătușa lui nu era naivă. Știuse de moartea lui Peter și avea să-și dea seama repede ce făcea el de fapt la Kilmory. Nu avea să fie de acord cu asta. Lucas nu credea că femeia avea să-l dea de gol, dar probabil, la fel ca Jack Rutherford, avea să considere că greșea și că din cauza suferinței nu accepta moartea lui Peter și nu voia să meargă mai departe.

Ducesa ar fi râs dacă l-ar fi văzut în acel moment, se gândi el în timp ce se uita la paloarea tavanului alb. Condițiile nu erau nici princiare, nici somptuoase. Avea două camere – cea în care se afla,

Scanned with CamScanner

cu un cufăr de lemn și o saltea umplută cu iarbă-neagră, iar cealaltă cu o masă, două scaune, o noptieră și câteva piese de mobilier. Afară era un lavoar din piatră, unde se putea spăla. Era departe de eleganța palatului bunicului său. Cu toate astea, locul era curat și uscat. Cineva făcuse niște perdele frumoase și perne asortate care arătau destul de elegant pe scaune. Pe podea erau câteva covoare. Lucas se întrebă cine mobilase locul și îl făcuse să pară că îi păsa de servitori, dorindu-și ca aceștia să stea într-un loc confortabil.

Se gândi la Christina MacMorlan. Îi promisese lui Jack că nu avea s-o implice în afacerea lui, dar asta era înainte să afle că femeia era deja implicată în toată treaba. Și avea ce-i trebuia. Informații.

Nu simți nici o mustrare de conștiință. Conștiința era ceva ce rar îi făcea probleme. De obicei, era împăcat cu deciziile pe care le lua, iar acum nu făcea excepție.

Nu ar fi stricat să profite de atracția pe care o simțea Lady Christina față de el. Chiar dacă aparent femeia fusese rigidă și decentă, nu reușise să ascundă faptul că era atrasă de el. Era bine. Avea să exploateze acea atracție ca să afle tot ce putea. Avea să o folosească.

Dormi bine în acea noapte.

Scanned with CamScanner

Capitolul 6

– Ce priveliște superbă! spuse Lady Allegra MacMorlan, în timp ce se rezemă de fereastra din salon și se uită în grădină.

– Kilory mereu arată superb în dimineţile de vară, încuviinţă Christina fără să ridice privirea din scrisorile pe care le citea.

Micul dejun se terminase – fuseseră doar patru prezenți la masă. Ducele încă nu se trezise, iar Gertrude prefera să ia micul dejun în pat.

Angus și Lachlan deja se duseseră la grajduri, plănuind să călărească. Christina speră că Lachlan putea să stea în șa. Bărbatul băuse până ce uitase de el în noaptea anterioară, iar la micul dejun venise cu ochii tulburi și nebărbierit. Valetul lui demisionase cu o săptămână în urmă, iar de atunci nu era nimeni care să aibă grijă de el. Christinei nu-i plăcea să vadă modul în care Lachlan cădea în disperare și era mereu furios, fără bani, nefericit. Însă nu știa cum să-l ajute.

– Nu mă refer la priveliștea mării, zise Allegra, întorcându-se pe jumătate spre ea și arătând în direcția aleii cu liliac. Mă refer la *această* priveliște.

Christina oftă, lăsă scrisorile jos, printre firimituri, și se alătură nepoatei ei, lângă fereastră. Era o altă dimineață senină. Cerul era de un albastru profund, fără nori, iar marea din depărtare părea o fundă mai întunecată la orizont. Urmări direcția în care era înclinat capul Allegrei. Privirea i se plimbă peste pinii înalți aflați dincolo de terasă, sări peste ceasul solar și se opri asupra pieptului gol al lui Lucas Ross, care se întindea să tundă liliacul. Spatele lui, lat și musculos, era întors spre ele. Soarele strălucea pe părul lui negru.

Christina spuse admirativ:

– Dumnezeule!

Privi modul în care Lucas se întinse să taie florile uscate, mânuind foarfeca, mușchii lui încordându-se în umerii lați. O pereche

Scanned with CamScanner

de pantaloni zdrențuiți îi atârnau de șolduri. Sub ei, gambele erau goale, iar în picioare avea cizme uzate.

– Allegra! Christina își reveni în sfârșit. Ferește-ți privirea!

– Mi-o feresc, mătușă Christina, zise Allegra. Își plimbă degetele pe rama ferestrei, în timp ce îi mai aruncă o privire lui Lucas. Domnul Ross este un bărbat bine făcut.

– Nu ar trebui să se etaleze pe aici, zise Christina.

Femeia se întoarse și, cu mișcări elaborate, își luă cana pe jumătate plină de pe masă și o umplu.

– Poate că ar trebui să-l pui să se ocupe de grădină îmbrăcat în uniformă Forres, zise Allegra zâmbind.

Tânăra era roz la față ca un trandafir înflorit. Christina fu invidioasă pe tinerețea și frumusețea nepoatei ei, după care se simți vinovată pentru asta.

– Dintr-odată, ideea de a fugi cu unul dintre servitori pare atrăgătoare, spuse Allegra. Ce s-ar enerva mama! *Doar* pentru asta merită s-o fac, deși trebuie să recunosc că înfățișarea delicioasă a domnului Ross e o motivație puternică.

– Nu cred că ți-ar plăcea să trăiești cu salariul unui grădinar, de 12 șilingi pe săptămână, zise Christina tăios.

Nu vorbise cu Allegra despre flirtul cu Lucas din ziua în care acesta sosise, sperând că mintea plină de fluturi a nepoatei sale se mutase la altceva.

– Romantismul rar supraviețuiește realismului dur al economiei, spuse Christina. Ar trebui să te gândești la asta.

Allegra păru șocată.

– 12 șilingi pe săptămână? Am cheltuit mai mult de atât pe ultima mea bonetă!

– Atunci soțul tău ar da faliment înainte să se usuce cerneala pe actul de căsătorie, spuse Christina. Poate că democrația în iubire pare foarte atrăgătoare când arată așa, zise ea făcând semn spre silueta lui Lucas, dar își pierde foarte repede strălucirea.

– Nu ai nici o urmă de romantism în suflet, mătușă Christina!

– Sunt pragmatică.

Christina își forță un zâmbet. Allegra, singurul copil la părinți, fusese răsfățată și i se îndeplinise fiecare moft. Dacă tânăra vedea ceva ce voia, nu-și nega plăcerea, iar dacă ceva îi era interzis,

Scanned with CamScanner

devenea și mai încăpățânată. Prin urmare, cele mai mari șanse de reușită le avea evidențierea problemelor financiare ale unei situații.

– Ei bine, cel puțin priveliștea e gratuită. O să mă duc să mă plimb prin grădini. O să-mi facă bine la sănătate.

Tânăra ieși din cameră.

Christina oftă și se duse să-și ia umbreluța și șalul. Cineva trebuia să se ducă afară și să-i spună lui Lucas să pună niște haine pe el. Nu era potrivit să fie văzut așa. Cu puțin noroc, avea să-l găsească pe domnul Hemmings și să-i ceară să-l învețe comportamentul potrivit pe ajutorul său. Astfel, nu trebuia să se apropie de Lucas, care era pe jumătate gol.

Norocul nu fu însă de partea ei. Domnul Hemmings nu era în seră sau în șopron. Christina studie grădinile și nu-l văzu pe nici una dintre alei. Trebuia să abordeze singură înfățișarea indecentă a lui Lucas Ross.

Lucas era cu spatele la ea și nu păru să-i audă pașii pe pietriș. Fredona ceva în timp ce muncea, un cântec cu un ritm vioi care nu părea scoțian. Tonul său profund de bariton era foarte atrăgător. Christina se opri o clipă, ascultând și uitându-se la grația cu care lucra și strălucirea soarelui pe pielea lui. Când își dădu seama că se uitase mai mult decât era potrivit, tuși. Lucas nu se întoarse. Părea căzut pe gânduri, așa că Lady Christina îl atinse pe braț. Pielea bărbatului era caldă și mătăsoasă. Degetele ei părură să o gâdile în urma contactului.

Lucas se întoarse.

– Lady Christina!

Femeia se gândi că priveliștea era și mai spectaculoasă din față decât cea din spate. Pieptul lui era lat. Pantalonii zdrențuiți erau lăsați pe șolduri, o linie de păr negru mătăsos coborând spre bazinul lui. Christina înghiți în sec. Tot felul de imagini indecente îi apărură în minte. Voia să-și apese buzele de pielea fierbinte a abdomenului său, să traseze în jos linia acelor oase...

Lucas schiță o plecăciune și se întinse alene după cămașă, pe care o trase pe el.

– Îți cer scuze că m-ai găsit fără cămașă, spuse el. E o zi deja călduroasă.

– Mă bucur că îți dai seama că nu e decent să te afișezi așa dezbrăcat, domnule Ross. Știa că părea ridicol de pompoasă, dar era

Scanned with CamScanner

singura apărare pe care o avea. Și nu te-am găsit așa întâmplător. Te-am văzut de la fereastra din salon.

Lucas ridică o sprânceană.

– Deci m-ai văzut dezbrăcat și ai venit special după mine, șopti el.

– Da, zise Christina. Ba nu! Nepoata mea... Se opri, fâstâcindu-se. Bărbatul deja o provoca, răstălmăcind înțelesul vorbelor ei și făcând-o să spună lucruri pe care nu voia să le rostească. Pari să nu prea știi ce înseamnă comportamentul decent, domnule Ross. Este scandalos din partea ta să-ți dai jos cămașa, chiar și într-o zi călduroasă. Aici, la Kilmory, avem reguli și ne așteptăm ca servitorii să le respecte.

Se opri. Lucas se întinse după sticla care se afla pe zidul de lângă el. Menținându-i privirea, bărbatul o ridică la buze. Christina se uită cum i se mișcă gâtul în timp ce ia o gură.

– Este scandalos și să bei în timp ce vorbesc cu tine!

– Îți cer scuze. În privirea bărbatului era o licărire de amuzament. Ar fi trebuit să-ți ofer mai întâi ție. Șterse gura sticlei și i-o întinse.

– Nu, mulțumesc, zise Christina, ducându-și mâinile la spate.

– Nu-ți place berea? E foarte răcoroasă într-o zi călduroasă de vară.

Și Christinei îi era cald. Împunsături de iritare și conștientizare se făceau simțite pe spatele ei.

– Domnule Ross, zise ea. Cred că mă înțelegi greșit în mod deliberat. Chiar trebuie să-ți silabisesc? Nu e decent să umbli pe jumătate dezbrăcat și nu e potrivit nici să bei bere în timp ce vorbesc cu tine. Sau orice altceva, adăugă ea în grabă. În plus, nu ești în măsură să îmi oferi ceva de băut.

– În nici o situație?

– Nu!

– Nici dacă mori de sete?

– Situația asta nu o să apară, pufni Christina. Domnule Ross, mă provoci în mod deliberat!

– Presupun că și asta e interzis, zise Lucas.

Bărbatul ținea sticla relaxat între degetele lui lungi, privind-o. Știa că modul ei arogant de a fi îl amuza și că nu îl impresiona deloc. Felul în care o privea nu avea nici o urmă de respect. Dimpotrivă,

Scanned with CamScanner

avea ceva atât de îndrăzneț și provocator, încât Lady Christina își dădu seama că tremura.

– Ce aștepți? întrebă ea.

– Aștept să-mi dai voie să mă întorc la muncă. M-am gândit că ăsta e comportamentul potrivit.

– Poți să te întorci la muncă, zise Christina. Apoi își aminti că avea o întrebare pentru el. Ah, domnule Ross...

Lucas își luase deja foarfeca și se apucase din nou de treabă. Vântul bătu și îi lipi cămașa de piept. Efectul era același ca al privelиștii pieptului său gol.

– Lady Christina? Bărbatul se opri și o privi întrebător. Cu ce pot să te ajut?

– Unde este domnul Hemmings? întrebă ea în timp ce ignoră modul în care bărbatul formulase întrebarea, special ca să o atâțe. Credeam că o să-l găsesc în seră. Spalierele cu fructe sunt mândria lui.

– Domnul Hemmings are gută. Azi e imobilizat la pat.

– Săracul, zise Christina.

Se întrebă de ce doamna Parmenter nu îi spusese de starea grădinarului. Nu o văzuse pe menajeră în acea dimineață, dar sigur avea să-i spună totul mai târziu, când se întâlneau să discute meniurile zilei.

– O să-i duc niște gheață pentru inflamație și extract de brânduțe.

– Brânduțe? Lucas o privi uimit. Domnul Hemmings o să cadă din nou la pat dacă îi scoți bulbii.

Christina râse.

– Brânduțele de toamnă sunt foarte bune împotriva gutei. Mulțumesc, domnule Ross.

Se întoarse să plece.

– Milady... Lucas îi atinse brațul ușor, iar ea se opri, foarte conștientă de prezența lui și de senzația degetelor lui pe pielea ei. Mă întrebam dacă poți să-mi arăți planurile pentru grota ducelui. Domnul Hemmings mi-a cerut să lucrez la ea, dar nu poate să-mi arate exact ce trebuie făcut. Dacă ai fi destul de amabilă să...

Christina nu avea de gând să fie amabilă. Nu avea de gând să fie închisă în birou cu Lucas Ross. Camera era prea mică, iar el, prea intimidant. Simplul gând o panică.

Scanned with CamScanner

– Trebuie să vorbești cu tata. Sau poate cu domnul Bevan, administratorul...

– Nici unul dintre ei nu poate să se vadă cu mine decât mai târziu. Te rog, Lady Christina! Înțeleg că ești ocupată. Am nevoie doar de cinci minute din timpul tău.

– Eu...

Christina căută cuvintele cu care să-l refuze, dar acestea îi scăpau.

– Te rog!

Lucas zâmbi din nou, cald și captivant.

Christina se simți înfierbântată și confuză.

– În regulă, zise ea reticentă, gândindu-se că Lucas părea capabil să o convingă să facă aproape orice. Dar nu pot să stau mult și știu foarte puține despre planuri.

O licărire îngrijorătoare apăru în ochii lui Lucas, iar Christina regretă imediat că fusese de acord.

– Mulțumesc, doamnă.

Ross o urmă pe alee. Trandafirii, îngreunați de ploaia de peste noapte, se aplecau peste pietriș. Lucas îi dădu la o parte din calea ei, cu o curtoazie exemplară. Nu îi putea reproșa nimic acum și se simțea ciudat de plăcut să fie tratată cu atâta atenție. În mod normal, toți presupuneau că putea să se descurce singură, așa că niciodată nu se sinchiseau să-i țină ușa sau să-i întindă mâna când mergea pe pietriș. Și, bineînțeles, Lady Christina era capabilă să aibă grijă de ea însăși, dar era minunat ca măcar o dată cineva să aibă grijă de ea. De fapt, era periculos de seducător, dar își dădu voie să se bucure de acea iluzie măcar o dată.

Biroul era într-un colț al curții. Aici, vechile grajduri erau pustii, cu acoperișurile deschise spre cer, iar grinzile de lemn erau neacoperite. Numai partea din sud fusese reparată. Aceasta adăpostea caii pentru trăsuri și armăsarii lui Lachlan și Angus.

– Călărești? o întrebă Lucas, oprindu-se să mângâie pe bot calul lui Lachlan, care întinsese curios capul.

– Nu, zise Christina. Nu am talent la asta. Domeniul e mic. Fie merg pe jos, fie iau trăsura. Privi cum Lucas își plimbă mâna peste grumazul armăsarului. Pari să te simți în largul tău cu caii, domnule Ross. Ai lucrat cu ei?

– Am călărit când eram mic, zise Lucas.

Scanned with CamScanner

Tonul lui era tăios, iar ochii, goi, ca o ușă închisă. Christina simți respingerea mută. Bărbatul nu voia să vorbească despre trecut. Era în regulă. Nu avea nici un motiv pentru care s-o facă. Lucas își lăsă mâna să-i cadă într-o parte. Traversară curtea în tăcere, pașii lor auzindu-se pe pietriș. Bărbatul ținu ușa biroului deschisă pentru ea. Aerul din cameră era stătut, înăuntru mirosind a praf și a cărți vechi. După lumina puternică de afară, lumina slabă o ameți puțin pe Christina. Pe masă se aflau o serie de planuri și hărți ale grădinilor, sub o riglă lungă de lemn. Marginile lor fluturau ușor în bătaia vântului.

– Domnul Bevan are un birou mai mare în castel, zise Christina, dar aici își ține toate desenele actuale, pentru ca oricine lucrează să le poată consulta. Lăsă ușa deschisă ca să intre soarele înăuntru. Ești bine-venit aici oricând, domnule Ross, ca să te uiți la planurile tatălui meu pentru grădina lui gotică.

– Ăsta e planul pentru grotă, spuse Lucas.

Își puse o mână pe masă, se aplecă și studie desenele în creion.

– Da, zise Christina, care apoi oftă. Tata are tot felul de idei pentru crearea unei serii de încăperi interconectate cu o cascadă și o fântână. Interiorul o să fie înconjurat cu scoici și decorat cu statui, iar exteriorul o să fie acoperit de iederă.

– Nu ești de acord cu planurile lui?

Lucas se întoarse pe jumătate spre ea.

– E o extravaganță scumpă, zise Christina.

Spre surprinderea ei, Lucas zâmbi.

– Nu ești de acord cu extravaganța, Lady Christina? Crezi că extravaganța e un păcat?

Bărbatul vorbi încet, accentuând cuvântul *păcat*. Cuvântul creă o revoltă de imagini senzuale în mintea Christinei, trezind gândurile pline de dorință pe care și le reprimase. Simțea cum corpul i se încingea din nou. Se luptă cu senzația, gândindu-se la iernile scoțiene și la gheața care i se scurgea pe gât, o imagine suficient de incomodă cât să îndepărteze și cele mai stăruitoare visuri pline de dorință.

– Aici, la Kilmory, sunt multe lucruri pentru care e nevoie de banii ducali. Lady Christina își auzea rigiditatea din ton. Multe familii de pe domeniu și din oraș sunt disperat de sărace. Având în vedere circumstanțele, îndeplinirea fanteziilor tatălui meu nu e o prioritate pentru mine.

Scanned with CamScanner

– Dar sigur există un loc și un timp când să te desfeți cu o fantezie, nu?

Cuvintele delicate ale lui Lucas îi provocară fiori. Într-o secundă, imaginea zăpezii pure, reci era suprapusă cu alta mult mai încinsă, cu mâini și picioare întortocheate, cearșafuri mătăsoase și dorință arzătoare.

Christina alungă gândul rătăcitor și ignoră comentariul lui Lucas. Se îndreptă spre masă.

– O să vezi aici că în acel loc e deja un izvor, spuse ea rece. Apa trebuie canalizată într-o cascadă, care formează un lac. Arătă spre plan și observă că mâna îi tremura puțin. Piscina e deja construită, dar lacul nu e.

– Nu mi-l imaginez pe domnul Hemmings să aibă puterea să construiască asta, spuse Lucas.

Bărbatul se aplecă pentru a se uita mai bine, și o șuviță de păr negru îi căzu pe față. Când își ridică mâna ca să o dea la o parte, mâneca lui atinse sânul Christinei. Femeia rămase fără aer. Nu se putu abține. Scoase un geamăt slab, dar Lucas îl auzi. Se îndreptă încet. Dintr-odată, nu se mai auzea nici un sunet în birou, decât tunetul bătăilor inimii ei, care îi răsuna în urechi, și respirația lui Lucas. Christina era extrem de conștientă de apropierea lui, de duritatea corpului său, de privirea întunecată care o fixa în timp ce o licărire îi apăru în ochi. Într-o fracțiune de secundă, Christina își aminti atingerea palmei lui pe sânul ei și mângâierea pricepută a degetului său peste sfârcul ei. Simți cum căldura i se strângea în stomac.

Nu știa cât timp se uitară unul la celălalt. Cu greu rupse contactul vizual și se uită în jos, la desene. Acestea păreau să danseze în fața ochilor ei, fără să aibă sens.

– Un bărbat din sat a fost angajat să se ocupe de construcție. Vocea ei era aspră. Tuși și continuă, ca și cum nu se întâmplase nimic: Din păcate, acesta a fost arestat acum câteva luni, iar de atunci nu s-a mai lucrat la grotă. Dar acum, pentru că s-a îmbunătățit vremea, poți să începi.

– Care a fost infracțiunea? întrebă Lucas.

– Contrabandă cu whisky. Christina îl privi direct. Ochii lui erau întunecați, imposibil de citit. A fost arestat de ofițerii preceptori. A fost neplăcut.

Scanned with CamScanner

Acel zâmbet cu subînțeles apăru în ochii lui Lucas și o făcu să se simtă ca și cum era captivă și nu putea respira.

– Ăsta e riscul meseriei, șopti el. Nu ți-e teamă că o să ai aceeași soartă?

Bărbatul se apropie de ea. Christina făcu un pas înapoi și simți colțul mesei împungând-o dureros în șold.

– Nu, răspunse ea. Nu o să mă prindă niciodată la distileria de whisky și doar așa aș putea fi arestată. Nu pot nici măcar să găsească distileria. Domnule Ross, sper că nu te mai gândești la experiența din noaptea când ai venit la Kilmory. Am căzut de acord că o s-o uiți. De dragul siguranței tale, dacă nu pentru altceva.

Lucas tăcu o clipă, expresia lui fiind întunecată.

– Bărbații aceia erau periculoși.

– Tocmai de asta ar trebui să uiți că s-a petrecut vreodată, zise Christina.

Dintr-odată, inima începu să-i bată cu putere.

– Au ucis pe cineva? întrebă Lucas.

– Nu. Când vine vorba de asta, doar latră, nu și mușcă.

În mare parte, era adevărat. Uneori, cei din bandă deveneau neliniștiți, dar în circumstanțe normale îi era ușor să îi calmeze.

Văzu că ochii lui Lucas străluciră amuzați.

– O descriere vagă, dar mie nu mi s-a părut așa.

Își duse mâna într-o parte, iar Christina își aminti de loviturile în coaste.

– Îmi pare rău pentru asta. Uneori, se lasă luați de val.

– În timp ce tu detești violența, zise Lucas, ceea ce face și mai surprinzător faptul că ești implicată în ceva precum contrabanda.

Christina simți un junghi de șoc. Bărbatul era prea perceptiv. Era deranjant.

– Nu știu de unde știi asta, zise ea, după care se opri și își mușcă buza.

Abia îl cunoștea pe omul ăsta, dar simțea că putea să vadă prin ea toate secretele pe care le ținea ascunse, cele mai profunde gânduri și sentimente.

– Am simțit asta, spuse Lucas, care se apropiase și mai mult de ea.

Niciodată în viața ei nu simțise atât de puternic prezența cuiva.

Scanned with CamScanner

– În prima noapte, continuă el fără să își mute privirea de la chipul ei. Nu-ți plăcea când mă răneau. Am simțit asta, acea repulsie față de violență.

Christina se întoarse pe jumătate dinspre el. Nu îl putea privi. Sentimentele ei erau prea expuse.

– Nu îmi place, recunoscu ea. Urăsc modul în care uneori bărbații apelează la brutalitate ca să obțină ce vor. Urăsc vărsarea de sânge și cruzimea. Tremură ușor. Situația i se părea periculos de personală și jurase să-l țină la distanță pe acest bărbat. Domnule Ross, cel mai bine e să uiți ce s-a întâmplat.

– Tot?

Tonul lui îi readuse privirea spre el, iar Christina simți o altă flacără în ea. Știa că bărbatul nu se referea la contrabandiști, ci la întâlnirea lor de mai târziu, din curtea bisericii.

– Da, zise ea, ignorând pulsul fierbinte. Încearcă!

Christina așteptă o clipă și observă un zâmbet trist pe fața lui.

– Presupun că memoria se poate adapta.

– Bun. Atunci, fă-o! Te rog să mă scuzi, domnule Ross. Am o întâlnire cu domnul Bevan.

Lucas încuviință.

– Sigur. Mulțumesc că ți-ai făcut timp, Lady Christina. O să încep imediat să lucrez la grotă.

– Dacă ai nevoie de altceva, sunt sigură că domnul Bevan o să te poată ajuta. Cum domnul Hemmings nu îți poate supraveghea munca în prezent, o să-l rog pe domnul Bevan să...

– Să stea cu ochii pe mine? În caz că fug cu scoicile și cu statuile?

– Să fie dispus să te ajute, îl corectă Christina.

Vocea ei era foarte rigidă. Observă că bărbatului i se părea amuzantă rigiditatea ei, dar nu îndrăznea să fie altfel cu el. Se temea că era deja prea transparentă, atracția pe care o simțea fiind evidentă.

– Nu mă așteptam să-mi supraveghezi chiar tu munca, zise el sec.

– E treaba domnului Bevan să supervizeze toate aspectele muncii de pe domeniu și, în plus, nu am de gând... zise Christina, dar se opri abrupt.

– Nu ai de gând să acorzi atenție unui grădinar umil. Pe bună dreptate.

Scanned with CamScanner

Christina simți o împunsătură la auzul replicii, mai ales că tatălui ei nu îi păsa câtuși de puțin de faptul că eforturile ei țineau gospodăria în picioare.

– Sper că acord atenție deopotrivă muncii și bunăstării tuturor de la Kilmory.

– Sunt sigur că o faci, spuse Lucas, dar în tonul lui se auzi o nuanță de lipsă de respect.

Christina își pierdu controlul.

– Domnule Ross, ești insolent! Ești norocos că ai un post la Kilmory. Nu te-am vrut aici și ai putut rămâne doar datorită intervenției tatălui meu...

Ea se opri, îngrozită de faptul că fusese provocată să îl critice pe duce în fața lui Lucas Ross.

– Sunt conștient că nu m-ai vrut aici și mă întreb de ce vrei să scapi de mine, în afară de faptul că știu că faci contrabandă cu whisky.

Privirea lui o fixă din nou pe a ei, iar licărirea fierbinte din ochii lui o lăsă fără aer. Era imposibil să recunoască faptul că o parte din ea îl voia plecat, pentru propria liniște. La naiba cu contrabanda cu whisky! Voia să scape de el din cauza modului în care o privea și a felului în care o făcea să se simtă. Nu putea fi atrasă de un servitor cu șase ani mai tânăr. Era scandalos. Era greșit. Nu voia asta.

Respiră ca să-și liniștească pulsul.

– De obicei, nu le dau servitorilor mei motive să mă șantajeze, domnule Ross. Și cum exact asta ai făcut ca să obții postul ăsta, te mai miri că nu am încredere în tine?

Lucas zâmbi, dinții lui fiind o pată de alb pe fața bronzată.

– Când pui problema așa, înțeleg ce vrei să spui.

– Mulțumesc.

– Dar poți să ai încredere în mine. Lucas se întoarse într-o parte, iar Christina nu-i putu vedea fața. Acum lucrez pentru Kilmory.

– Mă bucur să aud asta, zise Christina sec. Dacă mai încerci să mă șantajezi, o să te dau afară și la naiba cu consecințele!

De data asta, bărbatul o privi. Avea admirație în privire și ceva care, pentru o fracțiune de secundă, semăna foarte bine cu regretul.

– Dacă fac aceeași greșeală de două ori, spuse Lucas încet, o să merit asta.

Scanned with CamScanner

Un zgomot de copite venit din curte îi aminti Christinei că puteau fi întrerupți în orice clipă. Era momentul să pună punct întâlnirii înainte ca situația să degenereze.

– O zi bună, domnule Ross, zise ea.

Se întoarse ca să plece, însă șalul i se prinse într-un cui care ieșea din perete. Se auzi cum se rupse.

– Stai puțin!

Lucas se duse repede lângă ea, apucând materialul delicat înainte ca ea să-l rupă și mai mult.

– Te-ai agățat.

Pentru o clipă, Christina se simți copleșită de apropierea lui fizică și aproape că sfâșie șalul doar ca să scape. Cu cel mai mare efort de voință, potoli sentimentul și stătu nemișcată în timp ce degetele pricepute ale lui Lucas încercau să elibereze materialul delicat. Era ceva neliniștitor când se uita la mâinile lui puternice și bronzate. Christina simți cum un alt val de căldură o copleșește și își fixă privirea pe pieptul lui.

Păru să dureze o eternitate să-i elibereze șalul. Inima Christinei bătu puternic. Atmosfera devenise apăsătoare ca o zi furtunoasă. Nu îndrăzni să ridice privirea spre Lucas.

– Mulțumesc, șopti ea.

Bărbatul se dădu în spate.

– Cu plăcere, doamnă.

Vocea lui era mătăsoasă și păru să vibreze adânc în ea. Christina își trase șalul în jurul ei, deși era o zi călduroasă, și aproape fugi pe ușă, în curte. Odată ce ajunse la aer, își întoarse fața spre soare și inspiră adânc de mai multe ori. Se simțea ca și cum fugise un kilometru. Tremura. Și, cu toate astea, nu se întâmplase nimic.

Lucas stătu în ușa biroului și o privi pe Christina îndepărtându-se. Femeia mergea cu o demnitate și o eleganță înnăscute, fără să se grăbească, ca și cum acele momente lungi și turbulente dintre ei nu se întâmplaseră vreodată. Cu toate astea, știa cât de mult o afectaseră. Văzuse cât de puternic îi bătea inima, în pulsul de la gât. Îi văzuse mâinile tremurând. Simțise aceeași atracție irezistibilă pe care o simțise și ea.

Era derutant să fie atât de atras de o femeie pe care o suspecta că ar fi fost implicată în uciderea fratelui său. Cel mai derutant lucru

Scanned with CamScanner

era că intuiția îi spunea că Lady Christina era nevinovată. Cum Lucas era un bărbat care acționa pe baza dovezilor, nu a emoției, acest lucru era mai degrabă enervant decât liniștitor. Nu avea nici un motiv să o exonereze, dar avea toate motivele posibile să nu aibă încredere în ea. Ura ei declarată împotriva violenței îl fascina. Femeia îi salvase viața, dar el se întrebă dacă nu cumva nu reușise să îl salveze și pe Peter și tocmai acesta era motivul pentru care acum era revoltată de brutalitate. Nu știa, dar avea să afle.

Așteptă până când nu o mai văzu, apoi se întoarse înapoi în birou, închizând ușa în urma lui și căutând rapid printre desene și în dulapuri. Găsi nenumărate schițe și planuri care îndeplineau viziunile extravagante ale ducelui, dar nimic care să aibă legătură cu Peter sau cu contrabanda de whisky. Nu se așteptase la asta, dar începea să fie frustrat de lipsa de progres. În ultima săptămână, nu auzise absolut nimic despre uciderea lui Peter. Mai târziu în acea seară, plănuia să caute peștera unde-l ținuseră contrabandiștii în prima noapte. Era periculos, dar de data asta avea să fie mult mai atent.

Lachlan și Angus MacMorlan dădeau caii unuia dintre grăjdari când Lucas închise ușa biroului în urma lui și începu să traverseze curtea. Era prima oară când îl vedea pe Lachlan, despre care se spunea că era mereu atât de beat, încât rareori se dădea jos din pat mai devreme de după-amiază. Lachlan era un bărbat chipeș, având înfățișarea aparte, specifică familiei MacMorlan, dar avea ochii roșii și mersul nesigur. Angus era un bărbat masiv, corpolent, cu un aer de superioritate și un nas lung, care părea perfect creat ca să privească în jos. Nici unul din bărbați nu-i mulțumi grăjdarului și nici nu recunoscură prezența lui Lucas cu vreun cuvânt sau vreo privire. Grăjdarul îi surprinse privirea lui Lucas și își dădu ochii peste cap, cu subînțeles. Lucas zâmbi.

În timp ce bărbații se îndepărtau, Lachlan se întoarse și privi în urmă. Pentru o clipă, lui Lucas i se păru că ochii lui Lachlan deveniră mai puțin încețoșați și se concentrară foarte clar asupra lui, după care se întoarse și se împletici spre casă, ca și cum momentul acela nu existase.

Scanned with CamScanner

Capitolul 7

Allegra auzi muzica în timp ce se îndrepta spre golf. Era sunetul înalt și subțire al viorii, luat de briză și purtat pe mare. Se grăbi, nisipul și pietricelele alunecând sub tălpile subțiri ale pantofilor ei. În timp ce aproape că alerga și se împiedică spre plajă, muzica se opri dintr-odată și niște brațe puternice o prinseră, trăgând-o în spatele unor stânci.

Nu pierdură timp cu vorbele. Ea era în brațele lui, iar el o sărută ca un bărbat înfometat. Îi desfăcu fundele bonetei și o aruncă într-o parte. Vântul îi încurcă părul, iar el gemu în timp ce-și băgă mâna în auriul strălucitor. Ea îl răspunse la sărut, tremurând neajutorată, simțind că inima urma să-i explodeze de iubire și plăcere. Când el o ținea în brațe, Allegra uita de toate barierele cu care se confruntau. Nimic nu mai conta, decât faptul că erau din nou împreună.

– Ai venit după mine, șopti ea când el îi dădu drumul pentru o clipă.

– Ai avut vreo îndoială?

Bărbatul păru amuzat, dar ochii lui căprui erau plini cu pasiune.

O sărută din nou, iar genunchii ei se înmuiară. Tânăra se prinse de jacheta lui și se afundară în nisip. Era cald la soare și răcoare între stânci, însă când el îi dădu rochia jos de pe umeri, Allegra încă tremura din cauza înțepăturii aerului mării. Stânca era caldă pe spatele ei gol, iar lumina soarelui îi mângâia pleoapele închise. Allegra își ținu ochii închiși, deoarece, chiar dacă el o mai văzuse goală, încă era foarte timidă. Îi plăceau obrăznicia momentului, răcoarea brizei și căldura soarelui. Gura lui era acum pe sânul ei, dar nu era pregătită să recunoască asta. Totul era prea nou pentru ea, fiecare intimitate fiind pe cât de șocantă, pe atât de delicioasă.

Scanned with CamScanner

Deschise ochii puțin și se uită în jos, la capul lui. Părul lui, de un șaten bogat în lumina soarelui, mângâia pielea sensibilă de acolo, iar ea tremură de plăcere. Atingerea lui crea magie. Corpul ei se încingea, se topea. Simțea o presiune dulce în pântec. O făcu să geamă. El îi linse sfârcul, o gustă, și tot corpul ei tresări într-o reacție lipsită de inhibiții. Allegra deschise ochii. Era unul din lucrurile pe care le iubea la el, faptul că părea atât de controlat, însă acum era vulcanic și putea s-o facă și pe ea să ia foc. Tânăra era pierdută în senzații, amețită din cauza lor, uimită și fermecată.

– Fă-mă a ta!

De obicei Allegra era stăpână pe ea, dar acum senzațiile o împinseră dincolo de inhibiții. Își trăgea fusta în sus în timp ce vorbea, depărtându-și coapsele, adorând atingerea răcoroasă a aerului pe pielea ei. Nu purta pantalonași și auzi respirația lui când o văzu.

– Allegra...

Bărbatul păru tulburat, iar asta îi oferi satisfacție. El mereu fusese cel care deținea controlul când făceau dragoste. Acum era cu atât mai incitant să îl șocheze, să îl încânte.

El se chinuia să-și dea jos pantalonii, îngenunchind între coapsele ei. Nerăbdarea o cuprinse cu o foame feroce. Simți capul mădularului, după care el fu în ea, iar ea gemu, arcuindu-se în momentul când el o penetră cu o nevoie disperată, ca și cum și-ar fi pierdut controlul. Ea îi egală disperarea, mișcare cu mișcare, alimentată de vârtejul de excitare și de dorință. Plăcerea orbitoare o copleși repede și puternic, iar Allegra icni, sunetul amestecându-se cu prăbușirea infinită a valurilor pe plajă și sunetele sălbatice ale păsărilor care zburau deasupra.

Apoi el o trase aproape. Respira greu și avea un braț peste ochi.

Allegra aștepta să-i spună ceva dulce, ceva afectuos.

– Trebuie neapărat să-i spui mamei tale, zise el. Se ridică și o apucă de încheieturi. Allegra, trebuie să-i spui mamei tale că suntem căsătoriți!

Tânăra încercă să se tragă de lângă el, simțindu-se rănită și tristă. Știa că el avea dreptate. Era posibil să-i poarte copilul. Nu știa cum avea să explice asta. Însă mintea i-o luă razna la gândul că putea spune familiei adevărul. Aveau să fie supărați pe ea și, pentru

Scanned with CamScanner

o clipă teribilă, nu era sigură dacă iubirea ei pentru Richard era destul de puternică pentru a face față acestui lucru.

Se eliberă, își aranjă rochia și își trase genunchii la piept, ca o fetiță cocoșată, care se proteja.

– E prea curând, Richard.

El o zgâlțâi, dar delicat.

– Ba nu e. Deja suntem căsătoriți de o lună și cu cât continuăm mai mult, cu atât o să fie mai dificil.

Se lăsă tăcerea. Zgomotul mării se estompă, fiind ca un murmur. Chemarea gălăgioasă a păsărilor dispăru. După o clipă, Richard oftă.

– Poate tatăl tău...

– Nu! zise Allegra cu fermitate.

Dintre toți oamenii care cel mai probabil ar fi ajutat-o, tatăl ei era ultimul pe listă. În general, nu era deloc interesat de ea, dar avea să fie foarte interesat să descopere că ea, moștenitoarea averii și a domeniilor Forres, se dăruise unui funcționar guvernamental fără bani, conexiuni și perspective. Interesat, scandalizat, furios. Tânăra tresări.

– Atunci spune-i mătușii tale Christina. Richard vorbi răbdător, convingător. Am întâlnit-o azi. Pare foarte de treabă. Sunt sigur că poate să ne ajute.

Allegra se gândi la asta în timp ce se uită la păsările care zburau. Dintre toate mătușile și unchii ei, de Christina îi plăcea cel mai mult. Evident, Christina era singură și nu știa cum era să fie îndrăgostită cu disperare sau să facă un gest sălbatic, nebunesc și pasional. Dar Allegra știa că ținea la oameni și încerca să-i ajute. Văzuse bunătatea Christinei față de arendașii tatălui ei și față de cei bolnavi, săraci, singuri sau disperați. Mătușa ei era o persoană iubitoare, în timp ce părinții ei erau reci și lipsiți de umanitate.

Se gândi să-i spună Christinei ce făcuse și se simți în siguranță. Putea face asta. Dar gândul de a merge cu Christina ca să-i spună mamei ei o făcea să tremure. O teamă rece o copleși.

Richard vorbea.

– Acum, când am slujba asta de ofițer călare, pot să-ți ofer mai multe. Poate dacă reușesc să prind banda Kilmory, Sidmouth

Scanned with CamScanner

o să mă recompenseze, iar familia ta o să fie mai deschisă să mă accepte...

Se opri, ca și cum simți cât de inutile erau cuvintele lui. Amândoi știau că părinții Allegrei nu și-ar fi schimbat părerea decât dacă ar fi moștenit un ducat.

Tânăra sări în picioare. Rochia ei era pătată și șifonată. Dintr-odată, se simți murdară, rușinată și la un pas de disperare. Nu voia să fi ajuns aici. Îl întâlnise pe Richard și îl dorise foarte mult, așa că fugise și se căsătorise cu el în secret. Nimeni nu știa. Totul păruse simplu atunci.

– Trebuie să plec, zise ea.

Richard blestemă încet. Își închise pantalonii cu aceeași stângăcie cu care îi deschisese. Privelиștea o străpunse cu iubire și cu suferință, dar nu știa de ce. Nu crezuse că dragostea avea să doară așa de mult.

– O să le spun, zise ea pe grabă, dorind să îmbunătățească situația, să-l facă fericit. Îți promit!

Se duse la el și îl atinse pe braț. Pentru o secundă, mâna lui o acoperi pe a ei.

Amândoi știau că mințea.

Christina închise ușa cabanei în urma ei și se rezemă de ea, simțind lemnul dur cu palmele. Aici, în întunericul cald, plin de whisky, simți pacea pe care o căutase toată ziua. Muncise din greu în ultimele 12 ore, blocând gândurile legate de Lucas.

Știa că atracția nu ținea cont de vârstă, rang sau statut. Cu toate astea, o deranja faptul că era atât de atrasă de un bărbat care era mai mic decât ea cu cel puțin șase ani și era atât de nepotrivit. Nu îi plăcea, nu înțelegea situația și nu voia să i se întâmple asta. Însă o parte din ea îl plăcea pe Lucas. Partea pe care și-o negase ani întregi, partea care voia să-și satisfacă toate fanteziile.

„Ce nebunie!" Nu se putea întâmpla. Nu se putea întâmpla.

Închise ochii și inhală mirosul distilatului de whisky, lăsându-l să-i umple simțurile, eliberându-și gândurile. Aerul era greoi și bogat, whisky-ul fiind amestecat cu fumul focului de turbă. Era fierbinte și amețitor, iar Christina simțea că putea să se îmbete numai de la vaporii de whisky.

– Bună seara, doamnă.

Scanned with CamScanner

Seumas Mor MacFarlane intră cărând apă de la izvor. O parte căzu din găleată pe podea. Sarcina lui era să mențină focul aprins și să distileze whisky-ului la temperatura potrivită. Fratele lui, Niall, avea sarcina de a amesteca orzul care fermenta, o altă parte a procesului care necesita pricepere. Fiecare membru al bandei avea rolul lui, fie în producerea, fie în distribuirea whisky-ului în siguranță, pe sub nasul ofițerilor.

– L-am distilat de patru ori, zise Seumas. Ar trebui să fie gata.

Christina încuviință. Fiecare lot era distilat în mod normal de patru ori, pentru cea mai bună aromă și puritate. Cunoscut ca *Uisge bea' ba'ol*, cerea un preț mare. O parte o distribuiau local, altă parte era luată cu barca din golf de clienții care stăteau mai departe.

Seumas se ocupa deja de distilarea unui nou lot. Christina luă sticla întinsă de bărbat și își turnă niște *Uisge bea' ba'ol* în pahar. El fu atent în timp ce femeia ridică băutura la lumină. Avea o strălucire profundă, culoarea aurului vechi. Christina mirosi băutura. Încuviință. Aroma îi explodă pe limbă, puternică și aprinsă. Căldura și puterea băuturii i se urcară la cap. Dintr-odată, picioarele i se înmuiară și vru să bea tot conținutul paharului, să se piardă în el.

– E perfect, zise ea, și văzu că expresia lui Seumas Mor se relaxă.

Era un bărbat tăcut, necioplit, însă priceput când venea vorba de whisky. Învățase meseria de la tatăl și bunicul lui.

– Mulțumesc, zise ea. E gata să fie pus în butoaie și mutat. Ai trimis ultimul transport?

Expresia bărbatului se întunecă.

– Abia am reușit. Ne căutau ofițerii.

– Când nu o fac? rosti Christina obosită.

Seumas Mor clătină din cap.

– De data asta e rău, doamnă, mai rău decât înainte. Domnul Eyre l-a prins pe Niall pe plajă cu băiatul lui imediat după ce plecase barca. Niall i-a spus că pescuiau, dar Eyre nu l-a crezut. I-au dus pe amândoi la Fort William, la închisoare.

Îngrozită, Christina înălță capul.

– L-au luat și pe Callum? Dar are numai opt ani!

Seumas Mor ridică din umeri.

Scanned with CamScanner

– Nu poți face nimic. Nici unul dintre noi nu poate. S-au dus direct la casa lui Niall și au ars-o.

Christina își frecă ochii după ce simți împunsătura lacrimilor. Era copleșită. Știa că Niall nu avea să vorbească, iar Callum nu știa nimic despre contrabandă, dar altceva era important. Se gândi la băiatul închis într-o celulă întunecată și umedă, probabil separat de tatăl lui, singur și temător. Se gândi la casa lor distrusă și la bunurile călcate în picioare. Eyre era un monstru care se folosea de oricine și de orice ca să distrugă banda. Nu avea scrupule.

De fiecare dată când era prins un bărbat, Christina se gândea să renunțe la distilerie, dar hotărârea și încăpățânarea o făceau să riposteze. Dacă renunțau din cauza lui Eyre, mândria celor din Highland de a prepara whisky, drept pe care îl pierduseră pentru că sfidaseră legile din Londra, și banii pe care îi câștigaseră ca să se lupte cu sărăcia aveau să fie distruse. Dar ce se întâmplase fusese prea mult. Dacă Eyre începea un război împotriva femeilor și copiilor, atunci nu avea de ales.

Își umplu paharul din nou și ridică băutura la buze, bând jumătate din ea. În ritmul ăsta, avea să-i facă concurență lui Lachlan, dar avea nevoie de asta. Obosise apărându-i singură pe oamenii din Kilmory. Nimănui nu-i păsa. Tatăl și fratele ei erau mai preocupați de ce puteau să obțină de la pământ și de la oameni decât de ce puteau să ofere.

– O să vorbesc cu Eyre, zise ea. Nu pot să calce în picioare viețile oamenilor.

Seumas clătină din cap.

– Doamnă, pe tine te vrea Eyre. O să ne calce în picioare pe toți ca să ajungă la tine.

O străbătu un fior rece de șoc și de teamă. Știa de ceva timp că Eyre suspecta că ea îi proteja pe contrabandiști. Dar nu știa că el o considera parte din bandă și că voia să o aresteze pentru asta.

– De ce m-ar vrea pe mine? începu ea, dar apoi își dădu seama că era naivă.

Eyre era ambițios și voia doar să se pună bine cu nobilimea. De fapt, bărbatul ura viața plină de privilegii pe care o avea ea. O ura și mai mult de când i se plânsese lui Sidmouth din cauza lui. Dacă

Scanned with CamScanner

ar fi prins banda Kilmory, cu ea ca lider, ar fi avut parte de cea mai mare lovitură din carieră.

Goli restul paharului și îl așeză jos. Tăria începuse deja să o relaxeze. Se simți caldă și puțin amețită. Avea să se gândească de dimineață la Eyre și la problemele legate de el. Încuviință către Seumas, care o privea.

– O să fac tot ce pot, zise ea.

– Da, doamnă. Știm asta.

Îi dădu Christinei o sticlă mică de whisky. Știa că era un dar tradițional pentru tatăl ei, stăpânul care închidea ochii la activitățile contrabandiștilor. Pentru prima dată, se simți înverșunată din cauza asta. Ducele nu făcea nimic ca să-i ajute pe contrabandiști. Închidea ochii pentru că era indiferent la activitățile lor. Nu merita mulțumiri.

Afara era o noapte caldă, înstelată. Vântul foșnea printre pini și se juca prin iarba-neagră. Cabana se afla la marginea Loch Gyle, adăpostită de o ridicătură de pământ, unde era un izvor, iar fumul de la foc nu putea fi văzut. Christina merse cu atenție pe marginea lacului, apele acestuia strălucind argintii în lumina lunii, și o luă prin vale spre castel. Pe drum, scoase dopul sticlei și luă o gură. Whisky-ul nu era chiar genul ei de băutură. În afară de degustare, în mod normal nu se atingea de el. Însă în acea seară se gândi că i-ar fi de folos. Îi mai luă din durerea capturării lui Niall și Callum, însă, dincolo de efectul analgezic al băuturii, o durea inima.

Nu se întâlni cu nimeni în drum spre casă. Intră pe teritoriul castelului și străbătu pietrișul, până ce ajunse la ușa de la baza turnului de vest. Aici mereu ascundea o cheie pentru ocaziile când ieșea noaptea și castelul era închis. Nu-i plăcea să îl roage pe Galloway să lase ușa deschisă ori s-o aștepte.

Se aplecă să caute cheile printre pietrele aflate la baza turnului. Asta fu o greșeală. Capul îi vâjâi dintr-odată de la o combinație de oboseală și băutură. Întinse mâna ca să se echilibreze, iar degetele atinseră piatra aspră a zidului. Căzu precum un balon care se prăbușește, iar sticla de whisky îi căzu și ea pe pietriș.

– La naiba!

Se întinse s-o ia, dar nu reuși, așezându-se pe jos.

În spatele ei se auzi un zgomot, un pas. O umbră căzu asupra ei.

Scanned with CamScanner

– Dumnezeule! Era vocea lui Lucas, joasă, rece și amuzată. Pot să te ajut, Lady Christina?

Era beată.

Lady Christina MacMorlan se îmbătase, fără doar și poate, cu whisky de contrabandă. Dintre toți oamenii din lume pe care Lucas i-ar fi bănuit că degustau whisky-ul și îl preparau, Christina era ultima pe listă. Comportamentul ei rigid ascundea, în mod evident, o persoană diferită.

Iar acum ea era beată criță și stătea pe aleea cu pietriș, în fața propriei uși, arătând confuză, șifonată și ciudat de atrăgătoare. Fustele îi erau ridicate până la genunchi, arătând o urmă de jupă de un alb virginal, o curbă tentantă a coapsei și o jartieră destul de obraznică, stacojie, alt semn că Lady Christina era departe de fata bătrână respectabilă și serioasă care pretindea că era.

Lucas își ascunse zâmbetul și îi întinse mâna ca să se ridice.

– Domnule Ross, zise Christina. Ce surpriză!

– Nu-i așa? încuviință Lucas.

De fapt, așteptase în fiecare noapte ca Lady Christina să plece din castel la afacerea ei de contrabandă. În acea seară, o urmărise. Acum știa locația exactă a distileriei de whisky, care era cea mai valoroasă informație pe care avea să o dea mai departe, lui Lord Sidmouth.

Christina îl luă de mână și se ridică în picioare cu mai mult entuziasm decât finețe. Lucas se trezi cu ea în brațe, caldă, doritoare, moale. Mirosul de fum de turbă se ținea de hainele ei, aproape pierdut sub parfumul puternic al aerului de mare. Își întoarse fața spre a lui și impulsul de a zâmbi pieri, zdrobit de o dorință puternică, precum o lovitură fizică. Ochii ei sclipeau și buzele îi erau întredeschise. Voia s-o sărute apăsat.

„Peter."

Amintirea fratelui său rupse vraja. Femeia putea fi ucigașa lui Peter. Nu-și permitea să simtă nimic pentru ea. Atracția puternică dintre ei, pe care dorise s-o folosească împotriva ei, se întorcea deja împotriva lui. Pentru o clipă, chiar îl făcuse să uite că ea reprezenta tot ce ura și îl făcea să nu aibă încredere, o lume de inegalitate și privilegii care îl tratase atât de urât.

Scanned with CamScanner

O îndepărtă pe Christina și ridică sticla de whisky, pe care i-o dădu. Christina o luă, dar, când degetele le atinseră pe ale lui, nu îi dădu drumul. Uimit, bărbatul o fixă cu privirea și văzu că ea nu era nici pe departe atât de beată precum își imaginase. Sau, dacă era, părea în continuare precaută, suspicioasă. Trebuia să fie atent.

– Ce faci aici? zise ea.

– Te-am văzut când mă întorceam de la hanul Kilmory și m-am gândit că arătai ca și cum ai avea nevoie de ajutor.

Îi fu mai greu s-o mintă decât își imaginase. Cumva, în acel moment, când mâna ei se odihni într-a lui, îi era greu să o înșele. Privirea și atingerea ei cereau onestitate. Bărbatul tuși.

– Ar trebui să fii mai discretă, Lady Christina. Dacă nu vrei să fii văzută, îți sugerez să-ți amâni activitățile după închiderea hanului. Acolo beau și ofițerii.

Urmă un moment de tăcere, timp în care ea îi cântări cuvintele, după care își lăsă mâna să cadă într-o parte și încuviință.

– Ăsta e un sfat bun. Dar sunt surprinsă. Nu credeam că ofițerii sunt bine-veniți la han.

– Banii lor sunt, iar lui Eyre nu-i pasă câtuși de puțin de o primire rece. Nepotul lui e un altfel de bărbat, dar nu a fost acolo în seara asta.

Privirea ei îi cercetă din nou fața, ca și cum ar fi încercat să îi evalueze sinceritatea. Lucas simțea cum inima îi bătea cu putere. Christina ar fi trebuit să arate ridicol pentru că încerca să se poarte cu demnitate și autoritate în timp ce era atât de răvășită, însă, cu toate astea, avea ceva foarte duios. În lumina lunii, ochii ei păreau mari și întunecați. Expresia ei avea ceva atât de inocent și de vulnerabil, iar Lucas era foarte conștient de formele ei moi și feminine de sub pelerina neagră. Simți cum dorința se trezea din nou în el și o reprimă fără milă.

– Pot să te mai ajut cu ceva, doamnă?

– Aș fi recunoscătoare dacă ai putea găsi cheia, zise Christina. Arătă cu sticla de whisky în direcția grămezii de pietre. Am ascuns-o acolo.

Lui Lucas nu-i luă mult să o găsească. Cheia se potrivi perfect în ușa cu balamalele proaspăt unse și se deschise. Mereu era eficientă. Cel puțin când era trează. În acea seară, era caldă și plină

Scanned with CamScanner

de viață în brațele lui, zvârcolindu-se puțin în timp ce el încercă să o urce pe treptele în spirală, cu un felinar într-o mână și cu cealaltă susținând-o pe Christina. Corpul ei se simțea delicios lipit de al lui, mătasea rochiei fiind alunecoasă și moale. Lucas scrâșni din dinți.

– De ce ești beată? întrebă el.

– Whisky.

Respirația ei se răsfrânse asupra pielii lui. Buzele ei se plimbară peste maxilarul lui. Pielea i se făcu de găină. Cu greu putu să se abțină să nu-și aplece capul și să nu guste buzele voluptuoase de lângă ale lui. Gustul ei avea să fie de whisky și dulceață – voia foarte mult s-o sărute, dar se împotrivi impulsului. Trebuia să se folosească de acea seară ca să afle informații, iar ea să capete încredere în el.

– Am bănuit asta. Nu știam că nu numai că prepari whisky, dar îl mai și bei. Am vrut să întreb de ce ai simțit nevoia să te îmbeți.

– Nu beau whisky de obicei. Doar în seara asta...

Dintr-odată, umerii ei se lăsară în jos. Lumina, căldura și fericirea dispărură din ea, ca o lumânare stinsă.

– Au luat un copil, zise ea încet. Eyre l-a arestat pe băiatul unuia din oamenii mei. Are opt ani.

Lucas auzi clar durerea din vocea ei. Era tăioasă și inconfundabil de sinceră. Lui Lady Christina MacMorlan îi păsa. Îi păsa ce se întâmpla cu oamenii clanului ei. Tot ce îi rănea pe ei o rănea și pe ea. Nu era o aristocrată privilegiată, care se juca de-a contrabanda pentru că era plictisită sau răsfățată. Situația nu era atât de simplă.

– Eyre e malefic, continuă ea.

Lucas o simți tresărind.

– Îi place brutalitatea. E unul dintre cei mai violenți și periculoși oameni pe care îi cunosc.

Lucas nu îl întâlnise încă, dar auzise o groază de lucruri despre el. Sidmouth îi spusese că Eyre avea să țină legătura cu el și să-l ajute, dar până atunci îl ignorase complet. Lucas nu era sigur dacă Eyre ura prezența altcuiva pe teritoriul lui, dar se părea că orgoliul bărbatului îl făcea să țină toate informațiile doar pentru el. La han se plângea toată lumea de metodele bărbatului și de modul în care îi vâna pe săteni până ce plăteau și ultimul sfanț, căutând în case,

Scanned with CamScanner

în hambare, călcând în picioare recolte, speriind animalele, nepăsându-i de viețile lor.

– Contrabanda e o afacere dură, Lady Christina. Nu e un joc.

– Știu asta.

Tonul ei era tăios, însă Lucas simți sub acea duritate o vulnerabilitate pe care încerca s-o ascundă. Nu voia ca el să-și dea seama cât de mult îi păsa. Nu voia ca el să-i vadă emoțiile.

Felinarul îi lumină fața. Erau linii de oboseală și suferință imprimate pe chipul ei, iar Lucas simți cum ceva se agită în el.

– Te învinovățești, nu? Te învinovățești pentru ce se întâmplă cu copilul.

Simți că alt fior o străbătu.

– Bineînțeles, zise ea. Ridică din nou sticla la buze. E datoria mea să-i protejez pe oamenii din Kilmory, nu să-i pun în pericol.

– Ce o să faci?

– Presupun că o să mă duc la Eyre, bolborosi Christina. O să-l implor să-l elibereze pe Callum MacFarlane. Bănuiesc că o să-i placă să mă vadă implorând.

Ajunseră în capătul scărilor. Christina se ridică pe vârfuri ca să ia cheia de deasupra ușii. Pentru o secundă, se clătină spre Lucas, părul ei atingându-i umărul, iar sânii ei lipindu-se de brațul lui. Mirosea a albăstrele, a turbă și puțin a whisky. Corpul i se încordă și își băgă mâinile în buzunare, ca să n-o atingă.

Încercă în zadar să bage cheia în ușă, așa că Lucas i-o luă și descuie ușa. Aceasta se deschise și dezvălui un salon mic mobilat cu două fotolii mari, confortabile și un covor gros. Dincolo de asta, o ușă deschisă dezvăluia colțul unui pat mare și un șemineu unde ardea focul. Camera avea aceeași căldură dezordonată care caracteriza restul castelului. Lucas simți din nou acea senzație nefamiliară de căldură și confort care îl atrăsese. El, care nu avusese niciodată o casă, o familie și nu dorise niciodată să aibă una, îi înțelese farmecul.

– Mulțumesc pentru ajutor, domnule Ross.

Christina își dădu jos pelerina de pe umeri, așezând-o pe spătarul unuia dintre scaune. Rochia ei era puțin strâmbă, dezvăluind forma umărului stâng. Lucas o privi fascinat. Pielea ei era cremoasă, pală și presărată cu pistrui și linia delicată a claviculei ei arunca o umbră vagă. Voia să-și lipească buzele de curba elegantă unde gâtul

Scanned with CamScanner

îi întâlnea umărul. Voia să vadă dacă și restul corpului ei avea același model tentant de pistrui. Voia cu ardoare să afle.

– Poți să pleci, domnule Ross, zise Christina, întrerupându-i gândurile. Te rog să închizi ușa în urma ta și să ascunzi cheia. Îl privi direct în ochi sau cel puțin încercă s-o facă. Privirea ei părea ușor încețoșată. Sper că pot să am încredere în tine să nu spui nimănui despre asta.

– Poți să ai încredere în mine, zise Lucas.

O altă minciună.

Simți o împunsătură de vinovăție. Femeia avea ceva ce părea să-i ceară sinceritate, dar el nu i-o putea oferi. Nici măcar nu înțelegea de ce simțise nevoia asta. Știa doar că ea era beată și vulnerabilă și, dintr-un oarecare motiv, asta îl făcea să se simtă protector.

Se forță să se gândească la Peter. Precum Callum MacFarlan, Peter fusese copilul cuiva, fratele cuiva, când el însuși era puțin mai mult decât un băiat. Se întrebă dacă îi păsa Christinei de asta.

– Răspunde-mi la o întrebare înainte să plec, zise el. Îmi datorezi asta.

Ea făcu ochii mari și clipi.

– Nu-ți datorez nimic, domnule Ross.

Încerca să fie tăioasă, să-i amintească de locul lui. Era comic de demnă, având în vedere starea ei.

– Ba cred că îmi datorezi pentru că te-am ajutat în seara asta.

– Cred că presupui foarte multe, zise Christina.

Lucas zâmbi.

– E adevărat. Și dacă te rog frumos?

Ea oftă.

– Ce vrei să știi?

– Nu înțeleg de ce o femeie ca tine ajunge să fie implicată în așa ceva, zise Lucas, în timp ce se uită prin cameră. Nu ai nevoie de bani și, din ce mi-ai spus în seara asta, nu o faci pentru adrenalină. Deci de ce o faci?

Christina tăcu. Se așeză pe unul din fotolii, întoarsă pe jumătate cu spatele la el. Lucas urmări jocul focului și al umbrei de pe fața ei. Era destul de ametită ca să fie indiscretă, însă destul de trează ca să fie coerentă. Avea să fie interesant.

Scanned with CamScanner

– Mă pricep la asta, zise ea după o clipă. Își înălță capul. Era sfidătoare. Eu mă ocup de degustare, sunt singura cu abilitatea de a judeca dacă whisky-ul e pregătit să fie distilat. E o treabă importantă, e nevoie de talent.

– Eu mă pricep la furat din buzunare, zise Lucas, dar asta nu înseamnă că ar trebui s-o fac.

– Serios? Pentru o clipă, Christina păru fascinată. Ce talent extraordinar! Cum l-ai dezvoltat?

– Mi-am petrecut tinerețea pe străzi, zise Lucas.

Nu avusese de gând să vorbească despre el, dar cu Christina îi era foarte ușor să-și lase garda jos. Observă că îl privea curioasă. Nu avea milă în ochi, ci compasiune.

– Eram orfan, continuă el. Vocea îi era aspră. Niciodată nu spusese nimănui, decât lui Jack, despre copilăria lui. Fu uimit să se audă vorbind cu ea. A trebuit să învăț mai multe lucruri ca să supraviețuiesc.

– Îmi pare rău. Părinții tăi...

– Nu vorbesc despre ei. Închise ușa înainte să se trădeze cu totul. Ce faci tu e diferit, zise el ca să-i amintească asta, dar și să o provoace.

– Sigur. O notă defensivă se auzi în vocea ei. Nu trebuie să mă lupt pentru supraviețuire. Dar nu o fac nici pentru câștig personal. Restul bandei împarte profiturile. Au nevoie de bani. Eu, nu. Cuvintele îi alunecau mai repede decât în mod normal, grăbindu-se să se justifice. Ai văzut sărăcia din sat, domnule Ross. Mulți tineri au plecat să se alăture regimentelor din munți ori și-au dus familiile în străinătate. Nu e nimic de muncă, nimic să-i țină pe oameni aici de când bunicul meu a scos la licitație arendele acum 60 de ani și le-a oferit celui care dădea cel mai mult. I-a împins pe oameni să plece.

Lucas observase sărăcia din Kilmory din prima zi. Era adevărat ce spusese Christina. Puțini munceau pământul și cu greu i se putea oferi unui om un loc de muncă și un salariu. Iar odată cu pierderea locurilor de muncă, venea pierderea respectului de sine. Înțelegea asta. Știa cât de legate erau mândria și independența unui bărbat de abilitatea de a avea grijă de familia lui. Bunicul Christinei distrusese legăturile tradiționale dintre stăpân și oamenii lui și se părea

Scanned with CamScanner

că tatăl ei nu făcuse nimic ca să le îmbunătățească traiul, chiar dacă avea reputația unui bărbat bogat.

– E prea târziu să îndrepți lucrurile?

Christina ridică din umeri.

– Nu știu, dar tata... Se opri o secundă, ca și cum s-ar fi gândit la lipsa ei de loialitate dacă ar fi spus ceva împotriva ducelui. Ei bine, nu-l interesează pământul, nu-l interesează nimic în afară de studiile lui. Când a moștenit domeniile, răul era deja făcut și a dat pământurile ca să fie administrate de cei care puteau să-i aducă cel mai mare profit.

– Se pare că tatăl tău nu e preocupat de viitorul oamenilor lui, zise Lucas, în timp ce tu lucrezi ca să reduci răul pe care îl poate face el. Îi hrănești și te asiguri că au un acoperiș deasupra capului.

– Ah... Păru jenată. Nu vreau să crezi că lui nu-i pasă deloc de oameni. Adevărul e că nu observă. E un savant preocupat de lucruri care au importanță academică... Vocea ei se stinse, nefericită.

„E preocupat de fleacuri, în timp ce Roma arde." I se părea că ducele de Forres era ca un copil mare, care își făcea toate mofturile fără să se gândească la consecințele sau efectele asupra celorlalți. Nu era suficient să invoce neglijența din cauza excentricității sau pasiunii pentru studii. Își văduvea pământurile de bani și oamenii, de un trai bun, totul pentru câștigul personal.

– Deci tu trebuie să le readuci oamenilor din Kilmory respectul de sine, zise Lucas. Mă gândesc că faci același lucru și la Forres, și la celelalte domenii ale ducelui.

– Acolo nu conduc bande de contrabandă, spuse Christina, dar încerc să-i ajut pe oameni să își câștige traiul.

– Unul necinstit în Kilmory.

Buzele ei se curbară într-un zâmbet fermecător.

– Să înțeleg că mă dezaprobi, domnule Ross? Nu știam că ești așa de greu de corupt.

– Contrabanda e ilegală, zise Lucas.

– Teoretic, da...

– Nu există un infractor teoretic. Fie ești, fie nu ești.

Christina ridică din umeri.

– Legile proaste creează oameni răi. Îi zâmbi. Și femei. Ridică din nou sticla la buze. Visul meu e să conduc o distilerie proprie, zise ea după o clipă. Cred că m-aș pricepe foarte bine.

Scanned with CamScanner

– Ce idee splendidă! rosti Lucas.

Bărbatul îi luă sticla și o puse pe un raft, lângă o grămadă prăfuită de cărți.

– Până atunci însă ai băut destul whisky.

– Eu dau ordinele aici. Dă-mi-o înapoi!

Lucas râse.

– Ba nu, zise el. O să ai o durere groaznică de cap mâine-dimineață. Poate că acum are gust bun, dar whisky-ul e genul de băutură care te face să te simți foarte rău mai târziu. Să bei multă apă, adăugă el, și încearcă să mănânci ceva de dimineață chiar dacă nu o să ai poftă.

Christina își ridică sprâncenele, în derâdere.

– Acum dai și sfaturi legate de mâncare. De unde știi lucrurile astea, domnule Ross?

– Tot din tinerețea de pe străzi. Am avut multe dimineți când mă trezeam simțindu-mă rău.

Ea zâmbi.

– Cât de fascinant! Trebuie să-mi spui mai multe despre tinerețea ta la un moment dat.

Își ridică pelerina și o împături peste braț. Ceva străluci în lumina lumânărilor, o broșă la gulerul pelerinei. Lucas nu o observase înainte, pentru că lumina fusese prea slabă, dar acum o recunoscu. Ultima oară când o văzuse fusese pe gulerul de catifea al hainei lui Peter, când fratele lui stătea în ușa lui, în Edinburgh.

Rămase fără aer. Lumina se mișca de parcă el era cel beat. Întinse automat mâna spre spătarul scaunului, ca să se sprijine.

– Ce bijuterie neobișnuită!

Vocea lui nu suna chiar normal. Îi dădu seama că tremura.

Christina se uită în jos și zâmbi, în timp ce își plimbă degetele peste suprafața argintie.

– Nu-i așa că e minunată? În vocea ei se auzi o plăcere pură. Tata mi-a dat-o de ziua mea acum câteva luni. A spus că pietrele sunt din India. Au niște ametiste de calitate acolo.

Poate chiar așa era, se gândi Lucas, dar ametistele ei proveneau din minele din Siberia și fuseseră montate pe o broșă argintie, care era a bunicului său. Era gravată cu blazonul și mottoul familiei lui.

Scanned with CamScanner

Simți o împunsătură în piept. Unul dintre obiectele furate de pe cadavrul lui Peter se afla chiar acolo, în castelul Kilmory. Era un dar, cum spusese Christina, de la duce.

Oare ducele de Forres era implicat în uciderea lui Peter? Părea imposibil. Însă era mai puțin posibil decât ca Lady Christina, care părea atât de sinceră și vorbise cu atâta pasiune despre nevoia de a-și proteja clanul, să fie o mincinoasă și ucigașă? Instinctul îi spunea că nu era, că nu s-ar fi implicat niciodată într-o crimă așa de groaznică. Însă instinctul putea fi un ghid nerealist.

– O seară bună, domnule Ross! Mulțumesc pentru ajutorul din seara asta.

Se ridică pe vârfuri ca să-l sărute pe obraz. Chiar era amețită, își spuse Lucas. Avea să fie îngrozită de dimineață, când avea să-și aducă aminte cât de familiar se purtase cu el când în mod normal era atât de rigidă și decentă. O luă de mâini ca să o echilibreze, iar ea se uită în sus, ochii ei albaștri întâlnindu-i pe ai lui. Ceva se mișcă în el, o emoție pe care nu o recunoștea. O senzație neobișnuită de vulnerabilitate îl străbătu și o strânse și mai puternic de mâini.

Observă expresia din ochii ei schimbându-se. Vedea confuzie în profunzimile lor și compasiunea pe care i-o arătase mai devreme, când făcuse greșeala de a vorbi despre copilăria lui. Dintr-odată, simți o nevoie disperată. Își înclină capul și o sărută, iar ea îi răspunse dulce, deschis, fără rezerve. Căldura îl străbătu. Dorința se izbi de el atât de fierbinte, puternic și repede încât îl uimi. Sub dorință era aceeași senzație de recunoaștere pe care o simțise în prima noapte când se întâlniseră, aprigă și devastatoare. Ceva din Christina MacMorlan îl putea atinge în interior și trezea emoții pe care le crezuse demult moarte. Nu înțelegea ce se întâmpla, nu putea explica, dar în acel moment nici nu voia asta. Nu o voia decât pe ea.

Când îi dădu drumul, amândoi respirau greu, iar el tremura, șocat de reacția pe care o avusese și de emoțiile pe care le dezlănțuise. Văzu șocul lui oglindit în ochii ei. Christina îi atinse ușor buzele cu vârful degetelor, iar gestul trimise un alt val de dorință prin el.

– A fost o greșeală, șopti ea.

– Da, zise Lucas sumbru.

Scanned with CamScanner

Camera luminată aflată dincolo de ușă părea să-l atragă cu patul ei mare și șemineul intim. Înghiți în sec. Gura îi era uscată.

– Ar trebui să plec, zise el.

– Da.

Pentru o clipă, Christina păru dezamăgită, iar el nu vru decât să o tragă înapoi în brațele lui. Își încleștă pumnii. Totul părea în regulă, dar era greșit, imposibil. Lumina străluci pe broșa de argint, tachinându-l și amintindu-i cine era ea și de posibila ei vinovăție.

– O seară bună, doamnă, zise el și întoarse cheia în broască înainte să se răzgândească și ca ea să-l implore să rămână.

Scanned with CamScanner

Capitolul 8

– Ce crezi, draga mea?

Ducele de Forres, cu fața cuprinsă de o plăcere copilărească, se întoarse spre Christina.

– Omul ăsta a făcut o treabă a naibii de bună, nu? Îl bătu pe Lucas pe spate. A naibii de bună. Ce zici, Christina?

– Arată minunat, tată, zise Christina ascultătoare.

Se aflau în grota ducelui din grădină. Lumina era slabă și aerul rece. Afară, ploaia cădea cu greutate. Părea să îi răsune în minte. Lucas avusese dreptate. Avea o durere de cap groaznică în acea dimineață.

Grota era departe de a fi terminată, dar Lucas făcuse progrese. Lacul fusese îngrădit cu pietre pe care tatăl ei le importase special din Italia. O cascadă se revărsa acum din izvor.

Christina se întoarse să admire modul în care lumina se juca în cascadă. Tatăl ei încă vorbea, dar ea lăsă cuvintele să curgă. În schimb, îl privi pe Lucas în reflexia apei care dansa. Era atât de straniu, de intim. Era conștientă că nu se putea uita direct la el. În spațiul închis al grotei, era aproape insuportabil de conștientă de faptul că stătea lângă el, că brațele li se atingeau, că el o privise. Se trezise târziu, cu frânturi de amintiri din noaptea anterioară. Își dorise să nu-și poată aminti nimic, dar din păcate memoria nu o ascultase. Își amintea foarte clar că Lucas trebuise să o ridice de pe pietriș când căzuse, că o ajutase să urce scările, că îi mărturisise la beție motivele pentru care făcea contrabandă cu whisky, că o sărutase cu o pasiune înfierbântată și că ar fi fost foarte fericită dacă el ar fi dus-o în pat chiar în acel moment. În ciuda zilei răcoroase, simți cum se îmbujora.

Ca debutantă, avusese o aventură nechibzuită, periculoasă cu bărbatul căruia îi fusese promisă, Lord McHill. În acel moment, era foarte îndrăgostită. Întâlnirile pe ascuns și pasiunea îi hrăniseră

Scanned with CamScanner

latura romantică, iar ea nu văzuse pericolul pentru că presupusese că nimic nu-i putea strica fericirea. Învățase acea lecție foarte repede, descoperind că nimic în viață nu era sigur. Mama ei murise și lumea i se prăbușise. Pierduse aproape totul: mama, iubitul, promisiunea viitorului.

Atracția pe care o simțea pentru Lucas era cel puțin la fel de intensă ca pasiunea copilărească pentru McGill, deși nu mai era destul de naivă cât să se îndrăgostească până peste cap de vreun bărbat. Nu conta cât de puternică era acea senzație periculos de iluzorie a conexiunii pe care o avea cu Lucas. Știa că singura relație pe care o putea avea cu el era de stăpână și amant și existau multe motive pentru care acel lucru nu se putea întâmpla niciodată. Știa asta.

– Statuile mele o să arate superb în ziduri.

Ducele se învârtea entuziasmat ca un copil mic la circ.

– Și cu scoicile de pe tavan, care o să reflecte lumina... Își flutură mâinile încântat. Da, acum văd!

– Excelență, am desenat niște detalii pentru decorații, zise Lucas, care întinse o hârtie pe pervazul de piatră care se întindea în jurul piscinei. M-am gândit la o frescă cu delfini și heruvimi și poate un motto sculptat în piatră...

Christina era fascinată de faptul că Lucas știa amănunte din vremea Renașterii. Se întrebă dacă ideile veniseră din discuțiile cu Bevan. Ducele se aplecă și se uită la schițe, dar nu vedea bine fără ochelari. Încuviință și zâmbi, dar ea nu era sigură că putea vedea detaliile desenului, cel puțin literele din jurul frescei. Mai târziu avea s-o roage să îi descrie totul.

– *Vincere vel mori*, citi ea. Cucerește sau mori. Era mottoul de pe broșa ei de argint. Se uită surprinsă la Lucas. Tu l-ai ales? De ce aceste cuvinte?

Lucas nu o privi. Se uita la duce.

– Credeam că e mottoul familiei dumneavoastră, zise el.

O privi și, pentru o clipă, Christina văzu o emoție în ochii lui întunecați care îi dădu fiori – era atât de rece și îndepărtat! Se întrebă dacă îi interpretase greșit expresia în lumina slabă a grotei, dar apoi tatăl ei îi atrase atenția. Ducele părea agitat, trecându-și mâna prin păr și clătinând violent din cap.

– Nu, dragul meu, nu e bine! exclamă el. Fără heruvimi, fără delfini și clar fără nici un motto!

Scanned with CamScanner

– Mă tem că ai făcut o greșeală, zise Christina. Mottoul Forres este *Constant și loial.*

Lucas îi zâmbi.

– Pare mai potrivit, zise el, pentru dumneavoastră.

Christina roși la auzul complimentului, dar tatăl ei nu păru să observe. Strângea planurile lui Lucas și mâinile îi tremurau ușor.

– Nu vreau nici un motto pe ea. Statui ce reprezintă nimfe și zei ai apelor. Asta vreau!

Lucas luă schițele.

– Foarte bine, Excelență. O să mă întorc la desene.

Christina se încruntă la tatăl ei, care păru puțin jenat. Dar ai făcut o treabă bună. O să mă asigur că ești plătit în plus pentru toată munca ta. Bevan o să se ocupe de asta.

Îi făcu semn lui Lucas, îi zâmbi Christinei și ieși în ploaie.

Christina se pregătea să-l urmeze când văzu expresia lui Lucas. Acesta se uita după tatăl ei și părea furios.

– Nu a vrut să te insulte când ți-a oferit mai mulți bani, zise ea repede, în timp ce puse mâna pe brațul lui. S-a gândit doar să te recompenseze pentru ce ai făcut.

– Nici măcar nu-și amintește numele meu, spuse Lucas. Și nu am nevoie de bani.

Bărbatul se întoarse, iar Christina își lăsă mâna să cadă. Era șocată. Nimic din comportamentul lui Lucas nu sugera că era destul de bogat ca să refuze banii în plus. Era surprinsă că Lucas era atât de sensibil. De dimineață părea jerpelit în cămașa lui veche, pantalonii peticiți și o pereche de ghete uzate.

– Îmi pare rău dacă te-am jignit în vreun fel... începu ea nesigură.

Lucas se întoarse atât de repede, încât ea rămase fără aer. Lumina era în spatele lui și nu îi vedea fața, dar avea impresia că bărbatul zâmbea, iar asta o înfierbântă.

– Tu nu m-ai jignit, o asigură el. Vocea lui era intim de joasă.

– Nu poți să te aștepți ca tata să știe pe toată lumea după nume.

– De ce nu? spuse Lucas. Tu îi știi. Bărbatul făcu un pas într-o parte, făcându-i loc să i-o ia înainte prin tunelul îngust, care ducea în grădini. Nu contează, zise el. Cum îți simți capul în dimineața asta?

– Mă doare, recunoscu Christina în timp ce își netezi mâneca.

Scanned with CamScanner

Lucrul înțelept pe care îl putea face era să renunțe la subiect, dar i se părea nepoliticos după cât o ajutase el.

– Mulțumesc că m-ai salvat aseară, zise ea în timp ce-și ridică privirea spre el.

Amuzamentul pe care îl citi în ochii lui îi făcu inima să bată cu putere.

– A fost o plăcere, doamnă.

– Mă tem că eram destul de beată.

Buzele lui tresăriră. Christina știa că bărbatul încerca să nu râdă.

– Am observat, zise el.

– Și probabil am spus niște lucruri pe care nu trebuia să le spun.

– Îmi imaginez că ai spus niște lucruri pe care le regreți. Presupunând că-ți amintești...

– Din păcate, îmi amintesc.

De data asta, bărbatul râse.

– Nu-ți face griji, zise el. Toți am fost destul de afectați când am băut.

– Nu și eu.

– Te cred pe cuvânt. În mod normal, ești reținută în comportament, Lady Christina.

Nu fusese nimic reținut în modul în care îl sărutase noaptea anterioară. Gândul o făcu să roșească și mai puternic. Știa că trebuia să abordeze problema și să explice că fusese o greșeală care se întâmplase numai pentru că judecata îi fusese încețoșată de băutură, suferință și oboseală. De dimineață, oboseala dispăruse, dar suferința rămăsese. Deja îi scrisese un bilet scorțos lui Eyre, cerându-i o întâlnire ca să pledeze pentru eliberarea lui Callum MacFarlane. Apoi voia să meargă în sat ca să vadă ce putea fi salvat din rămășițele casei arse a lui Niall. Dar, deși putea folosi whisky-ul ca scuză pentru comportamentul ei, nu era acesta adevăratul motiv. I se confesase lui Lucas pentru că avusese nevoie de el. Iar acum nu era onest să pretindă că nu însemnase nimic pentru ea.

– Îmi cer scuze pentru comportamentul de aseară, mai ales când am... Când noi...

Își mișcă mâinile, într-o descriere jenată.

Lucas râse din nou.

Scanned with CamScanner

– Cred că propoziția pe care o cauți e *când ne-am sărutat*. Făcu o plecăciune în glumă. Sunt la dispoziția ta, Lady Christina, când vine vorba de asta și de orice altceva.

– Vorbesc serios, domnule Ross, zise Christina. Niciodată nu se simțise atât de tulburată. Încerc să-ți cer scuze și tu nu-mi ușurezi situația.

– Îmi ceri scuze pentru că ești o lady, dar eu nu m-am prefăcut niciodată că sunt un domn.

– Evident, rosti Christina.

Nu știa cum o simplă scuză și o mulțumire deveniseră ceva atât de complex, dar era momentul să pună punct conversației.

– Mă bucur că am lămurit asta, zise ea repede. O zi bună, domnule Ross.

Își deschise umbreluța și păși în grădini, croindu-și drum spre adăpostul castelului. Era limpede că sărutul nu însemnase nimic pentru Lucas. Nu fusese decât un flirt cu stăpâna casei. Fața îi ardea. Știa că trebuia să fie bucuroasă că el abordase problema atât de relaxat. Atitudinea lui potrivită cu gândurile ei. Între ei nu putea exista altă relație decât una formală, între o lady și un servitor. Numai mândria ei de femeie o făcuse să-și dorească o clipă ca sărutul să fi însemnat mai mult pentru Lucas.

Hanul Kilmory era pe jumătate gol în acea seară. Se dusese vorba despre arestarea lui Callum MacFarlane și se părea că nimeni nu avea chef să bea. Lucas se așeză pe un scaun din colț, iar proprietarul îi aduse, fără nici un cuvânt, un pahar de whisky. Camera era caldă, întunecată și plină de mirosul focului de turbă și de fum de pipă. Lucas scoase un pachet de cărți din buzunar și le împărți.

Whisky-ul era foarte bun. Avea gust de fum, iarbă-neagră și miere. Lucas se gândi la Christina. Era adevărat că avea un talent remarcabil la distilat, deși se întrebă dacă după noaptea anterioară mai putea să guste whisky.

În acea dimineață, le întinsese o capcană și ei, și tatălui ei. Reacția ducelui la auzirea mottoului îl dăduse de gol. Bărbatul păruse foarte agitat pentru că Lucas alesese acele cuvinte. Ceea ce însemna că știa că erau înscrise pe broșa de argint și nu voia să atragă atenția asupra lor. Era un semn clar că bărbatul era vinovat într-un fel.

Scanned with CamScanner

Pe de altă parte, Christina păruse confuză. Nu arătase semne de vinovăție, ci doar de confuzie. Fie era o actriță excepțional de bună, mult mai talentată decât tatăl ei, fie era nevinovată. Lucas știa că atracția pe care o simțea față de ea îl făcea s-o considere lipsită de orice vină. Trebuia să fie atent. Sentimentele pe care i le purta îi întunecau deja judecata.

Ușa se deschise și intră Eyre. Era tipic pentru bărbat să-și facă o intrare grandioasă, se gândi Lucas. Eyre îi sfida pe sătenii din Kilmory cu prezența și cu banii lui. Nu era de mirare că lumea îl ura. Bărbatul puse niște monede pe masă și strigă după o halbă de bere. Lucas văzu strălucirea aurie.

Conversația se scufundă într-un murmur amenințător și apoi în tăcere. Eyre traversă camera și se așeză, bombănind, în fața lui Lucas. Lucas îl ignoră și continuă să împartă cărțile.

– Ce pui la cale? întrebă Eyre.

– Ți se pare, zise Lucas și văzu buzele lui Eyre răsucindu-se într-un zâmbet amar.

– Vrei să joci pe bani?

– Nu am prea mulți.

Lucas căută în buzunarul jachetei și puse câțiva penny pe masă.

– Nu asta am auzit, domnule Ross.

– Nu e nici locul, nici momentul potrivit, zise Lucas în timp ce aruncă o privire prin încăpere.

– Nimic nu se compară cu a te ascunde sub nasul tuturor.

Eyre se rezemă de spătarul scaunului și luă o gură zdravănă de bere. Conversația se reluă în jurul lor, dar oamenii le aruncau priviri tăioase.

– Dacă mă bați la cărți, fiecare om de aici o să-ți mulțumească pentru că m-ai umilit.

– Așa e, zise Lucas.

Împărți câte trei cărți fiecăruia, apoi puse pachetul jos și întoarse ultima carte.

– Valetul de caro, zise el.

Eyre zâmbi din nou.

– Sidmouth mi-a zis că ești aici ca să afli cine l-a ucis pe băiatul rus, spuse încet, lăsând clinchetul paharelor și murmurul conversației din jurul lor să îi ascundă cuvintele de urechile curioase.

– Așa e, spuse Lucas, dar nu-și luă privirea de la cărți.

Scanned with CamScanner

– Cine ești de fapt? Sidmouth nu mi-a spus.

– Nu trebuie să știi, zise Lucas.

Simțea privirea lui Eyre ațintită asupra lui cu antipatie și hotărâre. Nu-i păsa ce gândea Eyre sau dacă îl plăcea sau nu. Nu conta. Singurul lucru de care avea nevoie era ajutorul lui Eyre.

– Nu vreau să-mi strici planul cu contrabandiștii, zise Eyre, care devenise dintr-odată aspru. Am lucrat la treaba asta mult timp. Arestările alea sunt ale mele!

– Nu mă interesează contrabanda, doar crima.

Eyre îl privi fără să clipească.

– Sidmouth crede că vinovați sunt contrabandiștii. Eu nu sunt atât de sigur.

– De asta sunt aici, ca să aflu, rosti Lucas.

Bazându-se pe ce aflase seara trecută, credea că Eyre avea cel mai probabil dreptate. Însă erau în continuare multe lucruri pe care nu le știa, iar până ce nu găsea mai multe dovezi legate de implicarea ducelui, nu era pregătit să excludă nimic.

– O să-mi spui orice lucru folositor pe care îl afli, zise Eyre. Nu-mi pasă cine ești, trebuie să aflu locația distileriei de whisky, unde ascund butoaiele, zise și puse o carte jos.

Lucas știa deja locația distileriei de whisky, dar nu avea de gând să i-o dezvăluie lui Eyre. Nu încă. Trebuia să caute prin cabană. Ultimul lucru pe care îl voia era ca Eyre și bărbații lui să dea buzna acolo, distrugând dovezi și arestându-i pe contrabandiști sau, mai rău, să trimită banda sub pământ. Atunci nu ar mai fi putut afla nimic folositor.

– O să-ți dau toate informațiile pe care le aflu, zise Lucas.

Eyre încuviință, aparent satisfăcut.

– O să-i prind până la urmă, zise el plin de venin. Și pe nemernica aia îngâmfată, Lady Christina MacMorlan, care îi protejează.

Lucas ridică privirea. I se făcu pielea de găină când auzi vorbindu-se despre Christina cu atâta lipsă de respect. Cu greu putu să nu-și ridice pumnii și să nu-l lovească pe Eyre în față. Coborî ochii din nou în cărțile de joc, împărțind încă o mână și amestecându-le.

– Lady Christina face tot ce poate ca să protejeze satul, zise el nepăsător după o clipă. Nu ar trebui să te mire că nu e de acord cu modul în care lucrezi.

Eyre râse zgomotos.

Scanned with CamScanner

– Nu-mi spune că și ție îți place de ea, domnule Ross! Toată lumea pare să o considere un fel de sfântă.

Lucas ridică din umeri.

– Nu am timp pentru aristocrați, dar admir munca grea când o văd.

– Ei bine, n-o să vezi asta la castel, spuse Eyre. Gura i se răsuci într-un rânjet. O grămadă de nemernici leneși!

Așeză paharul jos și se uită în jur ca să-i ceară proprietarului altă halbă. Proprietarul însă îl ignoră.

– Altul care o caută cu lumânarea, mormăi Eyre. O să închid locul ăsta. O să închid tot satul din cauza ilegalităților și a înșelătoriilor. Arătă spre paharul gol al lui Lucas. Beai whisky?

– Habar n-am, zise Lucas. Nu am întrebat.

Buzele lui Eyre se schimonosiră într-un zâmbet fără haz. Ochii lui erau foarte reci.

– Ești un client alunecos, nu-i așa, domnule Ross? Nu sunt sigur că am încredere în tine.

Lucas ridică din umeri.

– Cum vrei. Dar o să-ți cer o favoare.

Eyre bombăni, ceea ce nu era chiar încurajator.

– Eliberează copilul, pe Callum MacFarlane, zise Lucas încet.

Eyre sări ca ars, dărâmând halba goală.

– Ce știi despre asta? strigă el.

Mai mulți bărbați se întoarseră să se uite la ei.

– Încet, zise Lucas. Apoi ridică vocea: Îmi pare rău să-ți iau banii, domnule Eyre, zise el cu un zâmbet arogant, dar poți să-ți permiți asta mai mult decât mine! Luă grămada de monede a lui Eyre și o așeză într-o parte a mesei. Am auzit că, dacă nu-i dau drumul, contrabandiștii o să-și oprească operațiunea, spuse el încet. Dacă se întâmplă asta, nu o să-i mai prinzi niciodată, iar eu nu o să aflu ce trebuie.

– Unde ai auzit asta?

De data asta, Eyre își menținu vocea discret de joasă.

– Oamenii vorbesc, zise Lucas evaziv.

– Nu și cu mine.

– Nu e deloc surprinzător.

– Am încercat să-i cooptez pe câțiva, dar nimeni nu a fost interesat. Nici măcar pentru bani.

Scanned with CamScanner

– Sunt loiali, zise Lucas, nu le place guvernul și nu le plac englezii.

Eyre se uită la el.

– Dacă e s-o luăm așa, și tu pari englez, domnule Ross.

– Nu aparțin nici unui loc, replică Lucas. Se aplecă în față. O să faci asta?

Eyre tăcu, după care încuviință.

– O să văd ce pot să fac. Ești sigur că ăsta e motivul real?

Lucas se gândi la Callum MacFarlane în închisoare, la Fort William, singur în întuneric cu șobolanii, pereții fiind umezi. Un copil folosit ca monedă de schimb pentru a obliga un om să-și spună secretele. Callum era mai mic decât Lucas când fusese nevoit să se lupte pentru supraviețuire pe străzile reci din Edinburgh. Chiar dacă băiatul era dur, nu mai fusese niciodată fără protecția tatălui său. Lucas nu reușise să-și protejeze fratele, dar era dispus să facă tot ce putea pentru copilul altui bărbat.

Îl privi direct în ochi pe Eyre.

– Ce alt motiv ar fi? Nu sunt un bărbat sentimental, domnule Eyre.

Bărbatul râse.

– Foarte bine, o s-o fac. Ce primesc în schimb?

Lucas se opri o clipă, desenând cercuri pe masă cu paharul. Nu voia să-i dea lui Eyre nici un avantaj care putea s-o pună în pericol pe Christina. În ciuda îndoielilor, încă ținea la ea, instinctul lui încăpățânat fiind hotărât să nu o implice în situația asta. Nu îi putea spune lui Eyre locația distileriei de whisky. Așa că rămânea cu o singură opțiune.

– Pot să-ți arăt peștera de pe malul mării unde contrabandiștii depozitează whisky-ul.

O căutase cu o zi în urmă și nu găsise nimic. Contrabandiștii plecaseră de mult de acolo, iar Lucas se îndoia că informația l-ar fi ajutat pe Eyre. Chiar și așa, simțea ceva ciudat, ca și cum o trădase pe Christina, și fu cuprins de un junghi de vinovăție.

– Am căutat-o pe toată zona de coastă, zise Eyre. Cum ai găsit-o?

– Nu trebuie să știi, spuse Lucas. Acceptă sau nu!

– O să accept. Eyre se ridică în timp ce îl privea în continuare cu suspiciune. Mâine-seară. Ne întâlnim lângă biserică. O să-mi țin cuvântul și o să-l las pe băiat să se ducă acasă la mama lui.

Scanned with CamScanner

– Nu mai are casă. Ai ars-o, nu-ți amintești? Puse asul de caro pe masă. Cred că am câștigat din nou.

Eyre se uită la cărțile de joc, mormăi și aruncă pe masă altă mână de monede.

– Ce ai fost înainte să devii grădinar, domnule Ross? Jucător de cărți?

– Ceva de genul ăsta, spuse Lucas.

Băgă banii în buzunar și ridică paharul gol într-un salut batjocoritor.

– În cinstea ta, domnule Eyre!

În han se auziră remarci batjocoritoare când plecă Eyre. Lucas lăsă banii pe masă, ca să plătească un rând de băuturi, și ieși afară. De cealaltă parte a drumului, structura înnegrită a casei lui Niall MacFarlane stătea dezolantă pe fondul cerului negru. Se simțea miros de lemn ud și ars.

Lucas se hotărî să-i scrie lui Lord Sidmouth în clipa când avea să fie sigur că în moartea lui Peter nu erau implicați contrabandiștii. Voia să nu existe nici o asociere între el și Eyre. Chiar dacă bărbatul aplica legea, metodele lui erau ilegale. Lucra apelând la teroare și distrugere, iar Lucas nu voia să facă parte din așa ceva.

Încă ploua ușor, iar când ajunse la castel jacheta lui era udă. Intră în casă și aprinse felinarul de pe masă. În cameră se făcu imediat lumină, culorile calde ale covorului și pernelor sfidând frigul din șemineu și aerul rece.

Cineva pusese o grămadă de monede pe masă, o grămadă care strălucea la lumina felinarului. Lângă ea era o vază cu flori, cu un bilet sprijinit de ea. Lucas îl desfăcu, presupunând că era de la Bevan, pe lângă banii în plus de la duce. Însă biletul era de la Christina. „Te rog să iei banii, domnule Ross. I-ai câștigat. Mulțumesc."

Lucas oftă. Lăsă biletul să cadă pe masă. Banii nu erau o problemă. Putea mereu să-i dea cuiva. Dar florile erau cu totul altceva. Erau atât de vii, un val de căldură în letargia camerei pe care refuzase să o personalizeze. Știa că Lady Christina le alesese și le adusese aici. Făcuse asta pentru că îi păsa. Îi văzuse disconfortul când ducele se hotărâse să îl plătească și îl interpretase greșit ca mândrie, așa că încercă să îndulcească gestul cu un dar.

Dintr-odată, îl cuprinse furia, o furie intensă pentru că el nu era cine credea ea. De fiecare dată când o suspecta, ea îl plătea

Scanned with CamScanner

cu generozitate. Lucas nu îi voia bunătatea. Nu voia ca ei să-i pese. Orice credea ea, locul lui nu era la Kilmory. El nu aparținea nici unui loc și nici nu voia asta. Mereu fusese solitar. Era cel mai bun mod, singurul mod de a evita suferința, de a evita pierderea. Învățase această lecție la 12 ani și nu avea s-o uite niciodată.

Își băgă banii în buzunar și scoase florile afară, în ploaie, apoi închise ușa. De dimineață, acestea încă erau acolo, spălate de ploaie, ofilite, culorile lor pălind în timp ce el se duse la muncă.

Scanned with CamScanner

Capitolul 9

Allegra stătea fericită, pe jumătate adormită, pe jumătate trează, în brațele lui Richard. Erau în camera ei, la Kilmory, în luxul unui pat matrimonial cu cearșafuri foarte moi. Fusese altă zi plictisitoare cu ploaie și lecții de pian și nici un vizitator la ceai, cu excepția soției doctorului și a fiicei ei insipide, dar acea seară compensă plictiseala din timpul zilei. Allegra îi mărturisise totul menajerei ei. Fusese singurul mod prin care să-l strecoare pe Richard în castel. Situația i se păruse INCREDIBIL de romantică fetei, dar Allegra nu avea încredere în ea, deși o plătise. Mai devreme sau mai târziu, avea să se afle, iar atunci trebuia să înfrunte adevărul și părinții. Se întrebă dacă începea să-și asume riscuri cu bună-știință. I se părea că prefera să fie prinsă în loc să mărturisească.

– Facem progrese în ancheta noastră cu contrabandiștii de whisky. Richard îi dădu cu delicatețe părul la o parte de pe față. Ne apropiem de liderul bandei.

Allegra își înăbuși un oftat. Nu voia să vorbească, cu atât mai puțin despre munca lui Richard, pe care o considera extrem de plictisitoare. Pe de altă parte, părea foarte mulțumit de el însuși, așa că scoase un sunet care arăta cât de isteț îl considera și se adânci în îmbrățișarea lui, întorcându-și fața spre gâtul lui și lipindu-și buzele de pielea caldă și umedă de acolo. El o strânse și mai puternic în brațe. Ea se gândi că nimic nu era mai bun decât această intimitate – poate doar să facă dragoste. Îi plăcea să simtă corpul lui Richard pe al ei și senzația când era în ea. Și se gândi că probabil era pricepută la sex. Era plăcut să găsească ceva care o interesa atât de mult. Toate încercările ei anterioare de a avea o activitate precum cusutul și cântatul la pian fuseseră atât de plictisitoare!

– Am găsit o peșteră unde contrabandiștii și-au ascuns marfa, zise Richard.

Scanned with CamScanner

O mângâia absent pe mână, iar Allegra își dădu seama că bărbatul se gândea la muncă și nu la ea.

– Nu era whisky acolo, dar am prins pe cineva. Venea de aici, de la castel.

Allegra se ridică pe jumătate în brațele lui și clipi.

– Aici?

Gândul o tulbură. Nu era sigură de ce. Știa că grupul de contrabandiști era foarte activ în zonă. Toată lumea știa asta, dar niciodată nu se gândea că aveau legături chiar cu castelul Kilmory.

– Cine era? Un membru al grupului de contrabandiști?

– Nu pot să-ți spun, spuse Richard. Părea atât de înfumurat, încât Allegra vru să-i dea o palmă. Dar ne-a dat niște informații utile și o să spioneze pentru noi.

Allegra simți cum tulburarea se intensifica. Nu avea nici un fel de loialitate față de contrabandiști, dar nu-i plăcea gândul că o persoană de la castel devenise informator. I se părea înșelător, periculos și greșit.

– Cred că liderul bandei este unchiul Lachlan, zise ea căscând, în timp ce alunecă din nou sub pătură. Bea atât de mult whisky, încât probabil trebuie să-l pregătească chiar el.

– Lachlan MacMorlan nu e deloc bețivul pe care și-l imaginează toată lumea, spuse Richard sec. Chiar și așa, căutăm o minte mai limpede decât a lui. Se întinse. Dacă reușim să îi prindem pe contrabandiști, secretarul de stat însuși o să-mi laude munca. Atunci părinții tăi trebuie să mă accepte...

Bărbatul se opri. Allegra nu reuși să-și ascundă un oftat.

– O s-o facă, spuse ea liniștitor ca să-l oprească. Au nevoie doar de timp pentru a se obișnui cu ideea că ești ginerele lor...

– Încă nu le-ai spus. Mi-ai promis că o s-o faci. Am crezut că în seara asta...

– Ai crezut că te aduc în secret, prin aripa servitorilor, pentru că știau că suntem căsătoriți și voiau să te cunoască? Allegra oftă. Of, Richard! Oricum o să le spun. Și e mai romantic așa, mai incitant.

Richard însă nu credea același lucru. Se ridică și începu să se îmbrace. Allegra se ridică și ea.

– Unde te duci?

– Trebuie să plec.

Scanned with CamScanner

– De ce? Allegra își aminti în ultima clipă să nu țipe. Abia dacă e trecut de miezul nopții. Avem toată noaptea...

Lăsă pătura să cadă artistic, ca să-i expună sânii. Richard se opri, o privi o clipă, apoi își luă cizmele și se întoarse. În lumina slabă, Allegra îi putea vedea profilul și linia rebelă a gurii. Simți un nod în stomac. Ce făcea nu era o ieșire discretă pentru a nu fi văzut, ci ca s-o pedepsească pentru că ținea secretul.

Richard își întoarse parțial fața spre ea.

– Nu sunt iubitul tău, Allegra, sunt soțul tău. Vocea lui era dură. Dacă nu le spui într-o săptămână, o să le zic chiar eu.

– Foarte bine, rosti Allegra.

Știa când să fie supusă. Viața petrecută cu mama ei o învățase asta.

– Îți promit, spuse ea.

Se așeză lângă el, punându-și mâna pe umărul lui gol.

– Nu trebuie să pleci.

Bărbatul o privi. Allegra adora felul în care părul îi cădea peste frunte, ciufulit ca al unui poet, curba obrazului și senzualitatea buzelor. Îl sărută și simți cum rezistența din el scădea, așa că puse puțină presiune pe pieptul lui. Fu satisfăcută când bărbatul se lăsă pe spate și oftă. Nu îi luă mult să-i desfacă pantalonii. Doar exersase. Richard gemu când ea îi luă mădularul în mână și îl mângâie, apoi icni când ea se aplecă pentru a-și pune gura pe el.

– Allegra... începu Richard și încercă să se ridice, dar tânăra îl împinse ușor înapoi. Să nu...

– Șșt!

Allegra își plimbă limba de-a lungul lui, gustându-l. Era ciudat și totuși delicios. Avusese dreptate. Era o desfrânată.

– De unde știi...

Vocea lui era stearsă.

– Am citit despre asta.

Allegra se simțea mulțumită de sine. Făcu o pauză, linse capul și se bucură de geamătul lui.

– Poți să găsești orice îți trebuie în biblioteca bunicului.

Satisfacția ducelui când își văzuse grota avu un efect benefic. Îi permise lui Lucas să intre în castel. Domnul Bevan îl chemase

Scanned with CamScanner

în birou în dimineața de după întâlnirea lui cu Eyre. Administratorul moșiei era un bărbat manierat și rezervat. Lucas îl plăcea.

– Ross, dacă e să fiu sincer, cred că acest proiect al Excelenței Sale e o risipă de timp, bani și resurse, spuse Bevan, dându-și părul la o parte de pe frunte cu un gest obosit. Liniile mușcau adânc în jurul ochilor și gurii când se încruntă. Eu și Lady Christina suntem de acord că există alte părți ale proprietății care au nevoie de atenție urgentă. Cu toate astea, Excelența Sa a spus clar că asta trebuie să fie o prioritate și nu acceptă să fie contrazis. Deci... Bărbatul ridică din umeri cu un amestec de resemnare și bună dispoziție. Aș aprecia dacă te-ai ocupa de asta. Mergi în bibliotecă și citește cărțile pe care le menționează Excelența Sa. Îi dădu o listă cu scrisul extravagant al ducelui. Multă baftă, Ross!

Era mai mult decât putuse spera Lucas. Biblioteca era un loc excelent unde să caute cheia morții lui Peter.

Thomas Wallace îi deschise ușa principală ca să intre, mândru în uniforma lui de lacheu și cu fața pistruiată.

– Pot să citesc și să scriu singur, să știi, mărturisi el când Lucas îi spuse ce avea de făcut. Am fost la școala din sat, cea construită de mama lui Lady Christina.

Era prima oară când Lucas auzea pe cineva pomenind-o pe ducesa de Forres, care murise. Își amintea vag că la un moment dat Jack spusese că aceasta murise cu mulți ani în urmă, iar Christina își crescuse frații și surorile. Se întrebă dacă își moștenise spiritul afectuos de la mama ei și cum se simțise când renunțase la viitorul ei ca să aibă grijă de familie. Evident, nu vorbea niciodată despre asta. Lucas știa că nu era un subiect pe care să-l discute cu servitorii, dar voia s-o întrebe.

Când intră în bibliotecă, văzu că nu era singur. Christina era în celălalt capăt al camerei, pe o scară șubredă și încerca să înlocuiască o carte pe un raft de sus. În timp ce se întindea, scara se clătină îngrijorător de tare. Lady Christina coborî repede scările, atât de repede, încât se lovi de Lucas, care se apropiase ca s-o ajute.

Brațele lui Lucas erau, din nou, în jurul ei. Mirosea a curățenie și a prospețime, cu o nuanță de iarbă de vară. Era lipită de el. Lucas era atât de aproape, încât putea să vadă cât de dese și de negre erau genele ei, într-un contrast puternic cu albastrul profund al ochilor. Femeia suspină uimită, iar buzele ei, aflate fix sub ale lui,

Scanned with CamScanner

se despărțiră. Dorința de a o săruta îl străbătea intens. Reacția corpului la apropierea ei fu atât de rapidă și de intensă, că nu putu face nimic ca s-o ascundă.

Christina simți asta. Erecția lui era atât de mare, încât nu avea cum să nu observe. Simți șocul care o cuprinse, făcu ochii mari și îl privi atât de acuzator, că Lucas aproape râse.

– Domnule Ross! Ce rușine! În bibliotecă!

Lucas o așeză cu delicatețe departe de el.

– Mă tem că anatomia masculină nu face alegeri când vine vorba de locație, milady, dar, dacă preferi, putem să mergem altundeva.

Christina oftă exasperată și se foi în timp ce își aranjă hainele. Îi evită în mod deliberat privirea. Lucas era fascinat de reacția ei. Christina fusese uimită de reacția lui evidentă, dar nu făcuse nici un gest exagerat. Își aminti modul lipsit de inhibiții în care îi răspunsese la săruturi. Comportamentul ei sugera că nu era virgină. Fie asta, fie educația ei fusese scandalos de deschisă. Acest lucru nu era imposibil, având în vedere interesele academice neconvenționale ale ducelui de Forres.

– Dacă aș fi un domn, ți-aș cere scuze, spuse Lucas. Dar am stabilit deja că nu sunt. Sunt încântat că am fost aici să te prind, Lady Christina.

Privirea femeii licări, iritată. Buzele i se subțiară, în timp ce îl privi cu dispreț.

– Tocmai când credeam că nu poți fi mai indecent, domnule Ross, zise ea rece, mă surprinzi ajungând la un nou nivel de jos.

– Poate că te-am surprins, dar nu cred că te-am șocat. Ești... obișnuită cu anatomia masculină, nu-i așa, Lady Christina?

Femeia roși. Chiar dacă avea experiență, nu era deloc nerușinată. Dintr-odată, Lucas își dori să nu o fi făcut să se rușineze. Era ceva galant și emoționant în modul în care își ridică capul și îl privi.

– Asta nu te privește, domnule Ross.

Era adevărat. Chiar și așa, își punea întrebări. Tradiția cerea ca fiica necăsătorită a unui duce să se păstreze pentru soțul ei în noaptea nunții. Poate că Lady Christina crezuse că nu o să se căsătorească niciodată și voise să afle ce îi lipsea. Gândul nu reuși să-i atenueze dorința pe care o simțea. De la bun început o considerase extraordinar de atrăgătoare. Nici nu trebuise s-o vadă

Scanned with CamScanner

ca să o dorească. Acum tot ce era legat de ea, de la curba obrazului ei la modul în care i se curbau buzele, îl făcea să vrea să o sărute.

– Ce faci înăuntru, domnule Ross? Și tocmai în bibliotecă?

– Știu să citesc, zise Lucas calm. Și sunt instruit, deci am voie înăuntru.

– Nu am nici un dubiu. Am vrut să întreb de ce te aduce munca ta în castel.

– Domnul Bevan m-a rugat să mă uit pe cărțile cu arhitectură gotică care au inspirat planurile ducelui. Așa cum știi, munca mea nu se ridică momentan la standardele lui.

Christina oftă exagerat.

– Munca nimănui nu face asta, domnule Ross. Până acum, tata a creat un lac ornamental, două poduri, o casă de vară, un foișor și o alee cu lămâi. Grota gotică nu e decât cel mai recent moft al lui și nimeni nu pare să fie pe placul lui când acestea sunt transformate din imaginația lui în piatră și mortar.

– Trebuie să fie foarte dezamăgitor pentru el, zise Lucas, să nu reușească să-și transforme visurile în realitate.

– Tata nu e niciodată cel care greșește, zise Christina sec, numai noi, ceilalți, nu reușim să ne ridicăm la standardele lui. Apoi, când își dădu seama că își criticase tatăl în fața unui servitor, roși. Îți cer scuze, domnule Ross, am multe de făcut.

– Dacă poți să-mi arăți unde sunt cărțile despre arhitectură ale ducelui...

Christina încuviință. Îl conduse prin camera lungă, dincolo de niște biblioteci înalte și apoi făcu stânga. Acolo era un birou într-o nișă de piatră. Soarele, care intra prin geamul colorat de sus, crea modele pe podea și făcea praful să danseze în lumină.

– Și mai mult praf. Christina părea distrasă. Biata Annie! Nu e nimic mai în zadar decât să încerci să păstrezi un castel ca ăsta curat. Arătă spre niște cărți de deasupra biroului. Aici sunt, domnule Ross. Sper că te pot ajuta să înțelegi ce vrea.

Privirea ei se opri asupra cărții de sus și își mușcă buza.

– Dumnezeule! Presupun că tata nu are de gând să ceară ca statuile lui să fie atât de supradotate.

– Acum am o imagine în minte cu grota din grădină ca un luminiș din pădure în care satirii le seduc pe fecioare, zise Lucas în timp ce se bucură de disconfortul ei.

Scanned with CamScanner

Era convins că pentru o clipă privirea ei se oprise asupra zonei lui inghinale, ca și cum l-ar fi comparat cu bărbații exagerat de dotați din carte.

– Te rog să-ți alungi acea imagine din minte, zise Christina tăios. Nu îți cerem să-ți folosești imaginația, domnule Ross. Absolut deloc. Aici... Răsfoi cartea, iar degetele îi tremurau ușor. Acestea sunt vazele, vazele și statuile care ar fi cele mai potrivite în grotă, iar asta e bolta pe care o admiră tata. Nu e cazul să includem zeițe pe jumătate goale.

O femeie desfrânată stătea călare pe arcadă, într-un mod foarte sugestiv. Rochia îi aluneca până în talie și avea un zâmbet visător pe față.

– Ah, da! E mult mai respectabil să ignori o zeiță care îți oferă plăcere. Bărbatul zâmbi. Ce colecție de cărți fascinantă are tatăl tău!

– E literatură. Literatură și artă.

– Ăsta e un mod de a o descrie. Încep să observ ce educație vastă ai avut, Lady Christina.

Femeia părea confuză, ca și cum experiența de mai devreme, apropierea lui, dorința lui evidentă îi copleșiseră cu totul atitudinea de obicei controlată. Privirea ei albastră o atinse pe a lui și alunecă mai departe.

– Te las să... cercetezi în pace, zise ea. Sper să nu ți se pară o experiență prea neplăcută.

– Dimpotrivă, spuse Lucas. Eu...

Se opri. Christina se aplecase ca să ridice un coș pentru flori. Înainte de schimbul de replici legate de carte, aranjase bujorii de un roz pal din vaza de pe birou. Soarele evidenția castaniul din părul ei, iar nuanțele de auriu, arămiu și șaten bogat se împleteau, dar și culorile aprinse de pe o pictură aflată pe raftul din stânga ei, un tablou care îl arăta pe Iisus copil în brațele Fecioarei. Era cât o carte și pe jumătate ascuns de cărțile din jur. Lucas simți cum îl străbătu un fior ca apa rece. Merse încet în fața lui.

– E neobișnuit, spuse el pe un ton calm, ceea ce îl surprinse.

– E frumos, nu?

Christina i se alătură. Capul ei era înclinat, în timp ce trasa linia feței Mariei cu un deget.

Scanned with CamScanner

– Ce expresie senină are! Pare foarte veche și... Nu-mi amintesc s-o fi văzut aici înainte. Cred că e rusească. Cred că tata mai are unele în colecția lui. Probabil s-a hotărât să le expună.

– De unde e? întrebă Lucas.

Știa răspunsul. Fusese a lui Peter, iar înainte de asta, a mamei lor. Era o icoană, o pictură religioasă rusească. Și-o aminti din copilărie. O adorase pentru frumusețea ei delicată. Mama lui îi spusese că era antică și foarte prețioasă. Lumina soarelui păru să danseze în fața ochilor lui, culorile devenind neclare.

Christina clătină din cap.

– Nu sunt sigură. O urmă de incertitudine se auzi în vocea ei. Așa cum am spus, cred că tata are mai multe. Le-a cumpărat când era în marele lui tur.

Christina se încruntă, iar privirea pe care i-o aruncă lui Lucas fu încărcată de îndoieli.

– De ce întrebi, domnule Ross?

– Fără motiv. Mi se pare frumoasă, atâta tot.

Mintea lui o luase razna. Se gândi din nou că ducele de Forres era implicat în moartea lui Peter. Însă era un bărbat atât de firav și de slab capabil de crimă? Părea puțin probabil, chiar imposibil. Poate că ducele fusese păcălit de adevăratul criminal, care dorise să se îmbogățească de pe urma crimei prin vânzarea obiectelor pe care le furase.

Se așeză lângă Christina.

– Cred că o să aduc planurile din birou ca să le compar cu desenele din carte, zise el.

Voia să vorbească cu ea, să afle mai multe despre colecția tatălui ei și despre vizita lui Peter la Kilmory, dar nu voia să o țină pe Christina în bibliotecă. Asta ar fi făcut-o suspicioasă. Deschise ușa grea de stejar de la bibliotecă pentru ea și se dădu într-o parte ca să o lase să treacă.

– Pot să te însoțesc undeva? întrebă el.

– Ah... Păru surprinsă de oferta lui. Voiam să duc coșul înapoi în seră și apoi să trec pe la domnul Hemmings. Încă are dureri din cauza gutei. Ridică privirea spre Lucas. Dar nu e nevoie să vii cu mine, domnule Ross.

– Nu e nici o problemă. O luăm în aceeași direcție.

Scanned with CamScanner

Răspunsul lui nu păru să o satisfacă, dar nu putea face prea multe în privința asta decât să-l refuze direct. Lucas știa că Lady Christina îl evitase și nu dorea compania lui. Era atrasă de el, dar nu voia asta. În ochii ei, el era un servitor, un bărbat mai tânăr decât ea și cu mult sub nivelul ei din punct de vedere social. Era o atracție nepotrivită din multe puncte de vedere, iar ea încerca s-o ignore. Lucas știa că el trebuia să facă același lucru. Acum era convins că Lady Christina MacMorlan nu era vinovată de uciderea lui Peter. Reacția ei la vederea icoanei fusese aceeași pe care o avusese când o întrebase de broșa de argint. Nu știa de unde proveneau. Dacă nu avea să o păcălească în continuare, dacă nu intenționa să o rănească, așa cum îi promisese lui Jack, trebuia să o țină la distanță și să-și continue investigația fără să o implice.

El o privi. Christina arăta foarte bine în acea dimineață în rochia ei galbenă și cu părul prins într-un coc strâns. Cu toate astea, știa cum era să simtă moliciunea acelui păr între degete în timp ce o săruta. Știa forma sânilor ei aflați sub corsaj. Nu era indicat să se gândească la asta, nu îl ajuta deloc să-i slăbească erecția.

Galloway era pe hol. Fața lui se lungi și mai mult când îl văzu pe Lucas.

– Domnule Ross! De ce ești în casă?

Lucas scrâșni din dinți, însă Christina fu cea care răspunse:

– Tata l-a rugat pe domnul Ross să lucreze în plus la planurile pentru grotă, zise ea. Are voie să vină și să plece când vrea ca să folosească biblioteca.

Acest lucru îl ajută pe Lucas mai mult decât sperase. Îi aruncă o privire recunoscătoare.

– Mulțumesc, doamnă.

Ieșiră și merseră unul lângă altul pe aleea care ducea spre seră. Cedrii înalți făceau umbră pe drum, dar chiar și așa era foarte multă lumină, soarele strălucind printre umbre. Lucas era tulburat. Nu vedea în fața ochilor decât acea icoană mică, ce aparținuse fratelui său. Spre deosebire de el, Peter fusese crescut în tradiție religioasă. Iubise acea icoană și îi spusese lui Lucas că avea să îl protejeze în călătoriile lui. Dăduse greș.

Se îndreptă de spate. Acum, mai mult decât oricând, devenea evident că lui Peter ceva i se întâmplase la castelul Kilmory. Îl putea întreba pe duce direct cum ajunsese icoana lui Peter în colecția lui,

Scanned with CamScanner

dar, dacă acesta era într-adevăr implicat, întrebările lui doar l-ar fi făcut suspicios. Trebuia să fie atent.

Se uită la Christina. Nu se oprise să-și ia o bonetă, prin urmare putea să-i vadă bine fața. Părea preocupată, puțin distantă, ca și cum se gândea la ceva ce o îngrijora.

– Nu a avut un tânăr rus un accident aici acum câteva luni? întrebă Lucas. Apoi observă privirea Christinei, care se ridicase. Am citit despre asta în ziarele din Edinburgh.

Crezu că ea se relaxă.

– Da, a fost un tânăr. A fost atacat și jefuit în timp ce se plimba pe stâncile din zonă. A fost groaznic. În vocea ei se simți regretul. Mi-a părut atât de rău pentru tutorele lui, care a trebuit să dea o veste atât de oribilă familiei lui.

– Tu l-ai întâlnit? întrebă Lucas, inima bătându-i cu putere în timp ce aștepta răspunsul.

– A luat cina la castel, spuse Christina. În voce îi reveni rigiditatea, ca și cum nu voia să vorbească despre asta. Toți patru au luat cina aici. Erau niște tineri care călătoreau prin Europa și voiau să vadă coasta de vest datorită reputației ei sălbatice și romantice.

Pentru o clipă, soarele fu acoperit de un nor. Lui Lucas i se păru că o vede tresărind.

– Cum era?

Dintr-odată, un zâmbet lumină privirea Christinei.

– Era fermecător! Amuzant și nerăbdător să călătorească. Și era atât de tânăr... Zâmbetul ei dispăru. A fost o tragedie groaznică. Toți am fost foarte triști. Am încercat să ajut... Tutorele a vrut să se întoarcă în Edinburgh cât de repede posibil. Era un bărbat superstițios. Cred că se temea că putea să li se întâmple ceva rău și celorlalți tineri care erau în grija lui.

– Probabil se temea pentru postul lui, zise Lucas.

Nu putea decât să-și imagineze cum se răzbunase tatăl lui vitreg pe bărbatul care nu îi protejase singurul său moștenitor.

Christina îl privi.

– Ești cinic, domnule Ross.

– Dimpotrivă, sunt realist.

Ea oftă.

– Autoritățile au investigat. Au trimis oameni din Londra, dar nu i-au găsit pe vinovați. Au ajuns la concluzia că a căzut victimă unor

Scanned with CamScanner

brute care își câștigă traiul din jafuri. E neobișnuit în zilele astea, dar nu nemaiauzit. Pe fața ei se citea regretul. Îmi pare rău doar că a fost atât de ghinionist încât să cadă pradă unor asemenea oameni aproape de Kilmory.

În mintea lui Lucas nu era nimic legat de ghinion. Se întrebă dacă jaful era un motiv suficient pentru crimă. Părea puțin probabil. Peter fusese bogat, iar posesiunile lui, valoroase, dar nu avea de ce să fie ucis pentru ele.

– Ziarele au fost pline cu detalii sinistre ale cazului. A făcut senzație.

– Serios? Expresia Christinei îi dădu de gol disprețul. Ei bine, ziarele de scandal sunt în stare să scrie orice dacă asta duce la mai multe vânzări. Cât de neplăcut să facă profit de pe urma cazului, când a fost o asemenea tragedie! Cred că asta i-a rănit rudele și mai mult. Tăcu o clipă. A vorbit de familia lui, să știi. Despre tatăl lui, despre fratele lui... Se încruntă. Cred că a fost o înstrăinare. Era atât de fericit că își regăsise fratele! Îl venera, ca pe un erou, așa cum au tendința băieții. Deseori mă întreb... Ezită. Mă întreb cum s-a simțit fratele lui când a primit vestea.

El se simți furios, înșelat, disperat...

Lucas simți un ecou al acelei furii prin el. Bineînțeles că ea nu știa de legătura lui cu Peter, dar îl durea s-o audă vorbind despre el. Era ca și cum avea o rană deschisă. Era și mai rău când ea vorbea cu atâta compasiune, când era posibil ca exact șacalii din grupul ei de contrabandiști să-i fi înjunghiat fratele și să-i fi luat inelul și hainele, ca apoi să-i fi vândut bunurile.

Bărbatul tuși.

– Mereu îți faci griji pentru sentimentele altora, zise el. Ce te face să jelești pentru fratele lui, când nici măcar nu-l cunoști?

Cuvintele ieșiră mai tăioase decât dorise, dar ea nu păru surprinsă.

– Știu cum e să pierzi pe cineva apropiat, zise ea încet. Privirea ei albastră era încețoșată. Mama a murit când eram mică. Viața mi s-a schimbat complet. Nu ești niciodată pregătit pentru o asemenea pierdere, zise ea oarecum pentru ea însăși. Cu toate astea, viitorul ți se poate schimba într-o secundă. Cred că e mai bine să nu iubești decât să te deschizi durerii.

Scanned with CamScanner

– Ești prea iubitoare ca să faci asta, zise Lucas.

„Nu deveni ca mine!" Era prea târziu pentru el. Se rupsese de iubire cu mulți ani înainte ca tatăl lui vitreg să îl dea afară. Christina însă era diferită. Îi păsa prea mult de oameni ca să nege iubirea care se afla în ea.

– Îmi pare rău că ți-ai pierdut mama la o vârstă fragedă, zise el. Îmi imaginez că a fost foarte greu pentru tine. Dar asta nu înseamnă că nu ar trebui să riști niciodată să mai iubești pe cineva.

Ceva licări în ochii ei, ca o ușă care se închisese. Lucas avu senzația stranie că ea alunga voit acea amintire.

– Îmi imaginez că și ție ți-a fost greu. Ai pomenit că ai fost orfan.

– Mama a murit când aveam 12 ani, recunoscu Lucas. Da, a fost greu.

– Și tatăl tău?

– Nu l-am cunoscut niciodată. Am fost ilegitim, un bastard.

O auzi rămânând fără aer din cauza amărăciunii din tonul lui. Lucas nu dorise să-și arate sentimentele atât de deschis. Era complet nefamiliar pentru el, incomod și straniu. Cu toate astea, privirea ei era fermă, lipsită de milă. Avea numai compasiune și aceeași înțelegere pe care o arătase în acea noapte în turn, când el recunoscuse că era orfan.

– E greu pentru un băiat să crească fără tată, spuse ea. Îmi imaginez că înveți repede să supraviețuiești.

– Da, zise Lucas. Am cerșit, am furat mâncare, am furat din buzunare, îmi era frig, mereu foame. Erau o mulțime de tineri ca mine pe străzile lăturalnice din Edinburgh. Ridică din umeri. Pe măsură ce creșteam, mai primeam de muncă. Nu voiam să fiu un hoț toată viața.

– Cum ai ajuns să te pregătești ca servitor? Era o nuanță de interes sincer în vocea ei. Probabil a fost dificil să convingi pe cineva să-ți dea șansa asta.

– Am luat-o pe o cale ocolitoare, zise Lucas sincer. Nu voia s-o mintă. De fapt, dorința de a-i spune totul era periculos de puternică. Nu înțelegea de ce. Dar vorbeam despre tine. Să nu crezi că n-am observat că ai schimbat subiectul.

Christina râse.

– Dar eu sunt un subiect foarte plictisitor.

Scanned with CamScanner

– Nu cred asta, spuse Lucas. Am auzit că după moartea mamei tale ai renunțat la propriul viitor ca să-ți crești frații și surorile mai mici.

Văzu din nou aceeași licărire în ochii ei, o sclipire de durere, dar, când vorbi, vocea ei era calmă.

– Cine ți-a spus asta?

– Servitorii vorbesc, răspunse Lucas.

Nici măcar nu era sigur de ce deschisese subiectul ăsta, în afara faptului că îl interesa. Voia să afle mai multe despre Lady Christina MacMorlan.

– Bineînțeles că o fac. Părea epuizată. Ei bine, nu am avut cine știe ce viitor la care să renunț.

– Am auzit că erai promisă cuiva, spuse Lucas. Urma să te căsătorești.

– A fost greu pentru ei.

Christina își alungă propria pierdere cu o mișcare indiferentă din mână. Era ca și cum pur și simplu nu conta sau era prea dureros să-și amintească.

– Surorile mele erau așa de mici când a murit mama! Și tata... Nu se putea descurca singur. Avea nevoie de mine.

– Ai muncit din greu ca să-ți ții familia împreună, zise Lucas. Încă o faci. Întregul sat e familia ta acum.

Lucas se gândi cum ani la rând Christina îi pusese pe toți ceilalți pe primul loc. Luase toată iubirea pe care ar fi putut să o îndrepte asupra propriei familii și o dăduse gratuit celor din jur. Era generos și emoționant, dar și enervant faptul că se gândea atât de puțin la nevoile și dorințele proprii. Se întrebă care fuseseră acele dorințe înainte ca moftul egoist al ducelui de Forres să le alunge.

– Familia e importantă. Oamenii sunt importanți. Toți trebuie să ne amintim asta.

– Nu sunt de acord, spuse Lucas. Se gândi la Black Strath, proprietatea pe care i-o lăsase tatăl lui, alt loc căruia nu-i aparținea. Eu nu am o casă adevărată sau familie și sunt destul de fericit.

– Da?

Dintr-odată, privirea ei albastră fu prea curioasă și mult prea perceptivă. Era ca și cum putea să vadă prin el: vedea speranțele pe care el le prețuise, de construire a unei relații cu fratele lui, și durerea pierderii. Vedea intensitatea cu care el respingea toate legăturile

Scanned with CamScanner

care îl puteau ține într-un loc, care îl puteau răni. Avea o regulă: să se țină departe de oameni. O încălcase pentru Peter și suferise din cauza asta. Nu avea să riște din nou.

– Ei bine... Abandonă subiectul, ca și cum își dăduse seama că nu era genul de conversație pe care să o poarte cu grădinarul. Presupun că nu ar trebui să vorbim despre lucruri așa de personale. O urmă de culoare îi apăru pe chip. Nu știu sigur de ce vorbesc cu tine atât de mult, domnule Ross. E inexplicabil.

Lucas îi zâmbi.

– Poate că mă consideri o persoană căreia să i te poți confesa. Ca un preot.

Christina râse, dar se opri repede.

– Ca orice, mai puțin ca un preot, replică ea.

Aleea cu cedri se deschise într-o întindere vastă, ca un parc. Christina se opri, cu privirea fixată în față, unde malul și șanțul separau parcul de dealul din depărtare.

– Ai fost să-l vezi pe Eyre? întrebă Lucas.

Se întrebă dacă bărbatul se ținuse de cuvânt.

Privirea Christinei se întoarse spre el.

– Nu, nu a fost nevoie. Se încruntă. Am aflat de dimineață că l-a eliberat pe Callum MacFarlane. Poate mai e o urmă de umanitate în el până la urmă.

– Nu aș paria pe asta, zise Lucas. Ai auzit că a dat foc unui hambar din Kilkoy când căuta whisky? Din păcate, nu s-a sinchisit să verifice dacă era cineva înăuntru.

Lucas văzu că o străbătu un fior. Christina se întoarse să îl privească, cu fața palidă și ochii înfricoșați.

– Ce s-a întâmplat?

– Niște copii aproape că au murit, zise Lucas tăios. Se jucau și se ascunseseră de frică atunci când i-au văzut pe ofițeri venind. Au inspirat fumul.

– O să supraviețuiască?

– Nu se știe, răspunse Lucas.

Se așternu tăcerea, auzindu-se doar zgomotul pașilor pe pietriș, apoi ea oftă.

– Am auzit că te-ai întâlnit cu domnul Eyre acum câteva seri. La hanul Kilmory.

Scanned with CamScanner

– Spionii tăi sunt foarte buni, spuse Lucas amuzat. Era o reamintire clară că trebuia să fie foarte atent. Am jucat cărți și l-am bătut.

– Presupun că nimeni altcineva nu vrea să joace cu el, spuse Christina.

Lucas ridică din umeri.

– Pentru bani sau ceva de băut, sunt dispus să joc cărți cu oricine.

– Da, zise Christina. Privirea pe care i-o aruncă era imposibil de citit. Asta îmi amintește de ceva ce vreau să vorbesc cu tine, domnule Ross.

– Și anume?

Christina nu vorbi imediat, iar el nu îi văzu chipul pentru că era întoarsă cu spatele la el. Mâneca rochiei îi atinse brațul. Oftă, apoi se opri și se îndreptă, înclinându-și capul.

– Domnule Ross, trebuie să vorbim despre obiceiurile tale când vine vorba de băutură. Mi s-a spus că îți petreci aproape tot timpul liber și cheltuiești aproape toți banii la hanul Kilmory. Christina se încruntă. Sper că nu ai o problemă cu alcoolul.

– Asta da întrebare, spuse Lucas, mai ales de la o femeie care s-a refugiat în whisky ca să fugă de vinovăție și durere.

– Domnule Ross! Ești...

– Obraznic. Insolent. Știu. În general, nu e o idee bună să folosești băutura pentru evadare.

Christina se întoarse cu spatele la el, cu buzele strâns lipite și cu furie în fiecare formă și linie elegantă a corpului ei.

– A fost altceva. Știi asta. În timp ce tu... am auzit că mergi la han aproape în fiecare seară.

Lucas oftă. Nu putea să-i spună că mergea la hanul Kilmory numai ca să obțină indicii despre moartea fratelui lui. Și ceva din hotărârea Christinei de a aborda un subiect dificil îl emoționă. Ea credea că el avea o problemă. Voia să-l ajute.

– Lady Christina, nu știu ce ai auzit, dar te asigur că nu m-am refugiat în băutură.

Christina se încruntă.

– Poate că asta crezi, domnule Ross, dar te asigur că e foarte ușor să devii dependent fără să-ți dai seama. Fratele meu... zise, dar se opri brusc.

Lucas își puse mâna pe brațul ei.

– Îmi pare rău pentru Lord Lachlan, zise el.

Scanned with CamScanner

Întregul castel, întregul sat și probabil întreaga Scoție știa că viața lui Lachlan MacMorlan se destrăma încet.

Christina clătină din cap și Lucas știa că ea îi respingea sprijinul. Nu era potrivit ca el să i-l ofere. Nici un servitor nu trebuia să-și permită asta.

– Doar îmi fac griji că, dacă bei prea mult, nu o să poți munci eficient, zise Christina abrupt. Lucas o văzu strângând cu putere mânerul coșului. Grija mea e practică și în interesul moșiei.

– Nu sunt în pericolul de a-mi înfige foarfeca de grădină în picior, spuse Lucas.

Nu se sinchisi să îi atragă atenția că mințea. Amândoi știau că grija Christinei pentru el fusese personală, iar ea se dădu de gol o clipă mai târziu, când spuse:

– Dacă ți-ai cheltuit toți banii și ai probleme financiare, pot să-ți dau un avans pentru săptămâna viitoare.

De data asta, Lucas o prinse de cot și se opri.

– Grija ta pentru mine e de apreciat, dar nu e necesară.

În ochii ei se citi confuzie.

– Nu vreau decât ca totul să meargă bine la Kilmory, îl corectă ea. Am vorbit doar din datorie.

– Nu chiar. Îți pasă de oameni, nu numai de abilitatea lor de a munci. O văzu pregătindu-se să îl contrazică și continuă: Te asiguri că nimeni nu moare de foame în sat și că toți arendașii tatălui tău au problemele rezolvate în mod corect și ai grijă de rudele tale. Datoria e rece. Tu nu ești așa.

Culoarea ei deveni mai intensă, dar nu-l contrazise. Lucas simți rezistența din ea, nevoia de a se îndepărta de el și de a ridica din nou barierele fragile pe care le ridicase între ei. Nu voia să o lase să distrugă acea intimitate. Dintr-odată, voia ca ea să vadă, să înțeleagă că uneori trebuia să se pună pe primul loc. O trase ușor de braț ca să se uite din nou la el.

– Cum rămâne cu tine? Cine are grijă de tine, Lady Christina?

Confuzia din privirea ei se adânci. Lucas văzu vulnerabilitate și simți o dorință puternică de a o săruta. Exasperarea și frustrarea se luptau în el. Avea în fața lui o femeie care petrecea atât de mult timp având grijă de ceilalți, încât nici măcar nu-i înțelegea întrebarea. Nu se gândea la propriile nevoi și nici altcineva nu făcea asta. Dintr-un anumit motiv, acest lucru îl înfurie.

Scanned with CamScanner

De asemenea, îl tulbura. Nu îi plăceau căldura și caracterul protector care îl acaparau de fiecare dată când o vedea pe Christina. Căldura, afecțiunea, apartenența, acestea nu aveau loc în viața lui. Erau emoții care slăbeau un bărbat și îi tulburau judecata. Nu voia să simtă. Nu voia să-i pese.

Christina încă îl privea, cu bărbia ușor ridicată în sus, cu lumina soarelui pe față, pe acea gură voluptuoasă, senzuală. Lucas simți cum corpul i se întări din nou, iar sângele îi fierbea.

„La naiba!"

Făcu un pas în spate și schiță o plecăciune.

– Te rog să mă scuzi, Lady Christina, zise el dintr-odată. Te las aici și mă duc în birou. O zi bună!

Ea păru neafectată o clipă, apoi încuviință. Oare chiar nu-și dădea seama cât de atras era de ea?

– O zi bună, domnule Ross!

Vocea ei părea să nu fie deloc afectată.

Lucas o privi îndepărtându-se. O siluetă clară, în rochia ei galbenă de vară. Ducea coșul pe un braț și arăta lipsită de orice pretenții. Lucas zâmbi în timp ce o privi trecând pe lângă spălătorie și oprindu-se să vorbească cu menajera, care întindea rufele. Apoi bătu la ușa casei lui Hemmings și dispăru înăuntru. Scopul vieții ei părea a fi grija pentru ceilalți. Lucas nu înțelegea de ce fericirea ei conta pentru el, dar asta simțea.

Scanned with CamScanner

Capitolul 10

Christina puse jos teancul de hârtii pe care îl ținea, își dădu jos ochelarii și își frecă ochii. Îi simțea uscați. Era obosită după ore întregi în care se uitase peste cheltuielile casei. Uitase că în acea seară trebuiau să ia cina cu ministrul și familia acestuia și, chiar dacă era o călătorie scurtă, ar fi trebuit să înceapă să se pregătească mult mai devreme.

Deschise un dulap și așeză registrele contabile înăuntru, observând setul de recomandări pentru Lucas Ross din partea ducesei de Strathspey, care o făcură pe Christina să se simtă ușor incomod.

Domnul Ross vine dintr-o familie bună și îl cunosc de mulți ani. O să descoperiți că este eficient, harnic și de încredere și capabil să îndeplinească orice sarcină i se cere.

Recomandarea era satisfăcătoare, iar Christina nu știa de ce simțea că era ceva în neregulă. Nu era nici o urmă de indecență în relația ducesei cu Lucas, nici o sugestie pentru ceva mai mult decât o lungă și respectabilă asociere, iar Christina se simți vinovată că își imaginase altceva. Se întrebă dacă Lucas era, de fapt, un protejat al familiei Strathspey. Poate că ei îl găsiseră pe străzile din Edinburgh și îi oferiseră șansa unei vieți mai bune. Poate chiar plătiseră și îl trimiseseră la școală. Felul în care Lucas vorbea și alte aspecte ale comportamentului său sugerau că fusese educat pentru mai mult decât nivelul lui. Dar, dacă lucrurile ar fi stat așa, Lucas ar fi fost mai presus de poziția de lacheu sau de grădinar. Ar fi devenit funcționar și și-ar fi angajat propriii servitori.

Era un puzzle, dar nu îi putea scrie ducesei ca să-i ceară mai multe detalii fără să dezvăluie un interes deloc potrivit unei doamne pentru noul ei grădinar. Deja își trădase interesul pentru Lucas prea mult. Bărbatul îi spusese atât de puține informații despre el.

Scanned with CamScanner

Christina credea că natura lui solitară fusese dobândită în urmă cu mulți ani, când fusese obligat să se apere în copilărie, dar o durea faptul că și acum, ca bărbat, tot nu voia să aibă un loc al lui. Familia ei, clanul ei erau totul pentru Christina.

Puse recomandarea înapoi în dulap și îl închise cu zgomot. Se ridică, se încruntă când observă că cerneala îi pătase degetele și lăsase o pată pe rochie. Trebuia s-o întrebe pe Alice Parmenter dacă știa cum să scoată pata. Menajera anterioară fusese o sursă de informații utile, dar Alice nu era chiar așa. Era ceva morocănos în atitudinea ei în ultima perioadă. Dacă ducele nu ar fi insistat ca femeia să primească un loc de muncă la Kilmory, Christina n-ar fi stat pe gânduri și ar fi dat-o afară.

La ora cinci, trăsurile se opriră pe aleea din fața intrării principale a castelului Kilmory. Christina își strânse familia: tatăl ei, care încă scria distras pe o foaie de hârtie, în timp ce ea îl convinse să-și pună haina. Lachlan, care nu se sinchisise să se radă și arăta ca un tâlhar. Gertrude, care era mândră într-o rochie oliv de mătase și cu un turban asortat. Și Allegra, ai cărei ochi sclipeau, entuziasmați că aveau parte și de altă companie.

– Sper să văd colecția lui MacPherson cu primele ediții ale poeziilor lui Drayton, zise ducele, în timp ce își băgă hârtiile în buzunare, cu degetele pătate de cerneală. Ministrul îi era prieten și fost coleg – fuseseră împreună la Oxford. Sper că le-a adus înapoi din Edinburgh.

– În seara asta e posibil să fie nevoie să faci conversație, tată, îl avertiză Christina. Familia MacPherson are vizitatori din Edinburgh, iar ministrul e posibil să fie prea preocupat ca să-și facă timp pentru poezii.

– MacPherson mereu deschide cele mai stimulante subiecte la cină. Fața ducelui era copleșită de o plăcere copilărească. Ultima oară cred că am vorbit despre principiile bunăvoinței ale lui Tillotson.

– Aceștia sunt exact genul de oameni cu care ar trebui să ne petrecem timpul, spuse Gertrude, care îl lăsă pe Galloway să o ajute cu pelerina. Sunt preferabili în comparație cu fetele bătrâne nevoiașe și cazurile tale caritabile, Christina. Nu au cum să ne ajute. Cu toate că domnul și doamna MacPherson nu au titluri, au conexiuni bune, iar relația cu ei merită cultivată. Când eu și Angus o să ne ocupăm de moșiile Forres, nu o să ne mai amestecăm cu țărănimea de aici.

Scanned with CamScanner

Allegra își dădu ochii peste cap, iar Christina încercă să nu râdă. Gertrude încă vorbea în timp ce o îndemnă pe Allegra în fața ei pe scări.

– Nu e bine să avem o singură trăsură, spuse ea. Angus și Lachlan sunt obligați să călărească pentru că nu e destul loc pentru toți. Ducele de Forres vine cu o singură trăsură. Îmi vine să intru în pământ de rușine!

– Încearcă să reziști, Gertrude, spuse Christina sec. Când o să fii ducesă de Forres, o să poți avea câte trăsuri vrei, dar în momentul de față nu merită, din punct de vedere financiar, să folosim mai mult de una.

Gertrude pufni.

– De parcă ai de ce să faci economii! Toată lumea știe că ducele e cel mai bogat bărbat din Scoția și că tu o să primești o avere separată în câțiva ani. În vocea ei se simți răutate. Bănuiesc că o să fie o recompensă mică, pentru că ești fată bătrână, demult rămasă pe raft.

Christina simți cum i se întoarce stomacul pe dos. Era obișnuită cu replicile ranchiunoase ale lui Gertrude, dar tot erau dureroase. Știa că femeia încerca să o provoace în mod deliberat. O făcea din nou pentru că refuzase să-i răspundă la comentariul anterior.

– Cum îl chema pe tânărul cu care erai logodită? întrebă Gertrude. McMahon? McGregor?

– McGill, spuse Christina, lipsită de emoție.

– McGill! exclamă Gertrude. A plecat în Londra și s-a căsătorit cu fiica unui vânzător! Ai avut o șansă să pui mâna pe un soț, Christina, și ai ratat-o pentru că Lord McGill a preferat-o pe fiica unui nimeni.

Christina scrâșni din dinți. Uneori, când își examina viața, avea impresia că aceasta fusese un palat din cărți, iar cea mai mică rafală de vânt îl dărâmase. Crezuse că viața ei fusese construită pe piatră, când de fapt nu fusese decât nisip mișcător.

Deveni conștientă de silueta înaltă care stătea lângă trăsură, așteptându-le să urce. Era Lucas. Uniforma Forres, neagră cu stacojiu, se potrivea cu fizicul lui înalt și lat. Christina își dădu seama că se holba și închise gura tocmai când Gertrude exclamă încântată:

– Aici erai, Ross! Deci Galloway a găsit o uniformă care să-ți vină. Excelent! Era inacceptabil ca lacheul celălalt să ne escorteze în seara asta. Nu era deloc impunător. Îl privi pe Lucas cu atenție.

Scanned with CamScanner

Păcat că nu ai un geamăn. Ați fi arătat foarte bine împreună în spatele trăsurii.

– Gertrude!

Christina era dezgustată de modul în care cumnata ei îl tratase pe Thomas Wallace, dar și de modul în care vorbea despre Lucas, ca și cum era doar un simplu ornament.

– Nu poți să-i spui lui Thomas că nu o să ne însoțească. E parte din sarcinile lui! Imaginează-ți cum se simte! Presupun că i-ai spus că e prea urât ca să fie văzut în spatele unei trăsuri, zise ea cu dezgust în glas.

Gertrude o privi nepăsătoare.

– Bineînțeles că nu i-am dat o explicație. Ce idee ciudată! Doar i-am zis că în seara asta nu e nevoie de serviciile lui.

Christina era atât de furioasă, încât urcă în grabă treptele trăsurii, ignorând mâna pe care Lucas i-o întinse ca s-o ajute și faptul că Gertrude voia să se așeze pe cel mai bun loc. Călătoria curse într-o tăcere apăsătoare.

Cuvintele lui Gertrude îi răsunară în minte.

„O fată bătrână, rămasă demult pe raft..."

Era adevărat. Exact asta era și poate de aceea o durea atât de tare. Însă mai rău era că Lucas auzise replica. Era umilitor. Lucas îi știa situația, însă nu voia ca bărbatului să-i fie milă de ea. Nu avea nevoie de compasiune. Alesese viața asta.

Cum urcase prima în trăsură, Christina fu ultima care coborî când ajunseră la destinație. De data asta, Gertrude ieși cu zgomot și foșnet de fuste, spatele ei fiind în continuare rigid din cauza furiei.

Lucas dori din nou s-o ajute, dar Christina fu reticentă să îl ia de mână, cu toate că de data asta chiar avea nevoie de ajutor. Scrâșni din dinți și-și spuse să nu fie încăpățânată, după care își puse mâna într-a lui. Degetele lui Lucas, lungi și puternice, se închiseră în jurul alor ei. Era ceva atât de neînsemnat, o simplă atingere, care ar fi trebuit să fie impersonală, dar nu era. Christina simți cum senzația o străbătu din cap până-n picioare și se opri pe treapta de sus.

Lucas păși imediat în față, iar Christina știu că bărbatul urma să o ia pe sus.

– Nu e nevoie să mă iei în brațe, domnule Ross. Nu sunt un copil.

– Îmi cer scuze, doamnă. Vocea lui Lucas era joasă și amuzată, iar buzele lui atât de aproape de urechea ei, simțind cum i se mișca

Scanned with CamScanner

părul din cauza respirației lui. M-am gândit că poate după experiența din bibliotecă ai căpătat o frică de înălțimi.

– Ca de obicei, îți depășești sarcinile, spuse Christina.

Lucas îi zâmbi.

– Doamnă.

– Nu a fost un compliment.

Zâmbetul lui Lucas dispăru.

– Doamnă.

– Cred că îți datorez scuze, domnule Ross. Nu a fost potrivit din partea lui Lady Semple să îți ceară să îndeplinești sarcina lui Thomas în seara asta și, în plus, să comenteze felul în care arăți.

– Da, doamnă. Mulțumesc.

Christina nu era sigură dacă bărbatul era de acord cu ea sau pur și simplu confirmă ce spusese. Servitorii nu trebuiau să aibă păreri. Nu că Lucas Ross s-ar fi purtat vreodată așa cum trebuia s-o facă.

– La fel de nepotrivit a fost să discute problemele personale și plictisitoare ale familiei în fața ta. Îmi cer scuze și pentru asta.

– Nu aș spune că sunt plictisitoare, zise Lucas. Și, te rog să mă ierți, dar concluziile lui Lady Semple au fost greșite. Vocea lui se schimbase, devenise mai dură, iar Christina putea jura că era o nuanță de furie în ea. Nu știu cine era acest McGill, dar pare un mare prost.

Christina simți o undă de șoc.

– Mulțumesc, zise ea, dar...

– Orice bărbat ar fi fericit să se căsătorească cu tine, continuă Lucas, și ar fi norocos s-o facă.

– Pentru că sunt o moștenitoare? întrebă Christina, care simți o urmă de amărăciune.

– Nu, doamnă. Pentru că ești generoasă, bună și săruți ca un înger.

– Domnule Ross! Christina simți cum fața îi luă foc și inima îi bătea cu atâta putere, încât era sigură că Lucas o auzea. Nu cred că a existat vreodată un servitor atât de indecent ca tine, spuse ea. Îți permiți cele mai groaznice libertăți.

– Tu ai întrebat, doamnă, spuse Lucas, cu un zâmbet lipsit de respect.

– Domnule Ross, zise Christina în timp ce ignoră flacăra de căldură dezlănțuită de acea privire, îmi dau seama că ai meseria

Scanned with CamScanner

greșită. Trebuia să te fi angajat undeva unde să-ți exerciți inițiativele și să-ți exprimi părerile liber din moment ce oricum faci asta. Nu ți-am spus de la bun început că nu e potrivit să flirteze cu un membru al familiei?

– M-am gândit că așa e, doar că nu flirtam, ci doar spuneam adevărul.

– Destul! Încerci să mă faci să te concediez, domnule Ross? Gândește-te la ce am spus! Dacă vrei să studiezi sau să găsești un post mai provocator, sunt fericită să te sponsorizez.

Chiar dacă se întunecă, observă licărirea de uimire din ochii lui Lucas. Poate că nu crezuse că era sinceră. Poate că era obișnuit cu oameni care aruncau vorbe goale. Trecutul lui și viața ca orfan pe străzile din Edinburgh probabil nu îl făcuseră cel mai încrezător bărbat.

– Ești extrem de generoasă, doamnă, dar nu am nevoie de asemenea acte de caritate.

Christina se încordă. Nu se putu abține. Se simți ofensată de răspuns. Ar fi trebuit să-și dea seama. Lucas Ross nu avea nevoie de nimeni. Pierduse numărul dăților când îi refuzase orice tentativă de a-l ajuta. Era un bărbat independent, foarte rece. Se gândi la florile pe care i le lăsase și pe care le găsise în ziua următoare pe grămada de îngrășământ și o străbătu o senzație stranie de dezolare.

– Milady, spuse Lucas.

Christina își dădu seama că probabil sentimentele ei se vedeau și acum, iar bărbatului îi era milă de ea. Clătină din cap și o luă spre ușă. Îi putea vedea pe domnul și doamna MacPherson în holul luminat. Așteptau s-o salute, iar fața încruntată a lui Gertrude o privea din întuneric.

– Christina! Tonul cumnatei ei tăia precum sticla. Ce Dumnezeu faci? Durează o eternitate!

– Nimic, spuse Christina oftând. Nu fac nimic.

Lucas îi ajută pe grăjdar și pe vizitiu să bage caii în grajd, iar aceștia îi fură recunoscători, deși glumiră că ar putea să-și murdărească uniforma elegantă. Faptul că trebuia să se poarte ca un lacheu era o situație pe care nu o prevăzuse. Annie, a doua menajeră, îi ceruse să-l instruiască pe Thomas Wallace, deoarece bietul de el era neajutorat și îl exaspera din ce în ce mai mult pe Galloway. Lucas

Scanned with CamScanner

era pe terasă, unde îi dădea niște sfaturi practice lui Thomas, când Lady Semple își făcuse apariția și îi spusese lui Lucas că el avea să-i însoțească în acea noapte în locul lui Thomas.

– O să vizităm o casă relativ modestă, spuse ea. Privirea ei rece alunecă peste Thomas, peste fața lui pistruiată și înroșită, părul dezordonat și cămașa nearanjată. Trebuie să le arătăm cum să facă lucrurile ca la carte. Tu nu ești bun, Wallace. În nici un caz.

Thomas plecase, părând ușurat, iar Lady Semple îl trimisese pe Lucas să fie măsurat pentru o uniformă de lacheu, spre dezgustul lui Galloway.

– Băiete, să nu-ți faci idei, îi spusese majordomul lui Lucas, în timp ce scosese o uniformă veche și ușor mâncată de molii. E în regulă că îi faci o favoare doamnei, dar locul tău e în grădină, nu în birou.

– Sigur că da, domnule Galloway, zisese Lucas.

Fu tentat să-i amintească majordomului că la interviu îi spusese că era posibil să fie nevoit să facă orice la Kilmory, însă nu considerase că acest lucru ar fi ajutat. Era ironic, deoarece nu o suporta pe Lady Semple și nu voia să-i facă nici o favoare, așa cum se exprimase Galloway.

Așa cum își dăduse deja seama, Gertrude era genul care călca pe cadavre. Ea și soțul ei erau exact genul de aristocrați pe care Lucas îi ura: aroganți, plini de sine și de senzația că totul li se cuvenea. Nu făceau nimic util, dar se așteptau să fie răsplătiți doar pentru că existau. Și mai groaznic era modul în care se purtau cu Christina. Disprețul pe care Gertrude îl avea față de ea îl înfuria, iar modul în care soțul acesteia se purta cu ea îl îndemna să-l lovească. Știa că nu avea de ce să-i pese, dar îi păsa și încă foarte mult. Nu avea ce face în privința asta.

Caii îi simțiră tensiunea și îl priveau cu ochi întunecați și inteligenți, iar urechile lor ciulite anticipau probleme. Lucas își diminuă în mod voit furia și frustrarea, ca să nu îi sperie. Îi plăcea să lucreze cu caii. Învățase să călărească când era mic, pe proprietățile bunicului său. Mai târziu, când tatăl lui îl dăduse afară și plecase în Scoția, își găsise de lucru ghidând caii care livrau bunuri pe străzile din Edinburgh.

Christina îl întrebase dacă lucrase cu caii. Îi respinsese întrebarea, așa cum făcea cu oricine îl întreba ceva prea personal ori se apropia prea mult. Același lucru îl făcuse în acea seară, când

Scanned with CamScanner

ea se oferise să îl sponsorizeze pentru găsirea unui nou loc de muncă sau ca să studieze, ca să devină mai bun. Generozitatea ei îl devastase complet. Nu știa cum să se poarte. Așa că o respinsese, iar acum se simțea prost din cauza asta, pentru că o supărase. Christina era prea bună. Asta gândi Lucas când închise ușa grajdului încet în urma lui. Încercase deja să-l ajute de mai multe ori, numai ca să fie respinsă. Christinei îi păsa și, din acest motiv, se deschidea și risca să fie rănită.

Blestemă încet. Nu voia să o rănească pe Christina.

O menajeră apăru lângă el.

– O să iei cina în camera servitorilor, zise ea, făcând semn spre treptele care duceau spre subsol. Să știi capul plecat. Bucătarul a ars fazanii, iar domnul Dixon, majordomul, tună și fulgeră.

Lucas încuviință, înăbușindu-și un zâmbet.

– Mulțumesc.

Fata încuviință și se retrase, iar Lucas traversă curtea și coborî treptele subsolului, spre camera servitorilor. Era luminată, înmiresmată de la carnea prăjită și aglomerată cu servitori.

Un majordom iritat trecu pe lângă el, văzu uniforma lui Lucas și se opri.

– Cum te cheamă?

– Lucas, domnule.

Majordomul încuviință.

– Ei bine, Lucas, am o casă plină de invitați și nici un lacheu, deoarece acesta a fost destul de neîndemânatic cât să-și luxeze încheietura ieri. Poți să ajuți la servirea cinei.

– Da, domnule, spuse Lucas.

Speră că avea să își amintească eticheta. Își ieșise din mână.

Era cea mai groaznică cină pe care Christina fusese nevoită să o suporte de mult timp. Mâncarea fu delicioasă, vinul foarte bun, conversația curse, iar ea stătu înghețată ca un stâlp de sare. Era, bineînțeles, vina lui Lucas. Când văzu că acesta intrase în salon și-și dădu seama că avea să ajute la servirea cinei, simți o oarecare nervozitate, ca și cum era o debutantă aflată la prima ei masă formală, speriată să nu scape paharul cu vin sau să folosească furculița greșită. Apetitul îi dispăru. Pentru o clipă, simți că gura îi era plină cu praf și nu putea înghiți.

Scanned with CamScanner

Privirea îi fu lipită de mâinile lui Lucas când el o servi. Privelistea unui lacheu care servea legume nu o mai făcuse niciodată să roșească, dar acum era atât de încordată, încât practic dansa pe scaun. O văzu pe doamna MacPherson aruncându-i o privire și se simți și mai conștientă de sine.

Știa că nu putea da vina pe Lucas pentru disconfortul ei. Nu era vina lui că nu se putea purta normal în preajma lui și îi admiră atitudinea calmă când acceptase noua lui sarcină, deși fusese chemat în ultima clipă să-l ajute pe stresatul majordom al domnului și doamnei MacPherson. Servirea lui era perfectă și respectuoasă. Deși nu o privi nici măcar o dată, Christina se simțea expusă. Era foarte incomod.

În cele din urmă, doamnele se retraseră și-i lăsară pe domni să se bucure de vin. Christina se trezi prinsă în conversație cu doamna MacPherson și verișoara ei, Lady Bellingham, în timp ce stăteau pe o canapea lată. Îi cunoscuse pe Lord și Lady Bellingham în timpul vizitei lor anterioare la Kilmory și îi plăcea foarte mult. Avea impresia că doamna MacPherson o căutase voit și se asigurase că Gertrude nu putea să li se alăture. Cumnata ei stătea într-un fotoliu aflat în cealaltă parte a camerei și se uita la ele.

– Lady Christina, am auzit că stai la Kilmory de ceva timp, zise Lady Bellingham, care o privea gânditoare cu ochii ei căprui mari. Cum ți se pare? Sper că nu e prea plictisitor.

– Sunt o mulțime de lucruri care mă țin ocupată, zise Christina. Era replica ei standard când era întrebată cum se simțea. Tata preferă Kilmory pentru studiile lui.

– Dar tu? Lady Bellingham insistă. Există viață socială pentru tine acolo? Conducerea proprietății este plăcută... Zâmbi când Christina făcu un mic gest de protest. Draga mea Lady Christina, toată lumea știe că tu ești cea care chiar are grijă de oamenii din Kilmory. Ești stăpână, mai puțin cu numele. A fost primul lucru pe care l-am auzit când am venit aici.

Christina, conștientă de încruntătura lui Gertrude, roși.

– Nu fac decât să țin casa pe linia de plutire, doamnă...

– Și asta doar până când Angus o să-și primească moștenirea, spuse Gertrude cu o drăgălășenie falsă. Atunci draga noastră Christina o să poată lua o pauză binemeritată de la datoriile din casă.

Scanned with CamScanner

– Ei bine, spuse Lady Bellingham, cu o nuanță de gheață în ton, să nu grăbim moartea ducelui! Îi zâmbi Christinei, excluzând-o clar pe Gertrude. Draga mea, aș fi încântată dacă ai vrea să mă vizitezi în Edinburgh la un moment dat. Te rog, acceptă! Insist!

Când Gertrude deschise gura probabil ca să se invite, Lady Bellingham spuse:

– Te-aș invita și pe tine, Lady Semple, dar cum ești viitoarea stăpână de la Kilmory, ești probabil atât de ocupată cu familia și alte angajamente, încât n-aș vrea să te îngreunez cu altă invitație.

Gertrude închise gura și păru mâhnită.

Doamna MacPherson se apropie mai mult de Christina și vorbi mai încet.

– Trebuie să-ți cer scuze pentru că i-am cerut lacheului tău să servească cina în seara asta, spuse ea. A fost neplăcut pentru noi, dar s-a ridicat la nivelul așteptărilor.

– Ah, Ross e excelent din toate punctele de vedere, zise Gertrude profitând de ocazie ca să intre din nou în conversație. Îi aruncă o privire triumfătoare Christinei. Am fost singura care i-a recunoscut potențialul. Draga noastră Christina l-a pus să lucreze în grădină.

– De fapt, tata l-a numit pe domnul Ross ajutor de grădinar, zise Christina sec.

Se simți iritată când o auzi pe Gertrude vorbind atât de posesiv de Lucas.

– Când ne întoarcem la castelul Semple, mă gândesc să-l iau cu mine, continuă Gertrude ca și cum Christina nu spusese nimic. Se irosește la Kilmory. O să-i ofer o promovare și mai mulți bani.

– Te rog să nu faci așa ceva! zise Christina tăioasă. E deja destul de dificil să găsim servitori buni aici, și cum domnul Hemmings e foarte bolnav, grădinile sunt deja neglijate. În plus, mai mult ca sigur domnul Ross are un cuvânt de spus, zise ea după ce-și schimbă puțin tonul, dându-și seama că era posibil să fi dat de gol mai mult decât un interes profesional față de Lucas.

Gertrude o privi șocată.

– Dumnezeule, ce idee! Nu le cer părerea servitorilor mei.

– Atunci o să fii foarte dezamăgită de domnul Ross. Are multe păreri și nu se jenează să le împărtășească.

Scanned with CamScanner

Era conștientă de șocul de pe chipul lui Gertrude și al doamnei MacPherson și de o licărire de speculație din ochii lui Lady Bellingham. Da, clar spusese prea mult.

Urmă o tăcere apăsătoare, întreruptă numai când doamna MacPherson se uită la ceas.

– Vă rog să mă scuzați, trebuie să cer să ni se aducă ceai proaspăt când o să ni se alăture și domnii.

Lady Bellingham se duse să vorbească cu Allegra și, cum Christina nu voia să fie lăsată singură cu Gertrude, care sigur ar fi vorbit despre cât de diferit avea să fie totul când urma să devină stăpână la Kilmory, se scuză și se duse în camera de toaletă. Își aranjă părul, rochia și inspiră adânc de mai multe ori ca să se calmeze.

În casă era foarte cald și aglomerat, poate pentru că familia MacPherson fusese îngrijorată că invitaților avea să le fie prea frig chiar și în timpul unei veri scoțiene. Pe Christina o durea capul din cauza tensiunii și a căldurii. Dădu la o parte perdelele grele din catifea care acopereau fereastra și, cu un oftat de ușurare, deschise fereastra ca să respire aerul proaspăt.

Era o noapte senină, dar vântul bătea puternic. O rafală lovi ramurile unui copac de geam. Christina se uită afară și văzu o umbră înaltă care traversa curtea. Din felul în care se mișca, își dădu seama că era Lucas și inima începu să-i bată cu putere. Era ciudat că-l recunoscuse atât de repede, instinctiv, dar nu avea nici un dubiu.

O secundă mai târziu, un nod i se puse în gât când altă siluetă păși din umbre. Era una dintre servitoare, o fată voluptuoasă, cu părul închis la culoare, care la sosire luase pelerina Christinei cu o mișcare respectuoasă din cap. Apoi, când îl văzuse pe Lucas, aproape că scăpase pelerina. Christina observase acest lucru și i se păruse distractiv, dar acum nu mai era atât de amuzată, când fata îl luă pe Lucas de braț ca să-l oprească, se ridică pe vârfuri și umbrele lor se împletiră.

Christina simți un junghi ca de cuțit în coaste. Era mai puternic decât și-ar fi putut imagina. Până atunci, nu-și dăduse seama cât de mult îl plăcea de Lucas.

„Ce naivă!"

Acum era geloasă pe o servitoare pentru că-l săruta pe lacheul cel chipeș, deși servitoarele făceau asta de când lumea. Și bineînțeles că Lucas avea să-i răspundă la sărut. Era tânăr și chipeș, iar

Scanned with CamScanner

servitoarea era foarte drăguță. Christina se simți încinsă, invidioasă și îngrozită să simtă asta.

Își lipi fruntea fierbinte de rama rece a ferestrei. Ce naivă fusese să simtă o asemenea afecțiune pentru Lucas Ross și să-și imagineze chiar și pentru o clipă că și el o admira! Doar se jucase cu ea. Probabil râdea de ea. Mai mult ca sigur era un joc pe care îl jucase de nenumărate ori înainte, iar ea era fata bătrână și tristă, care îi permisese asta, îi făcuse pe plac, deși știa că nu trebuia s-o facă, pentru că o flatase, o excitase și îi făcuse viața mai distractivă.

Lăsă perdeaua să cadă la loc. Își prinse părul, își aranjă rochia pentru a doua oară, găsind confort în mișcările repetate, în obiceiul de a se aranja și de a prezenta o fațadă calmă lumii. Oglinda însă reflecta o față obosită și oftă când o văzu. Gertrude sigur avea să comenteze și să-i spună că era trasă la față.

Când ajunse pe culoar, Lucas tocmai intra pe ușa verde dinspre aripa servitorilor, cu o tavă pe care era un ceainic argintiu. Când o văzu, bărbatul zâmbi, iar ea nu se putu abține. Inima ei tresări, plină de plăcere și entuziasm.

„Ce naivă!"

Scanned with CamScanner

Capitolul 11

Când se auzi o bătaie la ușa cabanei lui, în seara următoare, Lucas nu avea chef de companie. Avusese o zi lungă, grea și caldă și o petrecuse cărând pietre pentru grotă și săpând restul cursului de apă. Îl dureau mușchi pe care nici nu știa că-i avea și nu voia decât să facă o baie caldă și să doarmă. Prima opțiune era imposibilă din moment ce cabana lui nu avea nimic mai luxos decât un jgheab de piatră alimentat cu apă rece de la pompa de afară. A doua opțiune era și ea puțin probabilă, deoarece salteaua lui era veche, cu cocoloașe, iar păturile erau aspre.

Ușa se deschise fără invitația lui. O femeie stătea acolo, cu pelerina și gluga trasă. Pentru o clipă, inima lui Lucas bătu cu putere, crezând că era Christina. Nu o văzuse de seara trecută, când îi mulțumise politicos pentru serviciile lui, după ce se întorsese la castelul Kilmory. Cu toate astea, Lucas simți o răceală pe care nu o putu explica. Nu era sigur de ce voia s-o explice și de ce îl deranja, dar o simțea.

Silueta păși în cameră, iar pulsul lui Lucas se calmă. Femeia era prea scundă și prea subțire ca să fie Christina. În plus, ea nu l-ar fi vizitat acolo. Era mult prea decentă.

– Ți-am adus mâncare. Alice Parmenter așeză un coș acoperit pe masa de lemn. Ai ratat cina.

Lucas mormăi. Încercase să mănânce în camera servitorilor, deoarece aceștia erau o sursă indispensabilă de informații, dar în acea seară era epuizat.

Alice intrase în cabana lui și privea în jur, cu o privire critică. Lucas bănui că modul în care își menținea camera nu se ridica la standardele ei. Petrecea foarte puțin timp acolo.

– De ce bărbații nu au niciodată grijă de ei?

Alice se îndreptă spre scaun, aranjând pernele și privind cu atenție spre dormitorul lui.

Scanned with CamScanner

Lucas ridică din umeri.

– Pentru că nu e nevoie.

Își dădu piciorul încălțat jos de pe masă și se întinse spre coș. Înăuntru erau brânză, chifle și plăcintă de carne. Îi lăsă gura apă.

– Mulțumesc, zise el instinctiv în timp ce mânca brânză.

Femeia râse și se îndreptă spre el.

– Există alte moduri prin care să-mi mulțumești, domnule Ross.

Privirile li se întâlniră. Lucas simți un nod în stomac. În privirea ei era o fierbințeală plină de dorință în timp ce aluneca asupra lui, atât de diferită de blândețea calmă a Christinei MacMorlan.

– Mă flatezi, zise el.

– Nu prea cred.

Alice se îndreptă spre el, dându-și pelerina jos. Acum el simțea fierbințeala corpului ei doritor. Era o situație jenantă. Nu o putea îndepărta, deoarece femeia îi putea face viața foarte grea la Kilmory.

– Nu vreau să întrec limita, spuse el.

Alice făcu ochii mari.

– Știi despre mine și duce? zise ea. Mă descurc cu el. Nu e nevoie să audă despre noi. Aș prefera pe cineva mai tânăr și mai energic.

În timp ce se uita la Alice, cu nasturii de sus ai rochiei ei desfăcuți și o licărire de prădător în ochi, Lucas se întrebă ce Dumnezeu voia savantul duce de Forres de la ea. Dar poate că răspunsul era foarte clar. Ducele era un bărbat ca oricare altul, iar soția lui murise de mult timp. Deci de asta ducele prefera Kilmory și nu celelalte proprietăți. Alice era aici. Îi era mai ușor așa.

Acum Alice era aproape pe el. Într-o clipă, avea să fie în poala lui.

– Îmi pare rău, zise Lucas ridicându-se.

Femeia se opri și-l fixă cu privirea.

– Preferi bărbații?

– Nu, răspunse Lucas.

Zâmbi, deși nu voia. Numai o femeie cu multă încredere în sine putea să gândească așa. Îi plăcea acea încredere, chiar dacă nu voia să profite de ea.

Alice observă zâmbetul și-l interpretă greșit. Îl fixă cu privirea în continuare, apoi râse.

– Joci pentru o miză mai mare. Știam eu!

Un zâmbet larg și plin de apreciere apăru pe fața ei.

Scanned with CamScanner

Își puse mâinile în șolduri și îl privi gânditoare. Era ca și cum dintr-odată atitudinea ei se schimbase. Acum erau complici, fie că Lucas voia asta, fie nu.

Alice se duse în spatele lui. Atitudinea ei era ca a unui negustor de cai care aproba marfa. Lucas nu știa dacă era amuzat sau dezgustat.

– Cu un chip și un corp ca ale tale, tu ținteși sus? șopti ea ușor entuziasmată. Poate că acum considera că nu trebuia să se mai prefacă. Crezi că poți reuși?

– Nu sunt sigur, spuse Lucas cu sinceritate.

Se întrebă cine își imaginase femeia că era ținta lui. Allegra? Ar fi fost alegerea evidentă. Christina? Gândul îi făcu inima să tresară. Nu voia ca Alice să-și îndrepte ura spre Christina.

– Ești un aventurier, ca și mine.

Alice se așeză pe scaunul de lângă el, rezemându-și coatele pe masă și privindu-l în timp ce se întinse după sticla de bere pe care i-o adusese.

– Și, până la urmă, de ce nu am fi? Am lucrat din greu pentru orice avantaj pe care îl puteam obține. Dacă pot deveni ducesa de Forres... Se opri și râse scurt. Ei bine, pot să încerc.

Lucas ridică din sprâncene. Femeia era, într-adevăr, ambițioasă.

– Și cum îți merge până acum?

Alice îi aruncă o privire întunecată, deziluzionată.

– Rău. Bătrânul e fericit să se culce cu mine când e în stare și mă flatează, îmi spune câtă nevoie are de mine, cât de mult are Kilmory nevoie de mine, dar când vine vorba de căsătorie... Ei bine, e duce. Crede că e deasupra mea. Însă nu am terminat.

– Sunt sigur de asta, zise Lucas.

Se întrebă ce ar fi spus marchizul și marchiza de Semple dacă ar fi aflat de ambițiile lui Alice. Buzele îi tresăriră când se gândi la reacția lui Gertrude.

– Ajută-mă și o să te ajut, spuse ea. E păcat că ofițerul călare ți-a luat-o înainte cu Allegra. Domnișoara aia era numai bună ca să fie gustată. Plină de aere, dar la fel de înfierbântată după sex ca orice servitoare. Dar Lady Christina... Râse ușor. E posibil să ai noroc cu ea. A trăit atât de mult fără un bărbat, că probabil e disperată. În plus, e moștenitoare. Dar ți-ai dat deja seama de asta.

– Da, rosti Lucas.

Scanned with CamScanner

Simți repulsie față de modul în care Alice vorbea despre Christina, care era prea caldă, bună și generoasă ca să fie batjocorită așa. Se abținu să-și arate dezgustul. Deși toate instinctele îl îndemnau să se îndepărteze de Alice, se forță să stea pe loc și să termine pâinea și brânza. Ba chiar încuviință în semn de apreciere.

– Mulțumesc, zise el. A fost bun.

Alice zâmbi și își puse mâna peste a lui în timp ce Lucas acoperea coșul. Făcu un efort să nu tresară la atingerea ei.

– Deci sunt și eu bună la ceva, chiar dacă e vorba de mâncare și nu de sex.

– Vă întrerup?

Vocea Christinei, care se auzi din ușă, îl făcu pe Lucas să tresară. Habar n-avea că era cineva acolo și cu atât mai puțin că ușa nu era închisă bine. Se ridică în picioare și o văzu pe Alice Parmenter ascunzându-și un zâmbet. Credea că bărbatul își arăta respectul pentru că asta făceau servitorii. Își ascundeau disprețul și resentimentele în spatele unei măști de respect.

Christina făcu câțiva pași în cameră. Privirea ei, rece ca un izvor de munte, o studie pe Alice și zâmbetul viclean de pe fața ei. Lucas blestemă încet și se îndepărtă câțiva pași, dar era prea târziu. Christina sigur o văzuse pe Alice atingându-l. Poate chiar auzise o parte din conversația lor. Expresia ei era rece.

Alice se ridică, purtându-se cuviincios. Era o licărire de răutate în ochii ei, cu toate că tonul era respectuos.

– Milady. Domnul Ross a muncit atât de mult la grotă, că a ratat cina.

– Cât de drăguț din partea ta, zise Christina. Tonul ei era neutru. Mulțumesc, doamnă Parmenter.

Acestea fiind spuse, menajera nu putu face altceva decât să-și ia coșul, pelerina și să treacă pe lângă Christina, ieșind afară. În tăcerea care urmă, Lucas așteptă.

Christina nu intră mai mult în cameră și lăsă ușa deschisă.

Studie încăperea, exact cum făcuse Alice Parmenter înainte, și apoi îl fixă cu privirea.

– Nu e nimic de-al tău aici, spuse ea. Părea confuză. Ochii ei erau mari și de un albastru senin. Nu ai vrut s-o transformi într-o casă?

– Nu, spuse Lucas. Simți o împunsătură de emoție pe care nu o recunoscu. Nu am multe lucruri.

Scanned with CamScanner

– Dar nu are pic de căldură, zise Christina, care părea tristă. Nu e nimic care să facă locul ăsta confortabil.

– Mie mi se pare foarte confortabil, spuse Lucas, care arătă spre covorul aprins la culoare de pe podea. Cineva s-a străduit să mobileze cabana. Bănuiesc că tu ai făcut asta, Lady Christina.

Ochii lor se întâlniră, iar ea ridică ușor din umeri.

– Nu a fost nimic. Am vrut... Încerc să mă asigur că servitorii noștri sunt fericiți aici. I-am dus mai multe medicamente domnului Hemmings. Din păcate, guta s-a înrăutățit, așa că mi-a cerut să-l las să se ducă acasă, ca să fie îngrijit de nepoata lui. Pleacă mâine. Tonul ei era din nou distant, ca de la stăpână la servitor, plasându-l la distanța potrivită. Pentru moment, domnul Grant o să îi preia funcția. Sper că înțelegi de ce.

– Bineînțeles, spuse el. Eu sunt aici doar de o lună, nu mă aștept la o promovare.

– Îmi dau seama că profităm de tine, zise Christina, roșind. De energia și rezistența ta. Roși și mai mult, iar Lucas încercă să nu râdă. Încerc să spun că știu că domnul Grant e mai în vârstă și mai fragil decât domnul Hemmings și practic nu o să fie de folos, dar ar fi ofensat dacă ar fi trecut cu vederea.

– E în regulă, spuse Lucas. Înțeleg.

Văzu cum Christina se relaxă.

– Mulțumesc, zise ea simplu. O să găsesc un ajutor în sat, dar oamenii ăștia nu sunt grădinari. Nu știu să facă diferența între iasomie și o tufă de trandafiri. Ridică din umeri. Cred că trebuie să ne resemnăm în lipsa domnului Hemmings. În scurt timp, proprietatea o să arate exact ca genul de sălbăticie gotică pe care tata vrea să o creeze. O să fie încântat.

Lucas își opri un zâmbet la auzul tonului ei ironic.

– O să fac tot ce pot ca să fim la zi cu munca și o să învăț diferența dintre iasomie și o tufă cu trandafiri. De fapt, mă întrebam dacă pot să împrumut niște cărți despre grădinărit din biblioteca castelului, ca să cercetez.

Christina păru șocată.

– Și mai multe cărți?

– Îmi place să citesc, zise Lucas sec.

Christina roși.

Scanned with CamScanner

– Bineînțeles. Nu am vrut să zic... Se opri. Desigur, zise ea din nou. Deja ai permisiunea să folosești biblioteca.

Lucas încuviință.

– Mulțumesc.

Christina nu se simțea în largul ei, netezindu-și pelerina.

– Mai era ceva, Lady Christina?

Ea îl fixă cu o privire sfidătoare, dar care parcă îi cerea scuze.

– Se pare că trebuie să te avertizez că relațiile dintre angajați nu sunt tolerate, domnule Ross. Nu e potrivit ca tu să ai o relație... cu doamna Parmenter.

Lucas nu se așteptase la asta. Simți o împunsătură, apoi un junghi de furie. Încercă să și le controleze. Era irațional să fie supărat pe ea pentru că avea impresia că începuse o relație romantică cu Alice. Ce văzuse ea fusese sugestiv. Asta nu schimba însă modul în care se simțea.

– Nu e nevoie să-mi spui asta, replică el.

Christina oftă.

– Nu? Pari să-ți risipești afecțiunea, domnule Ross.

Pentru o clipă, Lucas nu înțelese la ce se referea, după care își aminti noaptea anterioară. Christina probabil o văzuse pe servitoarea familiei MacPherson, care îl luase prin surprindere în curte. Asta explica răceala ei față de el de mai târziu și atitudinea ei de acum, căci credea că era un afemeiat care făcea avansuri oricărei femei care îi ieșea în cale. Blestemă în gând. Servitoarea familiei MacPherson voia să flirteze, iar avansurile ei îndrăznețe îl surprinseseră, dar scăpase destul de repede. Nu era interesat de ea și nu avea timp pentru aventuri.

Probabil sentimentele i se citiră pe față, pentru că expresia Christinei se schimbă. Nu părea supărată, ci tristă. Lucas își dădu seama că ea îi interpretase tăcerea ca o recunoaștere a vinei și nu dorise să i se demonstreze că avea dreptate.

– Nu știu ce ai văzut aseară, spuse el cu atenție, dar nu a fost nimic.

– Dacă spui tu...

Christina ridică un umăr, într-un gest perfect executat de dispreț aristocratic, iar Lucas simți cum ia foc.

– Am însă un avertisment formal pentru tine, că nici un fel de relație amoroasă nu o să fie tolerată cât ești la Kilmory. Se întoarse cu spatele la el. O seară bună, domnule Ross!

Scanned with CamScanner

Lucas trecu de ea și închise ușa. Christina se întoarse, șocată.

– Ești geloasă?

Christina se înroși.

– Bineînțeles că nu! Tonul ei era de gheață. Nu am de gând să fiu alt număr în patul tău, domnule Ross. Acum dă-te la o parte!

Lucas nu se mișcă.

– Cum e posibil să nu vezi că singura femeie pe care o vreau ești tu? Mă gândesc la tine tot timpul. Te visez. Am făcut asta din prima noapte.

Christina icni șocată. Uimirea din ochii ei deveni și mai profundă, umbrită de îndoială și de o vulnerabilitate bruscă. Era atât de neobișnuit să o vadă cu garda lăsată jos! În mod normal, era echilibrată, deținea controlul, însă acum el putea vedea dincolo de acea fațadă.

În acea clipă, Lucas uită de motivele pentru care era la Kilmory. Uită tot, fiind copleșit de un val de emoții atât de puternice, că pur și simplu o trase spre el și o sărută. Iar când ea fu în brațele lui, totul păru la fel de natural ca în prima noapte.

Christina dorise să-l sărute din nou pe Lucas Ross. Visase la asta. Realitatea atât de fierbinte, de dulce și puternică întrecea atât amintirile, cât și visurile ei. Limba lui alunecă între buzele ei, iar brațele lui o traseră mai aproape. Camera se învârti cu ea. Putea simți căldura și tăria corpului lui, cu o mână întinsă pe spatele ei, ținând-o strâns aproape. Îi atinse limba cu a lui, simțurile ei fiind copleșite de intensitate.

Lucas trase de funda bonetei ei și o dădu la o parte nerăbdător, plimbându-și degetele prin părul ei. Christina auzi agrafele care căzură pe jos, aterizând cu un zgomot de metal pe piatră. Atingerea limbii lui era mai insistentă acum, mai doritoare. Christina era extrem de conștientă de întregul ei corp, amețită de plăcere. Erau intensitate în acel sărut, dar și tandrețe. Era atât de delicios și intim, încât o lăsă fără aer, furându-i gândurile. Uită de toate, cu excepția acestui bărbat și acestui moment.

Urmă funda de la pelerina ei, care se desfăcu sub degetele lui Lucas. Materialul greoi alunecă de pe umerii ei pe jos. Îi era frig fără ea. Însă în același timp se simțea și înfierbântată. Se lipi de Lucas, sărutându-l înapoi pentru fiecare sărut pe care îl primea,

Scanned with CamScanner

înfășurându-și brațele în jurul gâtului lui, nerușinat de nerăbdătoare, până când totul se termină, mult prea devreme.

Lucas îi dădu drumul, iar ea făcu un pas în spate, simțind nevoia să își recapete echilibrul și luându-l de mână. Tremurând, își înfășură brațele în jurul lui, pentru a simți căldură și confort. Toate simțurile ei păreau mai intense. Putea auzi rafala de vânt printre pinii de afară și, mai departe, valurile care se spărgeau când ajungeau pe plajă. Simțea uleiul de la lampă în timp ce fitilul ardea. Se îmbina cu mirosul de praf și umezeală.

„Ar trebui să îmbunătățim cabanele astea dacă ne așteptăm ca în ele să locuiască oameni", se gândi ea. „O să vorbesc cu tata despre asta. Am făcut tot ce am putut ca să le fac confortabile, dar sunt umede. Probabil domnul Ross o să facă tuberculoză."

– Ești bine? întrebă Lucas cu blândețe, iar Christina își dădu seama că se uitase în gol, ca și cum ar fi fost în transă.

Se uită la Lucas și simți un junghi de dorință, o bătaie a inimii. Și el o privea întrebător, amuzat. Dintr-odată, Christina se simți furioasă din cauza faptului că el o putea săruta cu atâta pasiune și apoi părea netulburat, deși ea tremura, frântă de atingerea lui.

Oare o mințise în legătură cu Alice Parmenter și o sărutase numai ca să-i distragă atenția? Foarte probabil, dar sărutul păruse foarte-foarte real. Tresări, confuză.

– Nu o să mă concediezi?

Lucas nu păru prea deranjat. Poate chiar le sărută pe femeile nobile doar pentru distracție. Christina nu era sigură că putea avea încredere în vorbele lui. Nu avea cum să fie adevărat. Nu cu ea, fata bătrână, plictisitoare, ștearsă, rămasă pe raft, bună numai să conducă casa și să-și supravegheze nepoatele pe care frații și surorile ei le lăsaseră în grija ei. Lucas nu avea cum să fie interesat cu adevărat de ea, având în vedere că era atât de chipeș și de fermecător, iar femeile se îngrămădeau să-i încălzească patul.

Lucas îi zâmbi. La naiba cu el! Se simțea ca și cum lumea era cu susul în jos, ca și cum pământul pe care stătea era instabil, ca nisipul mișcător. Nu știa cum să se poarte, deoarece în mod normal nu se afla în astfel de situații.

– Ar fi nedrept să te concediez, zise ea, încercând să fie imparțială.

Scanned with CamScanner

Îi observă surprinderea, cu toate că fața lui rămase de nepătruns.

– Da? De ce?

– Nu am obiectat când m-ai sărutat. Nu știa de ce era atât de sinceră, dar i se păru important. Nu am protestat. Ți-am răspuns la sărut.

Îi răspunsese, chiar cu interes. Și era pregătită s-o facă din nou dacă ar fi putut. Nici măcar nu știa dacă ar fi contat dacă el se prefăcea că o plăcea. Nu când o săruta așa.

– E foarte... generos din partea ta, zise Lucas.

Christina nu era sigură dacă el se referea la sărut sau la faptul că nu avea să-l concedieze, dar în nici un caz nu avea să-i ceară explicații, deoarece asta doar l-ar fi încurajat. Buzele încă o gâdilau de la atingerea alor lui. Sângele încă îi fierbea prin corp.

– Poate că ar trebui s-o fac din nou dacă nu există nici o sancțiune care să mă oprească.

Inima Christinei bătu cu putere. Făcu un pas în spate.

– Sigur te-aș concedia dacă m-ai săruta a doua oară.

– Deci e o alegere clară între a te săruta și slujba mea. Lucas chiar părea să cântărească opțiunile și să se gândească dacă merita. În cazul ăsta, nu există nici o alegere. Întinse mâna și o trase aproape de el. Degetele lui tandre îi mângâiară obrazul. Îmi place munca mea, zise el, în timp ce buzele lui le mângâiau pe ale ei, dar ador să te sărut.

Apoi nu mai vorbiră mult timp.

– Nu știam dacă sentimentul era numai din partea mea. Eram sigură că da, zise Christina mai târziu.

Acum el o putea întreba orice, iar ea nu putea minți. Era dezlănțuită de plăcerea săruturilor lui, pierdută în extaz, încinsă și în voia unor sentimente pe care abia le cunoștea.

Lucas stătea pe unul din scaunele din lemn, iar ea se așezase în poala lui, prinsă în brațele sale, o poziție care nu era ideală pentru sărutat, deși se descurcau.

„Trebuie să mă asigur că locurile astea sunt mobilate cu scaune mai confortabile. Scaunele astea sunt prea tari și deloc potrivite pentru a face dragoste", se gândi Christina, în timp ce palma ei se odihnea pe pieptul lui Lucas, simțind bătaia inimii lui.

– Iar acum știi că nu a fost totul în mintea ta. Departe de asta.

Scanned with CamScanner

Lucas se juca cu părul ei, degetele lui plimbându-se printre bucle, atingând-o ca și cum era infinit de prețioasă. Senzația era delicioasă și o făcu să se întoarcă spre el plină de dorință.

– De la început te-am considerat șocant de atrăgătoare, zise el. Nici măcar nu trebuie să te văd ca să te vreau.

Christina chicoti.

– Aș fi putut fi oricine.

– Nu cred că asta ar fi schimbat ceva.

– Dar după ce m-ai văzut...

– Am vrut să te sărut și mai mult.

Lucas îi mângâie fața și o sărută din nou, de data asta lung, lent și periculos, iar vârtejul de dorință din stomacul ei se intensifică.

I se părea imposibil ca el să-i împărtășească sentimentele periculoase, de dorință și nevoie. Buzele lui trasau o linie tandră pe gâtul ei, iar pielea ei se înfioră la atingerea lui, dorind mai mult. Corsajul era prea strâmt. Aproape gâfâia. Avea o senzație constantă, profundă și deranjantă în pântec, iar hainele o frustrau. Straturi de material complet inutil. Simți un impuls subit și nerușinat de a le da jos ca să simtă din nou buzele lui Lucas pe piele și gemu când el își plimbă o mână peste un sân. Sfârcul i se întări sub atingerea lui.

Gura lui se întoarse la a ei, iar Christina îl auzi gemând. Un sunet aspru de dorință care o reflecta pe a ei. Sărutul se transformă într-o nevoie fierbinte. Totul se întâmpla repede, dar Christina nu voia să se oprească. Nu voia să gândească. Nu exista nici o realitate în afara acestui bărbat, sărutul lui, mâinile lui pe ea. Se luptase cu aceste sentimente atât de mult timp. Acum nu voia decât să nu mai lupte.

Începu să-și descheie corsajul cu degete care tremurau.

– Christina...

Lucas îi acoperi mâinile cu ale lui. Și el tremura.

– Nu mă opri, spuse Christina. Te rog...

El clătină din cap. Ochii îi erau întunecați de dorință.

– O să regreți asta.

– Vreau să se întâmple. Te vreau.

Lucas scoase un sunet jumătate geamăt, jumătate icnet, iar Christina știu că, pentru prima oară, trecuse dincolo de zidul rece

Scanned with CamScanner

și ajunsese la bărbatul adevărat. Un sentiment de teamă și triumf o copleși. Îl voia pe bărbatul ăsta, avea nevoie disperată de el.

Lucas o sărută din nou. Gustul lui era bun, fierbinte și masculin, și mirosea bine, a aer proaspăt, iarbă de vară și a mosc, care era esența lui. Simțurile ei se desfătau cu el. Ceva se schimbă și se deschise în ea, dorința de a-și recunoaște propriile dorințe. Totul era excitant, periculos, și totuși potrivit pentru că era cu Lucas, iar ea avea nevoie de el.

Bărbatul o ridică și o duse în dormitor. O așeză cu atenție pe pat, se puse lângă ea și se rezemă într-un cot. Christina voia ca Lucas să o sărute din nou, dar el îi studia chipul. Simți o ezitare în el și o altă emoție pe care nu o putea identifica. Confuzie? Avea dubii că Lucas Ross era confuz vreodată în interacțiunile lui cu femeile, însă acum era nesigur.

– Nu ar trebui să fie așa, începu el, dar ea își apăsă degetele pe buzele lui.

– Șșt!

Christina îi trase capul în jos ca să-l sărute din nou și simți că toată rezistența din el se topește. Prin materialul gros al pantalonilor, îi simț erecția tare, lipită de coapsa ei. Se împinse în ea şi îl auzi mormăind, plin de dorință. Dintr-odată, fu prea mult, așteptase prea mult. Îi dădu cămașa jos cu mâini neîndemânatice din cauza nerăbdării. Dorise să-l atingă din ziua în care îl văzuse tăind liliac în grădină. Era atât de puternic, atât de elegant cu mușchii fermi pe sub pielea caldă și mătăsoasă. Își plimbă mâinile pe umărul lui, desfătându-se cu acea senzație, apoi încercă să-i desfacă pantalonii. Mâinile lui se loviră de ale ei. Erau stângaci ca niște virgini. Christina voia să râdă, dar simțea o dorință atât de intensă și tăioasă încât nu putu.

– Lucas, te rog...

Îl auzi blestemând încet în timp ce-și dădu jos pantalonii, apoi corpul lui fierbinte și dur pe pielea ei fină – dar ea era mult prea îmbrăcată. Se gândi cât i-ar fi luat să își dea jos hainele, la frustrarea pe care ar fi simțit-o dând la o parte toate straturile de haine, după care simți cum se rupe ceva și apoi mâinile lui Lucas pe umerii ei goi, împingându-i cămășuța în jos. Aproape că plânse de ușurare.

– Da...

Scanned with CamScanner

Gura lui pe sânul ei o făcu să se zvârcolească. În viața ei nu-și dorise ceva mai mult decât îl dorea pe Lucas. Își ridică fusta fără nici o rușine. Urmă un moment de dorință, de anticipare disperată, după care el îngenunche între coapsele ei și alunecă în ea. Fu repede, intens și disperat. Christina termină într-un vârtej neajutorat de extaz, care ar fi făcut-o să țipe dacă Lucas nu i-ar fi acoperit mâna cu a lui.

Nu mai trăise niciodată așa ceva. Când făcuse dragoste ca debutantă, fusese o imitație pală a pasiunii și a emoției pe care le simțea acum. Atunci trăise explorarea unei tinere la limita maturizării, care fusese nerăbdătoare să-și trăiască viața și să-i înțeleagă secretele. În contrast, profunzimea sentimentelor ei o speria și o uimea atât de mult, încât nu se putea gândi la ele. Le lăsă să curgă și-și goli mintea de orice, mai puțin de senzații. Se ținu strâns de Lucas în timp ce el continua să se miște în ea, alunecarea mătăsoasă a corpului lui fiind o plăcere aproape insuportabilă.

El își rezemă capul din nou pe sânii ei, iar senzația o sfâșie, devenind din ce în ce mai intensă, spre plăcerea supremă. Christina se ținu de barele de lemn ale tăbliei patului, în timp ce corpul lui se bucura de al ei. Îl simțea în fiecare parte a ei. Cu fiecare penetrare, senzația se intensifica, iar ea dădu drumul barelor patului și își plimbă mâinile pe spatele lui, spre fundul lui ferm, trăgându-l și mai aproape. Ea avu din nou orgasm, spulberându-se cu un geamăt de plăcere șocată datorită momentului. Christina simți tensiunea în el, în timp ce corpul ei îl împingea pe al lui peste limită. În ultima clipă, îl simți retrăgându-se din ea, prăbușindu-se lângă ea și respirând greoi.

– Ah!

Christina stătea întinsă într-o grămadă de haine dezordonate și emoții la fel de confuze. Îi era teamă. Gândurile începură să-i alerge și nu dori să le înfrunte. Apoi simți mâinile lui Lucas plimbându-se relaxate pe ea. Îi deschidea nasturii și fundele. Faptul că o dezbrăca o șocă atât de tare încât totul dispăru din mintea ei, cu excepția nevoii desfrânate. Crezuse că era sătulă, însă acum, în întuneric, cu umbrele plimbătoare și modelele făcute de lună, în timp ce Lucas îi atingea pielea goală, se simți nerușinată și obraznică.

Hainele ei nu mai erau. Era doar sărutul aerului rece pe pielea ei goală, după care Lucas o atinse din nou, explorând-o cu buzele,

Scanned with CamScanner

degetele și limba. Părul ei păru să se deschidă la fiecare atingere, la fiecare cerință pe care el o avea de la ea. Mâna lui Lucas alunecă de la umărul ei la sân. Îl simțea cald și greoi în palma lui, ca și în prima noapte, când aproape că făcuse dragoste cu ea. Amintirea îi făcu corpul să zvâcnească. Lucas își plimbă degetele peste sfârcul ei, iar Christina îl simți întărindu-se. Își simțea din nou corpul încordându-se, cu o nevoie reînnoită. Se jucă apoi cu sfârcurile ei, le tachină până când se transformară în muguri tensionați de plăcere, iar senzația fierbinte din ea se intensifică.

– Sânii mei... șopti ea. Mereu am crezut că sunt prea mari.

Îl auzi pe Lucas râzând. Sunetul atât de jos și intim o făcu să tresară. Lucas își plimbă limba pe partea de jos a unui sân, iar ea se zvârcoli.

– Nu există așa ceva, spuse el. Sânii tăi sunt perfecți. *Tu* ești perfectă. O mușcă ușor, iar ea se zbătu, înăbușindu-și alt geamăt. Cum te simți? Vocea lui Lucas era blândă. Cum te fac să te simți, Christina?

– Obraznică, recunoscu ea. Fără rușine.

Auzi și plăcere, și rugăminte în tonul ei. Încă se simțea stânjenită și, cum stătea goală, întinsă în fața lui, era extrem de expusă. Tremură din cauza dorinței, dar nu voia să se oprească. Lucas dezlănțuise în ea ceva atât de sălbatic, că nu putea decât să implore alinare.

– Poți să fii și mai obraznică.

Mâna lui Lucas alunecă între coapsele ei, despărțindu-le. Christina rămase fără aer. Degetele lui alunecară între pliurile umede. Ea tremură. Nu voia să-i dea satisfacția de a ști cât de puternic era efectul pe care îl avea asupra ei, însă nu avea cum să ascundă asta. Degetele lui găsiră imediat miezul excitat și îl atinse încet. Christina gemu și se arcui. El repetă mișcarea, iar senzația o străpunse atât de puternic încât gemu. Era copleșită de sentimentele pe care le trezea în ea, surprinsă de senzualitatea puternică și plăcerea indecentă. Îi mângâie miezul, frecându-l cu blândețe, alimentând acele senzații. Corpul ei tresări. Nu se putu opri. Gemu din nou.

– Și cum te simți acum?

Întrebarea lui Lucas fu însoțită de altă atingere care o făcu să tremure.

– Simt că nu am aer, șopti ea. E atât de ciudat!

Scanned with CamScanner

– Foarte bine.

Corpul îi era înfierbântat și cooperant sub mâinile lui. Lucas se întoarse la miezul ei, mângâindu-l, făcându-i șoldurile să tresară. Se lăsă în jos și își lipi gura de ea, iar șocul o sfâșie. Nimeni nu îi făcuse vreodată așa ceva.

Îi auzi pe Lucas scoțând un sunet de satisfacție profundă. O strânse cu putere și o atinse cu limba, ținând-o nemișcată când ea încercă să se rostogolească. Îi tachină mugurul cu atingeri lungi, astfel încât plăcerea se intensifică, iar ea se zvârcoli sub mâinile lui.

– Lucas!

Coapsele îi tremurau. Întregul ei corp tremura. Scoase un geamăt în timp ce se destrămă, tremurând și ridicându-și șoldurile spre gura lui într-un ritm frenetic.

Lucas se ridică din nou spre ea, trăgând-o în brațe și sărutând-o tandru. Își simți propriul gust pe gura lui și apoi plăcere păcătoasă. Lucas îi luă fața în mâini și o sărută din nou, buzele lui mișcându-se pe ale ei.

– Te vreau din nou, șopti el.

Christina îi simți erecția pe coapsă, tare și nerăbdătoare.

– Pot?

Ea scoase un sunet de confirmare somnoroasă, însă toată letargia dispăru când el o întoarse pe burtă, luă o pernă și o puse sub ea, așezând-o în așa fel încât stătea aproape în genunchi. Îi simți mâinile pe spate și peste fund, alunecând între coapsele ei, despărțindu-le.

– Nu o să te rănesc, zise el. Să-mi spui să mă opresc dacă o fac.

Alunecă în ea, iar mintea ei fu pătrunsă de alt fel de plăcere. Era atât de umedă și strâmtă, iar pe el îl simțea atât de mare, că era greu să-l primească pe tot. Se simți copleșită, invadată. Lucas se mișcă încet, pătrunzând încet, dându-i timp corpului ei să se obișnuiască ușor cu senzația de posesie. Era splendid, irezistibil. Se strânse în jurul lui ca o mănușă de catifea și urmă instinctul orb al corpului ei de a se mișca odată cu el, împingând. El o pătrunse imediat ceva mai puternic, mai repede, iar ea icni, în timp ce întregul ei corp tresărea la penetrările lui. Lucas o pătrunse adânc, iar ea îl auzi gemând, scoțând un sunet aspru, sălbatic.

Plăcerea o copleși până când o lovi cu forță, inima bătându-i cu putere și extazul pulsând prin ea.

Scanned with CamScanner

Pentru o clipă, Christina fu conștientă numai de senzația care dispărea din corpul ei, de Lucas care era întins lângă ea și de un vârtej de sentimente ce alergau prin corpul ei într-un torent. Niciodată nu se simțise așa. Crezuse că era experimentată, dar în schimb fusese novice, nu cunoscuse profunzimea emoțiilor de care era capabilă, fusese ignorantă, neștiind cum era să facă dragoste cu un bărbat pe care...

Un bărbat pe care îl iubea.

Un bărbat pe care îl iubea, nu cu infatuarea unei fete, ci cu emoția unei femei.

Stătu nemișcată în timp ce se gândi la asta.

Era îndrăgostită de Lucas Ross și nu conta cine sau ce era el. Servitor sau lord, nu conta pentru ea.

Își întoarse capul ca să se uite la Lucas. Era caldă, stând întinsă în brațele lui. El o mângâie pe păr. Era perfect, ca și cum fuseseră făcuți pentru acest moment. Voia să se simtă fericită, dar emoția era foarte diferită, o cădere întunecată în disperare. Lacrimile o gâdilară în gât și îi împunseră ochii.

Făcuse o greșeală groaznică.

Simți din nou un val de emoție întunecată, terifiantă. Iubirea și pierderea erau două laturi ale aceleiași monede. Învățase asta de când era mică.

În plus, acum, când putea fi din nou rațională, își dădu seama că tot ce făcuseră fusese minunat, dar era interzis și nepotrivit. Era tentant, dar greșit. Nu ducea nicăieri și putea provoca multe probleme.

Cumva, trebuia să pretindă că asta nu se întâmplase între ei. Trebuia s-o facă pentru că nu exista alternativă. Poate că Lucas putea fi iubitul ei pentru scurt timp, dar la final rezultatul avea să fie același. Nu aveau nici un viitor. Nu avea cum să fie. Nu voia să-l iubească. Nu voia vulnerabilitatea pe care o aducea iubirea și nici durerea. Și dacă mergea pe acest drum stupid, exact asta avea să se întâmple.

Făcu o mișcare scurtă, instinctivă ca să se îndepărteze de brațele lui Lucas. El simți asta.

–Christina? zise el.

–Asta nu mai poate să se întâmple, zise ea tremurând.

Scanned with CamScanner

Se îndepărtă de el și se ridică, simțind cum îi tremurau picioarele. Era frig în afara refugiului brațelor lui Lucas. Vru imediat să se întoarcă acolo, la acea senzație incredibilă de aparținere.

– E greșit, nu trebuie să mai facem asta.

– De ce nu? întrebă Lucas.

Bărbatul se rezemă într-un cot și o privi. Christina era conștientă de privirea lui ce aluneca peste ea în timp ce încerca să-și găsească hainele împrăștiate. Mâinile îi tremurau atât de tare, că abia reuși să se îmbrace. Îi era frig și în interior, și la exterior. Dintr-odată, cabana cea mică păru friguroasă și lipsită de bucurie, iar întâlnirea lor sordidă și condamnabilă, stăpâna casei seducându-l pe grădinar. Unde îi fusese mintea? Lucas era un servitor, unul dintre angajați. Rolul ei era să aibă grijă de oameni, nu să-i folosească. Se simți rușinată.

– E greșit, zise ea. E greșit pentru că aș profita de tine.

Îi evită privirea. Nu voia să se uite la el sau el s-o privească. Se simțea atât de vulnerabilă, cu emoțiile puse pe tavă. Îl dorea și știa că și el o dorea. Cu toate astea, trebuia să facă lucrul potrivit, deși era imposibil de tentată de ceea ce era greșit.

– Sunt mai mare decât tine, zise ea, și sunt angajatoarea ta. Ar fi greșit să exploatez asta și să abuzez de funcția mea. Dacă relațiile dintre angajați sunt interzise, nu pot să încalc chiar eu aceste reguli. Aș fi o ipocrită.

Lucas se ridică rapid, înfășurându-și pătura în jurul coapselor. Se duse la ea și o luă de umăr, întorcând-o cu fața spre el, ca să-l privească în ochi. Christina simți căldura mâinilor lui prin materialul subțire al cămășuței. Atingerea lui trezi toată dorința din ea. Tremură.

– Nu așa stau lucrurile între noi, zise el aspru.

Christina riscă și îi aruncă o privire. Lucas arăta feroce, iar în ochi avea o duritate pe care ea își dorea să n-o fi văzut, pentru că doar îi amintea că dincolo de dorință el nu simțea nimic. Nu avea cum. Era stăpân pe el. Nu avea nevoie de nimeni.

– Ba da.

Nu avea de gând să-i spună că era și mai greu pentru că îl iubea. Trebuia să pună punct acum, înainte să înceapă. Trebuia s-o facă de dragul amândurora.

Scanned with CamScanner

– Chiar crezi asta? întrebă Lucas. Că ai abuza de funcția ta dacă am... Ezită, ca și cum își alegea cuvintele cu grijă. Dacă am fi împreună?

Lucas se încruntă, fixând-o cu privirea.

– Da, răspunse ea. E datoria mea să protejez Kilmory și pe toți oamenii care aparțin locului. Își mușcă buza. Ar fi greșit să nu-mi respect responsabilitățile. Nu vreau să te pun într-o poziție dificilă.

Văzu zâmbetul crispat al lui Lucas. El o luă de mână și o sărută în palmă.

– Christina MacMorlan, ești o femeie extraordinară! Nici un bărbat nu ar fi atât de onorabil ca tine.

Îi dădu drumul și se duse să-i ridice pelerina și boneta, în timp ce ea îngenunche ca să-și caute agrafele pe podeaua de piatră. Păreau să fie împrăștiate peste tot. După ce găsi câteva, iar Lucas înfășură pelerina în jurul ei, mâinile lui zăboviră pe umerii ei, ca și cum voia s-o tragă înapoi în brațele lui. Și ea își dorea asta. Îl voia cu ardoare și nu îndrăzni să-l privească pentru a nu citi asta în ochii ei.

– Mulțumesc, domnule Ross.

Încerca să restabilească formalitatea, apoi își dădu seama cât de ridicol suna. Nici nu era de mirare după ce libertăți își permiseseră. Gura lui pe a ei, mâinile lui care o țineau, corpul lui într-al ei atât de intim, atât de imposibil de uitat. Tremură din nou. O parte din ea își dorea ca Lucas să o oprească, să îi spună că puteau fi împreună, că totul avea să fie în regulă. Dar știa că nu se cuvenea, iar cealaltă parte din ea era recunoscătoare că el nu îngreunase situația și mai mult.

– O seară bună, Lady Christina, zise Lucas.

Și ieși în noaptea rece, întrebându-se dacă, în loc să fie onorabilă, era pur și simplu o prostie să respingă o asemenea plăcere într-o viață lipsită de așa ceva.

Lucas se aruncă pe patul îngust, își puse mâinile sub cap și se uită la tavan. Corpul îi era satisfăcut, dar mintea îi era tulburată, iar capul îl durea.

Avusese un comportament de neiertat. Nu mai fusese la mila simțurilor din adolescență. Niciodată nu-și pierduse controlul așa cum o făcuse în acea seară cu Christina.

„Nu mai ești un călugăr, Lucas!"

Scanned with CamScanner

Observă ironia. Nu se mai culcase cu o femeie de mult timp, iar când o făcuse, o alesese pe singura femeie pe care nu ar fi trebuit să o atingă.

Se considerase invulnerabil. De-a lungul anilor, ajunsese să creadă că nu avea nevoie de nimeni, că nu avea nevoie de intimitate fizică, de apropiere emoțională. Când fusese tânăr, se arătase indiferent, ca orice alt adolescent, când venea vorba de atitudinea față de femei și sex, dar, pe măsură ce crescuse, se gândise din ce în ce mai mult la faptul că era un bastard și că nașterea lui îi provocase mamei lui rușine și durere. Nu voia să fie ca tatăl lui, să seducă și să abandoneze fără nici o grijă, fără să se gândească prea mult la asta. Acea conștientizare îl prevenise să nu devină un crai.

Sau cel puțin o făcuse până în acea seară.

În acea seară, uitase de toate principiile lui.

Se gândi la Christina, la vulnerabilitatea dulce din spatele exteriorului ei rigid, la chemarea blândă din ochii ei, la neîncrederea ei că el putea s-o considere vreodată atrăgătoare. Își aminti de parfumul ei, simți din nou atingerea mâinilor ei și de corpul ei lipit de al lui. Fusese cea mai explozivă și mai devastatoare partidă de amor pe care o avusese vreodată. Sălbatică, profundă, tot ce nu voia să fie și mult prea importantă ca să fie ignorată.

Vinovăția îl înjunghie. Christina MacMorlan fusese sinceră și bună în tot acest timp, iar el era un nemernic care o sedusese, când ea nici măcar nu-i știa numele real.

Se ridică și-și prinse capul în mâini. Nu-i putea spune că nu era grădinar. Nu-i putea spune că lucra pentru Lord Sidmouth. Cu atât mai puțin nu-i putea spune motivul adevărat pentru care se afla la Kilmory. Își imagină cum ar fi fost dacă ar fi încercat să-i spună Christinei că îl bănuia pe tatăl ei de crimă. Ar fi fost îngrozită. L-ar fi apărat pe duce. Avea nevoie de dovezi înainte să abordeze un subiect atât de dificil. Fie făcea asta, fie abandona căutarea dreptății. Îl duru inima numai când se gândi. Nu-l putea dezamăgi pe Peter din nou, după ce murise.

Ce putea face însă era să-i scrie lui Sidmouth și să ceară să fie eliberat din rolul de a vâna grupul de contrabandiști. Nu voia să aibă de-a face cu munca lui Eyre și metodele lui.

Modele delicate de umbre și lumină se jucau în încăpere. În timpul verii, aceste tărâmuri din nord erau rareori întunecate complet,

Scanned with CamScanner

însă soarele alunecase în mare acum, iar lumina era de un albastru profund. În casa principală, toate lămpile aveau să fie aprinse. Se întrebă dacă ea putea să intre neobservată, ca să nu fie nevoită să găsească scuze pentru părul dezordonat și hainele șifonate.

„E greșit pentru că aș profita..."

Simți cum căldura i se împrăștie în piept în timp ce-și aminti curajul ei sfidător. Era ultimul lucru la care se așteptase. Erau o mulțime de bărbați care nu ar fi ezitat să profite de angajatele lor și, fără doar și poate, mai multe femei care ar fi făcut la fel cu servitorii lor. De asemenea, erau servitori care considerau favoarea stăpânului sau a stăpânei ca un mod de a avansa. Alice Parmenter era una dintre aceste persoane. Însă Christina era prea bună pentru asta, prea specială. Nu voia să-l concedieze pentru că avea impresia că el avea nevoie de locul de muncă. Nu voia să se culce cu el din nou pentru că avea impresia că era greșit.

Satisfacția fizică i se scurse din corp, lăsându-l rece și obosit. Însă ceva se schimbase în el. Era o mică licărire de căldură acolo unde înainte nu fusese decât gheață. Iar acesta era cel mai periculos și cel mai înfricoșător lucru dintre toate.

Scanned with CamScanner

Capitolul 12

– Domnule Ross.

Christina îl chemă pe Lucas în bibliotecă la prima oră a dimineții. Trimisese un servitor. Totul era foarte formal.

Stătea în locul ei și îl privea. Avea ochii obosiți. Arăta ca și cum nu dormise. Biroul era ca o barieră fermă între ei doi și nu îl invită pe Lucas să ia loc. Era ciudat să o vadă așa, atât de formală, când o ținuse în brațe și făcuse dragoste cu ea cu atâta pasiune și dorință. Voia să dea biroul la o parte și să o sărute apăsat. Însă în același timp formalitatea ei îl emoționă. Încerca să fie corect. Simți un val de tandrețe pentru ea care îl șocă.

– Îți cer scuze că am trimis după tine așa, zise Christina. Adevărul e că nu știu cum să gestionez situația dintre noi... Vocea ei păli, plină de tristețe. Nu vreau să crezi... zise ea, jucându-se cu condeiul.

Lucas observă o pată de cerneală pe unul din degetele ei. Avea mâini mici și capabile, ca întreaga ei ființă. Simți cum inima îi zvâcnește cuprinsă de o emoție pe care nu o recunoștea.

– Nu presupun nimic, doamnă, zise el.

Văzu o sclipire de recunoștință în albastrul profund al ochilor ei.

– Mulțumesc, zise ea, în timp ce inspiră adânc. Aseară... Se opri din nou. Sper că-ți dai seama... Privi în sus. Nu mă port așa.

– Cred că am stabilit seara trecută, spuse Lucas.

– Și nu vreau ca asta să schimbe relația noastră profesională, continuă Christina în grabă. Era roșie la față. Evident, nu o să se mai întâmple. Dar trebuie să-mi păstrez autoritatea printre angajații, așa că aș aprecia dacă nu ai pomeni... Se opri în timp ce Lucas făcu un pas în față și își puse mâinile pe birou. Privirea ei, uimită și albastră, o întâlni pe a lui. Domnule Ross?

– Lady Christina, zise Lucas. Încercă să-și controleze furia din voce, dar era dificil. Chiar crezi că e cazul să îmi ceri așa ceva?

Scanned with CamScanner

Christina roși.

– Îmi pare rău, nu am vrut să-ți insult integritatea.

Avea un mod de a merge direct la esența problemei, lucru care îl reducea la tăcere. Și cum integritatea lui era sub semnul întrebării, se simți ca un nemernic.

– Nu te mai gândi la asta, spuse el.

În ochii ei licăriră emoții.

– E posibil să fie dificil, zise ea cu o candoare devastatoare, dar o să fac tot ce pot.

Lucas se încordă. Exact cum făcuse el, ea stătuse trează și se gândise la tot ce se întâmplase între ei. Dorindu-și asta. El aproape că gemu. Ea avea dreptate. Era dificil să șteargă amintirea nopții anterioare, mai ales când voia să facă asta din nou.

Privirile li se întâlniră. Văzu dorința din ochii ei și nu îi putu rezista.

– Îți promit că nu o să fac nimic care să-ți compromită autoritatea, zise el și se îndreptă de spate. O să mă port cu respect, cum am făcut-o mereu.

– Ceea ce nu înseamnă mare lucru, zise Christina. Dar apreciez intenția.

Lucas zâmbi.

– Nu sunt respectuos în mod natural.

Christina se încruntă.

– Am observat asta, domnule Ross. Cred că... Ezită. Tu consideri că respectul e ceva ce trebuie câștigat și nu acordat, ca un drept din naștere.

Lucas fu uimit de cât de perceptivă era. Nu se considerase ușor de citit, însă ea îl înțelesese perfect.

– Tocmai de asta ai respectul meu, zise el cu blândețe.

Christina se înroși mai tare, ca și cum părerea lui conta pentru ea mai mult decât orice altceva.

– Mulțumesc, zise ea.

Îi zâmbi, iar Lucas simți ca și cum tocmai ieșise soarele.

– Acum... Vocea ei se schimbă și deveni formală. Atinse o scrisoare de pe birou. Surorile mele mi-au scris că o să viziteze Kilmory la finalul săptămânii viitoare.

Lucas simți un junghi de alarmă. Dacă Lady Mairi Rutherford îl vedea la Kilmory, atunci șarada lui de servitor avea să se termine.

Scanned with CamScanner

Tânăra îl întâlnise și nu avea cum să nu-l recunoască. Fie avea să se ascundă de ea, în grota din grădină, în tot timpul vizitei, fie trebuia să lucreze repede, să-și termine sarcinile înainte de sosirea tinerelor și să plece de acolo.

„La naiba!"

Zece zile nu erau suficiente ca să-și ducă la capăt misiunea.

Dar Christina încă vorbea și se uita în jos, la scrisoare, cu o oarecare duritate în ton.

– Se pare că Mairi și Lucy o să aducă niște prietene din Societatea Doamnelor Intelectuale din Highland. Doamnele au fost foarte încântate să audă că Lady Bellingham stă în apropiere. Vor să o cunoască. Înțeleg că e privită ca o eroină. O s-o invit la ceai pentru ca doamnele să discute cu ea despre tot felul de subiecte, de la aplicații practice ale trigonometriei la întoarcerea cometei Halley.

– Societatea Doamnelor Intelectuale din Highland, zise Lucas. E o organizație doar de femei?

– Da, răspunse Christina. Numele asta sugerează, domnule Ross. Domnii nu sunt invitați la întâlniri decât dacă participă ca experți.

Lucas respiră ușurat. Cel puțin Jack nu urma să o însoțească pe Mairi. Avea dubii că subiectul în care era specializat Jack era unul potrivit pentru femeile intelectuale. Pe de altă parte, poate că aveau să fie fascinate să audă o lectură despre tehnicile de seducție ale unui crai cu experiență.

– Și tu ești intelectuală, doamnă?

Christina își lăsă tocul jos, ușor nervoasă.

– Nu, domnule Ross, nu sunt. E nevoie de timp ca să devii intelectual, iar eu nu am timp pentru asemenea nimicuri.

Își frecă ceafa. Mici șuvițe de păr șaten-auriu căzură din coc. Lucas nu vru decât să-și lipească buzele de linia delicată a gâtului ei. Impulsul fu atât de puternic încât trebui să-și încleștеze pumnii ca să se oprească.

– Sunt atât de multe de făcut! zise Christina mai mult pentru ea. Toată lumea pur și simplu presupune că... Se opri. Mă rog, asta nu are legătură cu ce voiam să-ți spun. Așa cum ți-am zis, am nevoie de ajutorul tău pentru vizita asta, domnule Ross.

– Fie vrei să dispar în seră, fie îmi ceri să servesc la masă, spuse Lucas, sperând că nu era a doua variantă.

Christina îl privi cu răceală.

Scanned with CamScanner

– Te rog să nu încerci să-mi citești gândurile, domnule Ross. Nu am nevoie de asta. Nu aș putea să te pun să servești la masă. Asta ar provoca o răscoală în salon. Femeile intelectuale sunt partinitoare când vine vorba de un bărbat chipeș. Au o reputație aparte. Își frecă absentă fruntea, lăsându-și o altă pată de cerneală pe obraz. Ce îți cer este să aduci flori potrivite pentru casă în fiecare zi a vizitei, zise ea.

– Deci mi-ai cere să aduc flori în casă, spuse Lucas. În interior?

Se și imagină ascunzându-se în spatele unui tufiș imens de trandafiri, în timp ce Mairi Rutherford trecea pe lângă el. Avea să fie jenant.

Christina îl privi ciudat.

– Doar până la camera menajerei, zise ea. Eu și doamna Parmenter o să aranjăm florile și o să le etalăm. Își înclină capul gânditoare în timp ce îl privi. Sper că ai început să știi diferența dintre un trandafir și o nalbă!

– Nalbele sunt mai înalte decât trandafirii, zise Lucas zâmbind. O să iau câteva cărți despre grădinărit în drum spre ușă. Sper că nu o să te dezamăgesc.

– Mulțumesc, rosti Christina, aranjând hârtiile într-un teanc și se ridică.

Era evident că discuția lor se terminase.

– Te rog să mă scuzi, am comisioane de făcut în sat. Trebuie să-i duc supă doamnei McGregor și medicamente copiilor Morrison. Au friguri. Sper că nu o să fie o epidemie.

Lucas o prinse de braț în timp ce ea se îndrepta spre ușă.

– Ești foarte palidă, spuse el. Ar trebui să fii atentă, să nu te epuizezi.

Mâna lui se opri peste a ei, iar Christina îngheță. Era pe jumătate întoarsă spre el, iar Lucas îi putea vedea curbura buzelor și bătaia pulsului în zona gâtului. Degetele îi tremurau sub mâna lui. Se simțea căldura dintre ei.

– Sunt foarte bine, șopti ea.

– Ba nu ești, zise Lucas. Dintr-odată, se simți extrem de protector. Niciodată nu te odihnești.

Privirea ei se ridică spre a lui, încețoșată de oboseală. Lucas își putea vedea propria confuzie reflectată în ochii ei.

Scanned with CamScanner

– Îți apreciez grija, dar nu cred că ar trebui să te porți atât de familiar, domnule Ross. Acum o clipă ai fost de acord să te porți cuviincios...

– La naiba cu asta!

O trase spre el. Simți ezitarea din ea, dar și valul de tentație care îi îndepărtă toate obiecțiile. O întoarse astfel încât spatele ei să fie lipit de ușă și o ținu acolo în timp ce o sărută apăsat, limba lui desfătându-se cu dulceața gurii ei, corpul lui ținându-l pe al ei captiv. Ea își înfășură brațele în jurul gâtului lui și îi răspunse la sărut. Lucas simți ceva atât de sălbatic, ce nu putea fi negat: putere, posesie și dorință. Însă sub vuietul corpului lui era un sentiment infinit mai tulburător de protecție.

Christina se trase departe de el, respirând sacadat, iar el își plimbă mâinile pe fața ei, mângâindu-i linia fragilă a maxilarului. Se simți confuz, tandrețea luptându-se cu impusul de a o da la o parte, de a o ține la distanță înainte să se afunde și mai mult în teritoriul necunoscut. Însă era prea târziu. O senzație sălbatică de dorință îl străbătu, amestecată cu impulsul de a o proteja de tot ce-i putea face rău.

– Ai grijă de tine! îi șopti el, sărutând-o din nou, cu blândețe de data asta.

Christina se eliberă. Lucas văzu retragerea în ochii ei și știa că era hotărâtă să pună capăt momentului, indiferent cât de mult îl dorea. O luă de mână și o simți încercând să și-o retragă.

– Promite-mi că, dacă rămâi însărcinată, o să-mi spui, îi ceru el.

Christina făcu ochii mari, șocată. Lucas observă că ea nu se gândise la asta.

– Nu o să se întâmple așa ceva. Nu are cum. Nu ai... Se opri, în mod evident incapabilă să pronunțe cuvintele.

– Orice se poate întâmpla, zise Lucas, apoi o trase aproape. Nu o să fiu ca tata. Nu o s-o abandonez niciodată pe mama copilului meu.

Lucas observă expresia din ochii ei. O durere și o tristețe pe care el nu le putea înțelege, amestecate cu o dorință ce îi strânse inima. Christina zâmbi, cu toate că era o urmă de lacrimi pe genele ei.

– Ești un bărbat bun, Lucas Ross, zise ea în timp ce-i atinse obrazul în trecere. Un bărbat foarte bun.

Scanned with CamScanner

Se întoarse, deschise ușa bibliotecii și ieși, închizând-o încet în spatele ei. Lucas îi ascultă zgomotul pașilor, în timp ce se întorcea la viața ei ca stăpână la Kilmory, stăpână din toate punctele de vedere, mai puțin cu numele. Lucas știa că nu avea nici un rol în asta. Nu făcea parte din viața ei și, pentru prima oară, acest lucru îi displăcu profund.

Erau atâtea de făcut! Erau meniuri pe care să le confirme cu Alice Parmenter și o întâlnire programată cu administratorul ca să discute despre mărirea arendelor, avea de dus mâncare și medicamente în sat și vizite pe care să le facă doamnei MacPherson și lui Lady Bellingham. Erau camere care trebuiau aerisite înainte de sosirea doamnelor și servitori care să fie încurajați, oi rătăcite care să fie prinse și un nou lot de whisky care să fie distilat. Însă Christina nu se putea concentra. Nu se putea gândi decât la Lucas.

Abia îl văzuse timp de o săptămână. Această simplă frustrare o făcuse să îl viseze în fiecare noapte. Avea vise fierbinți, pline de dorințe și se trezea disperat de singură. Corpul ei îl dorea, însă absența lui era mai mult de atât. Se simțea ca și cum o parte din ea mințea și, oricât de mult încerca să umple golul cu activități, durerea o prindea din urmă când lăsa garda jos, ca acum. Se afla într-un salon plin de oameni, un loc care ar fi putut fi la o sută de kilometri de mica locuință a lui Lucas și de secretele pe care le împărtășeau.

Nu voia să se simtă așa. Una era să-și ofere iubirea și timpul oamenilor ei, dar cu totul altceva era să simtă o emoție atât de intensă pentru un bărbat. Se temea de acel sentiment atât de mult, încât, dacă i se lăsa pradă, risca să piardă totul din nou. Când fusese tânără, inima ei se deschisese și iubise fără rezerve. Acea iubire se prăbușise și murise când își pierduse mama, lumea ei fiind distrusă. Niciodată nu mai avea să se ofere cuiva cu atâta deschidere.

– Christina, nu ești prezentă! zise Gertrude și o lovi în coaste cu evantaiul, încruntată din cauza nemulțumirii și cu privirea ațintită în cealaltă parte a camerei, unde Allegra era prinsă în conversație cu Richard Bryson.

Allegra zâmbea. Era prima oară când Christina o văzuse cu adevărat interesată. Mama ei părea la fel de animată, însă din cauza iritării, nu a plăcerii. Christinei îi era clar că tocmai ratase una dintre criticile lui Gertrude despre comportamentul urât al fiicei ei.

– Scuză-mă, zise ea automat.

Scanned with CamScanner

Fusese atentă, dar nu la ce spusese Gertrude. O speria faptul că era prea târziu să dea înapoi. Era îndrăgostită de Lucas și nu știa cum să se oprească. Acest lucru o încânta, dar o și speria. Faptul că îl iubea o făcea să-și asume riscuri pe care jurase că nu avea să și le mai asume vreodată. Faptul că îl iubea o făcea să spere că viitorul nu avea să fie precum trecutul, iar de data asta nu avea să fie rănită. Precauția o avertiza că era naivă, că nu făcea decât să se saboteze. Nu știa ce să facă.

Gertrude o împunse din nou, iar Christina fu tentată să ia evantaiul și să-l rupă în două.

– Îți spuneam că, atunci când o s-o supraveghezi pe Allegra în timpul sezonului de iarnă, în Edinburgh, trebuie să te asiguri că nu-și irosește timpul cu bărbați nepotriviți ca acela, zise Gertrude, arătând cu evantaiul în direcția lui Richard Bryson. Nu o să se căsătorească cu cineva sub rangul de moștenitor de duce. Sau, dacă suntem absolut disperați, poate tolera un conte. Dar nu o să accept ceva mai jos de atât, Christina, ai înțeles?

– Allegra e cea cu care ar trebui să vorbești, nu cu mine, zise Christina ceva mai tăios decât dorise.

Presupunerea lui Gertrude că ea avea să o însoțească pe fiica ei era extrem de enervantă. Nu o întrebase nimic și, deși Christinei i-ar fi plăcut o excursie în capitală, prețul de a fi la cheremul lui Gertrude era unul mare.

– Gertrude, ai întrebat-o pe Allegra ce ar vrea? continuă ea. Ar trebui să-i iei în considerare sentimentele, având în vedere că mariajul ei e o decizie care o s-o afecteze tot restul vieții. Poate că nu vrea să se căsătorească sau cel puțin nu imediat. Sau ar prefera să fie cu un bărbat căruia îi pasă de ea cu adevărat decât să obțină o partidă sclipitoare doar ca să primească diadema unui duce.

Gertrude o fixă cu privirea cu gura întredeschisă. Christina presupuse că femeia era șocată că opiniile îi erau puse la îndoială.

– Nu fi absurdă! strigă Gertrude.

Femeia se ridică la fel de iritată și plecă, spatele ei fiind drept și emanând furie, ca și cum Christina sugerase ceva nepotrivit. Ea schiță un zâmbet. Fiind o persoană al cărei tată îi distrusese propriile planuri de căsătorie, se simți mândră că le ținuse partea Allegrei și viitoarei ei fericiri. Cu puțin noroc, Gertrude avea să își dea seama că ea nu era o supraveghetoare potrivită.

Scanned with CamScanner

Christina o auzise spunându-le mai multor oameni că doar îi dădea ceva de făcut din bunătate.

În trecut, îi permisese lui Gertrude să rostească replicile astea, dar acum se terminase. Lucas o ajutase să vadă că atitudinea cumnatei ei nu trebuia tolerată.

Îl privi pe Thomas Wallace în timp ce încerca să servească ceai și prăjituri. Galloway îl instruise, dar băiatul era stângaci, lăsând firimituri peste tot, iar ceștile se înclinau în unghiuri periculoase. Christina oftă. Încercase să facă ce trebuia când îi dăduse lui Thomas postul de lacheu. Tatăl lui se îmbolnăvise grav și nu mai putea lucra. Însă Thomas nu era potrivit ca lacheu. Lucas Ross ar fi servit ceai mult mai elegant. Nici el nu era făcut să fie lacheu, dar din cu totul alte motive.

Ceaiul la Kilmory nu era de obicei un eveniment atât de aglomerat ca în acea zi. Avuseseră parte de un număr neașteptat de vizitatori, inclusiv doctorul, soția lui și fata lor, o tânără blondă și drăguță, de 17 ani, care vorbea timidă cu Lachlan. În mod normal, Lachlan nu bea ceaiul de după-amiază, însă de data asta era prezent datorită domnișoarei Cameron. Christina oftă. Lachlan mereu fusese un seducător, fiul tânăr care își permitea orice, cu o personalitate nu tocmai echilibrată. Se întrebă din nou dacă trebuia să-i scrie Dulcibellei, soția lui Lachlan, și s-o implore să se întoarcă la el, însă nu o atrăgea deloc ideea de a o implora pe Dulcibella.

Un râset îi atrase atenția spre Allegra. Tânăra era foarte frumoasă. Ochii ei albaștri străluceau. Fata se apropie de Richard Bryson în timp ce-i explica ceva. Pentru o clipă, Christinei i se păru că degetele Allegrei se plimbară pe mâna lui Bryson într-un gest care păru foarte intim. Se încruntă, simțind un val de îngrijorare. Era imposibil ca orice fel de intimitate să existe între ei, însă Allegra strălucea ca și cum ar fi fost îndrăgostită. Ca și cum erau iubiți.

Christina fusese uimită mai devreme, când Allegra se întorsese de la călărit, cu obrajii roz și plină de entuziasm reprimat. Bryson era cu ea. Tânăra îi spuse că se întâlniseră pe drumul de pe stâncă și călăriseră împreună înapoi în Kilmory și că îl invitase la ceai. Gertrude fusese furioasă. Christina nu era sigură că femeia nu se pregătea să retragă invitația, așa că interveni să întărească invitația Allegrei, chiar dacă nu-l voia pe Bryson în casă. Nu era vina lui că tocmai el era ofițerul călare și că ea era infractoarea pe care

Scanned with CamScanner

trebuia s-o prindă. Bryson părea un tânăr foarte plăcut și își croia propriul drum în lume. Dar, dacă planurile lui de viitor o includeau pe Allegra, dacă aveau deja o relație, asta schimba cu totul lucrurile.

Christina îi privi din nou nesigură. Bryson se purta decent cu Allegra, însă instinctul îi spunea Christinei că era ceva între ei. Însă sigur se înșela. Allegra nu și-ar fi făcut niciodată un iubit.

La ușă era zarvă. Galloway încerca să aducă în cameră ceva ce părea un coș enorm. Era plin de trandafiri, unii de un roșu profund și unii albi, cu o nuanță delicată de roz. Aceștia se revărsau peste coș, într-o cascadă minunată, și aduceau cu ei mirosul verii.

– Trandafiri pentru Allegra!

Gertrude înaintă cu un zâmbet mare pe față, în timp ce-l împinse pe Bryson, pregătită să ia coșul.

– Un admirator! Oare cine e?

Galloway îndepărtă coșul de ea. Pe fața lui era o expresie de triumf, pe care și-o șterse rapid.

– Doamnă, florile sunt pentru Lady Christina, zise majordomul. Au fost lăsate la ușă cu un bilet. Traversă camera în direcția Christinei și făcu o plecăciune. Milady.

– Pentru Christina! Gertrude se dădu în spate, ca și cum florile o mușcaseră. Inexplicabil!

Christina mângâie petalele trandafirilor. Era de acord cu Gertrude. Un asemenea dar extravagant părea extraordinar, iar la Kilmory nu erau mulți admiratori. Când se uită mai bine, își dădu seama că mai văzuse acel coș în magazia cu oale. Domnul Hemmings îl folosise pentru răsadurile lui.

Când se uită și mai atentă, văzu o strălucire de bronz sub flori. Era pistolul ei.

„Lucas."

Înghiți în sec. Aproape că uitase că nu-i dăduse pistolul înapoi, iar acum era în fața ei, livrat în fața tuturor, acoperit de trandafiri, adus în salon de majordom. Oricine putea să-l vadă, dar era tipic pentru Lucas. Îi plăcea să-și asume riscuri. Christina simțea asta de fiecare dată când vorbeau, acea licărire de pericol care o atrăgea.

Ceva fierbinte și excitant se făcu simțit adânc în ea și închise ochii o clipă. Făcuse pasul periculos dintre a-și dori un iubit și a avea unul, iar acum, când știa cât de plăcut putea să fie, voia din nou acea plăcere. Voia acea plăcere, îl voia pe Lucas.

Scanned with CamScanner

Abia după câteva clipe își dădu seama că toată lumea se uita la ea.

– Florile sunt de la domnul Grant, zise ea. L-am rugat să trimită niște trandafiri ca să împrospătăm aranjamentul din bibliotecă.

– Ah. Fața lui Gertrude se lumină. Mi se părea imposibil să primești trandafiri de la un admirator.

– Sunt sigură de asta.

Ceaiul se termina. Doctorul, care își dădu seama târziu că atenția lui Lachlan față de fiica lui trebuia oprită, își strângea familia și se pregătea să plece. Richard Bryson se scuză. Gertrude se încruntă în timp ce Allegra îi întinse mâna și îi spuse că avea să se asigure că urma să fie invitat la cină în curând. În clipa în care ușa de la salon se închise în urma invitaților, femeia își certă fiica.

– Să nu te prind că îl încurajezi, Allegra! M-ai auzit? E un nimeni! E sub tine. Cum poți să fii atât de proastă? Ai toate avantajele din naștere și ale averii. Folosește-le ca să prinzi un soț demn de familia MacMorlan!

Toată fericirea și culoarea se scurseră de pe chipul Allegrei, iar tânăra ieși valvârtej din salon, trântind ușa în urma ei. Gertrude se întoarse spre Christina.

– Și să nu te gândești s-o încurajezi, Christina, invitându-l pe acel tânăr la cină!

– Nici prin cap nu mi-ar trece așa ceva, spuse ea cu sinceritate, calmând-o pe cumnata ei.

– Ah, bine... Mă bucur că-mi împărtășești ideile despre descendența modestă a domnului Bryson.

– Nu-mi pasă dacă domnul Bryson provine din elită sau din clasa de jos, zise Christina, dar nu o să iau cina cu un bărbat a cărui profesie îi cere să-mi persecute arendașii și sătenii. Te rog să mă scuzi, Gertrude, am treabă, zise și luă coșul cu flori.

– Galloway, te rog să îl pui în camera mea. Nu cred că o să risipesc florile astea în bibliotecă, tata nu observă niciodată aceste detalii. Când își aminti de pistol, adăugă: Te rog să nu le uzi, o s-o fac eu mai târziu.

– Sigur, doamnă, zise Galloway în timp ce făcu o plecăciune.

Christina ieși în grădină. Soarele dogorea, chiar dacă se înnsera. Sau poate că ea era cea înfierbântată. Ieșise fără bonetă sau

Scanned with CamScanner

umbreluță. Mintea îi era la alte lucruri. Se plimbă pe terasă, uitându-se la soarele care strălucea pe mare. O briză ușoară mișca pinii.

Când ajunse în colțul grădinii, simți un junghi într-o parte și fu obligată să se oprească. Se odihni cu o mână pe zid, în timp ce încercă să-și recapete respirația.

– Lady Christina? Ești bine?

Era vocea lui Lucas. Îl simți luând-o ușor de cot, în timp ce o ajută să ajungă pe un scaun. Christina se simțea bătrână. Rochia se lipea de ea din cauza căldurii. Știa că fața îi era roșie. Niciodată nu se simțise mai puțin atrăgătoare.

– Sunt bine, mulțumesc, zise ea. Căldura...

– E o zi foarte fierbinte, încuviință Lucas.

– Mulțumesc că mi-ai dat pistolul înapoi.

Bărbatul zâmbi, iar inima ei tresări.

– E plăcerea mea.

– A fost o tactică ingenioasă, chiar dacă nesăbuită. Să nu mai faci așa ceva!

Lucas ridică din umeri.

– Nu o să mai fac așa ceva decât dacă sunt obligat să te dezarmez din nou, zise el. Nu puteam pur și simplu să intru în salon și să ți-l dau pe tava de argint a lui Galloway. Vocea i se schimbă. În plus, meriți trandafiri. Trandafiri roșii, care miros minunat, și trandafiri albi și delicați, cu o nuanță de roz, care arată ca și cum roșesc.

Dacă nu ar fi fost deja îndrăgostită de el, Christina se gândi că acela era momentul în care s-ar fi întâmplat. Un val de iubire pentru el o lăsă fără aer, simțindu-se slăbită. Foișorul era înconjurat cu caprifoi, cu un parfum dulce și puternic. O ameți. Se uită la Lucas și se simți și mai amețită. O privea cu un zâmbet în ochi, însă în spatele blândeții văzu o licărire mai intensă de dorință, care o fascină și aproape că o sperie.

– Domnule Ross, nu ar trebui să-mi spui asemenea lucruri.

– Știu, zise Lucas, care nu-i ceru scuze și nici nu arăta că ar fi regretat.

Inima Christinei tresări.

La naiba! Lucas îi îngreuna situația prin simplul fapt că exista.

– Sper că ești bine. Nu te-am văzut în ultimul timp.

– Sunt foarte bine, mulțumesc, zise Christina. Am avut foarte multe de făcut. Tu? Totul e bine? întrebă ea politicoasă.

Scanned with CamScanner

Christina văzu cum zâmbetul din ochii lui se adânci din cauza tonului formal și ridicol al conversației.

– Totul e în regulă și cu mine. Făcu o pauză și zâmbi din nou. Trebuie să mă duc și să-mi termin treaba. Grota e aproape gata.

Îi privi silueta suplă îndepărtându-se. Fu tentată să alerge după el și să se arunce în brațele lui. Povara de a purta o conversație neobișnuit de respectuoasă o epuizase. Era departe de ce voia, însă își făcuse o promisiune și nu avea s-o încalce. Trebuia să-l țină pe Lucas la distanță.

Cu un mic oftat, Christina o luă spre castel. Erau multe treburi de făcut acolo, însă nici una nu-i făcea plăcere. Se simțea neliniștită și înfierbântată. Faptul că îl văzuse pe Lucas nu făcuse decât să înrăutățească situația. Nu trebuia să-l mai caute. Se plimbă prin labirint, fiindcă era mai rece acolo decât în zona gardului viu înalt, și o luă pe aleea unde lămâii duceau spre fântână.

Își plimbă degetele peste apă și se gândi că era o după-amiază potrivită să înoate. Pe plajă era o casă, o clădire mică din piatră, pe care tatăl ei o construise ca să se schimbe cei care mergeau să înoate. Ducele nu mai înota de anul trecut, de când răcise, iar Christina era singura care o folosea, cu excepția momentelor când veneau surorile ei în vizită. O partidă de înot era exact ce avea nevoie. Poate că avea să-i calmeze dorința pe care o simțea pentru Lucas. Sau poate că nu.

Scanned with CamScanner

Capitolul 13

Clădirea era răcoroasă și slab luminată. Ducele, care mereu era atent la propriul confort, o mobilase mai luxos decât o făcuse cu cabanele servitorilor lui. Pe podea erau covoare moi, iar într-un dulap erau prosoape pufoase, precum și rochii fără formă pe care femeile le purtau când înotau.

Christina se dezbrăcă, oftând ușurată în timp ce desfăcu panglicile strânse și își dădu jos ciorapii. Rochia voluminoasă de baie o învălui ca un giulgiu. Era respectabilă, lungă până la podea și groasă. Avea noroc dacă nu se îneca sub greutatea ei. Pentru o clipă, se gândi să înoate goală, așa cum făcuse Mairi cu un an în urmă, dar nu avea atitudinea ei lipsită de inhibiții.

În partea dinspre mare, ușile clădirii dădeau direct spre un lac adânc, răscolit de valuri de secole întregi. Christina deschise ușa și soarele îi intră în ochi, orbind-o. Sări în apă.

Ca întotdeauna, apa rece o făcu să icnească. Chiar și în timpul verii fierbinți simțea fiori de gheață. Apa cuprinse rochia și o trase în jos. Christina simțea puterea curentului. Înaintă, simțind cum rochia deveni un balon imens și greoi în jurul ei. Era ridicol. În ritmul ăsta, avea să se înece, și totul ca să-și păstreze reputația. Se roti în apă, trăgând de materialul încăpățânat și zvârcolindu-se ca o focă, până când se eliberă de rochie, pe care o luă valul.

Abia atunci auzi un râset.

Își șterse apa din ochi, își dădu părul pe spate și clipi, în soare. Era cineva acolo, cineva care plutea în lacul de lângă ea. Cineva care nu trebuia să fie acolo.

– Domnule Ross! zise ea.

– Bună ziua din nou, Lady Christina.

Vocea lui Lucas părea chiar mai profundă decât de obicei.

– Ce naiba cauți aici? întrebă ea. Credeam că lucrezi.

– Tocmai am terminat. Am nevoie să fac o baie.

Scanned with CamScanner

– Dar de ce? se plânse Christina. Era conștientă de faptul că era goală și că el o văzuse zvârcolindu-se în apă ca un biban amețit. De ce ai face așa ceva?

Dinții lui Lucas străluciră când zâmbi.

– E o zi caldă, zise el. Trebuie să mă răcoresc. Făcu o pauză. Întru câtva tu ești vinovată pentru asta, Lady Christina.

„Ah!"

Lucas se uită la ea, iar privirea lui o făcu să se simtă încinsă și timidă, având impresia că urma să se înece sub greutatea sentimentului.

– Credeam că vrei să faci asta pentru că săpatul în grădină e o treabă murdară, zise ea, încercând să pară naturală.

– Și asta, spuse Lucas. Domnul Grant mi-a zis că pot veni aici ca să mă spăl, deși nu a părut să fie de acord cu ideea. El are impresia că să te uzi puțin sub pompă e suficient.

– Mulți oameni cred că baia în lac e nesănătoasă. Puteai să spui ceva când am sărit. Nu te-am văzut din cauza soarelui.

– Dacă te-aș fi strigat, nu mi te-ai fi alăturat, spuse Lucas. Nu aveam nici un motiv să te opresc. Zâmbi. Mai ales când ai început să te dezbraci.

– Oh...

Christina nu mai simțise niciodată că fața ei radia căldură în timp ce corpul îi era rece. Nu îndrăzni să se uite în jos. Nu știa cât de limpede era apa acolo, dar era sigură că Lucas putea vedea fiecare parte din ea. Cumva, nu conta câtuși de puțin că el făcuse dragoste cu ea. De fapt, acest lucru o făcu să se simtă și mai incomod, și mai conștientă de înțepăturile de emoție care îi asaltaseră pielea și de puseul de excitație din interiorul ei.

Nu era bine.

Exact asta încercase să evite.

– Cel puțin știu că acum nu ești înarmată. Sau presupun că nu ești.

Christina icni și aproape că luă o gură de apă.

– Domnule Ross!

– Îmi cer scuze, spuse Lucas și clătină din cap. Mă tem că simpla imagine cu tine având un pistol e prea erotică, Lady Christina. De ce încercai să înoți în sacul ăla? întrebă el, în timp ce se uită spre rochia care se oprise pe o piatră, în cealaltă parte a lacului.

Scanned with CamScanner

– Asta fac doamnele, spuse Christina, ușurată că discuția luase o întorsătură ceva mai puțin indecentă. Ne înfășurăm în material ca să fim respectabile.

– Și apoi te-ai dezbrăcat brusc, zise Lucas amuzat. Nu pot să te învinovățesc. Încă puțin și te înecai. Chiar credeam că trebuia să te salvez.

– Din fericire, nu a fost cazul. Înot foarte bine.

– Un talent neobișnuit pentru o femeie. Fetele de obicei nu sunt învățate să înoate.

– Noi știm să înotăm foarte bine, rosti Christina. Am învățat când eram mici. Știu marea și lacurile de aici la fel de bine cum le știau strămoșii mei. Se întoarse și înotă spre cealaltă parte.

Când se uită în urmă, Lucas nu era nicăieri. Peste o clipă, apăru lângă ea, șiroaie de apă curgându-i pe piept, părul lui negru fiind lipit de cap.

– Presupun că e interzis ca servitorii să înoate cu membrii familiei, zise el.

– Sigur nu sunt încurajați.

– Atunci ar fi bine să te las.

Lucas își puse mâinile pe o piatră și ieși din apă. Soarele strălucea în apa care curgea pe spatele lui și îi transformă pielea în bronz. Christina se holbă la el. Bărbatul era magnific. Mușchii se încordau în umerii lui lați. Privirea ei coborî spre talia lui îngustă și apoi mai jos...

Icni. Până atunci nu-și dăduse seama că el, la fel ca ea, era posibil să înoate fără haine.

– Ești gol!

Lucas se opri, apoi se urcă pe piatră. Christina se scufundă, aproape înghițind apă.

– Bărbații au tendința să înoate goi, încuviință Lucas, întorcând capul spre ea. Spre deosebire de femei, nu au reguli prostești legate de haine. Lasă-ți mâna jos! adăugă el, în timp ce ea își acoperi ochii. O să te înec dacă nu înoți bine.

Râdea de ea. Ca răspuns, se scufundă adânc în apa limpede, simțind-o cum îi trece deasupra capului, bucurându-se de șocul asupra pielii, de înțepătura frigului. Când ieși la suprafață, Lucas dispăruse. Văzu o umbră plimbându-se în interiorul casei rotunde.

Scanned with CamScanner

Peste o clipă, apăru în ușă cu un prosop prins în jurul mijlocului. Se așeză pe piatra plată de la marginea apei, privind-o.

– O să stai acolo pentru totdeauna? O să răcești.

– Nu pot să ies până ce nu pleci. Nu ar fi potrivit.

Lucas nu-i răspunse, doar ridică din sprâncene, iar ea își aminti toate lucrurile indecente pe care le făcuse cu el cu o săptămână în urmă. Își dorea să le facă din nou.

Se întrebă de ce-i era atât de greu să reziste tentației. I se părea nedrept că, în condițiile în care ea încerca să facă numai ce era corect, Lucas stătea acolo și arăta ca un simbol al masculinității și al musculaturii perfecte. Christina tresări și-și dădu seama că apa era foarte rece și i se făcea frig.

– Îți dau un ordin direct de a-ți pune hainele pe tine și de a pleca acum, domnule Ross.

Bărbatul zâmbi.

– Nu mă pricep să ascult ordine.

– Te rog! zise Christina în timp ce dinții începeau să-i clănțăne.

Zâmbetul lui dispăru. Lucas se ridică și, fără nici un alt cuvânt, dispăru în interiorul casei. Christina ieși din apă. Abia acum, când mușchii i se încordară și începu să tremure incontrolabil, își dădu seama cât de rece se făcuse. Genunchii îi cedară și, pentru o clipă, se legănă pe margine, îngrozită că avea să alunece înapoi în apă. Ameți. Întinse mâna spre piatră și o simți alunecând.

– Pentru numele lui Dumnezeu!

Lucas era lângă ea, ridicând-o în siguranță. Un material o învălui. Era aspru pe piele. Pentru o clipă, abia îl putu simți, apoi atingerea prosopului îi trezi simțurile dureroase, dar bine-venite, iar sângele începu să i se încălzească din nou. Lucas o duse în casă și o așeză în picioare, prinzând prosopul mai ferm în jurul ei.

Christina se simți groaznic de jenată. Bunul-simț ar fi împins-o să-l țină pe Lucas la distanță, dar visurile și fanteziile ei aveau alte planuri. Voia să pară elegantă și atrăgătoare, o sirenă, nu o focă eșuată. Cu un colț al prosopului, își șterse apa din ochi. Părul îi cădea pe umeri. Era imposibil să-l descurce. Asta fu ultima picătură. I se umplură ochii cu lacrimi de frustrare și iritare.

– Lasă-mă să te ajut, spuse Lucas cu blândețe.

O întoarse și, după o secundă, ea îi simți degetele alunecându-i prin păr. Simți căldura corpului lui. Îi simți și mirosul, un amestec

Scanned with CamScanner

de aer proaspăt, apă rece și ceva numai al lui. Toată apărarea ei se prăbuși. Se simți amețită. Tremura, ca și cum genunchii aveau s-o lase din nou.

Nimeni nu mai avusese grijă de ea din copilărie. Era atât de blând, de tandru și irezistibil! Se întoarse cu fața spre el. Lucas era foarte aproape, iar Christina se simți copleșită. În el era un anumit calm intens de excitant. O făcu să tresară. Își așeză o mână pe ceafa lui, trăgându-i capul în jos, ca gura lui să o întâlnească pe a ei. Lucas ezită numai pentru o clipă, apoi o sărută cu aceeași delicatețe pe care o arătase în urmă cu o clipă.

Nu era ce voia ea. Christina se simți nerăbdătoare. Voia căldura și foamea săruturilor anterioare. Îndrăzneață, îl mușcă ușor de buza de jos, apoi își trecu limba peste ea și în gura lui. Simțea tensiunea și autocontrolul din el. Lucas se deschise în fața ei, lăsându-i limba să alunece senzual peste a lui, iar apoi, tocmai când ea se întreba ce trebuia să facă pentru a provoca o reacție mai puternică, o sărută mai apăsat și o trase în brațe, ca să-i simtă erecția prin straturile de material dintre ei.

Dorința explodă în ea, fierbințeala întinzându-se din pântec în întregul corp. Se lipi de el și-l simți tresărind din cauza nevoii. O sărută din nou și limba lui o pătrunse, lăsând-o fără aer, seducând-o. Christina își puse mâinile pe pieptul lui gol și îi simți căldura și bătăile inimii.

– Christina, șopti el.

Inima ei tresări la intimitatea cu care el îi pronunță numele. I se părea îndreptățit.

Mâinile ei alunecară pe pieptul lui, apoi mai jos, peste abdomenul plat, în zona în care prosopul încă era legat lejer în jurul șoldurilor. Lucas îi prinse mâna, oprind-o.

– Ești sigură că știi ce faci? Am căzut de acord...

– Știu...

Se ridică pe vârfuri ca să-l sărute din nou. Niciodată nu fusese mai sigură. Își dorea cu ardoare tot ce-i putea oferi el. O voce stearsă din minte îi spuse să aibă grijă. De data asta, o ignoră. Fusese încătușată de datorie atât timp, fusese atât de atentă, atât de temătoare să-și asume riscuri! Acum însă simțea că toată reținerea ei dispăruse.

Scanned with CamScanner

– Știu ce am stabilit, șopti ea. Îi linse colțul gurii și îl auzi gemând. Dar nu pot să mă abțin.

Lucas râse.

– Ba da, poți. Amândoi putem dacă încercăm suficient, zise el afectat.

– Adevărul e că nu vreau să încerc, spuse Christina.

Era indecent din partea ei să verbalizeze astfel de dorințe, dar se simți nevoită să fie sinceră cu el.

Mâinile lui se opriră pe talia ei, ținând-o ferm departe de el. În umbrele casei, fața lui părea aspră.

– Nu vreau să faci ceva ce poți regreta mai târziu...

– Atunci nu-ți face griji. Nerăbdarea aproape că o copleși. Nu voia să vorbească. Nu o s-o fac.

Trase de prosopul de pe el și acesta căzu. Își plimbă mâna peste spatele lui, peste fund, simțind pielea fierbinte și mătăsoasă.

O trase aproape, sărutând-o apăsat, până când amândoi rămaseră fără aer. Căzu și prosopul ei, corpurile lor goale fiind acum lipite unul de celălalt, tare pe moale, mai fierbinți decât și-ar fi putut imagina. Din doi pași, ajunseră la canapeaua lată din fața ferestrei. Lumina se revărsă înăuntru, învăluindu-i într-o strălucire aurie. Lucas o așeză pe canapea și se ridică să o privească, în timp ce Christina stătea întinsă, într-un abandon gol. Dintr-odată, deveni timidă și dori să se acopere cu mâinile, dar el o prinse din nou de încheieturi și îi îndepărtă mâinile.

– Cât de frumoasă ești! șopti Lucas.

Timiditatea ei dispăru. Frumoasă? Nimeni nu-i mai spusese asta. Nimeni nu mai gândise asta vreodată.

Christina se întinse spre el, dar Lucas clătină din cap, se așeză în genunchi lângă canapea și își plimbă mâinile de-a lungul corpului ei, de la umeri peste sâni, spre talie. Ea se arcui.

– Cât mi-am dorit să te văd așa!

Lucas o atinse din nou, iar ea se zvârcoli.

– Prima dată era întuneric. Trebuia să te văd în lumină.

Christina scoase un geamăt plin de dorință și implorare, iar el zâmbi. Îi sărută clavicula, după care luă un sfârc în gură și se jucă cu el. Ea îi simți atingerea în întregul corp, apoi se opri, pulsând între coapse. Fiecare atingere o făcu să se zvârcolească până când senzațiile amenințară să o înnebunească. Niciodată nu cunoscuse acea

Scanned with CamScanner

înflorire lentă, splendidă a pasiunii, modul ispititor în care atârna de marginea extazului.

Degetele lui Lucas se plimbară în pliurile ei secrete, găsiră intrarea în corpul ei și alunecară înăuntru. Trupul ei tresări când îl simți, dorindu-și mai mult. Apoi degetul lui mare găsi miezul ei inflamat și îl apăsă, alunecând peste el cu o precizie desfrânată. Imediat, corpul ei se prăbuși în extaz, iar Christina gemu în timp ce fu purtată de un val de sclipire orbitoare.

Plutea, sunetul mării fiind delicat în jurul ei, valurile plăcerii pulsând în continuare prin ea. Întredeschise ochii. Lucas o ținea în brațe, buzele lui fiind lipite de părul ei. Se simțea minunat de prețuită și aproape satisfăcută, dar se îndoia că el se simțea la fel. Zâmbi. O mână îi alunecă pe corpul lui și se înfășură în jurul mădularului lung și tare. Îi auzi gemând.

– Te rog, zise ea.

Lucas o așeză delicat, ca să stea cu spatele pe perne și fundul pe marginea canapelei. Corpul ei încă pulsa de extaz, însă acum simțea o nouă nevoie, mai intensă. Lucas îi despărți coapsele și îngenunche între ele. Ea se întinse, simțindu-se expusă și, dintr-odată, emoționată, conștientă de felul cum arăta. Lucas îi despărți picioarele mai mult, iar ea tremură.

Cu o singură mișcare a șoldurilor, Lucas fu cu totul în ea. Christina era strâmtă, iar șocul momentului o făcu să geamă, fiind plină de dorință. Corpul ei se strânse în jurul lui și îl simți cum o pătrundea din nou și din nou, ritmul puternic împingând-o în perne, corpul ei arcuindu-se la fiecare penetrare. Lucas o trase spre el, ca s-o sărute, un sărut la fel de sălbatic, tandru și doritor ca pulsul corpului lui într-al ei. O ținu de talie ca să-i mângâie sânii cu buzele și limba, iar ea simți cum plăcerea devenea din ce în ce mai intensă și o umplea. Căldură, lumină, iubire, dorință și Lucas... Corpul ei se încordă, luând-o prin surprindere, de data asta mult mai intens, fiecare spam de extaz fiind urmat de altul. Fu conștientă de Lucas, care ieși din ea, și de strigătul lui de plăcere. Apoi o luă strâns în brațe, iar ea alunecă în întuneric, ținută aproape de inima lui.

Când se trezi, îi era cald, fiind somnoroasă și înfășurată în pături. Și era singură. Pentru o clipă groaznică, se gândi că Lucas pur și simplu se îmbrăcase și plecase, iar inima îi tresări și un fior

Scanned with CamScanner

de gheață îi străbătu corpul. Apoi văzu o licărire de lumină în ușa casei, o flacără portocalie pe fundalul albastrului-închis al cerului. Era evident că Lucas strânsese lemne și făcuse focul.

Christina își strânse pătura în jurul ei și merse spre ușă. Lucas se uita înspre mare. Expresia lui era sumbră, iar inima ei tresări.

„Regretă ce am făcut."

Ea nu regreta. O surprinse, dar de data asta nu avea deloc regrete. Se simțea ușoară, fericită și satisfăcută, iar mintea ei refuza să înfrunte consecințele și implicațiile acțiunilor ei.

Lucas se ridică atunci când o văzu, apoi se îndreptă spre ea și o luă de mână.

– Ești bine? întrebă el.

O trase în jos, ca să se așeze pe piatra de lângă el, și nu-i dădu drumul la mână.

Focul era cald și ținea departe răcoarea serii.

– Da, spuse Christina, mulțumesc.

Lucas zâmbi și îi sărută mâna.

– Ești așa de politicoasă! Atât de bine-crescută!

– Nu chiar.

Cristina ezită. Poate că nu era bine să meargă mai departe. Poate că trebuia să lase lucrurile așa cum erau, să nu pună întrebări. Dar nu-i plăcea să se prefacă și nu vedea cum puteau continua dacă nu erau sinceri unul cu celălalt.

– Nu știu ce să fac acum, recunoscu ea, dureros de sinceră.

Lucas zâmbi în timp ce privirea îi era fixată pe degetele lor împletite. O ridică apoi spre chipul ei.

– Nici eu nu știu, zise el.

– Nu ai avut niciodată o aventură cu persoana care te-a angajat? întrebă Christina.

– Eu nu am aventuri. Răspunsul fu scurt. Aruncă încă un lemn în foc, iar acesta șuieră în timp ce flacăra îl cuprinse. Exemplul părinților mei m-a învățat să nu iau ușor asemenea lucruri.

– Bineînțeles, zise Christina,

Zâmbetul din ochii lui Lucas murise, fiind înlocuit de ceva întunecat și aspru. Bărbatul se ridică și se îndepărtă puțin de ea. Nimic nu ar fi putut să sublinieze mai mult separarea lui de ea, respingerea intimității. Christina simți cum goliciunea creștea în ea.

Scanned with CamScanner

– Ți-am spus că mama m-a născut din flori, zise Lucas. Am știut de mic că sunt diferit, rușinat într-un fel. L-am urât pe tata pentru felul cum s-a purtat. Încă îl urăsc, chiar dacă e mort de mult.

Christina simți un alt junghi, urmat de un val de empatie. Poate că mama lui fusese servitoarea sedusă de stăpân sau femeia trădată de bărbatul pe care îl iubea. În final, nu conta. Era evident că rușinea și nefericirea ei îl marcaseră profund pe Lucas. Christina habar n-avea cum era să te naști fără să ai un loc în lume, dar știa că oamenii putea fi cruzi. Lucas supraviețuise stigmatului ilegitimității, dar nu era ceva ce putea fi uitat.

– Îmi pare rău, zise ea. Probabil a fost groaznic pentru tine. Îmi pare atât de rău!

– A fost mai greu pentru mama, spuse Lucas. Nu cred că și-a revenit vreodată după plecarea lui.

Se uită în sus. În lumina focului, fața lui era formată din linii dure și umbre întunecate.

– Nu vreau să repet greșelile tatălui meu. Nu vreau să fiu ca el, slab și laș, să am un bastard în afara mariajului și să-i abandonez mama.

– Nu mi te imaginez făcând vreodată așa ceva, zise Christina.

Simți furia din el, dar și hotărârea. Lucas nu avea să fie niciodată un bărbat care s-o abandoneze pe femeia pe care o iubea. Pentru o clipă, simți un junghi de pierdere când se gândi la femeia care avea să câștige iubirea lui Lucas. Aceea avea să fie o iubire pentru care merita să lupte, plină de tandrețe, loialitate și respect. Doar că se întrebă dacă Lucas era capabil de o asemenea dragoste, dacă avea să-și asume vreodată riscul.

Voia să îl atingă, dar ceva din atitudinea lui îi interzicea asta, ceva rece și egoist. Își aminti toate ocaziile când încercase să-l ajute, iar el o respinsese. Experiența îl învățase să nu aibă încredere în nimeni, să nu accepte consolare din partea nimănui. Chiar și așa, distanța dintre ei îi dădu fiori. În urmă cu puțin timp, fuseseră cât se putea de apropiați, iar acum simțea abisul dintre ei.

– Ar trebui să te căsătorești, zise ea impulsiv. Te-ai rupt de tot de apropierea umană. Nu are cum să fie bine.

În timp ce spuse asta, simți gelozie și posesivitate, pe care știa că nu avea dreptul să le simtă.

Zâmbetul lui Lucas fu atât de tandru, încât inima ei tresări.

Scanned with CamScanner

– Cred că încerci să mă ajuți din nou.

– Îmi pare rău, spuse Christina.

– Nu ai de ce. Ăsta e unul dintre cele mai plăcute lucruri la tine, Christina. Ești atât de generoasă!

Acest lucru ar fi trebuit s-o facă fericită, dar simți că era aproape de disperare. Era furioasă pe ea însăși pentru că se gândise că de data asta situația avea să fie altfel. Însă nimic nu se schimbase. Lucas era tot un servitor, iar ea continua să aibă un comportament greșit și condamnabil. Însă un lucru se schimbase. Știa că-l iubea, iar asta făcea situația și mai grea.

„Nu e destul. Vreau mai mult de atât. Nu vreau întâlniri pe furate și să mă furișez ca și cum mi-ar fi rușine."

Dar nu putea avea mai mult. Nu era nimic acolo pentru ea.

Lumina focului strălucea în fața ochilor ei.

– Trebuie să plec. Trebuie să mă întorc înainte de cină.

Christina se ridică.

– Stai! zise Lucas.

Christina simți un junghi de anticipare, deși știa că erau din nou angajat și servitor. Îl privi și văzu că era confuz. Apoi Lucas îi oferi un zâmbet care de data asta trezi altfel de fiori în ea.

– Vreau să știu ceva. Vreau să știu cum ți-ai pierdut virginitatea.

Scanned with CamScanner

Capitolul 14

Lucas se aşteptă să i se spună să-şi vadă de treabă. Până la urmă, el fusese cel care pusese distanța între ei, care se retrăsese, dându-i de înțeles cât se putea de clar că nu voia intimitate, că nu-i putea oferi nimic. În ciuda acestor lucruri, nu voia să-i dea drumul. Avea nevoie de ea. Simțea o dorință intensă de a încerca s-o țină lângă el, deși știa că ea trebuia să se întoarcă la castel, la familia ei, la o viață în care el nu juca nici un rol.

O privi. Părul i se revărsa pe umeri, având un castaniu bogat în lumina focului. Era atât de frumoasă, cu fața ei liniștită, ochii albaștri atât de sinceri și pielea atât de mătăsoasă, încât ardea de dorință s-o atingă din nou. Pe umeri avea o constelație de pistrui. Voia să îi sărute, să guste din nou acele buze. Simplul gând îi făcu corpul să se încordeze.

– Nu știu dacă e un subiect potrivit de conversație, spuse Christina în cele din urmă.

Îl privi, apoi îi oferi un zâmbet timid, dar și desfrânat. Dorința se aprinse și mai intens în el și, în același timp, simți o emoție. Ținea la Christina. Era prea specială și minunată ca să nu țină la ea. Era straniu și nefamiliar să-și recunoască emoțiile. Nu știa ce să creadă, dar nu avea să le nege. Nu avea nici un sens să se păcălească singur. O voia pe Christina, avea nevoie de ea și nu știa ce să facă în privința asta.

– Ai dreptate, spuse Lucas.

Întinse mâna și o trase lângă el, lipindu-și buzele de gâtul ei.

– E potrivit să facem dragoste, dar nu trebuie să vorbim despre asta.

Christina zâmbi, dar simți o urmă de incertitudine în râsul lui.

– Lucas...

– Da?

Scanned with CamScanner

Bărbatul îi trasă pistruii de pe umăr cu limba. Nu se putea abține. Trebuia s-o atingă.

– Nu se cade, nu-i așa?

Se îndepărtă ușor de el, își trase genunchii la piept și își odihni bărbia pe ei. Dintr-odată, păru speriată, iar asta îl făcu pe Lucas să simtă un junghi în inimă

– Nu se cade să facem dragoste.

– Mie mi se pare potrivit, zise Lucas sincer.

Din impuls, se întinse și o trase înapoi în brațele lui. Era bine să o simtă acolo. Se simțea întreg, complet.

– Și mie.

Părea confuză. Se întinse să îl sărute – o atingere a buzelor care îl făcu să-și dorească mai mult.

– Nu vreau să se termine momentul ăsta, spuse ea. Am încercat. Chiar am făcut-o. Știu că și tu ai făcut-o. Dar...

– Atunci nu te mai gândi la asta.

O sărută a treia oară, flacăra pasiunii dintre ei aprinzându-se ca un foc sălbatic. Lucas știa că ar fi trebuit să îi spună adevărul despre el chiar în acel moment, înainte să se mai întâmple ceva, dar acolo, în liniștea casei, cu sunetul valurilor care se loveau de stânci și cu ea în brațe, simți pentru prima oară pace de când murise Peter. Mai târziu, își spuse în timp ce se pierdu în sărut. Mai târziu avea să-i spună totul.

– Credeam că sunt o desfrânată pentru că vreau asemenea lucruri, zise ea încet, în timp ce mâna îi alunecă sub cămașa lui Lucas ca să-i simtă pielea caldă. Dar acum nu pot să cred că un lucru atât de minunat poate să fie greșit. Se încruntă. Mă întreb dacă e mereu atât de bine. Mă îndoiesc că poate să fie.

– Nu, zise Lucas sincer. Nu e. Zâmbi când o văzu atât de serioasă. Rareori este atât de bine.

Christina zâmbi.

– Credeam că nu obișnuiești să faci asta.

– Niciodată nu am spus că aș fi trăit ca un călugăr. Când eram tânăr, și eu era foarte curios și pasional.

– Iar acum lucrurile stau altfel, îl tachină Christina.

Lucas își băgă mâna în părul ei mătăsos. Îi înclină capul, o sărută din nou și își plimbă limba peste buza ei de jos, după care alunecă în gura ei. Sărutul deveni mai apăsat, iar Lucas simți o nevoie pură,

Scanned with CamScanner

care îl străpunse. Gustul ei era dulce și fierbinte, iar el nu se putea gândi decât la cât de mult o dorea.

– Ah, știu că nu ar trebui să fac asta din nou, dar e atât de bine... Vocea ei era puțin mai puternică decât un oftat.

Lucas înghiți în sec. Faptul că ea se simțea atât de bine îl făcea să creadă că putea cuceri lumea.

– Mă bucur, spuse el. Mă bucur că ți-a plăcut.

Vocea lui era puțin aspră.

Ea își plimbă degetele peste pieptul lui în timp ce se sărutau. Apoi mâna îi alunecă mai jos, peste pântecul lui ferm. Îl mușcă încet de gât, de umăr, sub ureche, iar Lucas închise ochii și se lăsă desfătat de senzații. Era incitant să se abandoneze seducției. Acum ea își plimba limba peste pieptul lui, gustându-l, explorându-i corpul cu o îndrăzneală inocentă și o plăcere extrem de excitante. Ușoara stângăcie nu făcu decât să îi facă inima să bată mai cu putere și să-i intensifice erecția. Buzele și limba ei dansară pentru stomacul lui și îi atinseră coapsa cu o desfătare curioasă. Lucas gemu și încercă să o rostogolească sub el, dar Christina se așeză deasupra, frecându-se languroasă de el.

Lucas respira sacadat. Nu se putea controla. Își înfipse mâinile în părul ei și o trase să o sărute. Corpul ei aluneca peste al lui, încingându-l atât de mult încât, dacă nu l-ar fi sărutat, ar fi țipat. Gemu și se arcui spre ea, nemaiputând rezista tentației.

O rostogoli într-o parte, ca să o poată face a lui. O pătrunse, copleșit de gustul ei, și nu se opri până când nu ajunseră amândoi într-un vârtej de senzații și dorință. Dar dintr-odată nu mai dori această nerăbdare, această lăcomie. Voia să tempereze pasiunea care ardea între ei și să aibă timp. Mâinile îi încetiniră. Se mișcă apoi cu o plăcere relaxată, care o făcu să îl implore. Era tandrețe, cu o muchie ascuțită de dorință și blândețe ce continua să excite. O exploră așa cum dorise mereu s-o facă, învățând fiecare curbă și contur al corpului ei, fiecare suiș și coborâș. Ea se mișca odată cu el și, pentru prima oară în viața lui, Lucas își dădu voie să se lase pradă nevoii pe care o avea pentru o femeie, pentru această femeie, corp și suflet. Îi simți corpul tremurând de plăcere, iar Christina se arcui sub el, strigându-i numele. Cu toate astea, continuă să se miște controlat și o simți grăbindu-se, în timp ce trupul îi strălucea auriu în lumina focului, iar pielea îi ardea de pasiune. O sărută

Scanned with CamScanner

și o simți cuprinzându-l. De data asta, își dădu voie să cadă în eliberarea cutremurătoare a împlinirii.

Știa că, dacă o făcea din nou a lui, acest lucru nu atenua dorința pe care o simțea. Ba dimpotrivă, doar o intensifica. O trase aproape și își odihni obrazul peste al ei, respirând sacadat.

Lucas nu știu cât timp trecu până ce se mișcă din nou. Nu simți nevoia să se miște, să gândească. Trăsese niște pături peste ei și stăteau întinși și împletiți, în căldura și lumina soarelui. Ar fi fost fericit să rămână așa pentru totdeauna. Senzația de pace din el se intensificase, la fel senzația de aparținere, ca și cum era legat de această femeie și nu voia să-i mai dea drumul niciodată. Asta ar fi trebuit să-l sperie, însă nu o făcu. Era un lucru normal.

Când deschise ochii, ai Christinei erau deja deschiși și îl priveau.

– Ai întrebat ceva, zise ea, în timp ce-și odihnea mâna pe pieptul lui. Vrei să știi răspunsul?

Ea ezită și roși. Nu voia să-l privească. Lucas nu putea să vadă decât curba genelor ei.

– Da.

El o așeză mai confortabil în brațele lui. Își aminti că dorise să afle cum își pierduse Christina virginitatea pentru că era sigur că avea legătură cu singurul lucru despre care ea nu vorbea niciodată și pe care voia să îl uite, și anume moartea mamei ei, logodna ruptă și sacrificarea viitorului pentru familia și clanul ei.

– E adevărat că am avut un iubit înainte. Privirea pe care i-o aruncă fu dulce și rușinată, plină de sfidare, exact ca o virgină inocentă. Dar ai știut asta de dinainte, nu?

– Am bănuit, spuse Lucas, sărutând-o pe creștet.

Christina se înroși și mai tare.

– Nimeni nu are așteptări ca un bărbat să fie virgin, dar când vine vorba de fiica necăsătorită a unui duce...

– Societatea are standarde duble, spuse Lucas, și așteptări nerealiste din partea femeilor. Ridică din umeri, Jumătate din rasa umană are relații intime fără binecuvântarea căsătoriei. Nimeni nu știe asta mai bine ca mine. Femeile au aceleași nevoi și dorințe ca bărbații.

Christina îl analiză.

– Ai o atitudine foarte deschisă, mai ales pentru un bărbat, zise ea sec.

Scanned with CamScanner

– Nu judec. Cum aș putea s-o fac? Doar sunt un bastard, copilul unei mame necăsătorite. Și asta nu te face mai puțin specială, Christina, Nu te face mai puțin *tu*. Toate experiențele pe care le avem ne transformă în oamenii care suntem, iar tu ești absolut minunată.

Ochii începură să-i sclipească precum niște stele, iar Lucas simți un val de emoție, care îl lăsă fără aer. Își pierdea detașarea, se pierdea în sentimentele pentru ea și nici măcar nu era sigur că asta îl deranja.

– Mulțumesc, spuse ea simplu. Ai spus că bănuiai deja. De unde ai știut că am avut un iubit?

– Cred că din sărutul tău. Ai reacționat ca o femeie care a mai fost sărutată.

– Sărutul e una, orice debutantă poate fura un sărut de la un bărbat, dar să faci dragoste e cu totul altceva. Asta e linia pe care nu ar trebui s-o trecem.

– Dar tu ai făcut-o? întrebă Lucas.

Ea se ridică, înfășurându-se într-o pătură, și mai puse lemne pe foc. Făcu asta calm. Lucas își dădu seama că îi plăcea asta la ea, lipsa agitației. Era unul dintre numeroasele lucruri care îl atrăgeau la ea.

– Am fost logodită, spuse ea cu aceeași onestitate cu care îl obișnuise. Eram tânără, curioasă... Ridică din umeri, ca și cum ar fi deplâns nerăbdarea din tinerețe. Urma să ne căsătorim, așa că m-am gândit că oricum nu avea ce să se întâmple.

Lucas se gândi la mama lui. Și ea fusese tânără și pasională, fără să se gândească la consecințele acțiunilor ei. Îl iubise pe tatăl lui. Îi spusese asta. Păcat că avusese încredere în el.

– L-ai iubit?

Regretul umbri privirea Christinei. Fu atât de puternic, încât îl lăsă pe Lucas fără aer.

– Da, zise ea simplu. L-am iubit din tot sufletul, cu toată ființa mea. Eram tânără și nu aveam cu ce să compar, nimic care să mă pregătească. Era chipeș, tânăr și l-am plăcut.

Lumina focului îi lumină zâmbetul. Era un mic secret care îl făcu gelos pe Lucas.

– Și am vrut să văd cum e să fac dragoste. Desenă cu degetele ceva pe piatră și evită privirea lui Lucas. Eram îndrăgostită de dorința pe care o simțeam și de el. Ne întâlneam cât de des puteam.

Scanned with CamScanner

Mama, fiind bolnavă, era o supraveghetoare permisivă. Regret că am profitat de boala ei ca să fac ce vreau. Dar credeam că o să fiu căsătorită în scurt timp și că nimic nu putea schimba asta. Nu mi-am dat seama cât de ușor se poate schimba viața – într-o singură secundă, totul poate să dispară.

– Ce s-a întâmplat?

Christina se foi și își mută privirea în altă parte. Pentru prima dată, Lucas simți că era vorba de ceva dureros.

– Tata a rupt logodna, zise Christina pe un ton neutru. Mama a murit, iar el a hotărât că avea nevoie de mine ca să am grijă de copii. Aveau bone, guvernante și tutori, dar nu era îndeajuns. Aveau nevoie de iubirea unei mame.

– Pe care le-ai oferit-o. Lucas simți furia care începuse să mocnească în el. De ce nu a putut el să ofere dragostea de care aveați toți nevoie? De ce nu s-a recăsătorit dacă voia o soție și o mamă?

– Tata nu a fost capabil să...

– Să iubească pe altcineva în afară de el însuși?

– Voiam să zic că nu a fost capabil să facă față. Niciodată nu a putut să aibă grijă de el însuși sau de altcineva.

– Așa că a preferat să-ți distrugă visul căsătoriei. Furia lui Lucas devenise atât de intensă, încât trebui să facă un efort conștient pentru a nu ridica tonul. Și logodnicul tău? Ce a făcut?

– Nu a luptat pentru mine, dacă asta întrebi.

Tonul ei deveni din nou sec, iar Lucas o plăcu pentru asta, pentru refuzul de a arăta milă de sine.

– Mi-a cerut să respectăm dorința tatălui meu, după care el a plecat în Londra și s-a căsătorit cu moștenitoarea a 60 000 de lire. Atunci mi-am dat seama că mi-am irosit iubirea pe un om care nu o meritase.

– A fost un nemernic bun de nimic.

Voia să-l găsească pe logodnicul lipsit de coloană vertebrală și să-l lase fără dinți. Voia să-l lovească pe lașul care îi luase virginitatea Christinei MacMorlan, dar nu fusese destul de bărbat cât să o facă a lui.

Să o facă a lui...

Corpul i se întări, fiind copleșit de un val orbitor de posesivitate și dorință.

Scanned with CamScanner

Christina MacMorlan era acum a lui și nu avea de gând să-i dea drumul. Era a lui în toate modurile care contau.

Era ca și cum se înfășurase în jurul inimii lui.

Gândul era terifiant, însă în același timp știa în adâncul sufletului său că acesta era adevărul – destinul.

– Îmi pare rău.

Christina zâmbi, dar lumina nu îi ajunse și în ochi.

– Presupun că eram nepregătită. Lucrurile astea te lovesc cel mai tare când nu ai experiența care să ușureze impactul. Când am iubit, nu mi-am impus limite niciodată, iar asta a fost o greșeală.

– Ba nu, singura ta greșeală a fost că ai avut încredere într-un bărbat care nu te merita.

Privirea i se plimbă pe ea, peste umerii ei goi și curbura sânilor ascunși de pătură. O dorea nu numai fizic, ci într-un mod mult mai complex. Pentru prima oară după mulți ani, simți teamă. Teamă că pierdea ceva infinit de prețios, atât de important pentru el, încât pierderea îl împingea dincolo de propriile limite. Și mai simți că, din acest punct de vedere, el și Christina semănau.

Ea îi surprinse privirea și se încruntă.

– Lucas?

Bărbatul se apropie de ea și o luă de mână.

– Lucrurile care ți s-au întâmplat au fost trădări groaznice. Faptul că tatăl ți-a rupt logodna, că logodnicul tău bun de nimic nu l-a înfruntat... cred că te-au rănit foarte mult.

Christina ridică din umeri, însă Lucas simți o tensiune în ea, ca și cum ar fi știut că nu avea de gând să renunțe la subiect.

– Am fost dezamăgită de ei, zise ea lipsită de orice expresie. McGill a fost slab, iar tata, egoist. Asta ai tot spus și tu, și știu că ai dreptate. Dar... zise ea, apoi se opri.

– Dar nu asta te-a rănit cel mai mult.

Christina se încordă. Era ca și cum Lucas ajunsese la cea mai puternică barieră, imposibil de trecut. O durere profundă și groaznică, pe care ea nu o putea elibera.

– Christina?

Ea se întoarse spre el, iar Lucas fu șocat să vadă sclipiri de lacrimi în ochii ei. Părea furioasă și tristă în același timp, un înger furios și un copil cu inima frântă.

Scanned with CamScanner

– Nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat dacă nu m-ar fi părăsit. Cuvintele explodară din ea. O iubeam. Aveam nevoie de ea. Aveam numai 18 ani!

– Mama ta, zise Lucas, simțind un val de durere și compasiune pentru fata care fusese Christina. Aveai nevoie de mama ta.

– Niciodată nu m-am gândit că lucrurile o să se schimbe. Strălucirea din ochii ei se intensifică, iar o lacrimă mare curse pe piatra de lângă mâna ei. Eram fericită. Credeam că știu ce viitor o să am și apoi, într-o fracțiune de secundă, nu mai eram în siguranță. Totul dispăruse.

– Draga mea!

Lucas o luă în brațe și o simți tremurând, mici plânsete zgâlțâindu-i întregul corp.

– Ai încercat să-i iei locul. De atunci ai avut grijă de oameni.

O trase și mai aproape și o mângâie ușor pe păr, în timp ce lacrimile ei îi udau pieptul.

– Șșt, o să fie totul bine.

Îi sărută obrajii umezi, iar ea se ținu de el ca și cum era singurul lucru sigur într-o lume furtunoasă.

– Ești în siguranță acum. Totul o să fie bine.

– Mi-a fost atât de frică, șopti ea. Nu era nimeni care să mă ajute. Tata, McGill...

– Te-au dezamăgit, zise Lucas, în timp ce-i dădu la o parte părul umed de pe obrajii aprinși. Îmi pare rău pentru asta. Îmi pare rău că te-au dezamăgit tocmai când aveai nevoie de ei mai mult.

Ea clătină din cap, dar se ținu și mai strâns de el.

– Christina, spuse el, știind că vorbea serios, nu o să te părăsesc niciodată, îți jur!

Ea se opri.

– Lucas... Păru afectată, iar când se uită în sus, privirea îi era circumspectă. Dar...

– Nu există nici un dar, nu există rezerve. O sărută. Căsătorește-te cu mine!

Inițial, dorise să aștepte până s-o ceară, dar nu putu. Știa că trebuia să-i dea timp, dar dintr-odată avu impresia că nu mai avea. Voia să-i spună totul, tot adevărul și în același timp s-o asigure că avea să fie întotdeauna alături de ea.

Scanned with CamScanner

Christina tăcu și, pentru o clipă groaznică, Lucas crezu că urma să-l refuze, iar lumea i se păru un loc foarte gol.

Ea se ridică și își trase din nou genunchii la piept.

– Lucas, ești sigur?

Încă părea nesigură.

– Da, foarte sigur. Te vreau. Vreau să mă căsătoresc cu tine. Voia să-i spună adevărul. Christina, ascultă-mă, sunt lucruri pe care trebuie să ți le explic...

Ea își lipi degetele de buzele lui.

– O să fie dificil pentru tine. Tonul i se schimbase, iar acum era practică. Îți dai seama de asta? Oamenii o să vorbească, o să fie bârfe și replici acide. Societatea o să te batjocorească. Deja ai suportat stigmatul adus de faptul că ești un bastard fără tată. Nu pot să-ți cer să devii din nou un proscris doar de dragul meu.

Încă se gândea la el. Lucas înțelese că ea anticipa un scandal imens, că oamenii aveau să spună că se căsătorise cu ea din interes și aveau să-i distrugă reputația. Christina nici măcar nu se gândise ce ar fi spus despre ea pentru că îi păsa de sentimentele lui. Faptul că era atât de protectoare cu el îl lăsă fără aer.

– Ești cea mai dulce și mai generoasă femeie pe care am întâlnit-o, dar și dacă ar trebui să merg în picioarele goale prin iad, tot m-aș căsători cu tine. Ar merita fiecare pas.

– Mulțumesc, șopti ea. Atunci o să fiu onorată să devin soția ta.

Stătură un timp unul în brațele celuilalt, după care ea se ridică în picioare. Lucas simți o pierdere, senzația că nu era complet fără ea.

– Chiar trebuie să plec. O să vorbim despre asta mâine. Trebuie să merg la distileria de whisky în seara asta.

Își căuta hainele și se îmbrăca în grabă. Era alertă și eficientă. Lucas era conștient de impulsul foarte puternic de a nu-i da drumul, ca și cum acel moment nu mai putea fi trăit. Simți o senzație de spaimă în stomac.

– Christina, te rog să-mi promiți că o să renunți la contrabanda cu whisky! Văzu expresia șocată de pe fața ei și se hotărî să lămurească lucrurile. Într-o zi, Eyre o să vină să te aresteze pe tine, nu pe ceilalți membri ai grupului. Renunță înainte să fie prea târziu!

Ea îl mângâie pe obraz.

– O s-o fac. Ăsta e ultimul lot, îți promit!

– Tu spui asta, dar Eyre...

Scanned with CamScanner

În ochii ei apăru ceva, o umbră de confuzie și suspiciune. Lucas știu în acel moment că se dăduse de gol. Își furase singur șansa de a-i spune adevărul așa cum voia el.

– Pari să știi foarte bine ce gândește domnul Eyre, zise ea încet. De ce?

Lucas inspiră adânc.

– Am lucrat pentru Lord Sidmouth. Eu sunt bărbatul trimis să-ți distrugă grupul de contrabandiști.

Scanned with CamScanner

Capitolul 15

– Nu! spuse Christina, dar în adâncul ei știa că era adevărat.

Vedea vinovăția din ochii lui Lucas. Pentru o clipă lungă și groaznică, își dori să nu fi pus întrebarea, să fi fost ignorantă și fericită în acea ignoranță, dar era prea târziu. Un val de amintiri o cuprinse. Își aminti de noaptea în care contrabandiștii îl prinseseră pe Lucas la Kilmory, când fusese găsit spionând pe stânci. Se gândi la toate întrebările pe care i le pusese și la faptul că se întâlnise în public cu Eyre.

Lucas nu era un servitor, niciodată nu fusese. Nu era de mirare că fusese sfidător. Era un bărbat obișnuit să ia decizii și să comande, autoritar și puternic.

Totul avea în sfârșit sens, fiind o înșelăciune atât de clară și dureroasă încât se miră că nu observase mai devreme. Lucas se ascunsese la vedere, iar ea fusese atât de naivă, atât de îndrăgostită, că nu văzuse asta.

I se făcu frig. Începu să tremure și își înfășură brațele în jurul ei. Dintr-odată, hainele pe care le avea i se păreau prea subțiri ca s-o protejeze. Avea nevoie de ceva care s-o apere de el și de imaginile teribile din mintea ei, de felul în care făcuse dragoste cu el fără rețineri, iar el o mințise.

– Permite-mi să-ți explic, începu Lucas, dar Christina clătină din cap, acoperindu-și urechile cu mâinile.

Îi era atât de rău, că nici măcar nu putea să îl privească. Nu voia să-i audă minciunile.

Lucas îi spusese că o respecta și ținea la ea.

– Nu mai spune nici un cuvânt, te rog, nu vorbi cu mine!

Se simți copleșită de dezgust și disperare, începând să tremure din cauza unui amestec de furie și șoc. Simți că luase foc și o durea stomacul. Cei care spuneau că nu există prost mai mare decât un prost bătrân aveau dreptate. Fusese orbită. Se îndrăgostise

Scanned with CamScanner

de Lucas, și totul fusese o fantezie. Își dorise să fie adevărată și crezuse cu totul în ea. Se sedusese singură cu o iluzie. Se învinovăți mai mult decât îl învinovățea pe el.

– Presupun că numele tău nici măcar nu e Lucas Ross, zise ea încet, și clar nu ești grădinar. Furia se înteți în ea, bruscă și fierbinte. Era mai bună decât suferința. Ar fi trebuit să-mi dau seama de la început. Erai cel mai groaznic servitor din câți am avut, nici măcar nu te-ai prefăcut că stai la locul tău. Dar eram atât de îndrăgostită că nici măcar n-am văzut asta. Scoase un sunet de dezgust. Ei bine, ești concediat, domnule Ross, sau oricare o fi numele tău adevărat. O să-ți faci bagajele și o să părăsești Kilmory imediat!

Își dădu seama că avea să vomite, așa că fugi în cealaltă cameră, trântind ușa în urma ei. Ajunse la timp.

Simți că Lucas o urmase. Își dori să fi bătut ușa în cuie, dar era prea târziu. Bărbatul înmuie o cârpă în apa rece din bolul aflat pe masă și i-o întinse. Când refuză s-o ia, îngenunche lângă ea și îi șterse fața ca și cum era un copil. Ura să recunoască asta, dar gestul o făcu să se simtă mai bine. Apoi o luă în brațe și o duse înapoi în camera principală. O așeză pe canapea și se duse spre cufăr, căutând ceva.

– Pleacă! zise Christina.

Lucas o ignoră.

– Caut un șal pentru tine.

Christina se ridică de pe canapea și își luă unul singură. Văzu cum expresia lui Lucas se întunecă din cauza refuzului ei de a-i accepta ajutorul. Îl ignoră, înfășurând șalul strâns în jurul ei.

– Christina, te rog, ascultă-mă! Lasă-mă să-ți explic de ce sunt aici...

– Nu cred că există vreo explicație posibilă care să te scuze, domnule Ross.

Îl privi în ochi și simți un alt val de disperare.

– Cât te-ai amuzat să te joci cu mine, zise ea, încercând să ascundă durerea în spatele sarcasmului și auzind golul din propria voce. Ești un actor bun, domnule Ross, dar ce rol! Să faci dragoste cu fata bătrână, care e și mătușă. Sper că te plătesc bine.

– Încetează! zise Lucas furios.

O prinse de braț și o trase aproape de el. Christina încercă să se opună, dar în zadar. Era prea obosită și tristă, iar corpul o trădă.

Scanned with CamScanner

Îi recunoscu atingerea și se înmuie, dorindu-l în continuare. Voia să țipe din cauza frustrării. Era ultimul bărbat de la care voia alinare și, cu toate astea, își dorea ca Lucas să o ia în brațe, să o țină strâns și să-i spună că o iubește.

– Nu a fost așa. Niciodată nu a fost așa.

– Nu contează, spuse Christina slăbită. Dă-mi drumul în momentul acesta!

Lucas îi dădu drumul imediat, iar ea se simți și mai rău, mai rece și singură, ca și cum inima i se frânsese în două.

– Ba contează. Contează mai mult decât orice altceva pe lume. Nu regret nimic din ce s-a întâmplat între noi, Christina!

Aproape că îl crezu. Părea sincer. Crezuse că îl putea citi atât de bine, dar nu-l cunoștea deloc. Nu îi recunoscuse minciunile.

– Riști toate lucrurile de care îmi pasă, spuse Christina, care se simți copleșită de un val de furie protectoare. I-ai pus în pericol pe oamenii pe care îi iubesc, clanul pentru care am muncit din greu ca să-l protejez. Vocea îi tremură. Ei sunt viața mea, Lucas, și tu ai vrut să distrugi tot!

Văzu cum privirea lui se întunecă din cauza furiei. Făcea eforturi să se controleze, iar acest lucru o enervă și mai mult, pentru că el nu avea nici un motiv să fie supărat, dar ea avea.

– Te-am protejat, spuse Lucas, vorbind repede. Nu i-am spus lui Eyre despre distileria de whisky. Dacă i-aș fi zis ceva, putea să te aresteze acum câteva zile.

– Ar trebui să-ți mulțumesc? Sunt sigură că ai avut motivele tale.

Văzu o licărire în ochii lui și-și dădu seama că era adevărat. Simți un alt val de suferință.

– Care a fost motivul?

Pentru o clipă, nu fu sigură că el avea să-i răspundă. Îl văzu încleștându-și maxilarul.

– Nu am venit aici doar din cauza contrabandei.

Vorbi încet, ca și cum ar fi fost reticent. Christina înțelegea. Deja distrusese atât de mult, încât o îngrozi gândul că avea să afle mai multe. Lucas își ridică privirea și se uită în ochii ei.

– Am venit ca să aflu ce s-a întâmplat cu fratele meu.

Atunci ea își dădu seama. Văzu asta pe chipul lui și în ochii săi întunecați. Văzu și se întrebă cum fusese atât de oarbă. Peter

Scanned with CamScanner

Galitsin fusese doar un băiat, iar Lucas era fără doar și poate un bărbat, dar asemănarea dintre cei doi era evidentă.

– Peter Galitsin, șopti ea.

Întinse o mână ca să-și găsească echilibrul. Peretele casei era rece. Își aminti întrebările pe care le pusese Lucas despre moartea lui Peter. Probabil crezuse că grupul de contrabandiști era responsabil pentru asta. Îi era în continuare greață, dar nu mai avea ce să verse.

– Care e numele tău adevărat? întrebă ea.

Într-un fel, părea o întrebare banală, mai ales că nu știa dacă el avea să-i spună adevărul.

Dezamăgirea o cuprinse din nou. Bărbatul o înșelase în mai multe moduri decât putea număra.

– Numele meu e Lucas Black. Eu și Peter eram frați vitregi.

Christina simți un alt junghi de amărăciune, ascuțit ca împunsătura unui pumnal.

Deci povestea pe care mi-ai zis-o despre faptul că ești ilegitim...

– A fost adevărată. M-am născut din flori, sunt fiul unei prințese din Rusia și al unui lord scoțian.

Christina clătină neîncrezătoare din cap. Nu știa dacă să-l creadă. Nu putea face diferența dintre adevăr și minciună. Își aminti ce îi spusese Lucas, că-și petrecuse tinerețea pe străzi. Se gândi la pasiunea cu care vorbise despre cicatricile statutului său ilegitim. Oare toate fuseseră minciuni? Nici nu era sigură că mai conta. Nu mai putea să aibă încredere în el.

– Presupun că m-ai suspectat și pe mine că ți-am omorât fratele, zise ea cu un licăr de durere pe care nu-l putu ascunde. Ăsta a fost motivul pentru care nu i-ai spus lui Eyre de mine mai demult. Așteptai să afli dacă eram vinovată.

Lucas se îndreptă.

– Nu pot să neg că așa a început totul. Am crezut că grupul de contrabandiști a avut de-a face cu moartea lui Peter. Tu ești liderul lor, deci asta am crezut la început. Dar după nici o săptămână în compania ta am știut clar că nu era așa. Nu ai face niciodată așa ceva.

– Atunci de ce nu mi-ai spus adevărul? Christina știu răspunsul din clipa în care îl întrebă și nu așteptă să-i spună el. Ai crezut că, dacă aflu că m-ai păcălit, o să te dau afară. Ai vrut să rămâi

Scanned with CamScanner

la Kilmory. Așa că ai continuat să minți, să mă folosești, să te prefaci că ții la mine, în speranța că o să te duc la criminalul fratelui tău. Îi fu rușine de modul în care îi tremură vocea. La naiba cu tine, Lucas! De ce n-ai putut să vii aici și să întrebi pur și simplu de Peter? Te-aș fi putut ajuta.

Se întoarse cu spatele la el. Nu voia s-o vadă așa de tulburată.

– Ai avut dreptate. Vreau să pleci. Părăsește Kilmory!

– Nu, zise Lucas.

– Te rog! Dacă vrei să-ți continui investigația, stai la hanul Kilmory. Nu-mi pasă. Dar, dacă ai cât de puțin respect pentru mine, te rog să nu mă mai agasezi cu scuze.

Trecu de el și ajunse pe plajă. Abia atunci își dădu seama că era în picioarele goale și își lăsase ciorapii și pantofii în urmă. Nisipul era rece printre degetele ei. Briza era aspră. Apusul albastru se înfășură în jurul ei, însă pentru prima oară frumusețea proprietății nu o impresionă. Îi era frig până în suflet, ce mai rămăsese din inima ei fiind spulberat într-un milion de bucăți. Avusese dreptate în privința dragostei. Durea. Puteai s-o pierzi într-o fracțiune de secundă, și apoi totul se schimba.

„La naiba, fir-ar să fie!"

Lucas își trecu exasperat mâna prin păr.

Situația nu avea cum să fi mers mai prost. Acum putea vedea ce distrusese. Căutarea lui îl orbise și nu mai văzuse cât de mult avea să o rănească pe Christina când adevărul urma să iasă la suprafață. Calculase greșit totul și nu îi demonstrase decât că nu putea să aibă încredere în el.

„Un prost. Un ticălos prost."

Christina fusese rănită atât de tare în trecut! Întreaga ei viață, tot ce știa că însemna siguranță fuseseră distruse într-o clipă, iar acum el făcuse la fel. Îi luase lumea și i-o distrusese.

Lucas ieși afară și se așeză pe piatra dinspre mare. Focul devenise o strălucire de cenușă încinsă. Cerul de deasupra mării era trandafiriu și auriu. Briza era rece. Stătu acolo mult timp, gândindu-se.

În căutarea lui fără scrupule, pierduse singurul lucru la care ajunsese să țină mai presus decât orice: Christina și promisiunea unui viitor cu ea.

Scanned with CamScanner

Însă și Peter merita să se facă dreptate. Nu putea pur și simplu să abandoneze cauza fratelui său, nu când ucigașul lui încă era în libertate, nu când nu mai era altcineva care să-l aducă în fața justiției. Se simțea prins la mijloc. Nu putea pleca de la Kilmory până ce nu făcea tot ce putea ca să afle adevărul. Dar mai important decât asta era să îi demonstreze Christinei că putea avea încredere în el.

„Aș fi putut să te ajut", îi spusese Christina. Se întrebă dacă și în situația de față putea fi convinsă să facă asta. Doar credea cu tărie în justiție. Lucas trebuia să aibă încredere că bunătatea și generozitatea ei îl puteau ajuta, deși nu merita asta.

Lucas se ridică încet. Impulsul de a se duce după Christina, de a-i risipi toate obiecțiile era puternică, dar la fel de puternic era respectul pe care îl avea pentru ea. Nu o putea forța să îl ajute. De data asta, trebuia să-i câștige încrederea. Trebuia să o cucerească din nou.

Când ieși pe plajă, îl văzu pe Eyre călare pe un cal gri. Când îl văzu, bărbatul se opri. Nu descălecă, dar îl fixă cu privirea de la înălțime.

– Te plimbi cam târziu, domnule Ross.

– Am fost să înot, zise Lucas ridicând din umeri. Grădinăritul e o meserie murdară.

– La fel ca spionatul, zise Eyre. Am auzit că ai fost ocupat să o seduci pe fiica ducelui, ca parte din investigația ta. Bine lucrat, domnule Ross. Sper că a meritat.

Lucas cu greu se stăpâni să tacă și să nu-și înfășoare mâinile în jurul gâtului lui Eyre. Bărbatul doar voia să-l provoace, știa asta, dar fu aproape imposibil să nu o apere pe Christina și să-i dea bărbatului confirmarea pe care o căuta.

– Pot să te ajut cu ceva, domnule Eyre?

– Nu chiar, zise bărbatul. Acum am un informator în castel, nu am nevoie de ajutorul tău.

Calul păși într-o parte, în timp ce Eyre strânse hățurile. Se uită în sus, spre stâncă, iar Lucas îi urmări privirea. Văzu alți călăreți care se ducea spre vârf.

– Ne îndreptăm spre distileria de whisky. Sperăm ca în seara asta să-i prindem pe contrabandiști în mijlocul acțiunii.

– Mult noroc! zise Lucas în timp ce se prefăcu plictisit, ca să ascundă panica aceea care îl cuprinsese.

Scanned with CamScanner

Se gândi că probabil Christina nu se dusese direct la distilerie. Fiind supărată, dezamăgită și tristă, voia să se ascundă de familia ei curioasă. Lucas simți cum îl cuprinde panica.

Eyre ridică o mână într-un salut ironic și plecă. Lucas se forță să o ia încet de pe plajă spre castel, ca și cum nu avea nici o grijă, dar, imediat ce bărbatul se îndepărtă destul de mult, o luă la fugă.

La Kilmory era un spion, cineva care îi trădase pe Christina și pe grupul ei de contrabandiști. Se întrebă cine putea să fie. Ironia era că ea avea să creadă că el era trădătorul. Acum nu mai avea cum să-l creadă. Se gândi la Eyre și la oamenii lui, care se îndreptau spre distileria de whisky, și alergă și mai repede.

Bătu la ușa principală a castelului și i se păru că trecură ore întregi până ce o deschise Galloway.

– Domnule Ross? Pe fața majordomului se putea citi dezaprobarea. Asta e ușa principală. Intrarea servitorilor...

– Știu unde este. Trebuie să vorbesc cu Lady Christina!

Bărbatul păru ofensat și circumspect, iar în acea clipă Lucas își dădu seama că toți servitorii știau de aventura lui cu Christina, că majordomul nu era de acord cu asta și că nu avea să-i dea voia să o vadă pe Christina și nici să-i transmită vreun mesaj.

– Excelența Sa nu e acasă, zise Galloway, după care vru să închidă ușa, dar Lucas o blocă lipindu-și palma de ea.

Majordomul tresări.

– S-a dus la distileria de whisky?

Galloway clipi, tăcut și impenetrabil.

– La naiba, omule, spune-mi!

– Domnule Ross! Galloway tremura de furie. Ești obraznic. O să fii dat afară.

– Prea târziu, spuse Lucas, Lady Christina m-a dat deja afară.

Se întoarse. Nu avea timp să vadă dacă ea era în castel. Nu voia să atragă și mai multă atenție asupra faptului că era posibil să lipsească sau asupra relației lor, deși se părea că era prea târziu pentru asta. Singurul lucru pe care îl putea face era să se ducă la distileria de whisky și să spere că ea nu era acolo.

Știa că, dacă se dusese acolo, atunci el avea să ajungă prea târziu. Ofițerii aveau un avantaj de 15 minute și erau călare. Probabil deja ajunseseră la cabană.

Se întoarse și fugi.

Scanned with CamScanner

Prea târziu...

Pietrele îi alunecau sub cizme, iar iarba-neagră și ferigile îi biciuiau picioarele. Când ajunse la drumul care ducea spre lac, văzu fum pe cerul încă albastru al nopții. Inima îi tresări. Eyre dăduse foc la cabană.

Lucas alergă la deal. Simțea că plămânii aveau să-i explodeze, dar nu se opri. Nu îi vedea pe ofițeri. Ușa cabanei era larg deschisă, iar încuietoarea fusese spartă. Interiorul era în flăcări și ardea cu putere. Fumul era dens și înecăcios, iar de jur împrejur erau cioburi de la fereastra spartă.

Lucas se rezemă de cadrul ușii sparte și inspiră adânc.

Christina. Trebuia s-o găsească pe Christina.

Apoi auzi țipete și tropăit de copite. Frica îl cuprinse din nou și începu să alerge. Luna era sus pe cer și lumina vânătoarea de jos. Vedea silueta unei femei, cu pelerină și glugă, alergând prin iarba-neagră spre marginea lacului. Era sigură pe ea, nu se împiedică și nu ezită nici măcar o dată. Pelerina îi flutura în spate ca pânza unei bărci, neagră pe fundalul albastrului nopții. Însă, în ciuda vitezei ei, nu avea să scape. Lucas văzu capcana. Ofițerii din spatele ei se împrăștiau, șase dintre ei călare, într-un semicerc, unii mânând-o spre malul lacului, alții mergând pe margine.

În scurt timp, Christina nu mai avea unde să alerge.

Ajunse la marginea lacului și se întoarse ca să se uite în spate. Eyre alerge cu viteză spre ea, iar ceilalți țipau, se învârteau în jurul ei și se apropiau din ce în ce mai mult, sângele fierbându-le în vene. Toți, cu excepția lui Bryson, care părea să se certe cu Eyre. Dar Eyre își ridică pistolul, iar Lucas rămase fără aer. Îl văzu pe ofițer îndreptând pistolul spre ea și trăgând. Christina se opri o fracțiune de secundă.

Eyre încerca să o omoare.

Nu voia să o prindă. Nu voia să o ia prizonieră. O voia moartă.

Teroarea îl cuprinse pe Lucas. Începu să alerge în josul dealului, spre ei, deși știa că era inutil, că nu putea face nimic ca s-o salveze și că Eyre sigur avea s-o împuște înainte ca el să ajungă acolo. Dar avea să-l doboare pe bărbat și să-l omoare pentru asta, pentru vânătoare, pentru teroare și pentru execuția cu sânge-rece.

Christina ajunsese într-o zonă unde o fâșie de pietriș se oprea în apa lacului. Eyre era atât de aproape de ea, încât Lucas îl văzu

Scanned with CamScanner

întinzându-se după pelerina ei, aproape prinzând-o. Christina nu ezită. Intră în lac. Lucas îi văzu fusta ridicându-se și pelerina întinzându-se pe apă.

„Preferă să se înece decât să ajungă pe mâinile acestor ticăloși."

În clipa aceea strigă. Rădăcinile ierbii-negre îl împiedicară, dar își continuă drumul, încercând să ajungă la ea. În adâncul sufletului, știa că era prea târziu, dar nu era pregătit să renunțe.

Christina înainta. Probabil era o iluzie provocată de lumina lunii, dar părea că merge pe apă. Eyre își îndemnă calul să intre după ea, iar Lucas văzu cum animalul se aruncă până la piept în apă, iar Eyre țipă, fiind cât pe ce să cadă din șa. Calul începu să înoate, Eyre căzu zgomotos și înjură, însă Christina continuă să înainteze în întuneric, până când luna dispăru în spatele unui nor și pelerina ei întinsă pe apă nu se mai văzu. Când luna apăru din nou, nu mai era nimeni în afară de Eyre, care ajunsese în apele mai puțin adânci, ud leoarcă și înjurând în continuare. Ceilalți ofițeri căutau pe plajă.

Lucas se ridică și privi briza care făcea mici valuri pe apă. Nu știa ce să creadă. Speranța și disperarea se luptau înăuntrul lui. Apoi își aminti vocea Christinei, când îi spusese că știa marea, lacurile și zona la fel de bine ca strămoșii ei.

Lucas tresări. Își simți genunchii slăbiți și se așeză în mijlocul buruienilor, cu capul între mâini. Christina cunoștea și iubea acel pământ într-un mod în care Eyre și oamenii lui nu aveau s-o facă niciodată. Îl înțelegea, iar în acea seară asta o salvase. Nu știa cum. Nu știa unde dispăruse, dar simțea speranța licărind în el.

Ofițerii încă nu-l văzuseră. În toată agitația, nu observaseră că el era acolo. Lucas se lăsă mai jos, simțind înțepăturile buruienilor. Ascultă.

– Unde a dispărut? întrebă Bryson.

– S-a înecat, spuse Eyre, care tremura ca un câine.

– Dar... Unul dintre ofițeri, un tânăr pe nume Austin, se apropie. Toți am văzut că a mers pe apă.

Eyre îl fixă cu privirea.

– Ce crezi că e? O vrăjitoare afurisită? O fantomă? S-a înecat, vă zic eu! Vocea lui devenea din ce în ce mai puternică. De dimineață o să vedem cine lipsește, iar atunci o să știm.

Scanned with CamScanner

– Dar nu avem nimic, zise Bryson. Nici o distilerie de whisky, nici o arestare, nici măcar un cadavru...

Eyre se întoarse spre el.

– Lipsește o femeie și cred că știu cine e.

Se opri brusc. Lui Lucas îi fu clar că vanitatea îl împiedica pe Eyre să-și împărtășească suspiciunile legate de Christina. La fel cum nu putea să accepte că Lady Christina fusese din nou cu un pas înaintea lui și voia să revendice triumful de a da vestea despre înecul ei și despre viața ei secretă ca lider al contrabandiștilor.

Lucas se ridică, puțin rigid, și se îndreptă spre drum. Trebuia s-o găsească pe Christina, s-o ajute. Când Eyre mergea la castelul Kilmory, ca să-i spună familiei ei distruse că era moartă, Christina trebuia să fie vie, ca să contrazică tot ce le spunea Eyre.

Ofițerii mergeau pe malul apei. Erau posomorâți și se tot uitau peste umăr. Lucas așteptă până când nu mai auzi tropăitul copitelor și o luă spre malul. Nu era sigur dacă Christina avea să se întoarcă pe uscat, dar trebuia să fie pe malul vestic.

Se plimbă pe țărm, spre un loc unde creșteau mesteceni argintii, trunchiurile lor pale reflectând lumina lunii. Acolo, printre rădăcinile întortocheate, văzu un corp nemișcat.

„Christina!"

Nici nu mai știa de câte ori simțise disperare în acea seară. Intră în apă și prinse o bucată de material, trăgând-o spre el. Era grea și abia se mișca, dar Lucas se chinui până când prinse materialul destul de bine cât să o ridice.

Încă respira. Șopti o rugăciune de mulțumire și începu să o tragă din apă. Christina începu imediat să se zvârcolească.

– Așa, fata mea! zise Lucas.

Ușurarea îl copleși la fel de ușor cum o făcuse teroarea înainte.

– Nu sunt fata ta.

Vocea ei era pierdută.

– Hai să nu ne certăm acum în legătură cu asta! Dă-mi mâna! Trebuie să te scot de aici.

Christina ezită doar o clipă, apoi își puse mâna într-a lui, iar Lucas o trase spre el. Hainele ei erau ude, iar apa nu voia să renunțe la ea, dar Lucas o luă și de celălalt braț și o ridică. Ea se ținea strâns de el, udă până la piele, dar sub straturile de material ud era caldă și vie. Lucas o lipi de el și simți puterea cu care Christina se ținea de el.

Scanned with CamScanner

Simți recunoștință, ușurare, dar și furie pentru că-l făcuse să treacă prin așa ceva. Era atât de puternică, încât îl lăsa fără aer.

– Te-am avertizat, zise el. Vocea îi era aspră. Voia s-o zgâlțâie. Voia să facă să scoată toată furia din el. Ți-am spus că e periculos!

Îi dădu jos gluga, ca să-i vadă fața. Părul ei se revărsa într-un haos glorios peste umeri. Avea paloarea epuizării, ochii mari și înfricoșați și o urmă de murdărie pe un obraz. Mai avea sânge. Văzu în lumina pală a lunii o pată pe mânecă. Furia îi dispăru la fel de repede cum apăru.

– Sângerezi, spuse el. Glonțul te-a atins!

– E doar o zgârietură, zise ea. Vocea îi era stinsă de oboseală. Trebuia să-mi dau seama că o să fii aici!

Se eliberă din strânsoarea lui și se îndepărtă cu precauție.

– Ai venit să mă arestezi?

– Nu spune prostii, am venit să te avertizez, dar am ajuns prea târziu. Haide, nu trebuie să pierdem timp, zise el în timp ce o îndemnă spre drum.

Christina rămase însă în urmă, iar Lucas își pierdu răbdarea.

– Ascultă, acum un minut te țineai strâns de mine! Aveai încredere în mine.

Christina se întoarse pentru ca Lucas să nu-i poată vedea fața.

– Mă bucuram că sunt în siguranță. Am uitat.

– Ar trebui să ai încredere în instinctele tale.

Ea îi aruncă o privire dezamăgită.

– Nu m-au ajutat prea mult în trecut.

Îi ignoră mâna întinsă și urca panta dealului, ajungând la drum.

Nu vorbiră în timp ce se îndreptau spre castel. Christina își puse gluga din nou și ținu materialul umed al pelerinei aproape de corp. Lucas o vedea că tremura. Când ajunseră aproape de castel, auzi sunetul furios al copitelor pe drum și o trase la adăpostul unui zid căzut, acoperindu-i gura cu mâna.

– Eyre, îi șopti el la ureche. Se întoarce ca să-ți găsească cadavrul.

Îi simți tremurul și o trase mai aproape, cu brațele înfășurate în jurul ei. Încercă să o facă să se simtă în siguranță și protejată și îi ținu corpul lipit de al lui.

– Ești în siguranță, șopti el. Nu are de ce să-ți fie teamă.

Christina se îndepărtă încet de el.

Scanned with CamScanner

– Nu înțeleg, spuse ea, când sunetele dispărură și erau din nou înconjurați de tăcere. De ce nu m-ai trădat? Credeam că tu ai fost cel care i-a spus lui Eyre unde e distileria de whisky.

– E un spion la Kilmory, dar nu sunt eu. Lucas o apucă de umeri. Chiar crezi că te-aș trăda? Dumnezeule, Christina...

– Nu știu, zise ea. Încercă să iasă din strânsoarea lui. Nu înțelegi, Lucas? Nu am încredere în tine, nu pot să am încredere în tine. Credeam că te cunosc și s-a dovedit că ești cu totul altcineva.

Lucas o simți tremurând.

– Nu te-am trădat în fața lui Eyre pentru că am încercat să te protejez. Am văzut ce ai încercat să faci ca să-i ajuți pe oamenii din Kilmory și te admir pentru asta, chiar dacă nu sunt de acord cu ce faci. Și nu-mi plac metodele lui Eyre. I-am scris lui Sidmouth ca să-i spun asta.

– Serios?

Lucas simți privirea ei ațintită asupra lui, cântărindu-i sinceritatea. Lumina sclipi în ochii ei. Pentru o clipă, păru plină de speranță, iubitoare și sinceră ca înainte, apoi umbra dezamăgirii i se strecură în ochi și expresia i se întunecă din nou.

– Mulțumesc pentru seara asta, zise ea. Acum pot să mă descurc singură.

Se legănă, epuizarea și șocul făcându-se simțite, iar Lucas o luă în brațe.

– O să te car eu înapoi.

– Te rog, nu! Poate să mă descurc foarte bine singură...

– Prostii, zise Lucas cu asprime. Aproape că ai leșinat. Stai liniștită!

Lucas crezu că Lady Christina avea să îl contrazică, dar oftă și își întoarse fața spre gâtul lui. Îi simți respirația pe piele. Fețele lor erau atât de aproape! Trebui să reziste impulsului intens de a o săruta. Știa ce gust avea, iar amintirea îi trimise un fior puternic de dorință. Genele ei se mișcară puțin. Lucas văzu o urmă de căldură în privirea aceea ca răspuns. Deci nici ea nu era imună. Acest lucru îi dădu speranță lui Lucas.

O duse în brațe peste iarba care separa ruinele de clădirea principală. Eyre era, evident, foarte încrezător, și nu pusese pe nimeni să supravegheze castelul. Nimic nu mișca împrejur. Luminile încă licăreau în spatele ferestrelor închise.

Scanned with CamScanner

– Cum ai reușit să scapi de ofițeri? întrebă Lucas. Părea că mergi pe apă.

– Ah... Christina zâmbi. Există diverse drumuri de-a lungul lacului, o alee de pietre aflată exact sub suprafața apei, care nu poate fi văzută...

– Slavă Domnului! Chiar și așa, aproape că te-ai înecat.

– Apa era mai mare decât de obicei din cauza ploilor de vară. Părea epuizată. Te rog, lasă-mă jos! O să merg în camera mea prin ușa turnului, ca să nu afle nimeni ce s-a întâmplat în seara asta.

– Nu te las singură. Lucas o așeză încet în picioare și se aplecă să caute cheia pentru ușa turnului. Stau cu tine.

– E ridicol!

Deși epuizată, Lucas îi simți răceala. Lady Christina, fiica unui duce, rămânea demnă. Doar că el nu intenționa să o părăsească, nu mai avea să facă greșeala asta.

– Suntem logodiți, zise el. Am făcut schimb de jurăminte acum câteva ore. E dreptul meu să te protejez. Nu plec.

Scanned with CamScanner

Capitolul 16

– Logodiți?

Christina era atât de scandalizată, încât uită că îi era frig și că era obosită, udă și epuizată.

– Te-am cerut în căsătorie și ai fost de acord.

Lucas părea înnebunitor de rezonabil. Găsise cheia și deschidea ușa.

– Sub legea scoțiană, asta este o logodnă.

– Dar asta s-a întâmplat înainte să aflu cine ești. Îmi retrag consimțământul.

– Atunci o să te dau în judecată pentru încălcarea contractului. Lucas îi ținu ușa deschisă cu curtoazia unui domn care o ajuta să coboare din trăsură la bal. Suntem logodiți, am dreptul să te protejez.

– Ba nu! Christina nu-și amintea când fusese ultima oară atât de furioasă. Lucas, nu e amuzant!

Se uită la fața lui în timp ce trecu pe lângă el și intră în turn. Lucas îi aruncă un zâmbet care îi aminti toate lucrurile care se întâmplaseră la umbra casei de lângă mare, iar acest lucru o tulbură. Clar o pândea o răceală.

– Nu glumesc, zise Lucas, în timp ce zâmbetul din ochi îi pieri. Vreau să mă căsătoresc cu tine, Christina. Asta nu s-a schimbat.

– Doar nu te aștepți să mă căsătoresc cu un bărbat care m-a mințit! Cum să mai am încredere în tine?

– Nu am mințit, zise el. Recunosc că ți-am ascuns anumite lucruri...

– Cum ar fi identitatea ta și motivul pentru care ești la Kilmory! răbufni ea.

– Și îmi pare rău pentru asta, spuse Lucas calm.

Se întoarse să închidă ușa în urma lor, iar ea îi privi frustrată umerii lați. Voia să-l lovească, să îi arate cât de mult o rănise.

Scanned with CamScanner

– Dar nimic din ce am făcut nu a fost ca să te rănesc. Se întoarse atât de brusc, încât ea aproape fu copleșită de apropierea lui. Dimpotrivă, am încerc să-ți ascund adevărul ca să te protejez. A fost o greșeală.

– Mă bucur că ți-ai dat seama.

– Trebuia să-i găsesc pe ucigașii fratelui meu. Încă trebuie să fac asta. Pentru mine e ceva sacru. Sper că înțelegi.

Christina ameți în timp ce urcă scările în spirală și, deși nu voia, era recunoscătoare pentru puterea brațului lui Lucas, care o ghida.

– Cred că înțeleg, zise ea. Adică înțeleg că ți-ai luat angajamentul să-l descoperi pe acela care ți-a ucis fratele.

– O să mă ajuți? întrebă Lucas direct.

Christina se opri. Avusese timp să se gândească la asta și, chiar și după trădarea și dezamăgirea pe care le simțea, vedea că pentru Lucas era o problemă de onoare să obțină dreptate pentru Peter. Se gândi la bucuria cu care Peter vorbise despre împăcarea cu fratele mai mare, pe care nu-l văzuse de atâta vreme. Acel frate era Lucas. El primise vestea groaznică a morții fratelui său. Speranțele lui de a reclădi relația cu acesta fuseseră distruse la Kilmory. Acest lucru îi frângea inima Christinei. Știa că Lucas suferea foarte tare.

– Poți să stai la Kilmory până când îl găsești pe vinovat, după care vreau să pleci.

Lucas se dădu la o parte ca să o lase să intre înaintea lui. Nu o contrazise, dar chipul lui era din nou întunecat și rece. Christina tresări. Da, avea să-l găsească pe ucigașul fratelui său. Avea să se asigure că se făcea dreptate.

– Pe cine suspectezi? Pari convins că vinovatul e aici, în sat sau poate chiar în castel. Probabil ai niște suspiciuni.

Văzu o emoție licărind în ochii lui și avu impresia clară că îi ascundea ceva.

– Am câteva idei, dar nimic definitiv și nu vreau să acuz pe cineva nevinovat.

Christina renunță la subiect, era prea obosită ca să continue și nu voia și mai multe dovezi că Lucas nu avea încredere să-i spună secretele lui.

– Ai spus că ești jumătate scoțian, jumătate rus. E o combinație nemiloasă.

Pentru o clipă, amuzamentul lumină ochii negri ai lui Lucas.

Scanned with CamScanner

– Sper că am luat ce e mai bun din ambele părți.

– De ce-ți spui Lucas Black?

O parte din ea nu voia să-i vorbească, dar sentimentele pe care le avea erau prea vii, iar ea era curioasă să afle cine era el cu adevărat.

Lucas ridică din umeri.

– Folosesc numele Black pentru că sunt proprietarul domeniului Black Strath. Numele meu e prințul Lucas Orlov, dar nu folosesc titlul rusesc.

Șocul o lăsă pe Christina fără aer preț de o clipă. Se întrebă cât de multe nu știa. Probabil povestea unei întregi vieți. Bărbatul îi spusese atât de puține despre el!

– Stăpân la Black Strath, zise ea. Asta e pe lângă Perth, nu? O proprietate a familiei Sutherland?

– Tata a fost Niall Sutherland. Mi-a lăsat Black Strath, dar nu merg acolo. Nu sunt stăpân, sunt un om de afaceri care nu înțelege pământul.

– E păcat mai ales pentru oamenii tăi.

Ea văzu o licărire pe fața lui de rușine sau de vinovăție.

– Sigur sunt protejați, zise el. Administratorul locului e priceput și nu le lipsește nimic. Întinse o lumânare spre foc și aprinse lampa.

– Deci ducesa de Strathspey e mătușa ta. Înțeleg.

Și mai multe bucăți de puzzle căzură la locul lor. Alte înșelăciuni. O duru inima și dintr-odată se simți foarte obosită. Își dori să-și fi ascultat rațiunea în locul instinctului, care o trădase. Îi spusese că putea avea încredere în Lucas, că era sigur să-l iubească. Instinctul o înșelase. Pierduse din nou. Fundațiile pentru ceea ce construise se dovediseră a fi ca nisipul mișcător. Nu avea de gând să-i dea lui Lucas a doua șansă, nu când tot ce crezuse că știa despre el se dovedise a fi o păcăleală.

– Trebuie să te scăpăm de hainele alea ude.

Lucas înteți focul și veni spre ea. Inima Christinei bătu cu putere. Își strânse pelerina udă în jurul gâtului, într-un gest inutil de modestie.

– Pot să mă dezbrac singură, zise ea, dar degetele îi tremurau foarte tare din cauza frigului.

– Lasă-mă pe mine!

– Nu! Se îndepărtă de Lucas. Nu vreau să mă vezi goală.

– Te-am văzut goală acum trei ore, spuse Lucas.

Scanned with CamScanner

Îi desprinse pelerina dintre degete și i-o dădu jos, întinzând-o pe spătarul unui fotoliu. O privi și se încruntă.

– Vrei să-ți trimit camerista?

– Pot să mă descurc, zise Christina.

– Atunci o să te ajut.

– Am vorbit serios când am spus că pot să mă descurc dacă pleci acum.

Lucas zâmbi.

– Cineva trebuie să fie cu tine în caz că te îmbolnăvești. E posibil să răcești sau să se inflameze rana făcută de glonț. Poți să faci febră.

Se întoarse, iar Christina îi simți degetele pe nasturii rochiei ei.

– Nu e de mirare că ești atât de autoritar dacă ești prinț. Ce avansare socială rapidă, de la grădinar la nobil, domnule Black. Sau ar trebui să-ți spun Alteță?

Lucas râse.

– Poți să-mi spui cum vrei.

– Nu mă tenta!

– Cum ți-am zis, nu folosesc titlul.

Lucas o întoarse cu fața spre el, mâinile lui calde așezându-se pe pielea rece a brațelor ei goale. Privirea îi coborî pe corpul ei, iar Christina își dădu seama că materialul subțire era lipit de ea, dezvăluind tot. Îl văzu încordându-și maxilarul. Lucas își ridică privirea sălbatică și fierbinte, trezind o dorință care pulsa în ea. Apoi se întoarse brusc cu spatele.

– Ai face bine să te ocupi singură de restul, zise el.

Traversă camera și se întoarse cu cămașa de noapte pe care o întinsese Annie lângă foc.

Degetele Christinei tremurau când trase de fundele încăpățânate ale cămășii. Lucas se dusese lângă foc și mai aruncă un buștean, cu spatele întors ostentativ spre ea.

– Cum se face că ești prinț dacă ești ilegitim? întrebă ea în timp ce se chinuia să-și dea jos cămășuța și ciorapii.

– Bunicul meu i-a cerut țarinei Ecaterina să mă legitimeze. Tonul lui era calm, dar Christina se întrebă câte suferințe și umilințe ascundea. A făcut-o de dragul mamei mele. S-a gândit că o să îmbunătățească situația.

– Și așa a fost?

Scanned with CamScanner

– Nu. În vocea lui era o urmă de umor negru. Doar a înrăutățit lucrurile. Încă eram un bastard din naștere, iar majoritatea oamenilor nu m-au lăsat să uit asta. Când am crescut destul de mare cât să mă lupt, tachinările oamenilor s-au oprit.

Christina se gândi că nu avea cum să fi fost chiar atât de simplu. Probabil au fost sute, mii de replici acide la adresa lui și a mamei sale. Insulte imposibil de ignorat.

Lucas întoarse capul. Privirile li se intersectară și Christina simți că inima începea să-i bată cu putere. Părea atât de vulnerabilă sub privirea lui! Era ca și cum o legătură fragilă fusese refăcută între ei, o legătură care o speria și pe care nu o voia.

– Bagă-te în pat, trebuie să te odihnești, zise Lucas.

Își dorise ca el să plece, dar nu voia să fie singură și era prea obosită ca să se mai întrebe de ce. Își înăbuși un căscat în timp ce își băgă picioarele sub pătură și se întinse pe perne.

– Spune-mi despre Peter! Povestește-mi despre fratele tău!

Expresia lui Lucas se îmblânzi. Bărbatul se așeză lângă ea. Pleoapele ei erau aproape închise. Lucas începu să-i spună despre căsătoria mamei lui cu prințul Paul Galitsin, despre nașterea lui Peter, copilăria lor la palatul Galitsin, detalii din viața lui de dinainte ca moartea mamei lui să îl arunce din casa tatălui său vitreg și să-l trimită în Scoția. Cuvintele lui erau blânde și amestecate cu mângâieri ale degetelor pe obrajii sau părul ei. Capul Christinei se învârtea din cauza oboselii și a unui început de febră. Se simțea fierbinte și însetată. Lucas îi aduse un pahar de apă și i-l ridică la buze. Apoi începu să-i spună povești de pe străzile din Edinburgh. Vocea lui se împleti cu sunetul mării și al vântului, iar ea adormi.

Se trezi mai târziu, în continuare fierbinte și confuză. Visele și realitatea se amestecau. Alerga pe lac, cu apa trăgându-i fusta în jos. Eyre se apropiase destul de mult cât să o apuce de pelerină. Era întuneric și fu cuprinsă de panică. Se scufundă ca o piatră și simți apa ajungându-i deasupra capului. Nu putea vedea, nu putea respira.

Deschise ochii. Felinarul aproape că se stinsese și totul era acoperit de umbre. Pentru o clipă, se simți confuză, apoi recunoscu contururile familiare ale camerei. Șemineul, rafturile de lângă fereastră, scaunul cu spătar înalt pe care erau întinse hainele. O cuprinse ușurarea când își dădu seama că era în siguranță. Bătăile inimii i se mai liniștiră și dintr-odată deveni conștientă de alte

Scanned with CamScanner

lucruri pe care teama le estompase: căldura și protecția altui corp lângă al ei, puterea brațelor care o țineau.

„Lucas."

Fu atât de șocată, încât încercă să se ridice, însă ameți și se așeză la loc, lăsând durerea să se transforme într-un disconfort surd. Lucas o trase mai aproape, în timp ce șopti ceva în somn și o sărută pe păr.

Christina își aduse aminte.

Simți căldură în timp ce-și aminti cum Lucas îi salvase viața. Întoarse capul și îi inspiră mirosul. Era minunat, atât de familiar, însă atât de incitant! Își trecu mâna prin părul lui. Era moale și mătăsos. Lucas se foi puțin, dar nu se trezi. Pentru o clipă, Christina crezu că inima avea să i se frângă din cauza unui amestec de iubire și durere. Visase să stea cu Lucas așa. Înainte de cearta lor, își dorise să poată trăi o astfel de iubire și intimitate. Acum însă nu știa ce să creadă, ce să facă. Lucas o rănise și o înșelase, însă instinctul îi spunea în continuare că era un bărbat onorabil, că făcuse totul pentru fratele lui, că dincolo de minciuni și decepție știa cine era.

Mintea însă îi spunea că toate astea erau niște prostii sentimentale. Avusese încredere în Lucas, iar el îi frânsese inima. Ar fi fost pregătită să se căsătorească cu Lucas Ross și nici o barieră a statutului, vârstei sau averii nu i-ar fi stat în cale. Însă pe acest bărbat, pe Lucas Black, prințul Lucas Orlov, stăpânul de la Black Strath, nu îl cunoștea.

Letargia o cuprinse și o apăsă. Nu știa în ce să aibă încredere, în minte sau în inimă. Stătu întinsă o vreme. Se întrebă dacă Eyre chiar îi știa identitatea și dacă avea să vină de dimineață ca să vadă dacă era moartă sau s-o aresteze pentru contrabandă. Se întrebă cine o trădase. Treptat, protecția oferită de prezența lui Lucas lângă ea o ajută să se relaxeze. Îi era cald și se simțea în siguranță. Restul lucrurilor puteau aștepta până dimineață.

Lucas se trezi cu impresia clară că era ceva în neregulă. Se auziră un foșnet și apoi vocea veselă a lui Annie.

– Bună dimineața, milady. M-am gândit că vreți micul dejun aici și puțină pace și liniște la începutul zilei înainte să...

Cuvintele se terminară cu un icnet înăbușit repede. Lucas se întoarse în pat și văzu că servitoarea îl privea cu o mână la gură

Scanned with CamScanner

și cu cealaltă la inimă. Slavă Domnului că era îmbrăcat, altfel șocul ei ar fi fost mult mai mare, la fel țipătul. Și slavă Domnului că așezase deja tava jos!

– Doamnă... zise Annie. Domnule *Ross!*

Lucas auzi foșnet de cearșafuri lângă el. Christina se trezi și icnetul ei semănă cu cel al lui Annie. El întinse mâna și o prinse, știind că avea să plece.

– Nu pleca! zise el calm. E camera ta.

Christina îl privea somnoroasă și confuză. Era ciufulită și i se părea adorabilă cu fața palidă și ochii albaștri și mari.

– Ce... începu ea.

– Te rog, nu mă întreba ce caut aici, zise Lucas. Asta doar dacă nu ți-ai pierdut memoria.

Culoarea îi reveni în obraji, și Christina se trezi de-a binelea. Acum arăta ca fiica ducelui, cu toate că Lucas era sigur că văzuse o licărire de frică sub fațada ei. Fusese vulnerabilă în noaptea aceea. Îl lăsase să o ajute. Acum regreta, dar el nu avea de gând să o lase să se îndepărteze de intimitatea dintre ei.

– Cum te simți? Ți-a dispărut febra?

– Sunt foarte bine, mulțumesc, răspunse Christina scurt.

– Doamnă, zise Annie, care evita să se uite la ei. Of, doamnă!

– E în regulă, Annie, spuse Christina în timp ce se întinse după halatul pe care Lucas i-l dăduse cu o seară în urmă. Domnul Ross este...

– Logodnicul lui Lady Christina, termină Lucas propoziția.

– Voiam să spun că este pe cale să plece.

– Asta nu o să rezolve nimic. Lucas o privi în ochi. Văzu din nou acea licărire de vulnerabilitate din spatele confuziei. Christina, nu o să mă ascund! Nu o să mă prefac că nu s-a întâmplat nimic între noi. Suntem logodiți și nu o să te las.

Privirile li se întâlniră din nou.

– Trebuie să pleci, zise Christina, dar Lucas auzi frica din vocea ei.

– Nu mă mai da la o parte. Da, te-am mințit și îmi pare rău, dar folosești asta ca scuză să fugi de mine. Ai avut încredere în mine înainte și poți să ai din nou, îți jur!

– Vă cer scuze milady, domnule Ross...

Vocea iritată a lui Annie tăie tensiunea din cameră. Fata trase perdeaua, lăsând lumina soarelui să inunde camera din turn. Odată

Scanned with CamScanner

cu ea, se auzi zgomotul roților de trăsură care alunecau peste pietriș, uși trântite, voci.

– Surorile dumneavoastră sunt aici, milady.

Annie îi aruncă Christinei o privire agitată. De data asta, sări din pat. Lucas văzu o bucată de piele cremoasă, în timp ce Christina își lega halatul cu mâini tremurânde.

– Trebuiau să ajungă mai târziu în după-amiaza asta! Părea de-a dreptul supărată. Cum pot să... Lucas, chiar trebuie să pleci! Îi făcu semn cu mâna să plece. O să vorbim mai târziu despre tot. Dacă o să cobori pe scările turnului...

– O să ajung exact în fața surorilor tale, ieșind pe scările secrete care duc spre dormitorul tău. Da, ar funcționa.

Christina își lipi buzele strâns una de cealaltă când îi auzi sarcasmul.

– Atunci ia-o pe scara principală!

– Și să risc să creadă Galloway că sunt un hoț care a furat argintăria familiei? Nu mulțumesc.

Lucas se ridică și se întinse după jachetă. Ar fi preferat ceva mai elegant când își făcea debutul în fața familiei Christinei, dar nu avea ce face.

– Acceptă odată situația, Christina! Sunt logodnicul tău și o să coborâm împreună ca să le cunosc pe surorile tale, nu o să mă prefac că sunt doar grădinarul.

Christina oftă.

– Annie, zise ea, ignorându-l, poți să-mi aduci te rog muselina crem cu funde purpurii? Se întoarse spre Lucas. Sunt sigură că știi eticheta în asemenea ocazii, Alteță. Se obișnuiește ca domnul să plece din camera unei lady când aceasta se îmbracă.

– Alteță? strigă Annie, care părea că avea să leșine. Dumnezeule!

– Nu, zise Christina, un prinț. Muselina crem?

– Da, doamnă, imediat.

Annie îi aruncă o privire circumspectă lui Lucas în timp ce se îndrepta spre cufăr.

– Un prinț, o auzi el bombănind. Ar vrea el!

– O să te aștept în cealaltă cameră, zise Lucas. Și, Christina, suntem logodiți, repetă el, atingându-i mâna încet.

– Ca să-mi salvez reputația, spuse Christina rece. Da, înțeleg că trebuie să ne prefacem în public cel puțin o perioadă.

Scanned with CamScanner

– La naiba cu asta! spuse Lucas.

Se apropie și o sărută apăsat, lăsându-și sentimentele să se vadă, toată frustrarea, dorința și nevoia. Îi simți ezitarea, după care Christina îl sărută cu aceeași pasiune. Simți furia din ea. Îl mușcă de buza de jos. Era ca și cum voia să-l rănească, dar exista dorință în ea.

Lucas o sărută și mai apăsat, și mai pasional, iar ea îi răspunse cu un foc care îi alungă toate gândurile din minte. Își puse mâinile pe umerii ei, urmând să o împingă înapoi în pat și să-i desfacă halatul, dar Annie îl readuse la realitate când tuși. Respirând greoi, îi dădu drumul Christinei și făcu un pas în spate. Ochii ei erau întunecați și înceţoșați, iar buzele umflate de la săruturile lui. Simți un fior atât de puternic de dorință, încât blestemă.

Annie închise ușa zgomotos în urma lui, iar Lucas se aruncă pe un fotoliu, ca să aștepte. Auzi vocile Christinei și cameristei dincolo de ușă, dar nu putu distinge cuvintele. Se ridică oftând și simți tensiunea din el. Avea să folosească toate mijloacele posibile ca s-o recucerească pe Christina. Avea să lupte pentru ce voia. Nu fusese sigur că avea să primească a doua șansă, însă acum, când o primea, nu voia s-o irosească.

Scanned with CamScanner

Capitolul 17

Christina coborî scările, foarte conștientă de silueta înaltă a lui Lucas lângă ea. Nu îi acceptase ajutorul. Dorise să-l împingă cât de departe posibil, pentru că îi era teamă, dar Lucas refuza să plece.

Se trezise devreme în acea dimineață și era în brațele lui, cu capul pe pieptul lui și bătaia inimii răsunându-i puternic în urechi. Fusese atât de plăcut, în ciuda a tot ce se întâmplase! Nu era obișnuită să fie apreciată. Voia să-și deschidă inima în fața acestei senzații, să se lase pradă ei, dar și tocmai de asta îi era teamă. Era prea periculos să-și deschidă inima în fața lui Lucas, să riște să-l iubească, să aibă încredere în el. Lumea ei fusese distrusă deja de două ori. Era mai bine, mai sigur să nu-și asume din nou acest risc. Chiar și așa, se simțea ca și cum ducea o luptă pe care era posibil să o piardă. Încă simțea sărutul lui Lucas și pasiunea mâinilor lui pe corpul ei. Tremură din cauza dorinței.

Pe hol era haos. Gertrude îi dădea ordine lui Galloway, în timp ce Thomas, lacheul, alerga ineficient în toate direcțiile, încurcând bagajele tuturor. Angus nu făcea nimic, ca de obicei. Lucy și Mairi, surorile Christinei, vorbeau cu ducele, care, evident, fusese întrerupt din studiile lui de tot zgomotul. Richard Bryson vorbea cu Allegra, a cărei față era palidă.

– Tina!

Mairi se întoarse când își văzu sora. O îmbrățișă pe Christina, în ciuda burții ei mari din cauza sarcinii avansate.

– Aici erai! Aproape că renunțasem la ideea că o să te vedem!

– Unde ai fost, Christina? o întrebă Gertrude. Sunt mii de lucruri care trebuie făcute. Doar nu te aștepți să organizez asta singură. Cum te simți, Mairi? întrebă ea, în timp ce-i privi dezaprobator burta. Nu-mi imaginez de ce ai crezut că e potrivit să călătorești în starea ta. S-ar fi putut întâmpla orice!

Scanned with CamScanner

– Și eu mă bucur să te văd, Gertrude. Pari minunată, ca întotdeauna, răspunse Mairi.

Privirea i se mută la Lucas, la care se holba. La fel ca Lucy, care venise să o salute. Christina știa că multe femei se holbau când îl vedeau pe Lucas, dar văzu că interesul surorilor ei era de altă natură. Mairi părea surprinsă, iar Lucy, interesată.

– Ah, Ross! interveni Gertrude înainte să vorbească altcineva. Ajută-l pe Thomas cu bagajul! Privirea i se opri asupra lui Richard Bryson. El ce caută aici?

– Ei bine, zise Mairi, știu că ai convingeri democratice, prinț Lucas, dar cred că Gertrude are așteptări prea mari de la oaspeții ei.

– Bună dimineața, Lady Mairi, zise Lucas, zâmbind în timp ce o luă de mână. E o plăcere să te văd din nou. Se întoarse spre Lucy. Bună ziua, doamnă. Probabil sunteți Lady Methven. Îmi cer scuze pentru lipsa de prezentare formală.

– Este prințul Lucas Orlov, zise Christina, sau domnul Black, cum preferă să i se spună.

Fu din nou șocată când își dădu seama că Mairi și Lucas se cunoșteau. Asta însemna că Jack și Lucas erau probabil cunoștințe sau poate chiar prieteni. Nu știa ce să creadă despre asta.

– Ce mai faci? întrebă Lucy, zâmbind fermecător. Robert ți-a pomenit numele. El și Jack o să ni se alăture mai târziu. O să fie încântați să te revadă.

– Și Robert! Minunat! Întreaga familie îl cunoaște pe Lucas, mai puțin eu.

– Cred că mă cunoști destul de bine, zise Lucas cu un zâmbet care o făcu pe Christina să roșească.

– Eu și Lady Christina suntem logodiți. Sper că o să ne urezi toate cele bune.

Mairi exclamă șocată:

– Christina, draga mea! Ochii ei sclipeau, plini de curiozitate. Ești plină de surprize, nici măcar nu știam că îl cunoști pe Lucas!

– Nu sunt sigură că îl cunosc, rosti Christina sec.

– A spus că sunteți logodiți?

Vocea lui Gertrude tăie atmosfera ca un cuțit. Femeia traversă holul, având privirea plină de entuziasmul scandalului.

– Am auzit bine? o întrebă pe Mairi. Christina e logodită cu grădinarul?

Scanned with CamScanner

– Te simți bine, Gertrude? Poate că Lucas alege să nu-și folosească titlul, dar în nici un caz nu e grădinar. De unde ți-a venit ideea asta?

– Probabil din faptul că Lucas s-a ocupat de grădina de la Kilmory în ultimele șase săptămâni, zise Christina.

– Numele meu e Lucas Black, Lady Semple, zise Lucas, și sunt...

– Un prinț rus, completă Mairi. Deci nu e cazul să-ți faci griji că blazonul familiei o să fie afectat, Gertrude. Prințul Lucas are un rang mai mare decât noi toți.

– Rus? întrebă Gertrude, uitându-se de sus, ca și cum Lucas anunțase că era ceva groaznic. Un prinț e un rang foarte bun, dar nu și dacă e un titlu străin. Nu are valoare.

– Nu cred că Lucas trebuie să-ți dea explicații pentru trecutul lui, Gertrude, spuse Christina.

Vorbise fără să gândească. Sărise în apărarea lui Lucas, mintea ei gândindu-se deja la toate vulgaritățile dureroase pe care Gertrude avea să le spună odată ce urma să afle că Lucas era ilegitim. Îl văzu privind-o. Căldura devenise mai profundă în ochii lui. Lucas o luă din nou de mână.

– Mulțumesc, spuse el simplu, însă atingerea și zâmbetul lui o făcură să se înfierbânte.

– Poate să-mi explice cineva ce se întâmplă? întrebă ducele. Un prinț rus? În grădina mea?

– Vă cer scuze pentru mascaradă, Excelență, zise Lucas. Am vrut să fiu pe cont propriu o perioadă și mi s-a părut cel mai ușor mod de a face asta. Sper că acest lucru nu o să aibă efecte de lungă durată asupra trandafirilor magnifici din această grădină.

– Sunt încântat, desigur, amice, zise ducele.

Christina se întrebă iritată dacă tatăl ei era atât de prins de studiile lui încât nu era atent cu adevărat.

– Clar ai făcut minuni în grota mea. Beneficiile unei educații clasice? Unde ai fost? Eton sau Oxford?

– Nu, Excelență. Pe străzile din Edinburgh. De fapt, acum am un imperiu substanțial de afaceri datorită tuturor lucrurilor pe care le-am învățat în acea perioadă.

Christina observă că Gertrude își țuguie buzele.

– Comerț! pufni ea. Asta ar merge pentru Christina la vârsta ei, dar pentru Allegra o să accept doar un duce englez.

Scanned with CamScanner

Allegra făcu un pas în față. Era palidă, dar hotărâtă. Îl luă de mână pe Richard Bryson.

– De fapt, mamă, sunt deja căsătorită. Richard e soțul meu, zise ea în timp ce îl trase pe bărbat în față.

Se auzi o bufnitură când Gertrude leșină.

– Dragul meu amic, îi spuse ducele lui Lucas. Ce pot să fac pentru tine? Ai venit să-mi ceri permisiunea să te căsătorești cu fiica mea?

– Da, Excelență, răspunse Lucas.

Voia mai multe lucruri de la tatăl Christinei, dar se gândi să înceapă cu întrebarea mai ușoară. Se aflau în biblioteca ducală, iar Alice Parmenter le aduse cafea. Jack Rutherford și cumnatul lui, Robert Methven, erau și ei prezenți. Ajunseseră în acea după-amiază. Inițial, Jack vru să-l lovească pe Lucas după ce aflase ce se întâmplase cu Christina, dar, din fericire, Robert, care era mai rațional, îl calmă. Lucas le spusese apoi viitorilor săi cumnați despre suspiciunile pe care le avea, că ducele fusese implicat în moartea lui Peter, iar cei doi bărbați căzură de acord să-l sprijine într-o confruntare. Lucas nu mai voia secrete și minciuni. Problema trebuia rezolvată chiar atunci.

– Ei bine, e destul de dificil, nu-ți dai seama de asta? Nu sunt sigur că pot să-ți dau permisiunea mea.

– Poftim? întrebă Lucas, care se gândea deja cum să formuleze întrebarea despre Peter.

– E complicat. Ducele încă părea fascinat de cafea și nu îl privea pe Lucas în ochi. Vezi tu, am nevoie de Christina aici, cu mine. Sunt atât de multe de făcut la Kilmory, cu proprietatea asta, casa și tot... Aș fi pierdut fără ea.

– Aveți un administrator și o armată de servitori, domnule, zise Lucas, încercând să se controleze.

Se întrebă dacă asta se întâmplase când ducele rupsese relația Christinei cu Douglas McGill. Doar că el nu era McGill și nu avea să renunțe la ea.

– Nu e deloc la fel, spuse ducele. Într-adevăr, nu e la fel. Deci, vezi tu, nu pot să-mi permit așa ceva.

– Excelență, știți că domnul Black nu are nevoie de permisiunea voastră pentru a se căsători cu Lady Christina? Vă întreabă numai din politețe. Fiica dumneavoastră poate să ia propriile decizii.

Scanned with CamScanner

– O să vedem. Nu-mi imaginez că o să vrea să mă părăsească. Are deja rutina ei. O să vedem.

Lucas îl displăcea pe ducele de Forres din ce în ce mai mult. Era șocant de egoist. Nu voia decât să-l apuce pe Forres de guler și să-l zgâlțâie. Îl privi pe Jack. Acesta părea că voia să intervină, însă Lucas îi făcu semn să renunțe. Avea să ducă această luptă mai târziu și s-o câștige. Dar, pentru moment, avea alt subiect despre care voia să discute.

– Mai vreau să discut ceva cu dumneavoastră, Excelență!

Îi simți pe Jack și pe Robert apropiindu-se și tensiunea care se intensifică.

– Broșa pe care i-ați dat-o fiicei dumneavoastră de ziua ei, una din argint și ametist, de unde e?

Pentru o clipă, ducele avu o expresie neutră, după care fața i se limpezi.

– Ah, cea de la Jupiter, mi-o amintesc. Un obiect elegant. Am găsit-o într-un magazin din Edinburgh. Tot de acolo am luat mica mea icoană. Se ridică în picioare și luă icoana, dându-i-o lui Lucas. E splendidă, nu-i așa? Bărbatul strălucea, fericit. Nu mi-a venit să cred ce noroc am avut.

– Un magazin din Edinburgh... Ce fel de magazin?

Ducele se fâstâci puțin.

– O casă de amanet, recunoscu el. Atunci când pot, îmi place să cumpăr cadouri ieftine, dar nu am vrut să știe și Christina asta.

Lucas puse încet icoana jos. Era o nuanță de adevăr în cuvintele ducelui. Bărbatul nu știa nimic. Chiar dacă era zgârcit, nu era un criminal. Însă era posibil ca asta să fie mai mult decât o coincidență. Lucas se uită la Robert, care se încruntă.

– Când ați mers în Edinburgh, domnule? întrebă Robert.

Ducele se frecă absent la cap.

– Să mă gândesc... Era noiembrie? Ba nu, decembrie. De Crăciun! Se uită ca și cum se aștepta la o recompensă pentru reușita lui. Am petrecut Crăciunul în Edinburgh, repetă el. Vă amintiți, Methven, Rutherford. Ați venit și voi.

Jack încuviință.

– Da, așa e.

„Decembrie. La puțin timp după moartea lui Peter."

Scanned with CamScanner

Lucas simți un fior, ca și cum o fantomă trecuse pe lângă el. Oare cineva de la Kilmory îl răpise și îl ucisese pe Peter și considerase călătoria în Edinburgh un mijloc de a scăpa de bunurile furate, fără să se gândească la coincidența teribilă ca ducele să meargă la același magazin?

– Cine a mai venit cu dumneavoastră? întrebă Lucas.

– Mi-am luat valetul. Nu am nevoie să iau alți servitori. Avem angajați la casa din Charlotte Square. A venit și Christina. Nu a mai fost altcineva.

„Christina."

Lucas nu putea să creadă că ea era vinovată. Pur și simplu nu era posibil.

– Cred că a fost și altcineva, nu-i așa, Excelență?

Ducele se înroși.

– Nu, zise el tăios. Nimeni.

– Alice Parmenter, continuă Lucas. E amanta dumneavoastră.

Văzu surprinderea lui Jack și a lui Robert.

– Bănuiesc că doamna Parmenter nu a călătorit cu dumneavoastră. Sigur nu ar fi stat cu dumneavoastră, dar cred că era și ea în Edinburgh. Ați instalat-o într-o casă undeva aproape? Undeva unde era convenabil să o vizitați?

Ducele se fâstâci.

– Și ce dacă am făcut asta? Nici o lege nu-mi interzice să am o amantă. Bărbatul se uită la Jack, apoi la Robert, ca și cum se gândea să spună că și ei aveau probabil amante, dar se răzgândi. Asta nu înseamnă nimic. Și ce dacă Alice era acolo? Nu văd de ce ți-aș da explicații.

– Nu aveți de ce, Excelență, zise Lucas, ridicându-se. Dar doamna Parmenter trebuie s-o facă. Trebuie să-mi dea explicații despre uciderea fratelui meu!

Christina stătea în ușa sălii mari. Aceasta fusese decorată pentru a avea loc o cină și apoi un bal. Arăta superb. Vazele erau pline de flori proaspete. Steaguri verzi și aurii cu blazonul MacMorlan atârnau de tavan. Lumina lumânărilor strălucea pe argintărie. Femeile din Societatea Doamnelor Intelectuale din Highland vorbeau și se plimbau ca niște păsări exotice.

Scanned with CamScanner

Singura problemă era că atmosfera nu părea foarte festivă. Toată lumea fusese șocată de arestarea lui Alice Parmenter pentru crimă, furt și vânzarea de bunuri furate. Alice fusese dusă la închisoarea din Fort William, în timp ce se plânsese că moartea lui Peter Galitsin fusese un accident. Îl văzuse la castel și îl considerase tânăr, bogat, naiv și numai bun să fie jefuit. Îl urmărise înapoi la han în acea noapte și îi trimisese un mesaj să se întâlnească pe drumul de deasupra stâncilor. Alice spusese că luase un cuțit numai ca să-l convingă să-i dea banii. Peter fusese înjunghiat în timpul altercației pentru că încercase să o oprească când îi luase icoana. Mai spusese că, dacă ducele ar fi fost mai generos cu amanta lui, ea nu ar fi avut nevoie să fure, dar bărbatul era cât se poate de zgârcit și nu era nici bun în pat, adăugase ea.

Galloway arăta ca și cum avea să leșine din cauza șocului când auzise vestea. Gertrude fusese scandalizată mai mult de faptul că ducele decăzuse atât de mult decât de vestea că menajera era o ucigașă.

– Menajera? Cum e posibil? tot spusese ea.

– Nu contează, Gertrude, zisese Lucy. Putea să fie mult mai rău. Am auzit că Alice încerca să-l convingă pe tata să se căsătorească. Imaginează-ți-o ca ducesă de Forres!

Gertrude păruse și mai îngrozită și plecase poate, așa cum spusese Mairi, să-l găsească pe Angus, în speranța că nu era prea târziu să facă un moștenitor.

Vestea că ducele era posibil să se recăsătorească îl adusese pe Lachlan înapoi acasă ca să se împace cu Dulcibella.

– O să vedem cât durează, zise Lucy sec.

Christina dorise să anuleze balul, dar membrele Societății Doamnelor Intelectuale din Highland deja soseau, iar Lucas o asigură că voia ca evenimentul să continue. Ba chiar aduse florile pe care i le promisese ca să decoreze sala mare: brațe întregi de trandafiri înmiresmați și nalbe, iasomie și anemone, ghinde și conuri de brad care miroseau dulce și proaspăt.

– E un triumf, Christina, zise Lucy, în timp ce își mângâie sora pe braț. Bineînțeles că Gertrude își asumă toate meritele, dar toți știm cine a depus de fapt toată munca.

Scanned with CamScanner

Mairi se așeză pe un scaun și oftă. Chiar dacă era însărcinată în șapte luni, Christina îi spuse că arăta ca scoasă din revista *La Belle Assemblée*.

– Mă simt ca o balenă, se plânse Mairi. Nu o să dansez în seara asta.

– Ar fi bine să n-o faci, zise Gertrude pe un ton dezaprobator în timp ce se uită la burta cumnatei ei cu mult dispreț. Nu e cazul să fii văzută în public. Nu-mi dau seama unde ți-e mintea dacă vrei să te afișezi în starea asta!

– Mulțumesc, Gertrude. Nu cred că am de ce să mă ascund doar pentru că sunt însărcinată. E o stare perfect normală. Allegra e foarte frumoasă în seara asta, adăugă ea, în timp ce arătă spre nepoata ei, îmbrăcată într-o rochie crem care o făcea să arate ca o zână, vorbind cu soțul ei și cu câteva dintre doamnele invitate. Îi prieste căsătoria. Strălucește. Poate că și ea e însărcinată.

Gertrude pufni și se duse să agaseze fericitul cuplu.

– Mairi, zise Christina, încercând să-și suprime un zâmbet, ești foarte rea!

– E posibil să fie adevărat, zise ea, în timp ce se așeză și mai confortabil pe scaun. Se pare că sunt căsătoriți de cel puțin o lună, iar Gertrude și Angus habar n-aveau.

– Asta nu mă surprinde. Nu observă nimic în afară de propriile persoane, zise Christina.

– Nici tu nu ți-ai dat seama.

– M-am întrebat dacă sunt iubiți, dar, în ciuda aerelor ei sofisticate, Allegra e foarte tânără. Am crezut că îmi imaginez anumite lucruri.

– Cel puțin acum, când e preocupată de căsătoria Allegrei, Gertrude nu te mai bate la cap în legătură cu căsătoria ta, chicoti Lucy. Cred că în timp o să-i pice foarte bine faptul că are un prinț rus pe post de cumnat. Am auzit-o deja lăudându-se în fața lui Lady Dorney că Lucas e ruda țarului.

– Lucas o să urască asta, zise Mairi. Știi că își respinge rudele aristocrate. Se opri când intră Lucas. Dumnezeule, Christina, ești o norocoasă!

Lucas era flancat de Jack într-o parte și de Robert în cealaltă, dar nu arăta ca un bărbat care să aibă nevoie de sprijin. De fapt, cei trei bărbați arătau așa cum erau: șocant de chipeși, puțin periculoși

Scanned with CamScanner

și capabili să le farmece pe femeile din Societatea Doamnelor Intelectuale din Highland. Christina își dădu seama că nu-l văzuse niciodată în costum. Îl văzuse în uniformă și în hainele de lucru, dar arăta magnific în costumul lui alb cu negru. Se uită prin cameră. O căuta.

Nu avuseseră ocazia să vorbească din acea dimineață, iar acum inima Christinei începu să bată cu putere când se gândi la ce putea să se întâmple. Îi spusese lui Lucas că putea să stea la Kilmory până ce rezolva misterul morții lui Peter. Cum Alice era arestată, misterul fusese rezolvat. Se întrebă dacă Lucas avea să plece. Se întrebă dacă își dorea să facă asta. Nu știa răspunsul la nici una dintre întrebări și se simțea foarte confuză.

Aerul îi rămase captiv în piept. Ce o marcase nu erau nici modul în care Lucas își făcea simțită prezența într-o încăpere și nici înfățișarea lui spectaculoasă, despre care doamnele încă vorbeau, ci modul în care o făcea să uite de rațiune. Bărbatul avea o licărire periculos de senzuală în ochii lui negri, care o făceau să se încordeze. Îl dorea pe Lucas Black, dar nu era sigură că putea avea încredere în ea să-l iubească din nou sau dacă putea avea încredere în el să n-o trădeze.

Lucas vru să traverseze camera ca să i se alăture, dar fu acaparat de mai multe doamne care voiau să i se prezinte.

– Lucas e șocant de chipeș, nu-i așa? zise Lucy chicotind. Dacă Lady Dorney se apropie și mai mult, practic o să-l curteze. Mereu a fost o femeie care a crezut că nici o cauză nu e pierdută până când nu se spun jurămintele de căsătorie.

– Iar în unele cazuri nici măcar atunci, zise Mairi sec.

– Dacă ar fi al meu, nu l-aș pierde din ochi, rosti Lucy.

– Pierdeți din vedere ideea principală, zise Christina tăios. Își petrecuse jumătate din după-amiază explicându-le modul în care Lucas o înșelase și o înfuria să vadă că ele păreau să fi uitat tot ce le spusese. Lucas a venit aici prefăcându-se că e un servitor...

– Aș vrea să-l fi văzut în uniformă, spuse Mairi.

Christina o ignoră.

– Ne-a înșelat pe toți, spuse ea. M-am culcat cu el...

– Ambele ei surori oftară la unison, invidioase.

– Voi v-ați căsători cu un bărbat în care nu puteți să aveți încredere?

Scanned with CamScanner

– Dacă ar arăta ca Lucas, da, probabil aș face-o. Sunt superficială când vine vorba de asta.

Lucy o atinse pe braț.

– Te înțeleg, Christina. Știi că Robert a încercat să mă compromită ca să mă căsătoresc, pentru că trebuia să facă lucrul corect pentru clanul lui. A pus nevoile oamenilor lui pe primul loc pentru că asta îl obliga onoarea să facă.

– Vrei să spui că onoarea lui Lucas l-a obligat să îl aducă pe criminalul fratelui său în fața justiției, zise Christina.

– Da, și cred că deja tu știi asta. Lucas e un bărbat onorabil. A făcut ce trebuia.

– În plus, îl iubești. Nu renunța! adăugă Mairi.

– L-am iubit înainte, recunoscu Christina. Acum nici măcar nu știu dacă îl cunosc.

Gândul de a-i oferi lui Lucas inima ei pentru a doua oară o speria cumplit. Nu era ca atunci când McGill refuzase să lupte pentru ea, când nu se opusese dorinței tatălui ei. Acel lucru duruse tare la momentul respectiv. Îl iubise pe McGill cu o infatuare copilărească și nu avusese alte experiențe din care să fi învățat și care să fi făcut lovitura mai ușoară. Acum, când avea acea experiență, durerea era mai mare, tocmai pentru că iubirea pe care i-o purtase lui Lucas fusese mult mai puternică decât orice altceva mai simțise vreodată. Știa cu siguranță că nu putea supraviețui din nou unei asemenea trădări.

– E același bărbat, spuse Lucy. În adâncul inimii, știi asta.

Galloway sună clopotul pentru cină.

– Dumnezeule, l-ai așezat pe Lucas lângă Gertrude la cină! exclamă Mairi. Poate chiar nu îl iubești. E prima oară când văd o așezare la masă care arată ca o răzbunare.

– Lucas e invitatul cu cel mai mare rang, zise Christina.

Simți o împunsătură de vinovăție. Mairi avea dreptate. Se gândise la asta – nu să-l pedepsească pe Lucas, dar măcar să-l testeze.

– Se cade să o însoțească pe Gertrude, zise ea ca scuză. Ea e invitata cu cel mai mare rang.

– Și eu sunt marchiză, se plânse Lucy. Puteai să mi-l dai mie!

Jack sosi în acel moment ca să o însoțească la cină. În mod normal, Christina îl considera un companion distractiv, dar în acea seară atenția îi era atrasă spre celălalt capăt al mesei, unde se afla

Scanned with CamScanner

Lucas. Fu mâhnită să vadă că bărbatul făcea față situației. Toată atenția îi era îndreptată spre Gertrude, iar până la finalul primului fel, chicotea, iar Christina se simți confuză.

– Poți să ai încredere că Lucas o să facă față oricărei situații în care se află, îi șopti Jack la ureche.

Christina o văzu pe Gertrude aplecându-se și atingându-l pe Lucas cu încredere pe mână ca să sublinieze ce spunea, iar Lucas îi zâmbi și încuviință, apoi Gertrude străluci toată.

– Mă holbam? întrebă Christina. Pur și simplu nu-mi vine să cred că a fermecat-o pe Gertrude.

Tonul ei o trădă, iar Jack râse.

– Înțeleg. Voiai să eșueze.

Christina își mușcă buza.

– Cred că sunt supărată pe el.

– Bineînțeles, dar Lucas nu o să-ți facă pe plac și nu o să se facă de râs când e în compania oamenilor, deci ar trebui să-ți domolești ambițiile.

Christina se uită din nou la Lucas, iar el o privi la rândul lui. Ceva din privirea lui era fierbinte și posesiv.

– Face toate astea pentru tine, adăugă Jack. Lucas își urăște titlurile, nu le folosește niciodată. Nu te-ai întrebat niciodată de ce n-ai auzit de el? Pentru că nu și-a ocupat locul în societate până acum. Când a venit prima oară în Scoția, împuterniciții domeniului tatălui său au refuzat să i-l dea. L-au aruncat în stradă. A trebuit să se lupte pentru pământurile lui. Nu ți-a spus?

– Nu, zise Christina. Mi-a zis că nu îi place aristocrația, dar nu am crezut...

Se opri. Se gândi că ar fi trebuit să-și dea seama. Știuse că Lucas era ilegitim, că societatea îl respinsese. Nu voia să facă parte dintr-o societate care îi condamnase mama, iar lui îi întorsese spatele pentru că era bastard.

Dintr-odată, Christina se simți copleșită de emoție. Luă din nou cuțitul și furculița, prefăcându-se că mănâncă, dar nici măcar nu știa ce avea în farfurie. Se simțea prea confuză, prea tulburată.

Cina fu lungă. În cealaltă parte a lui Lucas era Lady Bellingham. Bărbatul își întoarse politicos atenția spre ea în timpul celui de-al doilea fel. Gertrude păru să se întristeze, dar se lumină la desert,

Scanned with CamScanner

când Lucas își îndreptă din nou atenția spre ea. Când se termină cina și începu dansul, Lucas veni direct la Christina.

– În sfârșit, zise el.

– Ar trebui să deschizi dansul împreună cu contesa de Cromarty.

– O să-i cer scuze mai târziu. Vreau să dansez cu tine.

Gertrude dansa cu Richard Bryson și părea să se simtă bine. Christina fu atât de șocată, încât aproape că rată un pas.

– Cred că tu ești responsabil pentru asta.

Se uită în sus. Și Lucas se uita la ei cu un zâmbet vag.

– Ce Dumnezeu ai putut să-i spui lui Gertrude ca să-i dea o șansă cât de mică lui Richard?

– Doar că pare un băiat plin de resurse, care se pierde la serviciul pe care îl are, spuse Lucas. I-am sugerat că am un loc pentru el ca să se ocupe de câteva dintre afacerile mele.

– Nu credeam că Gertrude voia un ginere care lucrează.

Lucas zâmbi.

– Evident, nu e ideal, dar am sugerat că Bryson are legătură cu familia Sutherland, a tatălui meu. Cum mătușa mea e ducesa de Strathpey, asta a schimbat situația.

– Chiar e? E înrudit cu tine?

Lucas ridică din umeri.

– Nu aș fi surprins. Familia tatălui meu e înrudită cu aproape toată lumea din Scoția, dacă e să mergem destul de departe.

În vocea lui se simți o urmă de reținere care îi aminti Christinei ce spusese Jack.

– A fost drăguț din partea ta să te folosești de acea conexiune ca să-l ajuți pe Richard, zise ea din impuls. Probabil e dureros să vorbești despre tatăl tău și... Ea ezită. Oamenii să te tot descoasă din cauza nașterii tale, a reputației mamei tale și a trecutului tău.

Maxilarul lui Lucas era încordat.

– În momentul ăsta, nimeni nu ar îndrăzni să pomenească de ilegitimitatea mea, zise el cu o nuanță de umor sec. Situația nu e aceeași ca atunci când eram copil.

Și totuși, Christina se gândi că acel copil încă era acolo. Copilul care pierduse totul și fusese batjocorit încă era acolo, iar gândul acela o emoționă. Christina se uită în sala de bal și înțelese pentru prima oară. Jack avusese dreptate. Lucas chiar făcea asta pentru ea. Pășea într-o lume pe care o respinsese în urmă cu 15 ani doar

Scanned with CamScanner

ca să fie cu ea. O făcea pentru că o iubea, iar singura întrebare era dacă ea avea curajul să-l iubească din nou.

Muzica se schimbă, începând un vals. Lucas continuă să danseze cu ea.

– Dansul ăsta era cu Lady Dorney, zise Christina.

– Cu cine? Lucas o trase și mai aproape. Christina, vreau să te întreb ceva.

Când ea își întoarse capul spre el, Lucas spuse:

– Vrei să te căsătorești cu mine? Arăta formal, chiar puțin sever. Fără secrete, fără decepții, fără o logodnă de conveniență, doar ca să-ți salvez reputația. Buzele lui se apropiară de urechea ei, trimițându-i un fior pe șira spinării. Pentru totdeauna, Christina, pentru totdeauna!

Valsul continuă, o spirală haotică de sunete care se reflectau în vârtejul gândurilor ei. Christina simți lacrimile din gât. Se simțea mai rău, mai înfricoșată pentru că se afla la limita pericolului, fără să fie pregătită să facă saltul. Își dădu seama că totul depindea de ea, nu de Lucas. Se întrebă dacă avea încredere că îl putea iubi din nou. Dacă era pregătită să-și asume acel risc.

Gura lui Lucas se afla deasupra buzelor ei.

– Te iubesc, șopti el, iar ochii îi erau plini de tandrețe și de dorință. Asta nu o să se schimbe niciodată. Nu pot să-ți promit că nu o să mor, dar nu am de gând să te las singură mult timp de acum încolo.

Christina aproape că se pierdu în acea clipă, captivă privirii negre care o susținea pe a ei. Inima îi bătea cu putere și uită de restul lumii când el o ținu aproape. Apoi cineva se lovi de ei și le ceru scuze, iar Christina își dădu seama că valsul continua, iar oamenii se uitau la ei. Își așeză mâna pe pieptul lui.

– Scandalizăm oamenii din sala de bal, șopti ea.

– Când vine vorba de asta, nu dau doi bani pe părerea societății.

Lucas o trase pe hol. Acolo era liniște, zgomotul din sala de bal fiind înfundat. Lucas o trase în spatele unor statui și o sărută fără pic de delicatețe și ezitare. Doar pasiune pură, explozivă, atât de intensă și periculoasă încât o ameți. În timp ce o săruta, începu să o tragă spre scări. În graba lor, se împiedicară, după care el o luă în brațe și urcă scările câte două trepte deodată. O așeză în fața ușii camerei ei și se sărutară din nou înfometați, disperați, apoi intrară, iar Lucas trânti ușa în spatele lor.

Scanned with CamScanner

– Ți-am dat camera din aripa de est, zise Christina când gura lui se îndepărtă în sfârșit de a ei.

– În clipa asta, nu-mi amintesc unde este și nu-mi pasă.

O așeză pe pat, iar Christina se întinse după el. Tot ce simțise în ultimele zile, durerea, furia, confuzia și dorința, se amestecă într-o explozie de dorință. O simțise în acea dimineață, când se sărutaseră. Acum îi dădu jacheta și cămașa jos, hainele formale pe care le admirase pe el cu numai câteva ore înainte, apoi își dădu seama că nici măcar nu-i aparțineau.

– Tocmai am distrus hainele de seară pe care ți le-a împrumutat Jack, zise ea în timp ce-și plimbă mâinile pe umerii și pieptul lui, desfătându-se cu căldura pielii lui.

– Era doar al doilea cel mai bun costum al lui, șopti Lucas, în timp ce o sărută pe gât. O să-i cumpăr unul nou.

Mâinile lui erau ocupate, încercând să-i desfacă rochia, chinuindu-se cu nasturi și cu funde.

– La naiba, de ce trebuie să porți atâtea haine?

Din ce în ce mai frustrat, trase de ele și le aruncă pe jos, lăsând-o goală pe Christina.

Apoi totul se schimbă și deveni lent și senzual. Lucas își plimbă o mână pe corpul ei, cu o plăcere lenevă, iar ea își înălță capul pentru ca buzele ei să le găsească pe ale lui. Se deschise în fața lui fără nici o reținere și se sărutară delicat. Însă momentul avu și ceva intens, ca și cum puteau să-și piardă controlul în orice clipă. Lucas își înclină capul pe sânul ei, iar Christina se arcui, lipindu-se de el. Simți respirația sacadată și dorința din ea intensificându-se.

Lucas îi linse sfârcul, iar ea gemu tare.

– Ai încredere în mine, șopti el. Lasă-te în voia mea!

Limba lui se plimbă din nou pe sfârcurile sensibile, iar ea se zvârcoli. Plăcerea era un val adânc, întunecat, copleșind-o, cerând eliberarea. Lucas își lipi buzele de pântecul ei, iar ea icni, întinzându-se după el, dar Lucas îi prinse mâinile repede, iar ea nu avu de ales, decât să stea nemișcată.

Christina închise ochii. Lumina dansa pe pleoapele ei, fantezia și plăcerea amestecându-se în timp ce se concentra asupra senzațiilor pe care Lucas le trezea în corpul ei. Buzele și limba lui trasau un drum de la un șold la celălalt. Fiori se plimbau pe pielea ei, iar șoldurile i se ridicară într-o dorință disperată. Mâna lui alunecă între

Scanned with CamScanner

picioarele ei, degetele căutând și găsind, atingând cu abilitate, iar Christina gemu. Corpul i se încordă, dar el simți reacția și se retrase, tachinând-o și lăsând-o la limită.

– Nu încă.

Christina scoase un sunet de frustrare, iar el râse, așezându-se deasupra ei și punând un picior între picioarele ei. Ea îi simți tăria coapsei și grosimea excitației și încercă cu disperare să îl tragă în ea, însă Lucas se opuse. Forța lui o ținu captivă în timp ce începu să o sărute din nou – săruturi apăsate, care nu făceau decât să intensifice dorința. Se retrase și îi dădu părul la o parte de pe față.

– Ai încredere în mine! În ochii lui Lucas era o emoție atât de intensă, încât Christina ameți. Nu o să te las să cazi.

O sărută din nou, carnal, senzual, iar corpul ei tresări de plăcere și se zvârcoli din nou, în încercarea de a-l trage mai aproape. El o ținu pe loc. Christina îi văzu zâmbetul, iar Lucas își aplecă din nou capul spre sânii ei, atingerea bărbii lui fiind un chin desăvârșit.

– Știu ce faci. Vrei...

– Tot. Degetele lui o mângâiară din nou, iar ea tresări. Vreau să mi te dai mie, fără să ai rezerve.

Mâna lui îi îndepărtă coapsele și mai mult, apoi fu înăuntrul ei. Christina aproape că gemu ușurată în timp ce el o poseda. Îi ținu șoldurile, se retrase puțin, apoi o pătrunse și mai adânc. Corpul ei se ridică să-l întâmpine pe al lui la fiecare penetrare. Era sălbatic, terifiant și glorios. Christina simți că abandona ceva din ea, dar în același timp găsea ceva ce nu-și imaginase niciodată. Teama care îi afectase pașii, refuzul de a avea încredere fură distruse pentru totdeauna de intensitatea emoțiilor ei. Voia să-și dea inima fără limite. Voia să-și împartă viața cu el.

– Te iubesc, zise ea. Lucas...

Lumea se fărâmă în bucăți mici, strălucitoare. Îl simți ținând-o strâns, îl auzi spunându-i numele și îl simți tremurând la fel de mult ca ea. Lucas o trase aproape, iar ea se ghemui lângă el, prea epuizată ca să mai gândească. Apoi adormi, cu corpul și mintea prinse în mrejele lui.

Scanned with CamScanner

Capitolul 18

Lucas se trezi cu o senzație de căldură și satisfacție. Christina stătea întinsă, protejată de trupul lui. Părul ei era întins pe pieptul lui și îi gâdila nasul și bărbia. Ea zâmbea în somn. Era ca și cum acolo era locul ei, în brațele lui, odihnindu-se lângă inima lui.

Era ca și cum erau meniți să fie împreună.

Părea ciudat cum, după atâția ani în care se rupsese de orice senzație de apartenență, simțea că ajunsese acasă, nu într-un loc, ci la o persoană, Christina, cealaltă jumătate a sufletului său.

Se auziră zgomotul unei uși deschise, un foșnet al perdelelor, dar de data asta nici un țipăt.

– Tu din nou! zise Annie veselă. Ați face bine să mergeți la biserică, nu mai puteți continua așa.

Christina se întinse și căscă somnoroasă, iar Lucas simți atât de multă iubire, încât îi tresări inima.

– Ce idee bună! șopti ea, zâmbindu-i.

– O să vorbim cu domnul MacPherson chiar în dimineața asta.

– Tata... zise Christina tulburată.

– Nu o să ne stea în cale. Iar dacă o face, o să fugim, zise Lucas în timp ce o sărută.

– Îmi place ideea de a fugi cu grădinarul, zise Christina. Dar înainte de asta ne vedem la micul dejun.

Cumva, Lucas reuși să ajungă în camera lui din aripa de est, pe care Christina i-o pregătise cu o seară înainte. Valetul lui Jack îi pregătise alte haine. Lucas jură să aibă mai multă grijă de ele. Se spălă, se îmbrăcă și coborî. Mai mulți invitați se adunaseră deja pentru micul dejun, dar, înainte să intre, se auzi o bătaie în ușa principală. Când Galloway o deschise, fu dat la o parte în timp ce un șir de soldați mărșălui înăuntru, cu Eyre în frunte.

Lucas simți o povară rece, solidă, de groază. Cum Eyre nu-i deranjase cu o zi în urmă, sperase că ofițerul aflase că Lady Christina

Scanned with CamScanner

era vie și, în absența dovezilor, nu o putea atinge. Acum însă vedea cât de mult îl subestimase pe bărbat. Eyre doar trăsese de timp.

– Lady Christina! strigă ofițerul.

Lucas se întoarse și văzu că ea tocmai cobora scările și ajungea pe hol. Eyre, care își dădea importanță, se îndreptă spre ea.

– Ce naiba se întâmplă? întrebă Lucas.

Oamenii lui Eyre așteptau stângaci, șase dintre ei aflându-se sub comanda unui bărbat care abia dacă arăta destul de mare cât să facă asta.

Lucas o privi pe Christina. Ea stătea în capătul scărilor, dreaptă și palidă. Privirea ei se întâlni scurt cu a lui, iar Lucas văzu o tresărire de frică și de furie și simți un val de ură. Bărbatul acela încercase s-o omoare. O vânase și încercase s-o împuște. O văzu pe Christina strângând din pumni ca să nu mai tremure și nu dori decât s-o protejeze.

– Poate că ar trebui să vorbim în privat, domnule Eyre, zise Christina pe un ton calm.

Lucas fu mândru de ea.

– Așa cum vezi, azi găzduiesc o petrecere, zise ea în timp ce se uită în jur. Nu se cade să vorbim despre afaceri în fața tuturor.

Eyer pufni. Lucas privi adunarea din perspectiva ofițerului: casa aristocratică, opulența, florile, servitorii și privilegiul, toate lucrurile pe care Eyre le ura cel mai mult. Până și nepotul lui fusese acceptat în această lume aurită, în care Eyre nu avea să fie bine-venit niciodată. Lucas știa că bărbatul nu avea să dea înapoi. Dimpotrivă, acum avea scena pe care o voia ca s-o umilească și s-o distrugă pe Christina în fața tuturor. Văzu sclipirea de furie și de triumf din ochii lui Eyre. Ofițerul savura momentul.

– Sunt sigur că nu ai secrete față de familie și prieteni, milady, spuse Eyre. Sunt sigur că toți știu de activitățile tale ilegale. Dacă nu, permite-mi să le spun eu despre ele.

Lucas le văzu pe Lucy și Mairi făcând un schimb de priviri sceptice. Gertrude rămase cu gura deschisă. În alte circumstanțe, lui Lucas i s-ar fi părut amuzant că logodnica lui își șocase familia atât de mult, dar situația nu era amuzantă. Eyre voia s-o distrugă.

– Acum câteva nopți, în urma unor ponturi primite de la un informator, am organizat căutarea distileriei de whisky despre care

Scanned with CamScanner

știam că operează pe domeniul Kilmory. Am descoperit o cabană la Loch Gyle și credem că a fost folosită pentru prepararea de whisky.

Robert Methven îi aruncă priviri cu subînțeles lui Lucas. Știa că îi transmitea să nu spună nimic, că avea să se ocupe de asta. Lucas înțelegea, deoarece era logodnicul Christinei și, deloc imparțial, simțea nevoia de a o apăra.

– Ai dovezi, domnule Eyre? întrebă Robert politicos. Ați recuperat ceva care să dovedească distilarea?

Eyre îi aruncă o privire de antipatie profundă.

– Nu, milord, recunoscu el, dar avem cuvântul informatorului că distileria de whisky era acolo.

Jack ridică din umeri.

– Informatorii pot spune o mulțime de lucruri dacă au impresia că pot obține beneficii materiale, zise el. Informatorul tău a fost cumva doamna Parmenter? Cred că nu exagerez dacă spun că ura familia asta și era capabilă să spună orice ca să le facă probleme.

– Informatorul a fost Lord Lachlan MacMorlan. Tot el a avut informația că Lady Christina era șefa contrabandiștilor de la Kilmory.

Lucas o văzu pe Christina legănându-se și se duse lângă ea, punându-și un braț în jurul taliei ei.

– Lachlan? șopti ea. El a fost spionul? Păru cu totul devastată. De ce ar face așa ceva?

– Probabil pentru bani, rosti Robert.

Lumea din hol era îngrozită. Gertrude deveni agitată. Allegra plângea. Richard o ținea în brațe, o consola, jurând că nu știuse. Lucy și Mairi păreau uimite. Mairi se întinse după un scaun și se așeză. Jack îi luă mâna într-a lui.

– Lachlan, zise Mairi. Ce vierme josnic! Mereu am crezut că era capabil să-și vândă propria familie pentru profit și chiar asta a făcut.

Lucas observă că Eyre zâmbea, încântat că provocase un asemenea haos.

– Domnule, poate că vă interesează să aflați că bănuim că Lord Lachlan a avut un rol important și în moartea fratelui tău. El și Alice Parmenter erau iubiți. Au fost implicați împreună în toată treaba.

Lucas simți degetele Christinei tremurând într-ale lui. Expresia ei era plină de suferință când privirile li se întâlniră.

– Nu, zise ea. Vai, nu, Lucas...

Scanned with CamScanner

Lachlan, se gândi Lucas. Un beţiv, un om de nimic, considerat nesemnificativ de toată lumea pentru că toţi credeau că îl pierduseră în favoarea vinului. Se simţi ameţit din cauza şocului şi un prost pentru că nu văzuse asta mai devreme, pentru că nu-şi dăduse seama. Îşi aminti privirea tăioasă pe care i-o aruncase Lachlan în acea zi la grajduri. Îşi aminti că ducele spusese că întreaga familie se strânsese în Edinburgh de Crăciun. Îşi aminti că Alice spusese că voia un iubit mai tânăr. Nu bănuise că îşi găsise deja unul în persoana fiului ducelui, un bărbat care era un criminal manipulator deghizat într-un beţiv.

Ducele părea şocat.

– Dar Alice era...

– Excelenţă, spuse Robert tăios, iar ducele tăcu.

Eyre încă vorbea, iar Lucas reveni la realitate când o auzi pe Christina icnind. Se gândi că acum ea era cea care conta. Christina era cea care trebuia să fie protejată de Eyre.

– Tu eşti femeia pe care am văzut-o în apele Loch Gyle în noaptea când am fost să distrugem distileria. Tu ai fost şefa contrabandiştilor, aşa cum a zis fratele tău. O să plăteşti pentru acele infracţiuni!

În cameră se lăsă o tăcere plină de ostilitate. Lucas simţi asta, dar şi o mândrie intensă. Nici unul dintre membrii MacMorlan, nici Gertrude, nici Richard Bryson, nici înşuşi ducele de Forres nu aveau să-i uşureze situaţia lui Eyre.

– Domnule Eyre, credem că nu ai dovezi. Nu o poţi aresta pe Lady Christina bazându-te numai pe cuvântul fratelui ei, care e posibil să fie un criminal.

Lucas observă că Eyre se enervă din cauza provocării, însă bărbatul continua să fie periculos. Ştia că Eyre nu renunţase. Încă voia s-o prindă pe Christina. Oamenii lui stăteau drepţi, aşteptând comenzi.

– Cred că Lady Christina poate fi convinsă să mărturisească, domnule, zise Eyre. Lord Lachlan ne-a dat numele tuturor contrabandiştilor. Aceştia sunt arestaţi împreună cu familiile lor. Dacă Lady Christina ne ajută, sunt pregătit să fiu generos şi să le dau drumul. Dacă nu, o să fie pedepsiţi pentru infracţiunea ei.

Christina se albi la faţă.

– Nu e corect, Eyre, zise Lucas, care nu mai putu să tacă. Ăsta e şantaj!

Scanned with CamScanner

– E persuasiune, domnule. Eyre îl privi disprețuitor pe Lucas. Lady Christina înțelege.

Lucas o văzu pe Christina închizând ochii și inspirând adânc. Știa ce urma să facă. Christina nu era genul de femeie care să permită ca alții să suporte consecințele acțiunilor ei. Avea să accepte înțelegerea lui Eyre, pentru că nu avea de ales, iar Lucas avea s-o iubească pătimaș pentru asta, deși o iubea cu disperare.

– Christina, te rog, nu... începu el să spună.

Privirile li se întâlniră, iar ea îi zâmbi, cu toate că Lucas văzu o licărire de lacrimi în ochi.

– Îmi pare rău, spuse ea, vorbindu-i direct, ca și cum nimeni altcineva nu mai era prezent. Îmi pare rău, Lucas. Te iubesc atât de mult!

Se întoarse spre Eyre.

– Ai dreptate, domnule Eyre. Vocea ei era rece și calmă. Eu am fost femeia pe care ai vânat-o în apele Loch Gyle. Eu am fost femeia în care ai tras și pe care ai încercat s-o înneci. Sunt mulți bărbați care au fost martori, inclusiv domnul Bryson și domnul Black.

Arătă spre Richard, care încuviință sumbru și se uită la unchiul lui cu o ură nedeghizată. Lucas simți un val de neliniște printre angajații lui Eyre.

– Ai închis deja ilegal copii nevinovați și ai ars din temelii proprietățile oamenilor, continuă Christina, care se întoarse spre căpitanul ofițerilor. Înțeleg că trebuie să mă arestați pentru contrabandă, dar îl acuz pe domnul Eyre de tentativă de crimă, așa că ar fi bine să-l arestați și pe el.

– Doamnă...

Căpitanul era depășit de situație.

– Sunt pregătită să vin cu dumneavoastră, zise Christina, dar trebuie să onorați înțelegerea domnului Eyre și să îi eliberați pe acei săteni din Kilmory care acum sunt închiși. Îmi asum responsabilitatea pentru tot. Acum luați-mă!

Lucas privi cum oamenii o escortară la trăsura care aștepta. Simțea că pierdea o parte din el.

O pierdea înainte să fi început.

Jack își puse mâna pe brațul lui și îi vorbi, dar cuvintele lui nu erau decât zgomote pentru Lucas. Privi cum trăsura dispăru.

Scanned with CamScanner

Soldații se întoarseră spre Eyre. Bărbatul protesta, dar căpitanul nu se răzgândi. Într-o clipă, îi puseră cătușe și îl luară și pe el.

– O să te duci după Lachlan MacMorlan? întrebă Jack. Aducerea criminalului lui Peter în fața justiției a fost mereu cel mai important lucru.

– A fost, zise Lucas încet.

Își dădu seama că Jack avusese dreptate. Până de curând, nu ar fi ezitat.

– Da, zise el, iar în timp ce vorbi simți că se deschide ceva în el și îl eliberează. Era ca și cum acum putea în sfârșit să îl jelească pe Peter în loc să fie condus de nevoia lui de răzbunare.

– Dar acum am ceva mai important de făcut.

Îl văzu pe Jack zâmbind în timp ce fugi spre grajd strigând după un cal.

Christina stătea în salonul casei magistratului, în Fort William. Stătuse cu Sir Anthony și Lady Medway aproape șase săptămâni. Aceștia păstrară o aparență politicoasă, spunând că era o invitată, dar toată lumea știa de fapt că era în arest la domiciliu până când autoritățile din Londra se hotărau ce să facă.

Nu era o detenție incomodă, cel puțin nu din punct de vedere fizic. Era închisă în casă, dar putea folosi biblioteca și grădinile. Incomod era faptul că era o vizitatoare nedorită în casa unor străini. Lady Medway își trimisese fetele de acasă să-și viziteze rudele câteva săptămâni, dar Christina era sigură că făcuse acest lucru pentru că era considerată o influență proastă. Soția magistratului o trata cu politețe, dar din când în când Christina o surprindea privind-o cu coada ochiului, ca și cum Lady Medway o considera un animal imprevizibil, care putea oricând să facă un gest scandalos și șocant. Se gândi că probabil nu era o surpriză. Poveștile aventurilor ei și ale celor din banda Kilmory se împrăștiaseră în comunitatea din munți. Acum era cunoscută.

În zilele lungi și fierbinți de august, se gândise dacă ar fi putut face ceva diferit, dar mereu ajungea la aceleași concluzii. Nu putea să fie ignorantă și să-i lase pe ceilalți membri ai bandei să înfrunte justiția singuri, abandonându-i sorții. Nu era felul ei de a fi. Nu avusese de ales decât să-și asume responsabilitatea.

Scanned with CamScanner

Când făcuse asta, își sacrificase propria fericire și îl rănise pe Lucas. Se gândea la el mereu. Păru cea mai crudă ironie că ajunsese să îl iubească pe Lucas și să aibă încredere în el, dar fusese nevoită să îl lase ca să-i salveze pe cei care depindeau de ea. Fusese cea mai dificilă decizie din viața ei, și chiar și acum îi era rău când se gândea la ce făcuse, dar nu vedea altă cale.

Nu auzise nimic de Lucas. Nu avea voie să primească scrisori și nu știa dacă el i-ar fi scris, dacă ar fi avut voie să comunice cu ea. Lachlan o trădase și îl ucisese și pe Peter. Era groaznic. Nu avusese nici o ocazie să discute cu Lucas despre asta, dar nu-l putea învinovăți dacă nu mai voia să aibă de-a face cu familia ei.

Îl visase pe Lucas în fiecare seară, iar dimineața se trezea dezamăgită când își dădea seama că bărbatul care se plimbase prin visele ei era o fantomă. Oamenii spuneau că o asemenea durere devenea mai puțin intensă odată cu trecerea timpului, dar ea nu simțea că asta avea să se întâmple.

Într-o dimineață, Lady Medway veni în salonul în care Christina juca singură cărți. Vremea se răcise. Era prea frig pentru a sta în grădină, iar Christina se simțea captivă. Însă starea lui Lady Medway era impregnată cu un entuziasm reprimat.

– A venit un domn să te vadă, milady.

Inima Christinei începu să bată cu putere, însă fu dezamăgită când văzu că bărbatul respectiv nu era Lucas. Acest bărbat era mai în vârstă. Îi dădu pelerina menajerei uimite.

– Eu sunt Sidmouth, Lady Christina, zise bărbatul, în timp ce o studie cu ochii lui gri. Nu sunt deloc încântat să te cunosc.

Bărbatul intră în încăpere și se duse să-și încălzească mâinile în fața focului. Menajera lui Lady Medway intră cu o tavă cu ceai și biscuiți. Era limpede că Lady Medway voia să ia parte la conversație, însă Lord Sidmouth îi mulțumi și își înclină capul, semn că femeia trebuia să plece.

– Sunt onorată să te cunosc, milord, zise Christina când rămaseră singuri. Inima îi bătea cu putere. Nu se așteptase ca însuși secretarul de stat să ia o decizie în cazul ei și cu atât mai puțin să vină în Scoția pentru asta. Vrei să iei loc?

– Cred că o să stau în picioare, spuse Sidmouth. Am tot stat în ultimele zile. Mi-ai provocat multe probleme. Nu apreciez faptul

Scanned with CamScanner

că am fost obligat să plec din Londra și să vin în munți. Scoția nu e unul dintre locurile mele preferate.

– Îmi pare rău pentru asta, milord.

– Ei bine...

Sidmouth luă o gură de ceai și un biscuit de pe tavă.

– Era singurul mod ca să am parte de puțină pace. Mai întâi, cred că ar trebui să-ți spun că fratele tău, Lachlan, a fugit în străinătate. Cel puțin nu pot să fac nimic în privința asta. Păcat că nu te-ai gândit să faci la fel, doamnă. Dar presupun că măcar un membru al familiei trebuia să aibă coloană vertebrală.

Era cel mai apropiat lucru de un compliment pe care avea să-l primească de la Lord Sidmouth, se gândi Christina.

– Ai niște prieteni puternici, continuă Sidmouth, care nu vor să renunțe, Methven și Rutherford. Sidmouth oftă. Îmi tot cer să te iert. La naiba cu ei! Cât de enervanți sunt!

Christina simți un licăr de căldură.

– Drăguț din partea lor, zise ea.

Nu știuse despre asta. Fusese ciudat și dezorientant să fie atât de ruptă de prieteni și de familie, dar își dădu seama că în tot acest timp ei încercaseră s-o ajute. Simți un nod în gât.

Sidmouth nu-l pomenise încă pe Lucas. Încercă să pară că nu-i păsa.

– Iar în ceea ce le privește pe surorile tale, ar fi greu să găsesc două femei mai hotărâte. Știi ce au făcut? Mi-au trimis o sticlă din cel mai bun whisky, doamnă. Mi-au spus că infracțiunea nu a fost de fapt distilarea de whisky, ci încercările mele de a o interzice.

Christina își înăbuși un zâmbet. Părea tipic pentru Lucy și Mairi.

– L-ai gustat, milord?

Sidmouth o privi.

– Poate că am făcut-o. Whisky-ul nu e preferatul meu, dar trebuie să recunosc că a fost foarte bun. Oftă din nou. Ceea ce nu contează. Mi-ai creat o mare problemă. Am vrut să transform banda din Kilmory într-un exemplu, dar nu pot s-o închid pe fiica unui duce, iar tu nu mă lași să-i închid pe ceilalți fără tine. Deci se pare că trebuie să vă eliberez pe toți, ceea ce nu e deloc satisfăcător. Dar domnul Black a garantat pentru comportamentul tău. El este cel care o să plătească urmările dacă o să calci strâmb, și, evident, pentru restul grupului.

Scanned with CamScanner

– Poftim? întrebă Christina. Mâna îi tremură în timp ce umplu ceștile de ceai din nou și i-o dădu lui Sidmouth pe a lui. Domnul Black?

– Lucas Black, repetă Sidmouth grăbit. A fost mai rău decât toți la un loc! A venit tocmai la Londra ca să vorbească cu mine în numele tău. A amenințat că o să expună în presă comportamentul lui Eyre dacă nu-ți dau drumul. Aproape că l-am arestat pentru șantaj.

– A fost prostesc din partea lui, zise Christina încet.

– Ei bine, nici un prost nu se compară cu un bărbat îndrăgostit, zise Sidmouth, care deveni dintr-odată neașteptat de sentimental. Își băgă mâna în jachetă și scoase o scrisoare. M-a rugat să-ți dau asta. Bărbatul îi zâmbi. Când ești pregătită, ai o trăsură care așteaptă să te ducă acasă. Apoi o fixă cu privirea. Doamnă, ar fi bine să știu că pe viitor o să-ți îndrepți talentele spre o sferă mai domestică. Nu vreau să te arestez din nou.

– Orice aș face, sigur nu o să-ți ofer ocazia asta, milord.

Sidmouth râse și îi sărută mâna, cavalerismul lui surprinzându-i pe amândoi.

După ce bărbatul plecă, Christina se uită la scrisoarea care stătea pe masă. Îi tremură mâna când o luă. Desfăcu sigiliul și deschise scrisoarea. Simți lacrimile care i se adunau în gât.

Draga mea Christina...

Până acum, cred că Sidmouth ți-a zis deja că, dacă o să mai faci whisky, o să te închidă și o să arunce cheia. Am garantat pentru comportamentul tău, dar există un preț pentru ajutorul meu.

Așa cum știi, sunt om de afaceri. Cred că ar fi o risipă groaznică să nu-ți folosești pe viitor talentul pe care îl ai pentru distilarea de whisky. Prin urmare, îți pun la dispoziție o sumă de bani care o să-ți permită să-ți înființezi propria distilerie de whisky, poate una mică la început, dar unde îți poți folosi talentul legal ca să distilezi cel mai bun whisky din Scoția. Când o să-ți poți permite, o să-mi dai banii înapoi. Aștept ca suma să-mi fie returnată complet, cu dobândă bineînțeles.

Christina icni, un sunet care era pe jumătate râset, pe jumătate lacrimi, dar întru totul șocant. Își aminti când îi spusese lui Lucas

Scanned with CamScanner

că visul ei era să aibă propria distilerie. Bărbatul îi oferea mijloace ca să-și urmeze visul. Avea încredere în ea. Îi pusese lumea la picioare.

Doar că această lume nouă avea să fie un loc singuratic dacă nu-l includea și pe Lucas. Inima îi bătea cu putere când se ridică și se grăbi spre ușă. Trebuia să-l găsească pe Lucas. Nu conta dacă era în Edinburgh, Londra sau Rusia. Dacă trebuia, se ducea și la capătul lumii. Trebuia să-l găsească și să se căsătorească cu el, iar apoi avea să-și înființeze distileria, care avea să fie cea mai bună din Scoția. Era hotărâtă.

Era vag conștientă de expresia șocată a lui Lady Medway în timp ce se îndrepta spre ușa principală.

– Lady Christina! Bagajul tău, pelerina...

– Te rog să-mi trimiți lucrurile, zise Christina, deși nu știu unde mă duc.

Se opri, se întoarse și o îmbrățișă strâns pe femeie.

– Mulțumesc, zise ea. Ai fost foarte generoasă cu o străină în casa ta. Nu o să uit niciodată bunătatea ta.

– Ah! Ochii lui Lady Medway erau plini de lacrimi. Lady Christina, nu ești deloc infractoarea pe care o credeam!

Pe stradă erau două trăsuri care așteptau și o mulțime de oameni. Christina se opri, orbită. În prima trăsură era o siluetă înaltă, pe care o recunoscu.

– Lucas!

Christina se aruncă în brațele lui și îl simți strângând-o strâns. Toate temerile ei și nefericirea se topiră pe loc. Lucas era real și o ținea ca și cum nu avea să-i mai dea drumul vreodată.

– Credeam că nu o să vii, zise ea cu voce tremurândă. Of, Lucas, mi-a fost teamă că, după ce a făcut Lachlan, nu o să mai vrei să mă vezi...

Se opri când el o sărută.

– Asta nu are legătură cu Lachlan. Asta e despre tine și despre mine, Christina. Îi simți zâmbetul. Familia ta îți transmite toată dragostea lor, adăugă el când îi dădu drumul, dar tot o ținea în brațe. Au vrut să fie martori la nunta noastră, dar Mairi tocmai a născut o fată și chiar nu a crezut că e cazul să călătorească. În plus, poate că a fost puțin egoist din partea mea, dar te-am vrut doar pentru mine o perioadă.

O sărută din nou cu iubire și promisiune.

Scanned with CamScanner

– Deci Lord Sidmouth a fost de acord să te conducă la altar, iar Sir Anthony și Lady Medway o să fie martorii noștri. Sper că ești de acord.

– O nepoată! strigă Christina. Se simțea amețită, copleșită, inima îi exploda de fericire. Mairi e bine?

– Se simte perfect. Îți transmite dragostea ei. Iar Jack e cel mai atent tată pe care ți-l poți imagina. Dar ce facem cu nunta? Apoi, când Christina încuviință și îi zâmbi, îi puse mâna pe brațul lui și se întoarse spre biserică. Trebuie să-ți spun că tatăl tău nu mi-a dat binecuvântarea lui, dar i-am spus că nici o putere de pe pământ nu m-ar face să renunț la tine, așa că ar fi bine să se obișnuiască cu gândul ăsta.

Christina simți cum căldura îi cuprinde inima ca o floare care se deschide.

– Mulțumesc, zise ea. Mă bucur că am șansa să fug cu tine.

Lucas râse.

– Cu binecuvântarea secretarului de stat, precum și a bisericii.

Lucas se opri în afara bisericii, cu mâna pe a ei, și o trase puțin într-o parte, ca toți ceilalți să nu-i poată auzi.

– După ce ne căsătorim, zise el, iar Christina simți o ezitare subită la el, m-am gândit... Mă întrebam dacă am putea merge la Black Strath. O mângâie ușor pe obraz. Asta e datorită ție, Christina. Credeam că nu am nevoie de nimeni și de nici un loc pe care să-l numesc acasă. Am urât moștenirea tatălui meu și am încercat s-o ignor, dar am văzut cum ai transformat tu Kilmory, cât de mult ai vrut ca oamenii să se simtă ca acasă și cât de mult îți păsa. Mi-am dat seama că și eu vreau asta.

Christina văzu, din atitudinea lui, că subiectul era în continuare unul dificil pentru el, că își înfrunta trecutul și că era dureros.

– Am încercat să-mi ignor moștenirea, zise Lucas. Am încercat să te îndepărtez pe tine, dar era prea târziu. Te-am vrut și am vrut să avem o casă împreună. Îi cuprinse fața în mâini. Încă nu știu foarte bine să aparțin unui loc, dar te iubesc și cred că putem să transformăm Black Strath în casa noastră.

– Cred că putem face asta împreună, încuviință Christina, apoi se ridică și îl sărută. Atât timp cât acolo există un loc bun pentru distileria mea.

Lucas râse.

Scanned with CamScanner

– Acolo se află un izvor și o cabană...

– Atunci o să fie perfect, zise Christina. Simțind cum bucuria creștea în ea, îl ținu strâns de mână pe Lucas. Mergem? întrebă ea.

Ușa bisericii se deschise larg. Lady Medway îi dădu un buchet de trandafiri, iar ei doi păși înainte, spre viitorul lor.

Scanned with CamScanner